

multo fortius cū ante faciem dei sui cōsistunt
i. fonte pietatis & misericordie. Illa em̄ beata
patria caritatē eoꝝ nō immutauit s; augmen-
tauit. eccl. xlvi. Iti sūt uiri misericordie quo-
rū pietates nō defuerūt. Job. iii. Voca si est q
tibi r̄ndeat. & ad aliquē sanctoꝝ cōuertere.
Maxie aut ad spem p̄uocat meritū xp̄i & pas-
sio. Utinā appēderent̄ peccata mea quibꝝ irā
merui. & calamitas quā patior i statera &c. In
uita beati. Berñ. clareuallis legit q cū uisum
eēt ei q raptus in spū esset aū summū iudice;
& dyabolus eū de multis accusaret. querenti
dyabolo unde crederet h̄re regnū eternū; re-
spōdit. Scio q merita mea ad hoc nō suffici-
unt. s; dñs meus ih̄s xps est cōsubstantialis
dei filius. cui cōpetit iure hereditario. Itē ope-
rit ei iure emp̄onis. qz emit illud sanguine suo
altero iure sibi cōtentus. altero iure de miseri-
cordia sua illud michi donat. Qd audiens dy-
abolus cōfusus recessit. Duodecimū qd dis-
suad̄ despatōez ē m̄sciplex nōumentū qd fa-
cit desperatō. Prīmū ē qz despatō ē piculosa i-
firmitas. spernēs omnē solatōem. refectionē
& remediu. Cōtemnit etiā desperās seīp̄m ex-
cutere a fauibus draconis infernalis. Cōtem-
nit et erigere se a p̄fundō uitioꝝ. & inuocare
dei adiutoriū. ps. Om̄em escā abhoīata ē aīa
eoꝝ. & app̄to usq; ad port. mox. ii. Reg. ii. An
ignoras q piculosa sit despatō. Iere. xxv. Fa-
ctus est dolor meus p̄petuus. & plaga despa-
rabilis renuit curari. Et. xxx. Insanabilē fra-
ctura tua & pessima plaga tua. p̄p. xviii. Im-
pius cū ī profundū uenerit p̄ctōꝝ cōtemnit
& sequit̄ eū obprobriū & ignominia. Ecōtra
spes clamat ad summū medicū sperās eius ad
iutoriū. Mich. vii. Ego aut ad dñm aspiciam
& expectabo deū saluatorē meū. Et. ps. De p-
fundis clamaui ad te dñe. Scđm nōumentū
est. qz despatō facit hoīem exordem & infir-
mū. q. mortuū ī tenebris p̄ peccatis. ps. Sic
uulnerati dormientes ī sepulchris &c. Epla-
biere. Sūt sic mortui. plecti ī tenebris. Job. xv.
Non credit q̄ reuerti possit de tenebris ad lu-
cem. circūspectās undiq; gladiū diuine. sc̄ ul-
tōnis. Et post. Nō credat frustra errore decep-
tus. q̄ aliquo p̄cio redimēdus sit. Ecōtra spes
facit hoīem fortē & magnanimū. ysa. xl. Qui
sperant in dño mutabunt fortitudiē. ps. In
dño sperās non infirmabo. Tertiū nōumen-
tū est. qz despatō facit hoīem exosum & dis-
plicere deo. qz tractat eius bonitatē & miseri-
cordiā. Sicut caym qui dicebat. Maior est ini-
quitas mea qz ut ueniā merear. gen. iii. Hier-
sup. ps. ciii. dicit q iudas plus peccauit qz se
suspendit desperās & magis deū offendit. qz
quia eū tradidit. Ecōtra spes facit deo placen-
tem. vñ. ps. Bñplacitum est dño sup metue-
tes eum. & in eis qui sperāt super mīa. Quar-
cum qz desperās est sordidus om̄i uitio expo-
sus. Eph. iii. Propter cecitatem cordis ipōꝝ
despantes semetipos tradiderūt impudicitie
in opationem om̄is immūditie in avaritiam.

Econtra spes im̄petrat absolūtōrem remissi-
onis. heb. x. Abluti aqua mūda teneam⁹ spei
nře cōfessionem. ps. Saluauit eos qz sperauer-
unt ī eo. Quintū est qz despatō aliquā ducit
hoīem ad occisionē sui. Ut dicit. Job. vii. De-
sperauī. nequaquā ultra uiuā. Et. x. Tedz ani-
mam meam uite mee. Ut achithophel. qui
disposita domo sua suspendio suūp̄ius intē-
riū. ii. Reg. xvii. Et. Mat̄. xxvii. Judas qui
abiēs laqueo se suspēdit. Et ut Herodes a sc̄l-
lonita qui uoluit se occidere. Et pylatus & ne-
ro despantes qui manu pp̄zia se se occiderunt
Econtra. spes adducit ad uitā glozie. plongat
uitā nature. ps. Sperēt ī te om̄es qui nouerūt
nomē tuū &c. Sap̄. iii. Spes illoꝝ immortalit-
ate plena est. Sextū est qz despatō euellit hoī-
minē ab om̄i bono spūali & eterno. ps. Deus
destruet te & euellet te de tabernaculo tuo. &
radicem tuā de terra uiuentiū. Job. xix. Qua-
si auulse arboři abstulit a me spem meā. Ecō-
tra spes plantat & solidat & uiuificat ī bono.
Iere. xvii. Bñdictus q̄ confidit ī dño. & erit
dñs fiducia ip̄ius. & erit tanq; lignū qd trā-
plantatū est iuxta p̄terfluentes aquas ad hu-
mōrē nutrit radices suas. &c. Et post. Nec alī
qñ desinet facere fructū. Job. iii. Etiā si occide-
rit me sperabo in eū. Et. xiii. Lignū h̄z spem
qd si p̄cīsum fuerit rursū uiuescit. & ramī eō
pullulat. Septimū nōumentū est q̄ despera-
tō ī infernū impellit. ps. Ascendunt usq; ad
celos p̄sumendo. & descendunt usq; ad abyssos
despando. Job. xvii. In p̄fundissimum abyssi
descendēt om̄ia mea. Ecōtra spes eleuat usq;
meternū. ps. Leten̄ om̄es qui sperāt ī eternū exultabūt &c. Sap̄. iii. Spes illoꝝ im-
mortalitate plena est. ysa. xxvi. Sperastis ī do-
mino ī seculis eternis.

DE AVARITIA PARS SEPTIMA.

DISTINCTIO PRIMA.

Osequēter cōsiderandum ē
de quinto uitio capitali. qd
est avaritia. Et primo dicē-
dum de avaritia. Secundo
de p̄digilitate. De avaritia
uero primo dicendū est ī
gnali. Scđo ī speciali. De
avaritia ī gnali cōsideranda sunt. v. Primo
uidentū est quid sit. & unde dīca. & utrum
sit peccatū. Secundo utz semp sit peccatū mor-
tale. Tertio utz sit peccatū carnale ul' spūale.
Quarto de filiabꝝ eius. Quīto que mouere de-
bent ad hoc uitū detestandum.

Circa primū sciendū q̄ avaritia h̄m tulliū
est immoderat̄ amor hñdi. uel immoder-
atus amor pecuīe. Item h̄m alchimū. Aua-
ritia est nīmia acquirēdi. habendi. retinendiq;
cupiditas. Dicē aut avaritia. q. auiditas auri
& avarus quasi auri auidus. Vel dicē avari-
tia ab aueo aues. qd est cupio cupis. vñ dicit
avaritia. q. auiditas eris. Ex his pat; utz aua-
ritia sit peccatū. In quibusq; em̄ bonū con-
sistit ī debita mēsura. necesse est q̄ p excessū

uel diminutōem illius mensure malū p ueniat. In omnibus autē q̄ sunt ppter finē bonū cōsistit in quadam mēsura. Nam ea que sunt ad finē necesse est cōmensurari fini. sicut medicina sanitati. Sicut pat̄ per p̄m m. i. poliē. Bona autē exteriora habent rōem utiliū ad finem. Vñ necesse est q̄ bonū hominis circa ea cōsistat in quadā mēsura. dum sc̄z homo h̄m aliquā mēsuram querit habere diuitias exteriora p̄t sunt necessarie ad uitam eius h̄m suam cōditionem. Ideo in excessu h̄mōi mensure cōsistit peccatū. dum sc̄z aliquis sup̄ debitū modum uult eas uel acquirere uel retinere q̄d p̄tinet ad rōnem avaritie. que diffiniēt esse immoderatus amor h̄ndi. unde pat̄ q̄ avaritia est peccatū. Sciendū autem q̄ avaritia potest importare immoderantia circa res exteriora duplīcēt. Vno mō immediate quantū ad acceptōem uel cōseruatōem ip̄ay ut sc̄liz h̄o plus debito eas acquirat uel cōseruet. & h̄m h̄ est directe p̄ctm in pximum. q̄ i exteriorib⁹ diuitiis non potest unus h̄o supabundare nisi si alter deficiat. q̄ bona tēporalia nō possunt simul possideri a multis. Alio mō potest ip̄ozare immoderantia circa interiora affectōes quas quis ad diuitias habet. puta q̄ immoderatus aliquis diuitias amet aut desideret aut delectet in eis. & sic avaritia est p̄ctm hominis in seip̄m. q̄ p̄ hoc deordmāt̄ eius affect⁹. licet nō deordine corporis. sic p̄ uitia carnalia. Ex cōsequenti autē est p̄ctm in deū sicut & omnia peccata mortalia inquantū homo ppter bonū tempale cōtemnit eterna. Item sciendū q̄ avaritia h̄m p̄p̄iam rōnem habet obiectū speciale. alia em̄ est ratio boni utilis. & alia boni delectabilis. diuitie autē h̄m se habet ratōem utilis. appetunt̄ em̄ inquantū in hominis usum cadunt. & ideo h̄m hanc cōsideratōem eius p̄p̄ia avaritia est spāle peccatū. inquantū sc̄līcet avaritia dicit̄ immoderatus appetit̄ habēdi possessiones q̄ noīe eris uel pecuīe designatur. Verū q̄ uerbū habendi h̄m primā impositōrem ad possessiones p̄tinere uideat. quāq̄ tota liē sumus dñi. & inde ad multa alia deriuat̄. Sicut dicit̄ homo habere sanitatē. uxorem. uestimentū. & alia h̄mōi sicut dicit̄ in p̄dicamētis. p̄ cōsequens etiā nomē avaritie ampliatū est ad omniē mōrdinatū appetitū habēdi quācūq̄ rem. Sicut dicit̄ Greg. in quadā omēs. q̄ avaritia est nō solum pecunie. s̄ etiā sc̄lētie & altitudinis. cū sup̄ modū sublimitas ambitur Aug. in libro de libero ar. Avaritia que grece phylargiria dicit̄ nō in solo argēto s̄ in omnibus rebus que mōrdiate appetunt̄ intelligenda est. Itē sciendum q̄ avaritia importat immoderantia q̄zdam circa diuitias duplīcēt. Vno mō immediate circa ip̄am acceptōem & cōseruatōem diuitiay. inquantū sc̄z aliquis inquiet̄ pecuīam ultra debitū aliena surrip̄ēdo uel retinēdo. & sic opponit̄ iusticie. & hoc mō accipit̄ avaritia. eze. xxii. ubi dicit̄. Principes ei⁹ in medio eius. q. lupi rapientes p̄dam ad effū

dendum sanguinem. & auare lucra sectando. Alio mō importat immoderantia circa interiores affectōes diuitiay. puta cū quis nīmis amat ul̄ desiderat diuitias. aut nīmis delectatur in eis etiā si non uelit rape aliena. & hoc mō avaritia opponit̄ liberalitatī que modera tur h̄mōi affectōes ut dictū est. & sic accipitur avaritia. ii. coꝝ. ix. Preparat repremissaz bñdictionem hanc esse. sic. q. bñdictionē non q̄ avaritiam glo. ut sc̄z doleat p̄ dato & parum sit quod datur

Quia sc̄līcet utrum avaritia semp̄ sit peccatū mortale. dicendū q̄ avaritia dicit̄ duplīcēt. Vno mō h̄m q̄ opponit̄ iusticie. & sic ex genere suo est peccatū mortale. & sic ad avaritiam p̄tinet q̄ aliquis iniuste capiat ul̄ retineat res alienas. q̄d p̄tinet ad rapinā & furum que sunt peccata mortalia. ut infra diceat̄. In hoc tñ avaritie genere cōtingit esse ueiale peccatū ppter imperfectōem actus. ut diceat̄ ibidem. Alio mō p̄t̄est accipi avaritia h̄m q̄ opponit̄ liberalitatī. & h̄m hoc importat mōrdinatum amorē diuitiay. Si ergo in tñ amor diuitiay crescat q̄ preferat̄ caritati. ut si p̄p̄ diuitiay amorē aliquis nō uereat̄ facere cōtra amorē dei & pximi. sic avaritia erit peccatum mortale. Si autē mōrdinatio amorē infra hoc fīstat ut s̄ homo q̄zuis sup̄flue diuitias amet nō tñ prefert eaꝝ amorē amorē diuino. ut sc̄z ppter diuitias nō uelit aliquid facere contra deū uel pximū. sic avaritia est p̄ctm ueniale. Vnde sup̄ illud. i. coꝝ. iii. Si quis sup̄edificat sup̄ hoc fundamentū lignū fenū stipulam &c dicit̄ glo. q̄ lignū fenū & stipulā edificat ille qui cogitat que mūdi sunt quō placeat mūdo. q̄d p̄tinet ad peccatū avaritie. sed iste non peccat mortaliē. s̄ uenialiē. De eo nāq̄ dicit̄ hic cū saluus erit. sic tñ quasi p̄ ignē.

Quia tertīū utrū avaritia sit p̄ctm carnale quel spūale. dicendū q̄ spūale peccatū est. Quod declarat̄ sic. Peccata nēpe i affectōne cōsistunt. omnes autē affectōes aīe siue passiones terminant̄ ad delectatōes & tristitias ut pat̄ p̄ p̄m m. ii. ethy. Delectatōnum autē quedā sunt carnales quedā spirituales. Carnales quidē delectatōes dicunt̄ que i sensu carnis cōplēt̄. sicut delectatōes ciboz & ueneroz. Delcātōnes uero spūales que cōplēt̄ i sola anime app̄hensione. Illa uero peccata dicunt̄ carnalia. q̄ pficiunt̄ in carnalib⁹ delectatōnib⁹. Illa uero dicunt̄ spūalia q̄ pficiunt̄ in spūalib⁹ delcātōnib⁹ absq̄ carnalī delcātōne & h̄mōi ē avaritia. Delectat̄ ei avarus in hoc q̄ considerat̄ se possessore diuitiay. & iō avaritia est p̄ctm spūale. Sciendū em̄ q̄ q̄ avaritia est circa obiectū corpale. tñ in eo q̄ nō querit delectatōnem corpalem. s̄ solū animalē. put̄ sc̄z homo delectat̄ in hoc q̄ diuitias possideat. & ideo nō est peccatū carnale. rōe tñ obiecti mēdū est int̄ p̄ctā pure spūalia q̄ querūt delcātōne. nē spūalē circa obiecta spūalia. sic sup̄bia ē circa excellentiā. & uitia pure carnalia q̄ querūt

delectationem pure corpalem circa obiectum corporale.

Quarta quartū. s. de filiab⁹ auaritie. Scien⁹ q. Greg. xxxi. mox. Assignat. pditiones fraudem. fallatiam. piurium. inquietudinem uiolentia. & cōtra misericordiam. obduratioñes cordis. Quare nū sic appetet. Nam filie auaritia dicūe uitia q̄ ex ipa oziunt. & p̄cipue h̄m appetitū finis. Quia uero auaritia est supflus amor habendi diuitias. ideo in duob⁹ excedit. Primo em̄ supabundat in retinēdo. & ex hac pte oziut ex auaritia. obduratioñ cōtra misericordiam quia scilicet coz eius p̄ misericordiam non emollitur ut de diuitiis subueniat miseris. Secō ad auaritiam pertinet supabundare in accipiendo. & h̄m h̄ auaritia potest considerari duplicitē. Vno mō h̄m q̄ est in affcū. & sic ex auaritia oziū inquietudo. inquanez ingerit homini sollicitudinem & curas supflus. Auarus em̄ nō impleſ pecunia. ut dicitur. ecce. v. Alio mō potest considerari in effectu. & sic in acquirēdo aliena utiā aliqn̄ ui. qđ priuet ad uiolentias. qñq̄ aut̄ dolo. qui quidē si fiat in uerbo erit fallacia q̄rum ad simplex ūbum. piurium aut̄ si addat̄ confirmatio iura meti. Si aut̄ dolus omittat̄ in ope. sic quantū ad res erit fraus. quantū ad p̄sonas pditō. ut pat̄ de iuda qui ex auaritia pdidit xp̄m. Nec mireris si iste ponunt̄ esse filie auaritie. cū tam̄ pditio. fraus. & fallacia opponant̄ prudētia. piurium religioni. inquietudo spei ul̄ caritati. que quiescit in amato. uiolētia opponit iustitie obduratioñ cōtra misericordie. & sic hec oia nō uident̄ ad auaritiā pertinere. Sed sciendū est q̄ non oportet filias alicuius uitii capitalis ad idem genus pertinere. qz ad finē unius uitii possunt ordīari peccata alterius generis. Aliud est em̄ aliquid uitii habere filias & habere species. Item nota q̄ yido. ponit. ix. filias auaritie. que sunt. mendaciū. fraus. furtū. piurium. turpis lucrī appetitus. falsa testimonia. uiolentie. inhuāitas. & rapacitas. Sz iste nouē reducunt̄ ad pdictas. Nam mēdaciū & falsuz testimoniuñ cōtinēt sub fallacia. falso em̄ testimoniuñ est quedā specificatio mēdaciū. Sicut furtū est quedā specificatio fraudis. Vnde sub fraude cōtineat̄. Appetitus autē turpis lucrī pertinet ad inquietudinem. Rapacitas aut̄ pertinet ad uiolentiam cū sit species ei⁹. Inhuāitas aut̄ est idem qđ obduratioñ contra misericordiam.

DIS. II.

Quarta quintū sciendū q̄ m̄ta nobis suadet̄ & euident̄ ostendunt̄ peccatum auaritie summope fugiendū. Primo quidē hoc ostēdit nature cōditio. Secōdo exemploz instructio. Tertio mortis meditatioñ. Quarto damnoz in cursio. Primo inq̄z hoc ostendit nature cōditio duob⁹ modis. Vno mō terrenis celestia & temporalib⁹ spūalia p̄ponendo. Sic pat̄ q̄ natura supponit terrā omnib⁹ elemētis & ea dedit cōculcandam. s̄ auaritia terrena celestibus. & temporalia spūalibus aponit. Diuitias

supponēdas & calcādas notat̄ hoc q̄ primi: ui fideles ad pedes aploz diuitias p̄ciebant̄. act. iii. de ioseph cyprio in fine. c. **I**bi glo. Calcanum eē docet natura q̄ pedibus subditur aploz. Anima rōnalis sedes dei est. terra scabellum pedū eius. Mirū q̄ h̄ celum qđ est materialē dignius terre supponit auaritia. de quo celo ut dicit Berñ. non solū dixit ut faceret. s̄ pugnauit ut acquireret. occupuit ut redimeret̄. **N**atura gressibiliū que terrā calcat. uolatiliū que a terra se eleuat. vegetabiliū. seminū. plātarū & arboz. que intrusa in terra ab ea egredīunt̄. & rursum erigunt̄ & extendunt̄. germinat̄. frondent̄. florēt̄. fructificant̄. & ramos dilatāt̄. natura humana quā natura erexit ad sydera. Alio mō hoc ostēdit naturalis cōditio ex nobilitate sue cōmunicacōnis. naturaliter em̄ supiores creature bonitatē cōmunicant in feriozibus. Sicut sol lucem suā cōmunicat lumen & stellis. sol luna & stelle lucem suā & uitatem cōmunicant istis inferiozib⁹. Ignis claritatem suam & calorem. & aer lumen a sole receptum. & lucerna splendoz circūquaq̄ difundunt̄. **V**nde do. **M**at̄. v. Nemo accedit lucernā & ponit sub modio. sed sup candelabrum ut luceat omnib⁹ qui in domo sunt. Fōs nobilis quo plus baurit̄. tāto melior & sapidi or efficiē eius aqua. pythagoras. Ex una face si plura lumina succēderis. nullum damnum p̄cipiali materie ḡiabis. que facultatē accipit plus lucendi. quotiēs causas inuenit plus p̄stanti. Silr scientia quanto plus fuerit distributa. tanto maius recipit incrementū. Est em̄ scientia nobilis anime possessio. que distributa per p̄tes suscipit incrementum. & auaz de dignata possessorē si nō distribuit̄ elabit̄. hec igit̄ aindicta sua cōmunicabilitate & liberalitate detestant̄ auaritias. qz bona que possidet nō cōmunicat s̄ retinēdo cōgregat & coartat. **A**ug⁹. Omnis res q̄ cum dat̄ non minuit̄ sed augēt̄ si non dat̄ cum habet̄ nūdum habetur quō habenda est. **S**ecōdo peccatū auaritie detestanduz ostendit exemploz instructio. h̄ xp̄us uerbis & exemplis docuit & monuit esse uitandum. **L**uc. xii. Videte & cauete uobis ab omni auaritia. **M**at̄. x. Nolite possidē aurum neq̄ argentū neq̄ pecuniaz. &c. Qui cū esset dñs oīm & a deo cōstitutus heres uniūsoz uoluit paupertatem extremā & mēdicitatē assumere. adeo ut aquam cuius cōmunicis est usus mēdicaret. **I**o. iii. & non haberet ubi caput reclinaret. **M**at̄. x. Quod & sui fecerunt & docuerūt facere discipuli uerbis parit̄ & ex exemplis sicut ab ipo fuerū edocti. **V**n omnia arbitrii sunt ut stercoza. phyl. iii. **E**t. **M**at̄. xix. Ecce nos reliquimus omnia &c. Dñs etiā p̄cepit moysi ut eligeret uiros potentes & timētes deum. & qui odirent auaritiā. exo. xviii. Item hoc idem docet sapiētia p̄bōz. ait ei plato. Non est dignus deo qui opes non cōtemperit. **I**o. ph̄i ut sapientiā acquireret̄. cuius mēlioz est acquisitio negotiacione aurī & argēti

diuitias & occupatōes terrenas stēmperunt ut sapiētie liberius uacarent. **V**t patet in brag mānis. qui fuerūt nudi sapientes utētes garmine p lecto. siluis pecto. herbis & radicib⁹ p alimento. aqua fluminis p sitis medicamē eo. **I**tem Hiero. de quodā pho. refert. q̄ cū ad philosophandū pficisceret athenas. magnuz pondus aurī secum ferens cōsiderans q̄ non posset simul possidere auꝝ & uirtutes. illud a se piecit dicens. **O** diuitie abite pcul a nobis. Aliud exemplū de dyogene. qui in dolio degens locupletem ducebat paupertatem. ad quē quidam aulic⁹ cū mūdaret olera sua accedens ait. **T**u cum sapiēs phs sis si michi credidisses & regib⁹ seruire uoluisses nō olera tua lauress. s; in aula sūmus princeps mecum maneres. **C**ui rñdens ait. **E**t si michi credidisses & pauprte mediocritē uti uoluisses. nō oporteret te regib⁹ adulādo mētiri. **H**ic etiā cum uidelis quēdam cū manib⁹ haurientē aquā & bibere ad fontem ait. Nesciebā naturaz dedisse michi cyphum. & puulom uas cū quo aquā bibere solebat ad lapidē fregit. **T**ertiū qđ dis suadet auaritiā est mortis meditatio. que subiecto omnia auferit. **L**uc. xii. Ponit exemplū dīuite qui dicebat. Anima mea multa bona habes &c. **C**ui rñdit dñs. Stulte ac nocte aiam tuam repentent a te. nullas tibi dantes induitas. & que cōgregasti cuius erūt. p. xi. **N**il p derunt diuitie i die uleōnis. &c. **P**oeta. Defūctūqz leues nō comitanē opes. eccl. xl. **O** mox qz amara est memoria tua homini inuisto pacem habēti in substantiis suis. **B**erñ. **M**ūdus inexorabilē cōstituit ianitorē sc̄z mortē. qui de omnib⁹ rebus nichil aspozeari pmittit. sed peccatū nichil est nulla mortis angustia poterit retineri. Aug⁹. **A**uaritiē moxibus nūqz melius cōpescitur quā cū dies mortis meditatur Hiero. Facile cōtemnit omnia qui se semp cogitat morituꝝ. **I**tem Hiero. Si habeas sapientiam salomonis & pulchritudiem absalonis. si fortitudinē sampsonis. longeuitatē enoch. diuitias cresy. p̄tātem octauianī. fecunditatē in sobole gedeonis. agilitatē azael. strenuitatem iulii. successum alexandri. delitias assueri. gratiam tyti. quid tibi pdest si caro deē uermib⁹ aia demonib⁹ cū diuite epulone meternū crucianda & cōcremandā. **D**iuitie etiā reliquā crudelib⁹ successorib⁹. Ad hoc multa habēti exempla sup̄. de more. **N**ota q̄ in more omnia ut somnū euaneſcūt. ps. **D**ormierūt somnum su. &c. **Q**uarto detestandā oñdūt auaritiā damnoꝝ occasio uel incursio. Innumerabilia nāqz mala oziunt ex auaritia. i qua causa breuitatis possunt sub istis quatuor cōprehendi. que sunt. **I**nfirmitas abscidēda. Eatuias irridenda. **I**niquitas detestanda. Calamitas formidāda. **P**rimo quidē ex auaritia nascit uel potius ipa est infirmitas ualde grauis & piculosa multas cōditōnes & circūstantias malas hñs. eccl. v. **E**st infirmitas pessima quā uidi sub sole diuitie cōgregate i malū domini

sui. **P**ericulosa quidē est. quia ducit in multa picula. sicut piclantes in mari uehementē adherent biis que possunt app̄hendere. sic auaritiae fortiſſimo tēporalib⁹ adherētes peunt cum eis. eccl. iii. **Q**ui amat piculum pibit i illo Auari etiā sunt in pnti in piculis fluminū latronū ex genere ex gente &c. ut dicit. ii. eccl. xi. quia p ignē & aquā & fures & alia multa piclantē istis cum iphis rebus. & p̄timē omnia ista. **S**eneca. Vider pauprem & suspicat furē. uidet diuitem & suspicat p̄donem &c. **P**oeta. Impiger extremos currit mercator ad yndos. Per mare pauprem fugiēs p laxa p ignes. In uit. pa. **S**icut nemo p̄ nocere eum q̄ iuxta impatorem est. sic nec dyabolus aiam que app̄o p̄imquat deo. cui⁹ aut̄ sensus huic atqz illuc diuersus est & uertit facillime. aiam illius mimicus in diuersas passiones inducit. **I**tem piculosa est. qz multi hac laborat qui nesciūt. ideo remediū nō querunt. **S**eneca. Initius salutis est notitia peccati. qz qui se peccare ignorat eoz rgi non uult. **S**eneca. Nemo se auaze intelligit nemo cupidū. ideo ad sanitatē difficile pueimus qz nos egrotare nescimus. **I**tez piculosa. quia multos muoluit. omnes uidelicet heredes & successores ad quos hmōj diuitie deuoluuntur. **I**tem piculosa. qz pcessu tēporis nō minuitur s; augē. **S**eneca. Auaritia mōstro similis est que in senib⁹ iuuenescit. **I**tem hec infirmitas nō solum ē piculosa. s; etiā ualde ḡuis m̄tiplici rōne. **P**rimo quia reddit hoīem grauez nimis ad bene agendū. uel grauem. i. ponderosum ad se sursum erigendū & celestia iudicandū. ps. **E**iliu hominū usqz quo graui corde. **A**ba. ii. Iniquitas sup talentū plūbi. **C**um ei tēporalia sint terrena & ideo ponderosa non est mirū si reddit hoīem p̄derosum. **A**ba. ii. **V**e q̄ congregat nō sua. Vsqz quo & aggrouat cōtra se densum lutum. **H**oc est primū signū infirmitatis qū homo se sentie plus debito p̄derosum. **A**deo autē reddit hoīem grauem q̄ sui ponderis grauitate ip̄m ad inferiora defle cit. & quē deus creauit erectū ad sydera. ip̄m ad modū bestie incuruat ad infima. ut nichil uelit cogitare. diligere. loqui. uel sape nisi terrena. **S**eneca. Cetera aīalia deus piecit ad pastum. hoīinem erexit ad sydera. **O**uidius. Pro naqz cū spectet aīalia cetera terrā. os homini sublime dedit. ys. li. **D**ixerūt anime tue. icure uare ut trāseamus. posuisti ut terrā corpus tuum. q. uiam trāseuntib⁹ sc̄z adherendo terrā. **G**lo. **N**isi te mcuruaueris dyabolus super te p̄tātem non habebit. **D**yabol⁹ facit de hoīne sicut lupus de puerō quē nutrit in spelūca qui cum hñ naturaz cōditionis hūane uult se erigere sup pedes suos sursum ad sydera lup⁹ nutritor eius cauda pcutit eum in capite ut ad terrā more bestiali se p̄sternat. ps. **O**culos suos statuerūt declinare i terrā. eccl. x. **P**roiecit i terrā intima sua. cordis. i. amoris & affectōis sue. quia ubi est thesaur⁹ tuus ibi ē & cor tuū. **S**ic igit pat̄z q̄ auaritia est infirmitā grauis

que reddit hominem grauem. i. summope in curuat eum ad infima. Item dicit infirmitas grauis. quia difficultis adcurandum. qz quanto medicamentū maius apponit. tanto magis in firmitas augmentatur. qz quo plus addunē diuitie temporales cordi cupido. eo magis cupiditas adaugeat. Sicut quāoplura ligna igni apponunt. tanto in maiore flāmam erigitur. Poeta. Crescit amor nūni quantū ipa pecuia crescit. Item grauis est eius curatō. qz materia nimis adheret subiecto. sic qzto materia morbi fortius adheret mēbzis uitalib⁹. tanto diffi cilioz est curatio morbi. temporales aut diuitie nimis uehementer adherent cordi auaro. & iō uix ab eo possunt auelli. Sicut qui pichant ī mari uel aquis currentib⁹ quicqz apphenderint ita fortiter tenet qz nō possunt eis auferri. Vn̄ auari uix redeut ad pniam. eccl. xii. Qui auz̄ diligit nō iustificabit. Jere. viii. Apphenderūt mendaciū & uoluerūt reuerti. Sunt ei similes accipitri ī impinguato. qui nō uult redire ad manū reuocantis. licet oñdat ei carnes rubeas. Item similes sunt gallinis qz dicuntur esse surde in augusto. quia pastum mueniunt abundantē. Jere. xxii. Locutus sum tibi ī abundancia tua & dixisti nō audiam. Item grauis est eius curatō. quia materia morbi nimis est uenenosa. Cū em̄ temporalia male acquirunt omib⁹ scient v̄tētibus sunt uenenū. ul̄ qn̄ nī mis aman̄. uel qn̄ eis homines abutun̄. Vn̄ cum cōstantinus impator dīasset ec̄cas qz pri us in tribulatōne fuerat & maxima paupertate audit̄ est uox dicens. Hodie effusum ē uene num in ecclia dei. Vn̄ sicut cyconia nutric pullos suos uenenosis. sic auarus filios & ux orē. deuē. xxii. Fel dīaconū uinū eoꝝ. &c. Similis ē auarus mitridati regi ponti qui ob sessus a filio suo famate se cū tota familia das̄is epulis copiosis intoxicauit. Item grauis est huius morbi curō. qz cōtinua. eccl. iii. Vn̄ est. & hm̄ nō habet. & tñ laborare non cessat. In die laborat corporaliter opando. In nocte uero mētaliter meditando & frequēter etiā som niando. Item hec infirmitas nō solum est con tinua. s̄ etiā pacata. coz em̄ auari ardet ut ignis. qz auaritia ignis est de quo. pū. xxx. Ignis nūqz dicit sufficit. Mich. vi. Adhuc ignis ī domo impī. & thesauri mīquitatis &c. Ex hoc ardore sequit̄ sitis mēxplebilis & insatiabilis. hic est serpens flatu adurens qui quos p cutiebat ardore mēxtigibili & siti insatiabili occidebat. De auaro dicit̄. pū. xiii. Venē im pioꝝ insaturabilis. Et. xxvii. Ir. fernus et pditio nūqz satiantur. Sic oculi impioꝝ insatiabiles. De bufone dicit̄ qz respiciens terram & ti mens qz nō possit ei sufficere intrat fouēa suam. & cum pede ponderat terrā quā comedit eccl. xiii. In satiabilis ē oculus cupidī. Berñ. Non plus satiabitur oculus auari auro qz coz pus aura. Vnde hm̄ Greg. Auarus p ydopiz cum designat. Item hec infirmitas est grauis ppter diuersas curas sollicitudinū quib⁹ pū

git. affligit. & qz corrodit̄ coz auari. eccl. ii. Peccatori dedit deus afflictōnem & curā sup fluam ut addat & cōgreget. Iodem. v. Cunctis diebus uite sue comedit ī tenebris & ī cura multa atqz tristitia. pbs. Pecunia auaro suppliciū est. p̄fuso decus. patricidiū p̄ditozi. Math. xiiii. Luc. viii. dicunt̄ diuitie spine. gg. Profecto spine sunt qz aculeis sollicitudinū mentē lacerant & pungūt corda auaroꝝ. Sūt ut nuces uermiculose a uermib⁹ corrose. ut qz dam mices yndie de quib⁹ ī hysto. trāsmari na dicit̄. qz sunt ad modū capitū hūani grossi. & apte mueniunt̄ plene serpentib⁹ mordaz cibus. i. curis malis. Sunt ut poma sodomoz plena fauilla. Hee cure non sinūt eos dormire. eccl. ii. Cūcti dies eius labořib⁹ & eruminis pleni sunt. nec p noctem quiescit. Ad hoc facit exemplū dyogenis ph̄i. qui cū ī uia por taret pecuniā & eam supposuisset capiti suo ut dormiret aduertit furē sollicituz quō eā furareſ dormienti. Cū aut̄ ip̄e p̄e sollicitudine somniū amisisset sciēs appropinquantē furē piecit ei pecuniā. dicens. Tolle miser pecuniā & pmitte me dormire. Cum quidā diues maneret īuxta cuiusdā paupis domum. & p̄ ce ne sue delitias mtraret lectū suum delicatum & mollem ut quiesceret. occupat̄ diuersis cu ris irruentibus diuersoz bonoz suoꝝ qz habe bat ī diuersis locis. cum non posset dormire audiebat paupem post cenā parcam & labore diurnum ī lecto duro suauissime quiescentē & solatiū qz habebat cum puerō suo & uxore. Qui ūidens eius quieti surrexit aī diem & apto hostio paupis suspendit ī eo bursam plenā pecunia qui excitatus ī mane cū uellet egredi domū cadentem pecuniā recepit. & cū diu deliberasset quid īde faceret. timēs ne ul̄ uxor uel alius ip̄am furareſ ei. finxit se pati ī renibus occultas eam sub lecto suo & iacens sup̄. nō uolebat dormire de nocte p̄ sollicitudine quid de ea faceret. Cum aut̄ diues quere ret ab uxore paupis quid uir ūius habet̄ qui nō audiebat ultra cantans. & illa assereret qz patereſ ī renib⁹. ait. Ego ueniā & curabo eū. Et accedens & pecuniā suam repetēs ip̄am se cum deportauit. & restituta est paupi quies p̄ stina sanitas & iocunditas cū somno. Bñ igi tur diuitie dicunt̄ spine. pū. xxiiii. p agrū pigrī hominis trāsiui & ecce totū repleuerat ur tice. coopuerant supficē eius spine. &c. tamen ut dicit̄. Job. xxx. Filii stultoz & ignobilis es se sub sentibus delitias reputabant. Sūt cōtra riū auibus lucis qui ī nidis suis spinas habet̄ exteriū. molliciē interius ut ibi ūauit̄ quiescant. Ecōtra ip̄i habent molliciē uestiuꝝ extra cum diuite epulone. ītra spinas remozionū & tamē sunt ut rustici qui nesciūt quiescere ī molli lecto oscientie. s̄ ī aspitate remozionū qz quis pp̄ ūuetudinem & mořā ī p̄ctō auarie nō ūentiūt. Hiero. Supflua cura est ī hiis rebus coz apponere que cū angustia redeut̄ & obtenta p̄o tempoře subsistunt̄. subsistentes

sollitudinē īgerūt. i quib⁹ ē sita corruptō falsa delectatio. uera deceptō. possesse onerāt amate īquināt. amisse excruciant. **Bern⁹.** Desidera bonum tempale semp ex ipso desiderio torqueberis. Omne bonū tempozale origines habet a pena. **Idem.** Sicut sp̄me degnāt que nō pungūt. sic diuitie que nō affligūt. Item grauis est. quia mordiatuz efficit appetitū. qz avarus appetit nocua. sīc febricitans appetit uinum. carnes & h̄mōi que sibi sunt otraria p̄p. i. Vsqz quo puuli diligitis infantiam. & stulti ea que sibi noxia sunt cupiēt. appetit laqueos quib⁹ capiunt. i. th̄. vi. Qui uolunt diuices fieri incidunt ī temptationem & ī laqzum dyaboli & ī desideria m̄ta inutilia & nocua. **Bern⁹.** Vidi ego quīqz uiros quoꝝ p̄m⁹ buccis tumentib⁹ marinā masticabat barenaz. **Secūdus** sulphureo astans lacui exalantez eterrimū feditissimūqz gestiebat haurire uaporem. **Tertius** fornaci incubans uehementē accense micanres sc̄tillas hyantibus ex ope faucib⁹ letabat. Quartus sup̄ pīnaculum templi residens leujorū aure sp̄m aperto atrahebat ore. & ī quo minus mfluere uideret ip̄e sibi flagello uentum faciebat. ac si totum speraree aerem deglutire. **Quīntus** seorsum positus irrīdebat ceteros. Ip̄se quoꝝ irrīden dus maxime. proprias em̄ carnes incredibili quodam studio fugere labozabat. nunc manum. nunc brachiū. nunc alias applicās ozi suo. **Miratus** causam miserie sc̄scitās a singulis. unā iquoꝝ esse repio. utiqz ualidissimā famem. Tūc macillentissimas eoꝝ facies cōtemplat⁹ recordabar pp̄be gemētis miserabilē & dicētis. Aruit cor meū quia oblitus sum comedere panez meum. Quid p̄sunt uobis hec inquio. qz nō sunt naturales cibi. famē magis puocant qz extinguat. Per istos quīqz uiros auari & grue designant. p̄ barenam uero fumū. uentū. & sc̄tillas ep̄alia figurant. auar⁹ ergo mordiastum appetitū habet. qz desiderat nocua. Item quia fastidit & refugit p̄ficia. i. cibum aīme qui est iustitia. **Io. iii.** Meus cibus est ē ut faciam uoluntatē eius qui misit me. **Bern⁹.** Paīs anime iustitia est & soli beati qui esuriūt illaz qm̄ ip̄i saturabunt. Itē cibus anime est uerbū dei. deuē. viii. Non ī solo pane uiuit hō. s̄ ī omni uerbo &c. Item cibus aīe est eukaristie sacramentū. **Io. vi.** Caro mea uere est cib⁹. &c Item cibus anime est cōtemplatō diuīe dulcedinis & eterne beatitudinis. ysa. lviii. Cibabo te hereditate p̄s tui iacob. Itas delicias non gustat avarus nec appetit. qz palatū habet infectum. gg. Sp̄uale delitie cū non habentur ī fastidio sunt. cū uero habent ī desiderio. tantoqz a comedente amplius appetunt. quāto ab esuriente amplius comedunt. Item grauissima est hec infirmitas. quia cor auari dila cerat & diuidit diuersis curis & angustiis. & facit triformez diuisionem. qz primo diuidit cor a deo qui est uita aīe. ysa. lix. Iniquitates uestre diuiserūt inter uos & deū. Item diuidit a

seip̄o. quia cū scriptuꝝ sit. **Math. vi.** Vbi est thesaurus tuus ibi est & cor euū. qn̄ thesaurū suū habet homo īdiuersis locis. necesse est q̄ una pars eius sit ī uno loco. & ps alia ī alio qz non potest totū esse simul ī plurib⁹ locis. **Osee. x.** Diuisum est cor eoꝝ nūc īteribunt. Et. i. coꝝ. vi. Qui cū uxore est sollicitus ē que sunt mūdi. qūo placeat uxori. & diuisus est. Item diuidit cor a subiecto p̄prio. ps. Cor meum derelict me. qz diu egrotib⁹ sentit cor suum & habet secū cor suum spes est de cōualeſ cētia. quādo uero cor deficit despatur. qz cor est principiū uite cū deo. qui cor pdidit. & uitam pdidit. De corde auari facit dyabolus sic fecit eiulmaddab de corpe nabucb. patris sui. In scolaſtica hystoria dī. i. qz paſſuꝝ de bestiali ſtatū redierat ad regnū poſt mortē p̄ſtimens filius ne rursus resurget de consilio maleficoꝝ. diuisit corpus patris ī quadrigeſtas p̄ticas & dedit totidem uulturib⁹. qz dix erūt ei malefici p̄ pater nūqz rediret quoꝝqz omnes illi uultures īſimul ſuenirēt. In uit. p̄. dixit quidā ſenex. Sicut nemo potest nocere eum qui est iuxta impatorē. ſic nec dyabolus qui est p̄pīnqz deo. cuius aut̄ ſenſus huic atqz illuc uertiſ facillime aīam illius dyabolus ī diuerſas paſſiones inducit. Diuidit auaritia mundū filiis ſuī ſuatuoz ſicut quidam rusticus diuifit pyrū. unam quā ſolā habebat in orſtulo ſuo ſuatuoz filiis ſuī. quoꝝ qui libet poſt mortē patris totā uolebat habere. cui libet em̄ totā legiuit. Prīmogenito dixit. lego tibi de piro mea qz est ī ea uīuum ac mortuū. Et alteri dixit. & tibi do uiride & ſic cum. **Tertō** rectū & torū. **Quarto** gratile & grossum. Sic auaritia p̄titur mūdū. Symoia ci habēt de mūdo uiuos & mortuos a quibus & p̄ quibus recipiūt ſymoniacas extortiones. Predones & tyrāni accipiūt exactōes ab arētibus paupib⁹ & uarentib⁹ locupletib⁹. Ter tio aduocati uel iudices iniqui ab iūstas cauſas & iūstas habentib⁹ quos ſeduceat & a quibus dona accipiūt. **Vſurarii** accipiunt a magnis & puīs. grossis & gracilib⁹. clericis & laicis. rusticis & militib⁹. Secūdo auaritia ē ual de magna ſtūltitia. & auarus manifeſte ſtūltus apparet ī multis. primo quidez noxia cuſpiendo. nā more febricitatis appetit ſibi otraria & nocua. p̄p. i. Sulti ea q̄ ſibi ſunt noxia cupiēt ſc̄z laqueos quibus capti & ligati traþatur ī infernū ab infernalibus ſarracenis. Sic ductus fuit ad alexandruꝝ cyrus rex pſarum. de quo dicit **Orosi⁹**. qz cū alexander uicisset pfas. nec uellet eos ad pacem recipere niſi adducere nt ei cyruꝝ dñm ſuum ut de eo faceret quicquid uellet. Amici ſui fecerūt catheſas de auaro ſuo. quib⁹ uinctus honorabilit̄ duceret ad mortem. Item auar⁹ accendit ignē quo cōburat. ysa. l. Ambulate ī igne quē ſuccendistiſ uobis. Itē spinas quibus ſuccēdat. ysa. xxxii. Spine cōgregate ignī ſuccendēt. Itē fatuſ est auarus ī acquirendo. acq̄rit em̄ ſibi miseriā

Pars. Septima. De Avaricia.

inopiam cecitatem nuditatem i. diuitias quibus efficiunt miser & pauper & cecus & nudus. Apoc. iii. Angelo laodicie dices. quia diues sunt & locupletatus & nullius egeo. & tu nescis quod tu es miser & miserabilis & paup & cecus & nudus. Vere miser est quia dicit pbs. Nichil infelicitas insipiēte fortunato. In presenti quidem miser est. quod omnes miserie turbinū tempestatū & omniū malorum que rebus suis accidit transseunt per cor eius. vñ dicit se cōbustū grandinā tū tempestate cōuulsum submersum mortuum & hmoī. In omnibus istis miseriis ipse solus est miser. quod omnib⁹ istis miseriis simul affligit. & sibi soli non miseret. nec suam miseriam recognoscit. Aug⁹. Quid miserius miser non miserante se. pbs. in persona talium. Miser factus sum & curvatus sum usq; in finē tota die cōtristatus ingrediebar. In futuro uero fieri in copabilitate miserior. Iac. v. Agite nūc diuitias. plorate. ululantes in miseriis quod adueient uobis. pbs. xiii. Miseros facit populos peccatum. Nota & siue beatus est qui habet quicquid uult. & nichil uult male. hmoī Aug⁹. ita miser est qui non habet quicquid uult & multa uult male. talis est avarus. non habet nec habere potest quicquid uult. quod cupiditas eius est infinita. & multa ostia uoluntate eius eueniunt. & quanto plura possidet. tanto plura cōtra cor suum eueniunt. et ideo tanto miserior est tristior. et ideo bñ cōtristat⁹ ingrediebar. eccl. v. Cūctis dieb⁹ uite sue comedit in tenebris & in curis multis. & in erūnā aeq; tristitia. eccl. xiii. Non satiabit⁹ oculus cupidi. & post. Non satiabit⁹ pane indigens. & in tristitia erit sup mensam suam. ubi sc̄z sua cōsumuntur. uidet ei quod ipse consumat. & quod omnes comedentes sua comedant eum totū. Itē miser est quod semper in labore supuacuo. eccl. v. Laborare non cessat. non satiate oculi eius diuitias. Et idem. Quid prodest ei quod laborauit inuenit. Item miser est quod semper in timore. Deut. xviii. Dabit tibi deus cor pauidū. timebis nocte & die latrones & predones. Seneca. Diues uider regem & suspicat⁹ predonem. uidet pauperem suspicat⁹ eum latronē. Job. xv. Sonitus erroris semper in auribus eius. & cum pax sit insidias suspicat⁹. Leui. xxvii. Dabo pauperē in corribus eoꝝ terribit eos sonit⁹ folii uolantis. ysa. xxiiii. formido fouea & laqueus sup te qui habitatores terre. Greg. Magna securitas nichil habere cōcupiscentie secularis. nam dum act terram cōcupiscendam eoz inhyat securū tranquillūq; esse non potest. quod aut non habita concupiscit ut habeat. aut habita metuit ne amittat. & dum in aduersis sperat. spera in prosperis formidat aduersa. Ambro. Paup in pecuia diues in conscientia. securius dormit in palea quam diues in auro & purpura. Alexander de seipso loquens ait. Ego inter tumultū & formidines uiuo. plurimos ex ipsis quod me cū stodū timeo maior aut ab amicis semper michi metus est quod ab hostibus. quos uereor. eoꝝ cōstipatione cū stodioꝝ. diebus totis uariis gentes psequor &

Distinctō.

Secunda.

tatigo. noctibus me somnus turbat & fatigat timo em ne quis mimicus repentin⁹ impetu in me faciat. &c. Item stultus est avarus in acquirendo quod acquirit inopiam. Job. xvi. Apprehendet eū quod aqua inopia est em inops multipliciter. primo quidem inops sine ope dei & sine deo est. Aug⁹. in libro cōfes. Omnis copia que deus nūs non est michi inopia est. quia ut dicit ansel. Nam dei capacē nichil minus deo implere potest. ergo inops est quod sine deo est. uel quia sine ope dei. quia cōfidit nō ī deo. pbs Ecce homo qui nō posuit deū adiutorē suū sed sperauit in multitudine diuitiarū suarū. unde cum dicit ī morte. Deus adiuua me. rūdebut ei demōes irridētes eū. siē rūderū illi de quo legiē in uie. pa. Cum quidā heremita intraret ciuitatē ut uenderet uasa. uidebat diuitem laborantē in extremitate in domo sua iacentē & dicētem. Deus adiuua me. & maxīam multitudinem demonū an ianuam eius accurrentū & dicentiū. & irridētū. Nūc uis esse memor dei primo cū deficit tibi dies. nō est tibi portō spēi in hoc &c. sicut posita sunt exempla super de inferno. Est etiā inops sine ope paupum quibus nec cōpatitur nec opitulat⁹. ut diues epulo. Luī. xvi. sed potius ab hominā eos. eccl. xiii. Sicut ab hominā est superbo humilitas. sic execratio diuitis paup. Item inops sine ope sui quia diuitis suis nō iuuat se. nec cōuerit eas in utilitatē suarū. eccl. xiii. Oculus cupidi insatiabilis. Et post. Nō satiabit⁹ panem indigens & in tristitia erit sup mensam suam. Pythagoras. pbs. Brevis etatis est nichil auaros ē suo uti licere. Idem quidā locupleti dixit. Stulte diuītie tue in te peunt. paupertatiq; tibi sunt similes. cū hiis esuris. siti & algues. fulgenti⁹. Midas rex apollonie perit ut quicquid tangere aurum fieret. Quod cū obtinisset mun⁹ in ultōnem cōuersum est cum cibis & potus ī aurā naturā obrigesceret. pbs. auar⁹ pecunie cūcta deputat. & se fami destinat. & tam stult⁹ est ut sibi pdesse nō norit. Item inops est sine opibus materialib⁹ quas nō possidet ut dominus. sed possidet ut seru⁹. sicut supdictum est. uel quia cū hiis ea in opia patit⁹. ut sup pbs m̄ratum est in immediate p uerba pbs. Hiero Auaro tam deest quod habet quod quod non habet. Inops est in hiis quod pecunia finita. cupiditas ī finita. Seneca. Si uis te diuīte facere non est pecunie ad diuītēdū. sed cupiditati detrahendū. Item in histoia bragmānoꝝ legiē. quod cū alexander uenisset latēt cū paucis ad siluā dans dami bragmānoꝝ dydascalī ut uideret & audiret nudi hoīs mores & sapientiā. & inueniēt cū eum sup herbam iacentē sub arboře inter alia multa quod dixit alexandro digna memozie ait. Ferocissima pestis est cupiditas que solet egēnos quos capit efficere. dum finē acquirendi nō inuenit sed magis quo fuerit locupletata mēdicat. Boeti⁹. Per multis indigēt qui pīlta possidet. Seneca. Altera cupiditatū ex fine alterius trahit cum habet messem quam cupiuit

cupit habere ubi horreū reponat & mīta alia
habita uindemia cupit habere uasa & celaria.
habito auro cupit habere archam & serā. **Hic**
ex una cupiditate nascuntur multe. Item inops
est opibus spūalibus que sunt uirtutes & scī-
tie. **Hic** dicit dñs ep̄o Iacobus. apoc. iii. Dicis
q̄ diues es &c. & nescis quia es paup& nud⁹
& est causa quia cupiditas pecunie est ināima
quā non potest replere res corporalis. cū ip̄a sit
res spūalis. sicut nec rem corpalem res spūalis
ut nō p̄t replere archam grā aut scītia. **Ad**
hoc facit q̄d respōdit p̄dictus dandam⁹ alexa-
dzo dicenti. Doce nos aliquid sapientie plenū
ait dandamus. Si ego uolo acceptū a dño tibi
offerre censem. ip̄e nō habes ubi tale munus
capias. Impleuerūt em̄ aīam tuam auide ac i-
modice cupiditates. q̄uo desiderio tuo satisfa-
cere possum. q̄ totus mūdus tibi seruiens ex-
plere nō potuit aut frenare. Et si omnia uelis
possidere tantūdem necesse est ut sola ad ultimū
habeas quantū uides me iacentez occu-
pare. Item inops est q̄z sime opibus. q̄z ut diē.
Berñ. Cū ope bonoꝝ sequuntur illos. ope mar-
loꝝ sequuntur illos. q̄z ab opib⁹ misericordie ua-
ci sunt. Item factus est m̄ acquirendo. quia
acquirit unde efficiāt cecus. Interpoit enī ter-
ram inter coz suū & ueꝝ soleim xpm̄. Aug⁹. i
psona auari. Defluxi ad tempalia & obscuras
sum. ps. Repleti sunt q̄ obscurati sunt ter-
re do. iniquit̄. thobias stercore hyrūdinum ex-
cecatus est. & auarus ex acquisitōne epalium
que stercora sunt. iudicio apli. phyl. iii. Om̄ia
arbitratus sum ut stercora. i. Mach. ii. Glozia
hominis sterc⁹. & uermis. Auarus s̄lis est se-
dechie quē nabuch. excecauit in reblata q̄d m̄
preta. multa hec. & significat multitudinem
bonoꝝ tempalium. i qua excecanē diuities ut
nō uideant quid agendū. **Quidā** magnus
magister in līatura habuit discipulū nobilem
genere qui dicebat sepe coz; magistro suo q̄
epi francie ceci erant qui magistrū tr̄m̄ clericū
nō uocabant ad bñficia prebendaz. qui cum
factus esset ep̄s. uocauit nepotes suos ad bñficia
ecclastica magistro cōtempo. **Vñ** cū in
quadā p̄cessione clara luce esset. occurrit ei dī-
ctus magister suis cū duob⁹ tortitūs succēsis
& cū causam hīm̄ facti requireret ait. Domī
ne hec ideo feci ut repellā a uobis cecitatē quā
uidebatis in aliis qui me nō uocabant quā cō-
traxistis ex acquisitōne honoris & diuitiaz.
ut nō uideatis in uobis diues q̄d in aliis uides
batis paup aī epatum. Itē auarus nud⁹ effici-
tur. q̄z spoliat om̄ibus spūalibus bonis scilicet
ueste gr̄e. gēmis uirtutū. & thesauro glorie.
Iob. xxiii. Nudus ē infernus cozam eo. i. coz
auari q̄p cōparat inferno q̄z satiari nō potest.
Item auarus stultus est i estimādo. q̄z tempo-
rales diuitias esse ueras estimat que uere diui-
tie non sunt. s̄ magis sophistice. ppter q̄d in
scriptura sacra dicuntur eē uentus fumus um-
bra. somniū. eccl̄. xxxiiii. Somnia extollūt im-
prudentes. sicut qui app̄hendit umbram. & se

quitor uentum. sic qui attendit ad uisa men-
dacia. Aug. Nōne omnia fum⁹ & uentus. nō
ne omnia trāseunt & currūt. **Ve** illis qui ad-
herēt trāseuntibus. qm̄ cum illis simul transi-
bunt. Nōne omnia. q. fumus p̄ceps currens i
mare. **Ve** illis qui i hiis ceciderūt qm̄ cū hiis
in mare trahuntur. qz fm̄. gg. Qui labēti in i-
titur necesse est ut cum labēte labatur. Som-
niū dū somnia & ueꝝ esse putatur & teneri
mansib⁹. statim deficit & nō inueniēt. Dañ.
ii. Nabucho. uidit somniū & somniū fugit ab
eo. sic & diuitie euaneſcūt ut somnia & uelut
umbra fugiūt. Hoc bñ recognoscūt impīi in
inferno. **Hic** dicit **Sap.** v. Quid nobis p̄fu-
it supbia & diuitiaz iactantia. quid contulit
nobis. trāsierunt hec oīa tanq; umbra &c. ps.
Dormiēt somniū suū. & nihil inue. os. uidit
in mani. s. Petrus alfon. dicit q̄ diuitib⁹ acci-
dit in morte sua sicut cuidam op̄lioni qui ha-
bebat mille oues ut uidebae ei i somnio quas
cū uellet uendere. & quidaꝝ empor̄ uellet eas
emere uolebat ei. p̄ eis dare duo milia solidoz.
Cū aut̄ uenditor nollet eas dare nisi aliis p̄ q̄
libet oue denariū supadderet. & empor̄ asse-
reret nūnum ultra duos solidos se nō datu-
dum hoc mō litigaret excitat̄ uenditor uideit
somniū euaneſcere. & se oues dictas amittere
& tunc clamauit accipe q̄libet. p̄ duobus soli-
dis. & nihil ei ualuit. ouib⁹ euaneſcētib⁹ & em-
ptore. **Hic** diuities i morte qui i vita nolūt di-
mittere paupibus uel deo tempalia p̄ eternis
nisi assit lucrū temporale. i morte amittunt
tempalia & eterna. Item ad hoc est exemplum de
quodā cui p̄m̄ cantatōnem alterius uidebae
factus esse impator. Cum aut̄ incantator ro-
garet eum q̄ de dignitatib⁹ suis aliquā ei da-
ret. noluit ille aliquid sibi dare. ppter q̄d inē-
tator offensus exsufflauit. & sic totū euauit
ac p̄ ille delusus impium & omnia de quib⁹
extollebae amisi. Item auarus stultus est i eli-
gendo. quia p̄fere tempalia spūalibus. cōtem-
nens spūalia & eterna pro terrenis. eccl̄. iiiii.
Vnus est. & sc̄m̄ non habet. nō filiū. nō fra-
trem. & tamē labozare nō cessat. nō satiantur
oculi eius dicēs. cui laboro & fraudo aīam me
am bonis sc̄z spūalibus & eternis. q̄z ut dicit.
Berñ. Stulte estimatoēs de minimis maxiam
& de maximis minimā curam gerunt. plan-
gunt em̄ amissionē tempalium non spūalium
bonoꝝ aut eternoꝝ. & ad ea que ad deum p̄-
tinēt tergum uertūt. Sunt mulieres plāgen-
tes Adonid̄is mortē qui hīm̄ gentiles dicit̄ fu-
isse amicus ueneris. & significat p̄sentem p̄-
speritate; quā amat luxuria & uoluptas. eze.
viii. Sunt similes uigintiquīq; uiris qui adora-
bant ad ortum solis. i. p̄ntis p̄speritatis uersis
doris ad templū. q̄z auaritia p̄ntem rerū pro-
spicatem & ad orientē adorat deo & eccl̄a cō-
ceptis. **Ad** hoc facit q̄d refert magister ger-
uasius in libro de mirabilib⁹ terraz ubi dicit.
q̄ temporib⁹ suis accidit q̄ in eccl̄a beati ruffi
ualentinensis dyoꝝ. fuit quidā cellararius qui

adeo sollicitus erat curis terrenis & frequentem omittiebat officium diuinum. & maxime cum aliis darent post cibum. **Miserere mei deus.** Ipse loco eius solitus erat dominus. **Laudate dominum omnes gentes.** ut cibus se expediret. & curis intenderet. Qui mortuus post multum tempore apparuit eidam fratri mirabiliter afflatus. et dixit causam esse sue grauissime et diutissime afflictionis ea que predicta sunt scilicet quod propter curas temporales dei officium contemnebat. sed dixit quod si pro anni spatiu fratres sui eum iuuaret orationibus et maxime missis et aliis beneficiis confidebat quod liberaret. et hoc intimaret ei si posset. **Cum** autem frater ille intimasset aliis. et illi ei in supradictis pro anni spatiu subuenisset. apparuit in fine anni dicto fratri cui prius cum leto uultu. assenserens se esse liberatum a pena pro suffragia dictorum fratrum. **Item** quod longe peius est temporalia profere deo. quem propter illa offendere non uereat. sicut in fra paterbit. **Item** temporalia propone sibi. quod sua temporalia uult habere bona. & de hoc totam curam gerit. **Aug.** Adeo cecitas mentis coualuit & adeo obsurduit homo interior. ut omnia uelit bona habere propter seipsum. **Quid** est quod nihil omnino reprobatur malum uis habere. non uxorem. non filium. non seruum. non tunicam. non caligam. & tam uis habere uitam malam. rogo te propone uitam tuam calige tue. **De** predicatione suorum magis dolet avarus quod de predicatione dei. & omnes passiones reprobatur sua pro transiunt per eos tanquam pro clipeum. **De** uestibus suis mundandis et curadis frequenter curam gerit. ac de scotularibus sepe emendandis. de anima sua emenda pro confessione non curat. **Item** stultus est disponendo que non sunt in sua parte scilicet de temporibus futuris et actionibus. **Vnde** illi qui dicebant. **Luç. xii.** Anima mea multa bona habes &c. **Destruc** hoarea &c. ait dominus. Stulte representant &c. **Item** stultus est in reponendo acquisita non in loco tuto contra consilium domini. **Math. vi.** Thesaurizate uobis thesauros in celo. non in piculo loco. ubi fures & predones & picula sunt infinita pro que amittere congregata ibi ne cesset. **Bern.** Non est tutum immo stultum ibi thesauros reponere ubi cum indigeris non possis eos habere. **Similis** est avarus galline que ibi oua sua deponit unde quotidie colluntur. **Sic** avarus diuitias suas congregat in hoc mundo. **Est** ut dicitur Osee. v. **Vt** columba seducta non habens cor sapientis que ibi nidificat. & pullos suos collocat ubi amittit eos. **Similiter** avarus diuitias in hoc mundo. Non sic faciebat quoddam sapiens. qui quecumque in hoc mundo congregaverat. amissum reputabat & non suum. **Vnde** cum dominus suus queri fecisset ab eo quantum haberet in redditibus. respondit quod tantum summam quamcum in singulis annis dare consueuerat pro deo. **Cum** autem ille argueret eum de maiori. respondit quod illa non erant sua que fortuna habebat in sua potestate. que scilicet congregauerat in hoc mundo que potius erant in potestate domini sui aut predonum quod sua. **Sed** illa uere sua erat que propter ma-

nus pauperum posuerat in loco tuto celi. pro quo bus nec timebat fures nec raptiores nisi propria culpam. **Tertio** ex avaritia oritur imo ipsa est gressus iniquitas. sicut dicitur eccl. x. **Auaro** nihil est celestius. Et post. **Nihil** est mihi quis quod amare pecunias. quia scilicet ex ipsa oritur contemptus dei & omnium diuinorum. hec enim facit quod auaro plus sic numerus quod deus. quod anima propria. quod gratia uel gloria. quod ueritas uel castitas. quod iustitia uel misericordia que pro numero sepe uenduntur aut deferuntur. **Et** quod iudas semel uenidit trigo a genteis. avaritia propter denario uel obolo sepe uenit. **Peccatum** avaricie grauissimum est. quod radix omnium malorum. i. thei. vi. **Radix** omnium malorum est cupiditas. **Vnde** cor avari est sicut pantheon. i. templum & habitaculum omnium demoniorum. & ideo sicut in exercitu contra illum qui est capitaneus principaliter est pugnandum. quod illo uicto uel occiso omnes alii faciliter devincuntur. sic contra avaritiam que caput est omnium uitiorum. **Sciendum** autem quod ex ipsa oritur superbia. eccl. xl. **Facultates** & uirtutes exaltant cor. **Et** p. viii. dicuntur opes superbe que sunt occasio superbie. **Aug.** Vermis diuitiarum est superbia. quod sicut uermis oritur ex ligno uel panno & illud corrodit. sic superbia oritur ex diuitiis & illas consumit. **Item** ex ipsa oritur inobedientia. principium signum reprobatonis saul uideamus. **Et** fuisse cupiditas quam habuit ad predam amaralem. i. Reg. xi. **Vnde** dixit ei samuel. Quare non audisti uocem domini sed couersus ad predam es. **Item** achab cupiditate seductus furatus est de anathemate iericho. **Iosue. vii.** sed pro illo lucro damnum terrible reportauit. **Item** ex ipsa oritur contemptus dei sicut dictum est. **Item** contemptus predicationis. **Vnde** pharisei audientes christum quod erat avari contra avaritiam predicantem deridebat eum. **Luç. xvi.** **Item** avaritia genitrix irreuerentiae templi. & eo que ad templum pertinet. **Vnde** sacerdotes iudeorum quod uolebant quod homines frequenter offerret permittebant uenienti in templo illa que legi prohibebantur. **Math. xxi.** & **Mar. xi.** **Luç. xix.** **Io. ii.** **Item** contemptus glorie. **Vnde** iniusti ad cenam excusauerunt se emptores bonorum. & uillorum. **Luç. xiii.** **Item** avarus genitrix muidia p. xxviii. Qui festinat ditari & aliis muidet. ignorat quod egestas superuerit ei. **Gen. x.** Qui nihil appetit in terris alio profectus nescit muidere. **Item** genitrix predicationis. exemplum de iuda. **Mat. xxvi.** Quid uultis michi dare. &c. **Item** de dilida quod propter pecuniam a philisteis promissa satis sonem tradidit. **Iud. xvi.** **Item** de symone de tribu beniamini qui contra onyam sacerdotem concitauit appolloni & regem anthyochum. dicens erarii pecunias innumerabiles esse plenum. ii. **Machab. x.** **Item** ex avaritia oritur ingratitudo. **Avarus** enim ingratus est deo multipliciter. Primo quod deo de beneficiis ab eo receptis gratas non exsultat. nec ad benefactorem attendit. **Vnde** similiter est porcho cui prelium glandes. qui nec priscitatem respicit. nec unde sibi puerant cogitat nec attendit. **Item** avarus comedit sine benedictione et gratia actione. **Ingratus** est quia dei beneficia

non recognoscit. **Oze. xiiii.** Adimplete sunt saturati sunt. & eleuauerunt ceruicē suā. & oblitū sunt mei. & q̄nto plura bona facit eidem tantum agis dat cū obliuionī. mīn⁹ reducit eum ap memoriam. & sic quāto plus deus. beneficia sua super eum multiplicat taneo plus ingrat⁹ efficitur. **Greg.** Qui felicitatem quesitā in terris inuenit. actorem qui eam tribuit nō requirit. **Ingratus** ē qz de bonis sibi datis abundanter a deo nō uult dare datorū suo petēti p pauperem. uel si dat inuite cum tedium & frequenter cum uitupiis & ɔtumeliis paupi irrogatis nec solū dare recusat. uel etiā ad usuram cētuplatam mutuare. **Aug.** Da michi de eo. qd de di tibi. de meo quero. da & reddam. habuisti me largitorē habeam te feneratorē. pauca miseras. plurima tibi reddam. tempalia das. et na retribuam. **Berñ.** Quid insanie est qz cunctanē hoīes simila reliquere p centuplis. ubi est cupid⁹. ubi est auarus. ubi ambitiosus. ubi cōquisitor buius seculi. **Ingratus** ē. qz quanto plura bona fecerit ei d⁹. cātominus timet eū offendere. & minus ei reputat se teneri. & de bñficiis dei magis eū impugnat. deut. xxxii. **Incrassatus** ē dilectus & recalcaruit. Itē auaritia gñat iram cōtentiones. seditōes. & guerras. **Gen. xiii.** Erat substātia eoꝝ. i. abrahā & loth. multa & non quibāt cōmuniter habita re. facta est autē cōtentio inter pastores eorum. Item. **Gen. xxvi.** Postqz ysaac locupletatus est pastores eius. & uicinoꝝ suoꝝ. iurgari ceperit. **Seneca.** Quietissime uiuerēt hoīes si ista duo pnoia de medio tollerent. meū. tuū. Item in tronicis. Alexander cū paucis iuasit. q. totū mundū. qz hūi habebant p oculis auꝝ. partiti qz sunt diuitias totius orientis q puocabant eos ad plia. Item cupiditas auri & argenti acquirendi puocat guerras. **Legiē** in tronicis q tempibus quarti hērici impatoris guill's dux normānie cū richardo & guichardo occupauit syciam & calabriam & apuliam. qui cū eis dux prob⁹ & pauper p hanc uiam puocauit sibi auxiliarios. Fecit em̄ equos suos & suoū ferrari clavis argenteis. inuientes terrā illam opulētissimā & abundātem i argento. Quod uidentes normāni. frācīne. & burgūdi. puocati sunt ad sequendū eum. ppter lucrū. Cum autē duxisset eos m apuliam fecit fieri denariis de corio quibus utebat exercitus eius pro argenteis cū eis expugnas danos. grecos. & parthos. de quoꝝ spoliis larga dedit stipēdia de argento. & p coriatis denariis fecit argenteos. Item gñat tristitiam. **Mach. xix.** Adolescēs audiens. **Vade** & uende omnia que habes & da paupib⁹. abnit tristis. multas em̄ habebat possessiones. **Aug.** in Ench. Sine dolores non amittit q cum amore possessa est. Itē facit hoīes nimis tenaces. **Sic** em̄ dicit. Berñ Auari filēs sunt illis qui p̄cilitant ī mari. qui rebus quas apphendūt ita. uehementē adberēt q ab eis separi nō possint. s̄ p̄cilitatur cum eis. eccl. xliii. **Viro** cupido & tenaci sine rōne

est substantia. Similes sunt tygridib⁹. de quibus ī hystoria trāsmarina dicit. q aurū custodiunt. & eo nō utunt. **Sunt** etiā similes cani sup fascez feni. q nec ex eo comedit. nec aīalia de eo comedere sinit. **Siles** sunt auari lielio p̄tinaci impatorī. de quo dieit in cronicis q cū esset in uita priuata ita tenax erat & parcus q dimidiā lactucaz in mensa sua apponebat. Item cōtra cupidos & tenaces dicebat magister iacobus de uitriaco q quidam em̄ qzdam pastillū seruauit q cū apiretur exiuerēt inde mures cozā hospitibus suis. **Quidā** potius dimitūt res putrescere. & dant poti⁹ meliorē p̄tem canib⁹ & gallinis qz paupibus. **Iob. xx.** Nihil remansit de cibo eius. ppterēa nihil remanebit de bonis ei⁹. Item quidā tamdiu retinent uestimenta sua q nulli usui apta sunt. & ita defraudāt paupes. & faciūt de capa usitata tunica. post caligas post soccos. ita q nihil cedit in usus paupum. De quodā tali dicebat idē qd cum esset in cōgregatōne militum & diceret seruēti suo. affer michi capam meā forrātā. & ille nō inueiret tacito inter multas uestes de quib⁹ p̄tia erat onerata. ait dñs. fili meretricis nō cognoscis tu eam. Cui rūdit iratus. ita dñe transacti sunt septē anni. Qd audientes aliī riserūt. Item gñat iniustiā. vnde iudices & plati summe deberēt eam odire. ppter qd signanter dicit iethro. exo. xviii. Prouide de omni plebe uiros &c. in quibus sit ueritas & qui oderit auaritiam. & de filiis samuel dicit. i. Reg. viii. Declinauerūt post auaritiā. accepētqz munera & puererūt iudiciū. Itē menela⁹ p pecunias quas pmisit anthyochō obtinuit summū sacerdotiū. deinde p uasa de tēplo furtive s̄blata q dedit andronico fecit oniam occidi. tandem apud regem anthyochū accusatus corrupit eū pecunia & cōtra accusatoēs fecit pferri mortis sñiam. ii. **Mach. iii.** Itē neqz ille menela⁹ ppter eoꝝ qui in potētia erant auaritiam pmanebat in pētate. crescens in malitia. & ad misdias ciuiū. ii. **Mach. iv.** Itē cum quidā iudei de mandato machabeī obsiderēt duas tresses. ī quib⁹ erāt mimici gētileis. accep ta pecuia quosdā effugē pmiserit quos machabe⁹ tāqz pditores & frīm uēditoēs interfecit. ii. **Mach. xi.** Itē nō solum nō reddit auar⁹ uel restituūt alienū. īmo dīripit alienum. Auaritia em̄ generat furtā. rapinas. fraudes. iniurias. & hoīcidia. **Mach. vi.** Nūquid iustificabo statērā impiam. & sacelli diuersa pondera dola sa. m quib⁹ diuites eius repleti sunt iniūitate. De rapinis dicitur. eccl. xliii. Venatō leonis onager in heremo. sic pascua diuitū sunt paupes. ideo semp esuriūt & macilenti sunt. qz de rapina uiuunt. Ut mergi & mīliū & lupi. Dicitur q omne animal uiuēs de rapina macilenta est. puer. xi. Alii diuidunt propria & ditiores fiunt. alii rapiūt aliena & semper ī egestate sunt &c. Item ppter adherentiā cum tempalibus & tenacitatem uix induci possunt homines ad reddendū. ul' restituendū alienū

licet dicat. Mat. xviii. Redde qd debes. ideo quia nō uult tradetē tortorib⁹. Iac. v. Ecce merces oparioꝝ uestroꝝ qui messuerūt regiones uestras. q̄ fraudate sunt a uobis clamat. & clausoꝝ eoꝝ i aures dñi sabaoth introiuit. Sunt uasa dyaboli & os uel puteus inferni q̄ de facili recipiunt. s; non de facilis emittunt. Iē sicut sicut quoddam uas testeū. qd gallice dicit̄ tyrelire. qd per quam apturā recipit de facilis monetam. s; nō emittrit aut reddit nisi p fracturā. Sic auari. cū sentiunt fracturam mortis p̄cipiunt clamores pacificari nō ante. Multi p avariciam sic uebementē emūgunt diuersis huius calūpiis. & fallaciis necessariū uictum pauperū q̄ eliciunt sanguinē. i. uitā. quia sicut dicit̄. p. xxx. Qui uebementer emungit elicit sanguinez. eccl. xxxiiii. Panis egentium uita pauperū est. qui defraudat illū homo sanguinis est. qui aufert i sudoze suo. panem. q. qui occidit p̄ximū suū. Tales sunt similes scyniphibus & muscīs egypti. qui pūgunt usq; ad haustum sauguis. q̄ quāto ueniunt nouiores tanto sunt molestiores. & crudelius affligen-tes. Sic est de p̄positis balliūis & aliis officiali- bus cupidis & auarīs. Item auaritia gnat sepe gulam. Luç. xvi. Homo quidam erat diues q̄ induebatur purpura & bysso. & epulab⁹ quo t̄dīe splēdidere. Item gnat luxuriā. eccl. xlvi. ò de salomone. Cōgregasti. q. auricalcū aurū & ut plumbū argenteū. & inclinasti femora tua mulieribus. Et in legenda beate magdale-ne. dicit̄. Rer. affluentiaz uoluptas comitari solet. De sodomitīs quoq; dicit̄. Gen. uix. & ezeb. xvi. Hec fuir iniquitas sodome saturitas panis. & ociū. De criminib⁹ que soleat auaritia generare dicit Aug. Que est ista auiditas cōcupiscentie cum ip̄e bestie modū teneat. tūc em rapiunt cū esuriunt. parcūt prede cum saturitatē sentiūt. sola auaritia diuitiay insatiabilis. nec deum timet. nec hoīes reueretur. nec p̄i obedit. nec matrem agnoscit. nec fratri obtempat. nec amico fidem seruat. uiduaz opprimit. pupillū inuadit. liberos in seruitutē reuocat. falsum testimoniuū pfert. res misero-rum occupat. q. si nūq; mozerēt auari. Quarto ex auaritia sequit̄ horrenda calamitas. Pri-mo quidē in morte. qz morte diutissima mori unē auari. In dolore maximo cōsueuerūt mori diuities. qz uiolēt & omnino cōtra uolun-tatem eoꝝ auellenē a reb⁹ nimis ardēt amatis. eccl. xi. O mors qz amara est memoria tua homini iniusto. & pacem habēti in substatiis suis. Si memoria mortis est amara. multoma-gis eius p̄sentia. Acham qz ppter auaritiā tu-lit de anathemate & a pplo lapidatus interiit. Acham uineā naboth cōcupiuit & ipm occidit & ip̄e turpe morte pcussus est. Judas dñm uē-didit & ip̄e laqueo se suspendit. Ananias & sa-phiram mors subita & improuisa extinxit. Se-cūdo auaris maior erit calamitas i iudicō qn de omnibus oportebit eos reddere rōnem. & dñs iram suam ondet eis. ps. Tūc loquet̄ ad

eos in ira sua &c. Mat. xxv. Esuriui & non dedistis michi māducare. &c. zacha. i. Ira mag-na irascar super gentes opulētas. Iac. v. Agite non diuities plozate ululantes in miseriis que adueniēt uobis. Glo. Nescis miser cum the-sauro thesaurū iracūdie dei p̄iter tibi accumu-lari. Berñ. Quid tibi inspiens delitie sapiunt quid diuitie cecos oblectant oculos quib⁹ tā-graue tibi mercaris iudicium. tamdure te obli-gas rōnī. Vniuersa siquidē usq; ad quadran-tē nouissimū exigeris. Tertia sequit̄ calamiti-as longe maior qz finalē excludunt a regno qz glā futura nō admittit auaros. i. coꝝ. vi. Auari regnū dei non possidebūt. ep̄b. v. Auar-us nō h; hereditatē in regno xp̄i & dei. Mat. xix. Mar. x. Difficile ē confidentes in diuitiis regnū dei intrare. Facilius est camelū intrare p̄ foramē acus. qz diuitie in regnū celoꝝ. Siliē idem. Luç. xviii. Foramē acus erat porta i bie-rusalem que dicebat̄ porta acus p̄ quā non in-trabant camelī nisi inclinati & exonerati a sar-cinis onerosis. Sic nec diuities p̄ angustā por-tam celestis p̄rie nisi exonerati ab illīcīte pos-sessis. & humiliati per penitentiā. Berñ. Quid camelī gibbū. quid pecuniosi iude. p̄ditoris lō-culos tollis & sarcinas. Nō sic impii nō sic. an-gustum est foramē acus qz tales ingredi nō p̄mittrit. Iēz glozia celestis patriē detexta auaritiā q̄ est ut dicit. ḡg. omnib⁹ una & singu-lis tota. ibi uillus auarus cum cōmunis om̄ib⁹ sit deus. & singulis totus. Item qz celestis diuitie ibi sunt appetende. ut dicit̄. Mat. vi. ubi neq; erugo demolit̄ neq; fures effod̄. &c. Greg. Si diuitie appetant̄ ibi seruen̄ ubi p̄ire non possunt. honores ibi appetant̄ ubi nulli indigni honorāt̄. salus si diliḡt̄ ibi desideret̄ ubi de eius amissionē nō timeat. uita si diliḡt̄ tur ibi acquirat̄ ubi morte non finit̄. Quarta calamitas horrenda nimis est. qz deerudunt̄ in infernū. tempales em̄ diuitie sua grauitate deprimūt eos & demergunt̄ improfundum. i. thi. vi. Qui uolunt diuities fieri &c. q̄ mergūt hominem in interiū & pditōnem. deuē. xvii. Nō habebit rex auri & argenti imensa pō-de-ra. glo. ad infernū mergentia. Quidā p̄hs pe-riclitari timēs in aqua auꝝ uel pecuniā quam habebat obuiaticū p̄iecit in aquam dices. Ite pessime diuitie. malo uos submergē qz s̄bmergi a uob̄. Nec tm̄ s̄bmergūt diuitie. s; etiā p̄p̄ eas ḡuissime puniunt̄ auari i igne inferni cū diuite epulone. ubi dñe potuerūt eis demones qd parti dixerunt̄ crasso p̄incipi romanoꝝ q̄ impugnabat eos. Cui cum pmisissent q̄ si di-mitteret impugnare eos darēt ei tm̄ de auro q̄ deberet sibi sufficere. Qd cū eis iurasset & ip̄i eum tenerēt in munitōne sua ceperūt eū. au-rum bulliēs p̄ os eins p̄ciūentes. ubi sibi mo-dicum auꝝ fuffecit. & dicebant ei. Auꝝ sitisti auꝝ bibe. Iac. v. Diuitie uīe putrefacte sunt. argentū & auꝝ uestrū eruginauerūt. & eru-go eoꝝ in testimonium uobis erit. q̄ comedet carnes uīas. tanq; ignis thesaurizastis uobis

iram in nouissimis dieb⁹. Quedā uetula sub specie sanctitatis acquisiuit multas pecunias quia qui uolebat elas facere dabant ei ad ergandum paupibus. ipa aut implebat ollas sib terraneas quas morte subita pueras intactas reliquit. Cum aut inuente essent. & innotuissent epūs noluit dictā pecuniā retinere dicens pecunia tua tecū sit m pditionē. Denocte aut uox de eius tumulo auditā est. ardeo ardeo. Quo apto de licentia sacerdotis. inueniunt de ore netule. q. metallū ebullire. & flāmam fēcīdissimā inde exire. Illa aut recōopta. & orōe facta tam a sacerdote qz a pplo. non est ulterius uox audita.

DE SOLlicitudine. DIS. III.

Dicto de avaritia in ḡne. nunc consideran dū est de filiab⁹ ei⁹ in spāli. Primo de inquietudine. siue sollicitudie t̄palium Secundo de astutia. Tertio de dolo. Quarto de fraude. Quinto de pditione. Sexto de meda cōcio. Septimo de piurio. Octauo de furto. Nonno de rapia. Decimo de usura. Undecimo de acceptōne munerum. Duodecimo de avaritia aduocatoꝝ. Tredecimo de symonia. Decimo quarto de ppriate claustralium.

Dixi itaqz dicendū de inquietudine que oris ex avaritia. inquantū īgerit homini tempalium rerū sollicitudienā & curas superfluas. Scindū aut q. m̄lplex est sollicitudo. Est em̄ sollicitudo cōmendāda. & est sollicitudo moderanda. Sollicitudo cōmendāda quēdam est respectu sui. quedā respectu dei. & q̄dam respectu pximi. Sollicitudo respectu sui est uehemēs studiū circa salutē p̄priam. qn. si homo studiū applicat ad agendū penitentiā. Sicut dicit apls. ii. coꝝ. vii. Que h̄m deum est tristitia penitentiā in salutē stabilē opa. Ecce ei hoc ipm ꝑristauit uos quantā sollicitudinem opatur i uobis sc̄ de agenda p̄nia. p̄ pecatōis p̄teritis. Item ista sollicitudo facit in homine cauele uigilantiā. qua uidelicet sollicito sibi cauet ne incidat in peccatū. ppter qd̄ dicitur. deut. iii. Custodi temetipm & aiam tuam sollicito. Multū debet homo sollicitus esse circa custodiam anime sue ad ymaginem dei creare xp̄i sanguine p̄cioso redempce. Item qz anima est p̄ris eternī filia. xp̄i sponsa & sp̄üssanc̄i tē plū facta. Vñ sicut paē habens filiam carissimā sibi diligēt & sollicito custodit eam & multū zelat p̄ ea. sic animam dei filiam custodie nostre cōmissaz sollicito custodire debem̄ eccl. xlvi. Filia patris abscondita est. uigilia & sollicitudo eius aufert somnū. ne forte i adolescentia sua adultera efficiat. &c. Itē ista sollicitudo dat homini bñ opandi. & merita cōquerendi diligentia. sicut exemplū nobis prebent artifices mūdiale. eccl. xxxvii. Omnis faber & archyrectus qui noctem tanqz diem transigit &c. Et infra. Sic faber ferrari sedēs iuxta nicudem. &c. Sic figulus sedēs ad op̄ suum. & uertens pedib⁹ suis rotam. in sollicitudine positus est semp ppter opus. Reuera

omnes isti negligentia nostraꝝ refundunt. qz magis sunt solliciti de suis opib⁹ ppter uictū corporis acquirendum. qz nos de meritis acqui rendis ppter salutez anime. & eternū p̄mū assequendū. Item debem̄ esse solliciti de hiis que pertinent ad deū. Ad hāc aut sollicitudinem inducit nos timor diuine equitatis. Vnō. Job xxiii. Considerans timore sollicitoꝝ. Itē amor diuine boītatis. Mich. vi. Indicabo tibi homo quid sit bonū. & quid dñs requirat a te. utiqz facere iudicū. & diligere misericordiā. & sollicitū ambulare cum deo tuo. cum deo em̄ ambulat homo p̄ amorē. Item. Ro. xii. Sollicitudine nō pigri spiritu feruētes dño seruientes. Item honor diuine maiestatis. Debet em̄ hō sollicitus esse de hiis q̄ ad honore dei pertinent. i. coꝝ. vii. Qui sine uxore ē cogitat q̄ dei sunt quo placeat deo. Et Iosue. xxiii. Estote solliciti ut custodiatis cūcta que scripta sunt. &c. Item debem̄ esse solliciti de hiis que pertinent ad pximū ut uidelicet exhibeam̄ & sollicito cōseruemus cōexionem cōuientib⁹. subuētionem indigētibus. cōpassionem patientib⁹ directōnem oberrantibus. De primo. ep̄b. iii. Solliciti seruare unitatē spūs in uinculo pacis huius cōexionē pacis & cōcordie que debet esse in corpe xp̄i mīstico oñdit apls. i. coꝝ. xii. exemplo corporis humani dices. Non p̄ oculus dicere manui. opa tua nō indigeo. aut itez caput pedib⁹. nō estis nibi necessarii &c. Sequeur. Non sit scisma in corpe. si p̄ inuicem sollicita sint membra. & siquidē patit unū membrū opatiū omnia membra. siue si gloriatur unū membrū cōgaudent omnia membra. De secundo. Luç. x. dicit marthe dño & apls tanqz paupibus mīstranti. Martha martha sollicita es. & turbaris erga plurima. &c. Et tho. i. Pergebat p̄ omnē cognatōnem suā & monita salutis dabant eis. dabatqz unicuiqz p̄t poterat de facultatib⁹ suis. esurientes alebat. nudisqz uestimenta p̄bebat. & moreuis atqz occisis sepulturam sollicitus exhibebat. De tertio. ii. Mach. xv. Erat eis p̄ uxoriib⁹ & filiis. itemqz p̄ fratrib⁹ & cognatis minor sollicitudo. maximus uero & p̄imus p̄ sanctitate timor erat tēpli. Et Luç. vii. Ceterioris cuiusdā seruus male habens erat moritur⁹ &c. Sequit⁹. Misit ad ih̄m seniores iudeoꝝ. At illi cum ueissent rogabant eū sollicito. dicentes ei. quia dignus est ut hec illi p̄stes. &c. De quarto. Ro. xii. Qui p̄st in sollicitudine. ad hoc em̄ p̄cipue tenetē plati ex officio. ideo dicebat apls. ii. coꝝ. xi. Preter illa que extrisecus sunt instantia mea quotidiana sollicitudo oīm eccliaꝝ. Item ē sollicitudo moderāda sc̄ sollicitudo rex tempali um. moderāda dico. qz liet doꝝ uideat eā omnino & fundit⁹ inhibere. dices. Math. vi. Nolite solliciti esse anime uentre dicentes. Quid mā ducabimus. aut quid bibemus. aut quo op̄ies mur. que tñ uident⁹ esse maxime necessaria. Et apls. i. coꝝ. vii. Volo uos sine sollicitudine esse. Tamē nec dñs nec apls interdicū omnē

puisionem rerū tempalium necessariā sustentōni humane. que uidelicet est p labozitum uel p artificiū. uel p iustū lucrum. Sed sicut dicit dñs. Mat̄.vi. Ego dico uobis non iurare omnino. nō qz iuramentū omniō & in omni casu sit illicitū. s; ppter abusum. & piuria que passim incurrit homines. & ppter irreuerentiam qua sine necessitate uel causa diuinū no men assumūt pphibet dñs iurādi cōsuetudinē uel potius corrūptelā. Ita sollicitudinem tempalium rerū uide dñs gñaliter. pphibere. Sed si cut dicit. Hiero. Labor exercendus ē. sollicitudo tollenda sc̄z supflua animū inquietas. Vñ sciendū q sollicitudo rerū tempalium trīpliciter pē esse illicita. Vno quidē modo ex pte ei⁹ de quo sollicitamur. si sc̄z tempalia tanqz finē queramus. Vñ & aug⁹. dicit in libro de opibus monachorū cum dñs dicit. Nolite solliciti esse in crastinū. H dicit ut nō ita moueant ut ppter ista faciat quicqd in euāgeliī p̄dicatōne facere subenē. Alio mō potest esse tempalium sollicitudo illicita. ppter supfluum studiū qd apponiē ad tempalia p̄curanda. ppter qd homo a spūalibus quibus p̄mīpalius inservire debet retrahit. Et iō. Mat̄.iii. dicit q sollicitudo seculi suffocat uerbū. Tertio mō ex pte timoris supflui. quādo aliquis timet ne facie do qd debet necessaria sibi deficiat. Quod dominus trīpliciter excludit. Primo ppter maiora bñficia homini p̄stita diuinitus p̄ter suā sollicitudinē. scilicet corpus & aīam. Secundo ppter subuentōnem. qua deus animalib⁹ & plantis subueit absqz ope humano h̄m p̄portōem sue nature. Tertio ex diuina p̄uidentia ppter cuius ignorantiā gentiles circa tempalia bona q renda p̄mīpalius sollicitant. & ideo concludit q p̄mīpalis nostra sollicitudo debet eē de spūalibus bonis sperantes q sc̄z tempalia nobis puenient ad necessitatē si fecerim⁹ qd debemus. Est ergo h̄mōi sollicitudo moderāda et omnis cura supflua excludēda. q sollicitudinis huīus ardor facit in hoīe cordis afflīctō nem. sicut dicit. eccl̄.ii. Peccatoī dedit deus afflictionē & curam supfluam ut addat & cō greget &c. Sequit̄. Sed hec uanitas & cassa sollicitudo mētis. Et ibidē parū aī. Omnes dies eius sc̄z cupidī labozib⁹ & erumpnī plenī sunt. nec p noctem mente requiescit. Et. Iere. xlī. P̄te sollicitudine requiescere nō potuit. Secundo facit in corde diuisionē. & circa spūalia uel diuina distractōem. i. coꝝ. vii. Qui cū uxore est. sollicitus est que sunt mundi quo mō placeat uxori & diuisus est. Vñ anim⁹ hominis quāto magis est terrenis reb⁹ sollicit⁹ tanto fit circa spūalia minus apt⁹. Tertio causat in corde diuini uerbi. q. spūalis seminis suffocatōnem. Mat̄.xiiii. Sollicitudo seculi isti⁹ & fallacia diuītiaz suffocat uerbū. & sine fructu efficit. Quarto causat in corde turbationē. qz non semp obtinent solliciti qd intēndunt. sed sepe decidūt a spe sua. Sicut dicit. p̄.xi. Exspectatō sollicitoī p̄bit. Et. Iere. xlīi.

Fames pro qua solliciti estis adherebit uobis
Vñ. i. Mach. vi. diciē de anthycho. Expauit et cōmotus est ualde & decidit in lectū. & incidit in languorē p̄ tristitia. qz non est factuz sicut cogitabat. Et sequit̄. Recessit somn⁹ ab oculis meis. & concidi & corruī in corde p̄ sollicitudine. Quito inducit eternā damnatōem
Vñ baruch. iii. Vbi sunt p̄cipes gentiū qui argentū thesaurizant & auꝝ in quo cōfidunt hoīes & non est finis acquisitōnis eoꝝ qui a gentū fabricant. & solliciti sunt. exterminati sunt. & ad inferos descenderūt.

DE ASTUTIA. DIS. III.

DEmde cōsiderandum ē de astutia. Videlū est ergo quid sit. & utrum sit peccatū. Sciendū est autē q̄ sicut p̄udentia est recta rō agibiliū. ita scientia ē recta ratō scibiliū. Cōtingit autē duplicitē peccare cōtra re cōstitudinē sc̄tie i speculatiūis. Vno mō qñ ratō inducit ad aliqz cōclusionem falsam que apparet esse uera. Alio mō ex eo q̄ ratio p̄cedit ex aliquibus falsis que uident̄ esse uera. siue sint ad cōclusionem ueram siue ad falsam. Ita eē aliquod p̄ctn̄ dupl̄r pē esse ɔtra p̄udentiā habens aliquā silitudinem cū ea. Vno mō quā studiū rōnis ordinaē ad finem q̄ nō est uere bonus s; apparet. & hoc p̄tinet ad p̄udentiam carnis. de qua inferius dicetur. Alio mō inquantū aliquis ad finē aliquē cōsequendū uel bonū uel malū utiſ uiis nō ueris sed si multatis & apparentib⁹. & hoc p̄tinet ad astutiam. Vñ patet q̄ astutia est quoddā peccatū oppositū p̄udentie distinctū a p̄udentiā carnis. Sciendū tñ q̄ sicut Aug⁹. dicit in. iiii. li. cōtra iulianū. Sicut p̄udentia qñqz in malo accipiē abusiue. Luč. xv. Filii huius seculi p̄udentores filiis lucis in gñatione sua sunt. Ita qñqz ponit̄ astutia i bono improprie. puer. i. Parabole salomonis 8&c. ut detur puulis astutia. Fc. p̄.xiiii. Astut⁹ omnia agit cū cōsilio. Sed utrobiqz ponit̄ p̄ prudentia. & astut⁹ ponit̄ p̄o prudente.

DEmde cōsiderandum ē de dolo. Videlū est ergo quid sit dolus. Et sciendū q̄ sicut patet ex p̄dictis ad astutia p̄tinet assumere uias nō ueras s; falsas. simulatas. & apparētes ad aliquē finē cōsequendum siue bonū siue malū. Assumptō autē h̄mōi uiarū pē cōsiderari duplicitē. Vno mō in iōa cogitatione h̄mōi uiaz. & hoc p̄prie pertinet ad astutiam. sicut & excogitatio rectarū uiarū ad debitū finem & p̄tinet ad p̄udentiā. Alio mō potest cōsiderari h̄mōi uiaz assumptio h̄m ex ecutōem. & hoc p̄prie p̄tinet ad dolū. & ideo dolus importat executionem astutie. Et sicut astutia p̄prie accipiē in malo. abusiue autē ponit̄ in bono. ita & dolus qui est executō astutie. h̄m illud. ii. coꝝ. xii. Cum essem astut⁹ do lo uos cepi. Sciendū autē q̄ dolus p̄cipue consistit in uerbis. h̄m illud psalmi. Linguis suis dolose agebant. qz executio astutie ad decipitendū aliquē p̄mīpalē fit per uerba

que p̄cipuum locū obtinent inter signa quib⁹ homo aliquid significat alteri. sicut dicit aug⁹ in libro de doct. xpī. & ideo dolus maxime a tribuit locutioni. Contigit tamē dolū esse in factis. sī illud. p̄s. ut dolum faceret inservios eius. Est etiā dolus in corde. sī illud. eccl. xix. Interiora ei⁹ plena sūt dolo. Et p̄p. xii. Dol⁹ in corde cogitantiū mala. sī hoc est sī qđ aliquis dolos excogitat. sī illud. p̄s. Dolus tota die meditabantur.

DE FRAVDE. DI.V.

Deinde considerandū est de fraude. Est aī fraus p̄prie deceptio alterius per factū. Vñ fraus ē executio astutie sive uestra dol⁹. Sed in hoc differet uidentē qđ dol⁹ importat executionē astutie ulīe sive fiat per uerba sive per facta. licet primo et p̄ncipaliter impozet deceptionē qđ fit per uerba. fraus at magis p̄prie p̄tinet ad executionē astutie sī qđ fit per facta. Hoc uiso dicendū ē specialiter de fraudulentia qđ cōmittitur in emptionibus et uenditionib⁹ et circa hoc q̄runtur quinqz. Primo utrum licitum sit homini rem suam uendere plusq; ualeat. Secundo utq; uenditio reddat iusta et illicita ppter defectum rei uēdite. Tertio utq; uenditor teneatur dñe uitiū rei uendite. Quarato utrū negociando liceat alicui rem uendere quā emit. Quinto que mouet ad fraudis uitium detestandum.

Primo ergo uidentur est utrū liceat alicui rem suā uendere plusq; ualeat. Dicendū qđ sciens adhibere fraudem ad huc qđ aliquid plus iusto p̄cio uendaē. omnino peccatum est in quantū aliquis decipit p̄ximū in damnū ipī. Vñ & tulli⁹ dicit in libro de offi. Tollendū est ex rebus cōtrahendis omne mendatiū. nō licitorē uenit. nō qđ contra se licet emporū apponere. Si autē fraus deficit. tūc de uenditione & emptione duplicitē loqui possum⁹. Vno modo sī emporū & uenditorū uideatur esse introducta p̄ cōmuni utilitate utriusq; dum sc̄i unus indiget re alterius. & ecōuerso. Sicut pat̄ p̄ p̄m in. i. poliē. Qd autē pro cōmuni utilitate est introductū. non debet esse magis in grauamē uni⁹ qđ alterius. & ideo debet sī in equalitatē rei inter eos cōtractus institui. Quātitas autē rerū qđ in usum hoīs ueniūt mensurā sī p̄cium datum ad qđ est inuentū nū misima. ut dicit̄ in. v. eth. Et ideo si uel preciū excedat quantitatē ualoris rei. uel ecōuerso res excedat p̄cium tollēt iustitie equalitas. Et iō carius uendere uel uilius emere rē qđ ualeat ē sī se iniustū & illicitū. Alio mō possumus loqui de emptione & uenditione sī qđ p̄ accidēt trāsit iniūcitatē uni⁹ & detrimentū alterius. puta cū aliquis multū indiget habere rem alijsq; & alius ledit̄ si careat illa. & in tali casu iustum p̄cium erit ut non solum respiciat ad rē que uendit̄. sī ad damnū qđ uenditor ex uenditione incurrit. & sic licet poterit aliquid uenire plusq; ualeat habenti. Si uero aliquis multū iuuet ex re alterius quā accepit. ille uero

qui uendidit nō damnificat carēdo re illa nō debet supuendere eam. qđ utilitas qđ alteri accrescit non est ex uendente sī ex cōditōne emētis. ullus autē debet uendere alteri qđ suū non est. licet possit ei uendere damnū qđ patit̄. ille tamē qui ex re alterius accepta multū iuuat̄ potest p̄pria sponte aliquid uendēti superrogare. qđ p̄tinet ad eius honestatē. Notandum autē qđ sī leges humanas uel ciuiles licitū ē uideat̄ qđ uenditor & emporū inuicē se decipiāt̄ qđ quidem fit inquantū uenditor plus intendeat uendere rem suam qđ ualeat. emporū uero min⁹ emere. Sed leges hūane non solū hominibus uirtuosis date sunt sī p̄plo in quo sunt multi qui deficiunt̄ a uirtute. Iō lex hūana nō potuit p̄hibere quicqđ est cōtra uirtutē. sī sufficit ut inhibeat que destruūt̄ homīs quietum alia uero habeat. qđ licita. nō quia ea approbet̄ sī qđ ea nō punīt̄. Sic igit̄ habet. qđ licitū penā nō inducēs si absq; fraude uenditorū rē suam supuendat. emporū autē uili⁹ emat̄. nisi sit nim⁹ excessus. qđ tūc etiā lex hūana cogit ad restituendū. puta si aliquis sit deceptus ultra mediā iustī p̄cii quantitatē. Sed lex diuīa nihil impunitū relinquit qđ sit uirtuti terariū. Vñ sī diuīa legem illicitū reputat̄ si in emptione & uenditione nō sit equalitas iustitie obſuata. & tenet̄ ille qui plus habet̄ recōpensare cī qui plus damnificatus est si sit notabile damnum. qđ ideo dico qđ iustum p̄cium reze qñq; nō est p̄uctaliter determinatū. sī magis ī quādam existimatōne cōsistit. ita qđ modica additio uel minutō nō uideat̄ tollere equalitatē iustitie. Sicut at̄ refert aug. xiii. de trini. dictū cuiusdā mīmī fuit ab omnib⁹ acceptatū scilicet uile emere. & care uendere. cui cōsonat illo p̄p. xx. Malū est malū est dicit omnis emporū & cum recesserit tunc glatur. Sed aug. dicit ibidē. mīmī ille uel scīpm̄ intuēdo uel alios expiendo. uili⁹ uelle emere & care uendere omnibus credidit ē cōmune. Sed qm̄ reuera uitiū est. potest quisq; homīi iustitiā adipisci qđ huic resistat & uincat. & ponit exemplū de quodam qui modicū preciū de quodā libro ppter ignoratiā pustulānti iustū dedit preciū. Vnō patet qđ illud cōmune desideriū non ē nature sī uitiū. & ideo cōmune est multis qui p̄ latam uitoꝝ uiam incedunt.

Quāta secundū uidentur est utrum uenditō reddat̄ illicita ppter uitiū rei uendite. Et dicendū qđ circa rem que uendit̄ defectū duplicitē potest cōsiderari. Vnus quidē defectus sī speciē rei. & hunc etiā defectū si uenditor cognoscat ī re quā uendit̄ fraudē cōmītit̄ ī uenditione. Vñ uenditō illicita reddit̄. & hoc est qđ dicit̄ cōtra quodā. ysa. i. Argentū tuū uersum est ī scoriā. Vnū tuū mixtū est aq; qđ em̄ pmixtū est patit̄ defectū quantū ad speciē. Alius autē defectus ē sī quantitatē qđ p̄ mensuram cognoscit̄. & ideo si quis scientia deficiēti mensura ī uendēdo fraudē cōmītit̄ & est illicita uenditō. Vnde dicitur.

Deut. xxv. Nō habebis in sacculo diuersa pōdēra. mai⁹ et mīn⁹. nec erit in domo tua modius maior et minor. Et postea subdit⁹. abhoī natur enim domin⁹ eū qui facit hoc. & aduersat omnē iniusticiā. **T**ertius defectus est ex pte qualitat̄. puta si aliqd̄ infirmū uendit⁹. q. sanum. quod si quis scienter fecerit fraudem cōmittit in uenditōne. **V**n̄ est illīcita uenditio. Et in om̄ibus talib⁹ non solū aliquis peccat iustam uenditōnem faciendo. s; etiā ad restituionem teneſ. Si uero eo ignorantē aliquis p̄dictoꝝ defectuꝝ fuerit in re uendita. uenditor⁹ quidem nō peccat. s; facit iniustū materialiter. **N**ō tñ eius opatio est iniusta. teneſ tñ cū ad eius notitiā puenerit damnum recōpensare emporioꝝ. Et qđ dictū est de uenditore est intel ligendū ex pte emporioꝝ. **C**ontigit em̄ uenditōrem credere rem suā esse mīn⁹ p̄ciosam quā tum ad specieꝝ. **S**icut si aliquis uendit auꝝ loco auricalci. empor⁹ si illud cognoscat iniuste emit⁹. & ad restitutionem teneſ. Et eadem ratio est de defectu qualitat̄ & quātitatis. **S**i endum aut̄ q̄ auꝝ & argentū non solū cara sunt ppter utilitatē uasor⁹ que ex eis fabrizātur. aut alioꝝ hm̄oi. s; etiā ppter dignitatem et purgatōnem substātie ipoꝝ. Et ideo si auꝝ uel argentū. uel ab alchimicis factū uerā spe ciem nō habeat aurī & argenti est fraudelēta & iniusta uenditō. p̄sartim cū sint aliqui uitilitates auri & argenti ueri hm naturalē operationē ipoꝝque nō cōueniūt auro p̄ alchimiam sophysticato. **S**icut qđ haber p̄prietatē lessificandi. & cōtra quasdā infirmitates medicinalē iuuat. frequētius etiā p̄rest poni in operatōne. & diutius in sua puritate pmanet auꝝ uerū q̄ sophysticatu. **S**i aut̄ p̄ alchimia fieret auꝝ uerū nō esset illīcītū ipm p̄ uero uēdere. qz nibil p̄hibet artē uti aliquib⁹ naturalib⁹ causis ad p̄ducendū naturales & ueros effect⁹. **S**icut dicit aug⁹. in. iii. de trini. de hiis que arte demonū fiunt.

Quarta tertiu uidentū est utrū uenditor⁹ teneſ dicere uitiū rei uendēde. Dicendum q̄ dare alicui occasionē piculi uel damni semper est illīcītū. qzuis nō sit necessariū p̄ hō alteri semp det consiliū & auxiliū p̄tinens ad eꝝ qualemq; p̄uocatōnem. s; hoc solū ē necessariū in aliquo casu determinato. puta cū aliis eius cure subdaſ. uel em̄ nō potest ei p̄ alium subueniri. **V**endor⁹ aut̄ qui rem uendendaꝝ pponit ex hoc ipso dat emporioꝝ damni uel periculi occasionem q̄ rem uitiosam sibi offert si ex eius uitio damni uel piculū incurrere possit. damni quidem si ppter eius uitiū hm̄oi res que uēdendaꝝ pponit minoris sit p̄cii. ip̄e uero ppter hm̄oi uitiū nibil de p̄cio subtrahat piculum aut̄ puta ppter hm̄oi uitium usus rei reddat impedit⁹ uel noxiū. puta si aliq; alii cui uendat equū claudicantē p̄ ueloci. uel rui nosam domū p̄ firma. uel cibū corruptū. siue uenenosum p̄ bono. **V**n̄ si hm̄oi uitia scit & nō detegat. erit illīcita & dolosa uenditio. &

teneſ uenditor⁹ ad damni restitutōem. Si uero uitiū sit manifestū. puta cum equus ē monocus uel cum usus rei & si nō cōpetat uenditor⁹ potest tñ esse cōueniens aliis. & si ppter hm̄oi uitiū ip̄e subtrahat qzum oport̄ de p̄cio nō teneſ ad manifestandū uitiū rei. qz forte ppter hm̄oi uitiū empor⁹ uellet plus subtrahī de p̄cio qz de iure esset subtrahendum. **V**n̄ potest licite uenditor⁹ indemnitati sue suslere uitiū rei reticēdo. Notandum at q̄ nō oportet q̄ empor⁹ uel uenditor⁹ p̄conem uitiū rei uendēde p̄nuntiet. qz si p̄diceret uitiū exterrē rentē emporioꝝ rei ab emēdo dum ignorarent alias cōditiones rei in quas est bona & utilis s; singulariter est dicendū uitiū rei ei qui ad emēdū accedit. qui non potest simul omnes cōditiones ad inuicē cōparare bonas & malas nibil em̄ p̄hibet rem in aliquo uicōsam i multis alīs utilem esse.

Quarta quartū scilicet utrū liceat alicui rē suam carius uēdere qz emit. **D**icendum q̄ ad negotiatorē p̄tinet cōmutatōnib⁹ reꝝ m̄fiste re. ut aut̄ p̄bus dicit in. i. polit. duplex est rerū cōmutatio. **V**na quidē quasi naturalis & necessaria. p̄ quā scilicet fit cōmutatio rei. uel rerum & denarioꝝ ppter necessitatē uite. & talis cōmutatio nō p̄prie p̄tinet ad negotiatorē. s; magis ad yconomos uel politicos q̄ habent p̄uidere. uel domū uel ciuitati. uel de rebus necessariis ad uitā. **A**lia uero cōmutatōis spēs est. uel denarioꝝ ad denarios uel quarū cūqz rerū ad denarios non ppter res necessariās uite. s; ppter lucrū querendū. & hec quidē negotiatō p̄prie uideſ ad negotiatorē p̄tinere. **S**ecundū p̄bū aut̄ prima cōmutatio laudabilis est. qz deseruit naturali necessitatē. **S**ecunda aut̄ iuste uitupatur. qz quantū est de se deseruit cupiditatē lucri. qz terminū nescit sed i infinitū tendit. & ideo negotiatō hm se cōsiderata quandā turpitudinem habet in qua cum non importat de sui rōne finē honestū uel necessariū. **L**ucrum tñ qđ est negotiatōnis finis. & si in sui rōne nō importat aliquid honestū uel necessariū. nihil tñ importat in sui ratōne uitiosum uel uirtutē cōtrariū. **V**n̄ nibil p̄hibet lucrū ordīari ad aliquē finē necessarium uel honestū. & sic negotiatō redēt licita. **S**icut cū aliquis luctū immoderatū qđ negotiatō querit. ordinat ad domus sue sustentatiō nem. uel ad subuentendum indigentib⁹. uel eē cum aliquis negotiatōni intendit ppter publicam utilitatē. ne sc̄z res ad uitā patrie defint. lucrū etiā expertit non. q. finē sed. q. stipēdiū laboris. **C**ū aut̄ dicit cryloꝝ. sup. math. **Q**ui cūqz rem cōparat integrā ut immutatā uēdendo lucreꝝ. ille est mercator qui de templo dei eiūcīt. **E**t cassiodor⁹ sup illud. ps. **Q**m̄ nō cognoui literā. uel negotiatōnem hm alia litterā. **Q**uid est aliud negotiatō nisi uili cōparare & carius uendere uel distrahere. **E**t s̄bdit. Negotiatorē tales cīcīt dīs de templo. **S**cindū q̄ uerbū cryſtōſ. intelligendū est de

negociatione hūm q̄ ultimū finem in lucro cōstituit. qd̄ p̄cipue uideſ quādo aliquis rem nō immutatā carius nendit. Si em̄ rem immuta tam carius uendat. uideſ p̄mūm sui laboris accipe. q̄uis & ip̄m lucru possit līcīte intendi nō sicut ultim⁹ finis. sed ppter alii finē ne cessariū ut dictū est. Hoc etiā aduertendū q̄ nō quicq̄z carius uendit q̄z emerit. negotiat. sed solū qui ad hoc emit ut carius uendat. Si aut̄ emit rem nō ut uēdat s̄ ut teneat. & post modum ppter aliq̄z causam cā uendere uelit. nō est negotiatio. q̄uis carius uendat. potest em̄ hoc līcīte facere. uel qz in aliquo rē meliorauit. uel qz preciū rei est immutatū hūm diūsi tate rei uel tempozis. uel ppter piculum cui se se exponit trāſferendo rem de loco ad locū. ul̄ eam fieri faciēdo. & hūm hoc nec emptō nec uēditio est iniusta. Item sciendū q̄ clericis inter dīci negociatio. qz clericī nō solū debēt absti nere ab hiis que sunt hūm se mala. s̄ etiam ab hiis que habēt speciē mali. qd̄ quidē in negocī atōne contingit. tū ppter hoc q̄ est ordinata ad lucru terrenū cui⁹ clericī debēt esse otempozes. tū etiā ppter frequentia negotiatorū uītia. qz difficultē exūt negotiatorū a peccatis la bīoz. ut dicit̄ eccl̄. xxvi. Et alia causa est. quia negotiato nīmis implicat aīm secularibus cu ris. & ecōuerso a spūalib⁹ retrahit̄. Vñ aplus dicit̄ i. thy. ii. Nemo militans deo implicat se negotiūs secularib⁹. licet tñ clericis uti p̄ma cōmutatōnis specie que ordīnat̄ ad necessitatē uite enīdo uel uendendo.

DE FRAUDULENTIA. DIS. VI.

Siendum aut̄ q̄ fraus est multiplex. Estēm̄ fraus quedam cōmendanda. Quedā excusabilis. Quedā tolerāda. Et quedā damnabilis. **F**raus quidē cōmenda danda est qñ quis pximi utilitatē intendens facit aliquid ip̄o nesciēre qd̄ forsitan credit illi p̄ma facie nō placere. tñ placere deberet. **S**icut uxor qñ clanculo facit elemosinas moderatas. que uiro suo forsitan nō placeret ante factū. nec ip̄e daret licentiā faciēdi. tñ post factū placet illi qd̄ ip̄a fecerit. qz illa h̄ faciēdo p̄curat spūale cōmodum uiri sui. Vnde & si fraus ē. pia tñ est. Item si quis frenetico fure tur gladiū ne ip̄e semetip̄m ledat uel alii. pia fraus est. Item si seruus deuotus deo & dño suo fidelis utilitatē domini sui p̄curet illo nesciente uel etiā cōtradidente in damnū suū uītū p̄cupium uel grauamē facit dño suo fraudē. tñ pia & utilis est dño. Ad. titū. ii. Seruos hor ta re dñis suis subditos esse in omnibus placentes sc̄z licitis & honestis. nō cōradicētes in hiis. s̄ que sunt hūm deū nō fraudātes. i. non fraudē malā & noxiā facientes. s̄ in omnibus fidē boznam oñdentes. Item fraus est excusabilis. qñ sc̄z homo bonū suum p̄curat sine pximi de trimēto. **S**icut fecerunt gabaonite. Iosue. ix. q̄ callide cogitātes uenerūt ad iosue & filios israhel dicētes de terra longīqua ueimus pacem uobiscū facere cupientes. quoꝝ fraude p

cepta dixit eis. Iosue. Cur nos decipe fraude uoluistis. &c. Similiē iacob ex consilio matris sue rebece fraudauit fratrē suuʒ bñdictiōnē paternaz surripiendo. Gen. xxvii. Venit ger manus tuus fraudulentē. & accepit bñdictiō nem tuā. Excusaſ iacob. qz hoc fecit ex p̄cepto sancte m̄ris. & ex cōſilio spūllancti. **I**tē est fraus toleranda puta si fiat alicui miuria uel damnu de bonis tempalib⁹. & non possit illa sine scādalo repeter magis ē talis fraus uel i iuria tolerāda. q̄z scandalū oriaſ. vñ. i. coꝝ. vi. **I**am quidē omīno delictum in uobis. qz iudi cia habetis inter uos. quare nō magis miuria; accipitis. quare nō magis fraudem patimini. **I**tē ē fraus culpabilis. & de hac dicit̄. i. coꝝ. ii. Nolite fraudāe inuicē. Et. Mar. x. Ne fraudem feceritis. Fraus aut̄ culpabilis multiplex est. & cōmittē multis mōis. **E**st ē fraus quā inducit ambitō insatiabilis. In acquirēdis em̄ honozib⁹ magnus ē laboz. magna cordis anxietas ante qz ambitōsi possint ad eos puenire. seruiūt. tribuunt. amicitias silant. mentiunt̄. adulan̄. p̄ces multiplicat̄. intercessores procu rāt. maturitatē p̄tendunt. iactat̄ scientiam. si mulant sanctitatē. Vñ Dañ. xi. de ambitioſo dicit̄. Regnū obtinebit in fraudulētia. Secun do ē fraus quā iducit carnalitas. siue quantuʒ ad gustū. siue quantuʒ ad tactū. Quātum ad gustum quidē. qz gulosi & ebriosi post qz sua turpitē expenderūt multas fraudes cōmittūt i tabernis & ludis illicitis. & cōuiuiis & symbolis p̄curandis. uomētes esuriūt. inebriati sitiūt. Siles sunt filii isrl̄ qui petierūt escas aīmab⁹ suis sicut dicit̄ m. ps. Pluit sup eos sic puluerē carnes &c. Sequit̄. Manduauerunt & sa. sunt. ni. & desidō. eoꝝ attulit eis. nō sunt fraudati a desiderio suo. Sed nota qd̄ sequit̄. Adhuc esce eoꝝ erāt in ore ipoꝝ. & ira dei as sup eos. &c. Item de carnalitate quantū ad ta ctū non est dubiu q̄ luxuriosi multas faciūt fraudes ut iuuēculas & simplices mulieres al liciant & seducant. & cū eas seduxerit. multa cōmittunt ut eas pascāt. induāt. iocalia prebe ant. & in sua detineāt feditate. Vñ. ii. Esdr. iii. Accipit homo gladiū & uadit in via face re furtā & homicidia &c. Sequit̄. et cū furtuʒ fecerit & fraudes & rapias amabili siue affert. Tertia est fraus qñ inducit malignitas. & h̄ cōmittē multis modis. Videlicet. in cōsortiis in cōſilijs. in iudiciis. & in seruiciis. In consor tiis quidē inter amicos amorem & amicitiā si mulādo. & sub amicitiē specie seducēdo. Iere. ix. Vnusqz se a pximo custodiat & in om̄i fratre suo nō habeat fiduciā. qz om̄is fraſ sup plantās supplātabit. & om̄is amicus fraudulen t̄ incedet. fraudolen t̄ incedit qui fallaciter adulādo seducit. uel qd̄ deterius & pīculosius est. qui rancorē & odiū tenēs in corde dissilat. & adulando amore silat. p̄u. xxvii. Meliora sunt uulnera diligētis qz fraudulēta odientis oscula. Et. xxvi. Sicut noxius est q̄ immittit līceas & sagittas i mortē. ita uir q̄ frauduleūt

nocet amico. Item in consiliis fraus omittit. Sicut dicitur. p. xii. Consilia impiorum fraudulenta. Consulunt enim quoniam contra deum & iustitiam ob amorum odiu uel rancorū uel lucru suum & cōmodum tempale. Hes. xv. Multi bo nitate principū & honore qui in eos collatū est abusi sunt in supbia. &c. Sequitur. aures pāncipum simplices callida fraude decipiunt. Item fraus ista cōmitit in iudiciis. ab acto re fraude dulciter agēdo. a reo fraudē fraude p̄pellēdo. Sicut dicitur. i. co. vii. omīno delictū est in vobis q̄ iudicia habetis inter uos. Sequitur. Vos iniuriā facitis & fraudatis. id est fraudē fraude vultis repellere. & iniuriā iniuria vindicare. qd illicitū est. Quia sicut dicit Seneč. non est uitium uicio uideandū. unde & acto iniquus ē iniuriā faciendo. & reus iniquus p̄ fraude dulciter se defendēdo. & iniuriā contra iniuriā inferēdo. Ideo sequitur ibidē. An nescitis quia iniqui regnū dei nō possidebūt. Item fraus ista cōmitit in seruitiis. vel q̄ serui dñis suis seruitiis fraudulēter. Vel ecōuerso. serui quidem dñis suis solent fraudes cōmittere multis modis. quos cā breuitatis omitto. Ad Tytum. ii. dicit aplū. seruos hortare dñis suis subditos esse in oībus placētes. nō tradicētes. nō fraudātes. si bona fidē ostendentes. Dñi uero seruis suis. i. illis qui faciūt eoī opa fraudes faciūt non soluēdo. Iacobi. v. Agite nūc diuities. plo rate. ululate in miseriis que adueient uobis &c. Sequitur. Ecce merces oparioꝝ uestrorū q̄ mes fuerūt regiones uestras. que fraudata ē a uobis clamat. & clamor eoī m aures dñi sabbath introiuit. Vel male & tarde & nō integrē p̄soluendo. eccl. xxxviii. Panis egentium uita paupum est qui defraudat illū homo sanguinis. &c. Qui aufert insidiose panē. q. qui occidit p̄ximū suum. qui effūdit sanguinem & q̄ fraudes facit mercenario fratres sunt. Magna īgit̄ iniquitas diuitū defraudare paupes. & eoī stipendia detinere. Sup hoc iacob con queritur de labā. Gen. xxxi. Mutauit mercedem meā decē uicibꝝ. Sed lōge maior est miq̄ tas quā alij serui neq; cōtra summū dominū opant. defraudādo qd ei p̄miserāt uel uouerant. Sicut patz. Act. v. de anania & saphyra. Vñ ananie dixit beatus petrus. Cur temptauit satanas eoī tuū mentiri te spūisancto. & fraudare de p̄cio agri. Sequitur. Nō es mentitus hoībus sed deo. anania aut audiēs hec uba cecidit & expirauit. Silv& saphira uxor eō. Et. Iere. xlvi. Maledictus qui facit opus dei fraudulēt. Opus dñi facit fraudulēt qui ī eo nō dei s; suā ḡiam querit. vel qui tarde. lēte. & repido corde facit. de tali dicitur. ysa. xxix. Loquetur ad dñm fraudulēt. Quarta est fraus uel fraudis spēs quā inducit cupiditas que cōsistit in cōmerciis siue cōtractibꝝ exercētis. Aug. Studiū auaritie siue fraudis propriū solz esse negotiantiū. Hec autē detestāda est multiplici rōne. Primo ppter peccatoꝝ multitudinē. Secundo ppter dāmnoꝝ magni

tudinem. Ppter necessitatē redditōnis. Et ppter eternitatē damnatōnis. Primo quidē ppter multitudinē peccatoꝝ cōcomitantium Leo papa. Difficile ē īter uidentiū & emētiū omertiū nō īterueire peccatū. Imo innumerā sunt peccata q̄ solent omittere. puta mēdacia iuramēta piuria uerba sophistica quibꝝ decipiūt homines pferēdo. Item de facto mala p̄ bonis corrupta p̄ sanis uendēdo. numērādo. mēsurando. ponderādo. & hmōi. Id dicit. Leuit. xix. Non decipiāt unusq; p̄xim. &c. Sequitur. Iusta & equa sint pōdera. iustus modius & equus sextariꝝ. &a. Nolite facere iniquū quid īiudicō. in regula. īpōdere & mensura. Deut. xxv. Non habebis in sacculo diuersa pōdera maius & min. &c. abhoiatur deus eum qui facit b. Mich. vi. Nunqđ iustificabo stateram īipiā. & saccelli diuersa pondēra. ysa. xxxii. Fraudulēti uasa sunt pessima q̄ habent uasa ire dei plena. fient īpī uasa ire dei. Secūdo detestāda ē fraus ī cōmerciis ppter dāmnoꝝ magnitudinē. Nam ppter lūtra tempalia p̄dunt spūalia. p. i. Ipsi contra sanguines suū īfidiās & moliūnē fraudes cōtra animas suas. eccl. iii. Vnus est. & secūdum nō habet. non filiū. nō fratrē. & cū labo rare nō cessat. nec satianē oculi eius diuitiis. nec recogitāt. dices. cū laboro & fraudo. animā meam bonis spūalibꝝ sc̄ & eternis. Negligunt em missas. p̄dicātōnes. locis sacrī non exhibēt reuerentiā. nec tempibꝝ. i. diebꝝ dñi. & festiūs. Tertio detestāda est fraus ī cōmerciis ppter restituēdi necessitatē. Insanū est uelle multa p̄dere lucrari pauca. q̄ tñ reddere sit ī necessitate salutis. Leuit. vi. Reddet omnia que p̄ fraudem uoluit obtinere. qd tamē eis ē ualde difficile. uel forsan īpossibile. Pauci sunt hodie qui possent ad hoc induci ut ī q̄ dāplū redderēt omnia. sicut dixit zacheō de seipso. Luē. xix. Si quē defraudauit reddo qua dāplū. Absq; dubio ī multis casibꝝ nō sufficit reddere solū simplū. puta qñ ille cui debet fieri restitutō dāminificatus est ī usūris. uenitōne hereditatis. uel alioꝝ bonoꝝ. & grauitas laboribꝝ & expensis. Quarto detestāda est fraus ī cōmerciis ppter acerbitatē dāmnatōnis. ps. Tota die īiustitiā cogitauit līgua tua. sicut no. acu. fe. dolū. Sequitur. Propterea deus destruet te. &c. p. xxi. Qui congregat thesauros līgua mendaciī īpinget ad laqueos mortis. Et. apo. xiii. Quicq; accepēt carāctē bestie sine quo sc̄ nemo poterit uenire uel emere hic bibet de uiño ire dei mixto ī calice eius. & cruciabit igne & sulphure. & ascendet fumus tormentorū ī secula seculꝝ.

DE MENDACIO. DIS. VII.

DEmde cōsiderandum ē de mendacio. circa qd cōsiderāda sunt quatuor. Primo quid sit. & utrū opponaſ ueritati. q. semp cōtinens falsitatē. Secūdo de mendaciī spēbus. Tertio utrū omne mendaciū sit p̄ctū. Quarto utq; sit peccatū mortale.

Area primū sciendū q̄ mendaciū est falsa
uocis enuntiatio cū intentō fallendi. Et
hec descriptio lumenit ex uerbis auḡ. in libro
conē mendaciū dicentis. Nemo dubitet eum
mentiri qui falsum enuntiat causa fallendi.
Quapropter enuntiatō nem falsi cū uoluntate
fallendi plaz manifestū est esse mendacium.
Sciendum ergo q̄ ad pfectam mendaciī rōe;
tria cōcurrūt scz q̄ id qd̄ enuntiat sit falsum
et q̄ sit uoluntas falsum enūtia andi. et itez
intentio fallendi. Tunc est falsitas materialiē
quia falso dicit̄. et formaliter ppter uolūtatez
falso dicendi. et effectue ppter uolūtatem
falsitatem imp̄mendi. Sed tñ ratio meudaciī
non sumitur a formalī falsitate. sed ex hoc. s.
q̄ aliquis habet uoluntatem falso enūtian-
di. Vñ & mendaciū noīatur ex eo q̄ otra mē-
tem dicit̄. Et ideo si quis falso enuntiet cre-
dens illud esse uerū est quidē falso materia
li. s; nō formalit̄. quia falsitas est p̄t intenti-
onē dicit̄. Vnde nō habet p̄ factam rōnem
mendaciī. Id em qd̄ fit p̄t intentō nem p̄ acci-
dens ē. Vñ non p̄t esse specifica dñia. Si ue-
ro formalit̄ aliquis falso dicat habet uoluntat-
em falso dicēdi. licet sit uerū id qd̄ dicit̄. in
quantū tñ huius actus est uoluntariō & mo-
ralis habet p̄ se falsitatē. & p̄ accidēs ueritez
Vñ ad specie mendaciī ptingit. Q; aut̄ aliquis
intendat falsitatē in opinione alterius cōstitu-
ere fallēdo ipm nō peinet ad spēm mendaciī.
s; ad q̄dam pfectiōnem ipius. Sicut & in re-
bus naturalib; aliquis spēm sortit̄ si formam
habeat. etiā si desit forme effectus. Sicut p̄t
in graui qd̄ uicenē sursum detinet ne defec-
dat hm exigentiā sue forme. Sic ergo patet q̄
mendaciū directe & formalit̄ opponit uir-
tutin eritatis.

Area sc̄m scilicet de spēbus mēdaciī. Sciē-
ndū q̄ mendaciū trīplicē diuidi potest.
Uno mō hm ipam mēdaciī rōnem que ē pro-
pria & p̄ se mendaciī diuisio. Et hm hoc men-
daciū in duo diuidi scz in mendaciū qd̄ tran-
scendit ueritatē in maius. qd̄ ptingit ad iactan-
tiā. & in mendaciū qd̄ desinit a ueritate ī mi-
nō. qd̄ ptingit ad yroniam. ut pat̄ p̄ phm. iiiii.
eth. hoc aut̄ p̄ se est ipius mendaciī diuisio. qd̄
mendaciū inquantū hm̄i opponit ueritati
ueritatis. ut dict̄ est. Veritas aut̄ equalitas q̄
dam est cui p̄ se opponit maius & minus.
Alio mō potest diuidi mendaciū inquantū ha-
bet rōnem culpe hm ea que aggrauat ul̄ dimi-
nuat culpā mendaciī ex p̄t finis intenti. Ag-
grauat aut̄ culpā mendaciū si aliquis p̄ mē-
daciū intendat alterius nocumentū. qd̄ uocat̄
mendaciū p̄niciōsum. Diminuit aut̄ culpa mē-
daciī si ordine ad aliquid bonū. uel delecta-
bile. & sic est mendaciū iocōsum. uel utile. &
sic est mendaciū officiōsum. siue quo intēdat̄
iuuamentū alterius uel remotio nocumēti. &
hm hoc diuidi mendaciū in tria p̄dē. Tertio
mō diuidi mendaciū uniuersalius hm ordi-
nem. siue ex hoc addat̄ aut̄ diminuat̄ ad cul-

pam mendaciū siue non. Et hm hoc ē diuisio
octo membrorum q̄ dicta est. In qua tria prima
quidē mēbra cōtinēt sub mēdaciō p̄niciō-
so. qd̄ quidē fit uel cōtra deū. & ad hoc per-
tinet primū mendaciū qd̄ ē in doctrina religiō.
Vel est cōtra hominē sine sola intentōne nocē-
di alicui. & sic est sc̄m mendaciū. quod scilicet
nulli p̄dest. & obest alicui. siue etiā mēdaciū
in documento unius utilitas alterius. & hoc
est tertius mendaciū. quod uni p̄dest & alteri
obest. Inter que primū ē grauiſſimū. qz semper
peccata cōtra deū sunt grauiora. ut sup̄ dictū
est. Secundū aut̄ est graui⁹ tertio qd̄ diminui-
tur ex intentōne utilitatis alterius. Post hec at
teria que supaddunt ad grauitatem mendaciū
culpe ponit quartū qd̄ haber ppriā quantita-
tem sine additōne uel diminutōne. & hoc est
mēdaciū qd̄ fit ex sola mentēdi libidine. qd̄
p̄cedit ex habitu. Vñ & phs. dicit̄. iiii. eth.
q̄ mendax eo q̄ talis ē hm habitū ipo mēda-
cio gaudet. Quatuor uero subsequētes modi
diminuit̄ de culpa mendaciū. Nam quīntum
est mendaciū iocōsum. qd̄ fit placēdi cupidita-
te. Alia aut̄ tria cōtinēt sub mēdaciō officiō-
so in quo intendit̄ quod ē alteri utile. uel quā-
cum ad res exteriores. & sic est sextū mendaciū
quod p̄dest alicui ad pecunia cōseruant̄
dam. Vel est utile corpī. & sic est septimū mē-
daciū quo impedit̄ mōrē hoīs. Vel ē utile etiā
ad honestatē uireutis. & hoc ē octauū mē-
daciū. in quo impedit̄ illicita pollutō corporalē.
Patet aut̄ q̄ quāto bonū intentū est meli⁹. tā-
to magis minuit̄ culpa mendaciī. & ideo si q̄s
diligenter cōsideret hm ordīnē p̄dictē enūtia-
tionis attendit̄ ordō grauitatis culpe in istis
mēdaciis. Nam bonū utile p̄fertur delectabili-
& uita corporis p̄fertur pecunie. honestas etiā
ip̄i corporali uite.

Area tertius scz utrū omne mendaciū sit
peccatum. Sciendū q̄ illud qd̄ hm se maluz
est ex gñē suo nullo mō potest eē bonū uel li-
citū. qz ad hoc q̄ aliquid sit bonū requiriē p̄
omniā recte cōcurrent. qz bonū causat̄ ex inte-
gra causa. malū aut̄ ex singularib; defectibus
ut dicit̄ dyouis̄. iiii. ca. de dī. no. Mendaciū
aut̄ est malum hm se. est em̄ actus sup̄ indebi-
tam materiā cadens. Cū em̄ uoces naturaliter
sine signa intellectuū. in naturale & indebi-
tum est q̄ aliquis ore ul̄ uoce significez quod
nō habet in mēte. Vñ phs. dicit̄. iiii. eth. q̄ mē-
daciū est p̄ se prauū & fugiendū. Vnde aut̄ est
bonū & laudabile. Vnde maiestum ē q̄ om-
ne mendaciū est peccatum. Sicut em̄ dicit̄. aug.
in libro contra mendaciū. Ideo dicit̄. eccl. vii.
Noli uelle mētiri omne mendaciū. Non ē er-
go aliqualiē estimandū in scriptura sacra. uel
aliqua scriptura canonica asseri quicqz falsuz
uel scriptores eorum falsum aliquid asseren-
do dixisse. qz tota p̄iret fidei certeudo que au-
ctoritati scripture sacre m̄nit̄. In hoc at̄ q̄ i
euāgelio & in aliis scripturis sacrī uerba uel
facta aliquoꝝ diuersimo de recitant̄. non est

mendacium. Vnde dicit Aug⁹. in libro de cō sensu euāgelistar̄. Nullo mō laborandū esse iudicat qui prudēt intelligit ipsas s̄nias eē ne cessarias agnoscēde ueritati. quibuslibz uerbis fuerint indicatae. Et ī hoc apparet sicut s̄b iungit ibidez nō debere nos arbitriari mentiri quēqz si plurib⁹ rem quā audierūt uel uiderūt reminiscētib⁹ res eadem nō eodez modo acqz eisdem uerbis fuerit indicata. Hoc etiam est sciendū q̄ in scriptura sacra. sicut aug⁹ dicit. iducunt aliquoꝝ gesta. q. exempla pfecte uirtutis. de quibus nō est estimandū eos fuisse mentitos. Si qua tñ in eoꝝ dicctis apparet que mendacia uideantur. Intelligēdū est ea figurat̄ & pphice dicta esse. Vñ aug⁹ dicit. in libro oītra mendaciū. Credendū est illos homines qui pphicis tempib⁹ digni auctoritate fuisse cōmemorantur. omnia que scripta sunt de illis pphice gesſisse atqz dixisse. Abraham tñ ut Aug⁹. dicit in questionib⁹ gen. dicens saram eē sorozem suā ueritatē uoluit celari. nō mendaciū dici. Soroz em̄ dicit. qz filia fratr̄ erat. Vñ & ip̄e abraham dicit. gen. xx. Vere soroz mea est filia patris mei & nō matris mee filia. qz sc̄ ex pte patris ei attigebat. Jacob uero mistice dixit se esse esau p̄mogenitū ysaac. quia uidelicet p̄mogenita illius de iure debebant ei. Vl̄us autē est hoc mō loquēdī p̄ spiriū pphice ad designandū misteriū. qz uidelicet iunior ppls. s. gentiliū substituendū erat ī locum p̄mogeniti sc̄ ī loco iudeoꝝ. Quidaz uero cōmendabat̄ ī sacra scripture nō p̄p̄ pfectam uirtutē. s̄ ppter q̄dam uirtutis idolum. qz sc̄ apparebat ī eis aliquis laudabilis affect⁹ ex quo mouebant ad quedā debita facienda. Et hoc mō Iudit laudat̄. nō quia mētita est holofernī. s̄ ppter affectū quē habuit ad salutē ppli. p̄rō qua p̄culis se exposuit. qz uis etiā dici possit q̄ uerba eius ueritatē habet s̄m aliquē misticū intellectū. Rursus aduerte q̄ ille qui aliqd p̄mittit si animū habeat facie di qd̄ p̄mittit nō mentit̄. qz non loquit̄ cōtra illud qd̄ gerit in mente. Si uero nō faciat qd̄ p̄misit. tunc uide infidelē agere p̄ hoc q̄ animū mutat. potest tñ excusari ex duobus. Vno mō si p̄misit id qd̄ est manifeste illicitū qz p̄mittendo peccauit. mutādo autē proposi- tum. bñ facit. Alio mō si sint mutate cōdicōes psonaz uel negoꝝ. Ut em̄ Seneca dicit in libro de bñficiis. Ad hoc q̄ teneat facere qd̄ p̄misit requiri p̄ omnia immutata p̄maneant. Alioquin nec fuit mendax p̄mittendo. qz p̄misit qd̄ habebat ī mente. sub intellectis debitis cōditionib⁹. nec etiā est infidelis nō implēdo qd̄ p̄misit. qz ceteræ cōditōnes non extant. Vñ & aplus non ē mentit̄ qui nō uit corin thū quo se ituz esse p̄miserat. ut dicit̄. ii. coꝝ i. & hoc ppter impedimenta que supuenerant. Item notandū q̄ mendaciū non solū habz ratōnem peccati ex damno quod ifert p̄ximo s̄ ex sua inordinatione ut dictū est. nō est autē licetū alicui illicta inordinatione uti ad impedit.

endum nocumentū uel damnū alioꝝ. si c̄ non licet alicui furari ut elemosinā faciat. nisi forte ī necessitatē articulo ī quo sunt omnia cō munia. iō nō est licetū mendaciū dicere ad hoc q̄ aliū a quoqz p̄culo corpali ul̄ spūali liberer. Vñ nō licet homini metiri ut unū libere uel p̄seruet ab hoīcidio & aliū a morte. uel ut uirginē a corruptōne. & aliū ab incestu p̄seruet. Licet tñ ueritatē occultare prudenē sub aliqua dissimulatōne. ut dicit Aug. ī libro cōtra mendaciū.

Quīca quartū sc̄ utrū omne mendaciū sit peccatū mortale. Sciendū q̄ peccatū mortale p̄p̄rie est qd̄ repugnat caritati p̄ quā anima uiuit deo cōiuncta ut dictū est. Potest aē mendaciū contrariari caritati tripliciter. Vno mō s̄m se. Alio modo s̄m finē intentum. Tertio mō p̄ accidēs. Secundū se quidē contrariaſ caritati ex ip̄a falsa significatōne. que quidē si sit circa res diuinās contrariaſ caritati. & ei cuius ueritatē aliquis tali mendacio occultat uel corrumpit. Vnde h̄mōi mendaciū non solum op̄ponit uirtuti ueritatis. s̄ etiā uirtuti fidei & religionis. & ideo hoc mendaciū ē grauissimū & mortale. Si uero falsa significatio sit circa aliquid cuius cognitio p̄tineat ad hoīs bonūs puta que p̄tinent ad pfectiōnem scientie & in formatōe. moꝝ uite. sic tale mendaciū inquātū ifert damnū false opinionis p̄xīo contrariaſ caritati quantū ad dilectōnem p̄xīi. Vnde ē peccatum mortale. Si uero sit falsa opinio ex mendacio generata circa aliqd de quo nō refe- rat utz sic uel aliter cognoscat̄. tūc ex tali mēdaciū nō damnifica p̄xīus. Sicut si aliqz fallat̄ ī aliquibus p̄ticularib⁹ cōtingentibus ad se nō p̄tinentib⁹. Vñ tale mendaciū s̄m se nō est p̄ctīm. rōne uero finis intentiū aliquod mendaciū contrariaſ caritati. puta quod dicit̄ ī iūriā dei. quod semp est p̄ctīm mortale. ut pos̄te religiōm contrarium. aut ī nocūtū p̄xi mi quantū ad psonā. diuitias. ul̄ famā. & hoc etiā est peccatū mortale. Ex sola autē intētōne peccati mortalis aliqz mortaliē peccat. Si uero finis intētus nō sit contrarius caritati. nec mendaciū s̄m hanc rōnem erit p̄ctīm mortale. Sicut apparet ī mendacio iocoſo. ī quo intendit̄ aliqz leuis delectatō. & ī mendaciū officioso ī quo intendit̄ etiā utilitas p̄xīi. Per accidēs autē que potest contrariari caritati rōne scandalū ul̄ cuiuscūqz damni cōsequētis. & sic erit etiā p̄ctīm mortale. dum sc̄ aliquis nō uere ppter scandalū publice mentiri.

DE PERIURIO.

DEmde considerandum est de piurio.

Circa quod cōsiderāda sunt duo. P̄cio

utz omne piuriū sit p̄ctīm mortale.

Secūdo que possunt nos mouere ad piurium detestandum.

Ouīca primū sciendū q̄ quia de rōne piurii est falsitas seu mendaciū. omne autē men- dacium est p̄ctīm ut dictū est. patet manifeste

periurii esse peccatum. Quid autem falsitas sit de ratione piurii declaratur sic. Actus enim morales ex fine spem sortiuntur. finis autem in iuramento est humani dicti confirmatio. cui confirmationi falsitas opponitur. & per hoc confirmatione aliquod dem quod ostendit firmetur esse verum. Unde falsitas directe evacuat finem iuramenti quod piurium dicitur. & propter hoc a falsitate principue specificatur pueritas iuramenti quod piurium dicitur. & ideo falsitas est de piurii ratione. Est autem scendum hinc Hieronimus. sup illud. Ieremie. iii. iurabis in ueritate. iudicio. et iustitia. quod quocumque istorum erum defuerit piurium est. non tamen eodem ordine. Sed primo & principaliter est per iurium quod deest ueritas in sermone rore iam dicta. Secundario autem cum deest iustitia. quod quicunque iurat aliquid illicitum ex hoc ipso falsitatem incurrat. quod obligatus est ad hoc quod strarum faciet. Tertio uero modo quod deest iudicium. quod cum indiscrette iurat ex hoc ipso piculo se committit falsitatem incurrendi. & sic patet piurium esse peccatum. per eo quod de ratione eius est falsitas. Item hoc idem patet ex eius propria ratione. quod iurare est testem deum in uocare. Quod autem aliquis deum inuocet testem falsitatis ad irreuerentiam eius pertinet quia per hoc dat intelligere ut per deum ueritatē nos cognoscatur. uel per falsitatem testificari uelit et iō piuriū est per se religioni strarum. cuius est deo reuerentiam exhibere. Ex hoc ulterius claret patet quod omne piuriū sit mortale. quia est illa quod de se sunt peccata uenialia uel etiā bona ex genere si in contemptu dei sunt peccata mortalia. multo magis quodquid est quod de sui ratione pertinet ad contemptum dei est peccatum mortale. piurium autem de sui ratione importat contemptum dei. ex hoc enim habet rationem culpe ut dictum est. quod ad irreuerentiam dei pertinet. Vnde manifestum est quod piurium ex suo genere est peccatum mortale. Vnde si quis etiā jocose piuret. sicut non evitat irreuerentiam sed quantu ad aliquid magis auget. ita non excusat a peccato mortali. sicut nec a contemptu dei. Si autem non aduertat non videatur habere intentionem iurandi. & ideo a crimine piurii aliquiter excusat.

Quia secundum sciendum quod crimen piurii ostendunt multa esse summopere detestandum. Primus est quia qui peierat. fur. raptor. & sacrilegus efficietur. Fur quidem & raptor. quod non enim sanctum dei ipso inuito & prohibente in testimonio falsitatis assumit. exo. xx. Non assumes nomen dei tuum inuianum. Sacrilegus uero quod res sacras inuadit. ut super eas per se suum faciat sicut nomine domini & corpus eius & altaria & reliquias sanctorum quod refugiunt alii peccatores et ipsi demones quibus sanctum & terrible non men ei. ad cuius inuocationem ipsi fugiunt ab obsecris. Leuit. xix. Non iurabis in nomine meo. Secundus est quod piurus homagium dyabolo facit & se cum manu propria dyabolo tradit. p. u.

vi. Defixisti apud extraneum manum tuam. Tertium est quod sigillum summi regis & pape falsificatur. & ideo excruciat. & sacrilegus est in perpetuum carcere detrudendus. quia nomine domini quod datum est in testimonio ueritatis assumit in testimonio falsitatis & confirmationem eius. ex. xiii. Violabat me ad populum meum propter pugilatum ordei. & fragmē panis metientes populo meo credenti mendacium. Et ysa. lii. Tota die nomine meum blasphematur. Quartus quod piurus quantum in se est deum inuoluit in malitia sua quia ipsum in testimonio falsitatis adducit. & ideo contra ipsum in iudicio testis erit. Mal. ii. Ego testis uelox maledicis & piuris. Quintus quod piurus excluditur a prectone diuinis nois in quod peccat. quia frustra muocat legis auxiliu qui committit in legem. Vnde piurus a deo protegi non mereatur. adiutorium enim nostrum in nomine domini. p. u. xviii. Turris fortissima nomine domini ad ipsum currat iustus & exaltabitur. Sextus est quod piurus repletus malis culpe & malis pene. Culpe quidem malis repletus. sicut dicitur. eccl. xxiii. Vir multum iurans repletus iniquitate. Et ibide. Non assuetus iuratori os tuum militi enim casus sunt in illa. uidelicet propter piuriū quod sepe subsequitur. De malis uero pene qui bus deus puniit sparsiter hoc per se dicitur. zech. v. Vidi uolumen uolans &c. & dixit dominus. Hec est maledictio quod egrediens super faciem omnis terre. Sequitur. quia omnis iurans ex hoc iudicabitur. &c. et uenit ad domum furis & ad domum iurantis in nomine meo mendacem & cōmorabatur in medio domus eius. & consumet ligna eius & lapides eius. Vnde piuri aliquando necantur a demone. aliquid quando uexantur. Sicut legitur in vita beati pancrati. Sicut refert. g. g. turo. quod si quis piurare uolens ad sepulchrum dicti sancti accedet uoluerit anteque cancellum. chozzi intrauerit. aut arreptus uexatur a demone. aut continuo cadens in pavimentum uitam perdit. Item ecclesiastice hystoribz. vi. c. x. legitur de narciso ierosolimitano epo quod cum esset iustus. & rigoribus tenax. quidam hoies nequam timentes ne eos in suis flagitiis iuueniret scientes quod eis non perceret. convenientes coram auditorebus crimē infamie ei imponunt iurando & impetrando ita esse. p. m. cum iuramento imprecatur quod igne peat nisi ita sit. Secundus quod quodam morbo regio. tertius quod oculos amitterat. Sancto autem sedente ad heremum ut uacans contemptum. licet deum timentes non crederent eis contra sanctum. Primus falsus testis a scintilla cum omni progenie sua rebz & domo & familia exurit. Secundus ab imis pedibus usque ad caput morbo regio consumit. Tertius hoc uidens secretum perdidit. & sera penitentia lugens oculos amisit. Narcissus autem post tres successores rediens honorifice suscepimus eum. Item ad idem de retentoribus legato quibus similitudine accidit similiter impetrantibus. Cum quidam usurari moret peccat uocauit duos amicos suos rogans eos ut ipsi essent executores sui fideles & ueloces. & quod restitueretur quod habuerat de alieno.

PARS .VII. De Prodictione.

exigens ab eis iuramentū. qui illud fecerunt cum impecatione. Alius impecatus ē q̄ igne sa-
cro q̄ dicitē gehenalis succenderet nisi hoc face-
ret alius q̄ mala lepra feriret. Cū aut eo mo-
tu pecuniā retineret nec ut p̄miserat faceret
ut impecati fuerant factū est eis. & tōmēto ur-
gente h̄ sunt cōfessi q̄ accidit. Sept̄o dis-
suadent h̄ uiciū etiā irrōnales creatuē. armat
eīn deus creaturā otra insensatos. Sap. v. Di-
cīt̄ in hystozia transmarī. q̄ sunt quidā fontes
fures arguētes. sic si suspecti iurauerūt & p̄iu-
rauerūt bibētes ex eis excecerāt. Si aut̄ immu-
nes sint clarius uidēt. Item legiē in gestis ro-
manoꝝ ut refert Orosi⁹ in li. v. q̄ cū romani
misiffēt legatos ad plures gētes quos ip̄e no-
minauit & ip̄i recepissent eos in pace. & fide
data pacē firmassent subito pditioꝝ in eos ir-
ruentes in ciuitate Esculo occiderunt eos. &
om̄es romanos quotquot inuenierūt. & factū
est in detestatōne piurii & uiolationis fidei q̄
panis fractus apud aliquos p̄ fracturas sang-
uinaret. aīalia domestica & blanda & m̄t hoī-
nes uiuē assuetā cū balatu hynnitu & mugitu
miserabiſi fugiētes ad siluas & montes ab hoī-
bus discesserunt. canes cū lachrymosis latrati-
bus idē fecerūt. oberrantes ad modū lupōꝝ.
dicti aut̄ p̄pli qui dictam pditōnem cōmiser-
āt uicti sunt om̄es in campo a lutio pompeyo
et occisi cum impatoꝝ eoꝝ. exceptis quatuor
milibus q̄ iugū montis petētes uidictam dei
nō euaserūt. q̄ cōgelati ad modū lapidū obri-
guerūt. immobiles facti qui stātes uidebanē
uiui iam eoꝝ oculis & dentib⁹ ab eis cadētib⁹.

DE PRODIFICATIONE. DIS. IX.

Onde considerandum est de pditione.
Est aut̄ pditio occulta & malitiosa
machinatio otra p̄sonam aliquā. Sic
en̄ fraus est deceptio circa res. ita pditō ē cir-
ca p̄sonam. Sicut pat̄ de iuda qui ex auaritia
pdidit xp̄m. Mat̄. xxiiii. Iudas abiit ad sum-
mos sacerdotes ut p̄deret eū illis. Sic caym in
fratre; suum abel pditioꝝ surrexit. Gen. iiiii.
Sic symeon & leui filii iacob seuientes ob stu-
pū sozoris sue Dine irruētes in sychem & po-
pulū ciuitatis occidēt. Gen. xxxviii. Saul plus-
ries n̄is est pditioꝝ p̄cutere dauid & lancea
cōfodere cum piete. i. Reg. xviii. Dauid pditioꝝ^{re}
occidi fecit uryā. ii. Reg. xi. Absalō uolēs
uindicare iuriā sozoris sue quaꝝ ui opp̄fserat
amon frater suus pditioꝝ fecit eum occidi.
Ioab pditioꝝ amasan iterfecit. ii. Reg. xx.
dixit ioab ad amasan. Salue mi fr̄. et tenuit manu dextra mentū Amase
quasi osculans eū. & p̄cussit eum in latere. ii.
Reg. xx. Ysmael filius nathanie de octogita
uiris pditioꝝ occidit septuagita in medio ci-
uitatis. Iere. xli.

Dunde considerandum de furto. circa q̄
cōsideranda sunt tria. Primo utrum
furto sit peccātū. Secūdo utrum semp sit
peccatū mortale. Tertio utrum liceat furari i ne-
cessitate. Ad euidentiā prīmi p̄mo declarā-

Et De Euro. DIS. IX.

dum est utrū reꝝ exteriorum possēssio sit hoī-
mini naturalis. Secūdo utrū licitum sit q̄ ali-
quis aliquā rem possideat. q̄ suā. Tertio utrū
furtū sit occulta acceptō rei alienē. Quarto de-
clarabitur utrū furtū sit peccatum.

H D̄ primū dicendū est q̄ res exteriorē p̄ du-
pliciter cōsiderari. Vno mō quantū ad eī
naturā que non subiacet huāne potestati. s; so-
lū diuine cui om̄nia ad nutū obediunt. Alio
modo q̄uantū ad usum ip̄ius rei. & sic habet
homo naturale dñium exteriorē rerū. quia p̄
rōnem & uoluntatē potest uti rebus exteriori-
bus quantū ad suam utilitatē. q̄ ppter se fa-
ctis. semp. em̄ imperfectioꝝ sunt p̄pter pfectō
ra. & ex hac rōne p̄bat p̄bs. i. pol. q̄ possēssio
reꝝ exteriorē est homī naturalis. h̄ autē na-
turale dñium sup̄ ceteras creatureas q̄o ɔpetit
homī h̄m rōem i qua ymagō dei ɔsistit ma-
nifestat̄ in ipsa hoīs factione. Gen. i. ubi dīci-
tur. Faciamus hoīem ad ymaginē & similitudī-
nem nr̄am. & presit p̄scib⁹ maris &c.

H Secundū dicendū q̄ circa rem exteriorē
duo ɔpetunt homī. quoꝝ unū est potes-
tas p̄curandi & disp̄sandi. & quantū ad hoc
licitū est q̄ homo p̄pria possideat. & est etiam
necessariū ad humānā uitam p̄pter tria. P̄zio
quidē. q̄ magis sollicitus est unusq̄q̄ ad pro-
curandū aliquid q̄o sibi soli cōpetit. q̄; illō q̄o
est cōmune oīum uel multoꝝ. q̄z unusquisq̄
labore; fugiēs relinquit alteri id q̄o p̄tinec ad
cōmune sicut accidit in multitūne ministro-
rū. Alio modo. q̄z ordinati⁹ res huāne tractā-
tur si singulis immineat p̄pria cura alicuius
rei p̄curande. eset aut̄ cōfusio si quilibet m̄di-
stincte quelibet p̄curaret. Tertio q̄z p̄ hoc ma-
gis pacificatus status hoīm ɔseruat̄. dū unus-
quisq̄ re sua cōtentus est. Vn̄ uideamus q̄ in-
ter eos qui cōmuniter ex m̄diuīsio aliquid pos-
sident frequēt⁹ iurgia orīunt̄. Aliud uero q̄o
cōpetit homī circa res exteriorēs est us⁹ ip̄a-
rum. & quantum ad hoc nō debet hō habere
res exteriorēs ut p̄prias. s; ut cōmunes. ut scili-
cet defacili aliquis ea cōmunicet in necessitate
alioꝝ. Vn̄ aplūs dicit. i. thi. ul̄. Diuitib⁹ hu-
ius seculi p̄cipe facile tribuere cōicare. Et nota
q̄ cōmunitas rerū attribuit̄ iuri naturali. nō
q̄z ius naturale dicit̄ om̄ia esse possidēda cōi-
ter. & nichil eē quasi p̄prium possidendū. sed q̄z
h̄m ius naturale nō est distīctio possēssionū
sed magis h̄m humānū cōdictum. q̄o p̄tinec
ad ius positivū. Vn̄ p̄prietas possēssionū non
est ius naturale. s; iuri naturali sup̄addit̄ p̄ ad
iumentōnem rōnis humāne.

H D̄ tertīū dicendū q̄ ad rōnem furtī tria
ocurrunt. quoꝝ primū ɔuenit sibi h̄m q̄
cōtrariaē iusticie que unicuiꝝ tribuit̄ q̄o suū
est. & ex hoc cōpetit ei q̄ usurpat alienū. Secū-
dum uero p̄tinet ad rōnem furtī p̄t distingui-
tur a peccatis que sunt otra p̄sonā sic ab hoī-
cīdio & adulterio. & h̄m hoc cōpetit furto q̄o
fit circa rem possēssam. Si quis em̄ accipiat id
quod est alterius nō quasi possēssio s; q̄ pars

Sicut si amputet membrum. uel sit in persona co*in*uncta. uis si auferat filiam uel uxorem. non habet rationem furti. Tertia d^ria est que complet ratio*n*e furti scilicet ut occulte usurpet alienum. & secundum hoc p*ro*p*ri*a ratio*n*e furti est ut sit occulta aceptione rei alienae. Et nota quod occultatio q*ui*n*q*ue q*ui*dem est causa peccati. puta cum quis ut*er* occultatione ad peccandum. sicut accidit in fraude & dolo. & hoc modo non diminuit p*ec*c*at*um sed constituit specie*n*e peccati. & ita est in furto. Alio modo occultatio est simplex circumstantia peccati. & tunc diminuit p*ec*c*at*um. cum quod est signum ueracundie cum et*iam* quia tollit scandalum.

Hec quartum dicendum quod si quis consideret furti rationem duas rationes peccati in eo inueniet primo quidem propter contrarietatem ad iustitiam quod reddit unicuique quod suu est. et sic furtum iustitiae opponit. inquitur furtum est acceptio rei alienae. Secundo ratione dolii seu fraudis quia furtum committit occulere & quasi ex insidiis rem alienam usurpando. Vnde manifestum est quod omne furtum est peccatum. Notandum autem quod accipere rei alienam uel occulere uel manifeste auctoritate iudicis hoc decernentis non est furtum. quia iam fit sibi debitum per hoc quod simul alter sibi est ad iudicandum. Vnde multominus furtum fuit quod filii israhel tulerunt spolia egyptiorum de p*re*cepto domini hoc decernerentibus quibus egyptii eos sine causa afflixerant. & ideo signanter dicitur. sapientia iusti tulerunt spolia impiorum. Item sciendum quod circa res inuentas est distinguendum. Quedam enim sunt que nunquam fuerunt in bonis alicuius. si lapilli & gemme que inueniuntur in litora maris. et talia occupantur c*o*ceduntur. & eadem ratio est de thesauris antiquo tempore sub terra occultatis. quorum non est aliquis possessio nisi quod sum leges ciuiles tenet inuentor medietate dare domino agri si in alieno agro inuenierit. propter quod in parola euangelii dicitur. Mat*th*.xiii. de inuentione thesauri absconditi in agro. quod emit agrum quasi ut haberet ius possidendi totum thesaurum. Quedam uero res inuente fuerunt de primis alicuius bovis. & tunc si quis eas accipiat non animo retinendi sed animo restituendi domino qui eas propter derelictis non habet. non committit furtum. Et similitudine si propter derelictis habeantur. & hoc credat inventor. licet sibi retineat non committit furtum. alias autem committit p*ec*c*at*um furti. Vnde auctor. dicit in quadam omelia. & habet. xiii. q. v. Si quid invenisti & non reddidisti. rapuisti. Itē sciendum quod si quis rem suam ab alio detentam uel apud aliud depositam accipiat occulte peccat. quia gravat depositarium et tenet ad restituendum. uel ad ostendendum se esse innoxium. Vnde manifestum est quod peccat & tenet ad reuelandum gravamen depositarum. Qui uero furti accipit rem suam a propter alio detentam. peccat quidem. non quia gravat eum qui detinet. & ideo non tenet ad restituendum uel ad recopendandum sed peccat contra communem iustitiam dum ipse sibi usurpat sue rei iudicium iuris ordine premisso. & ideo tenet deo scilicet ergo. & dare opam ut scandalum proximo.

Si inde exortum fuerit sedet.

Orcia secundum principale scilicet utrum furtum sit pecatum mortale. dicendum quod sicut habitus est super peccatum mortale est quod contraria caritati. sed quod est spiritualis anime uita. Caritas autem principali consistit in dilectione dei. Secundario uero in dilectione proximi. ad quam pertinet ut proximo bonum uelimus & operemur. per furtum autem homo infert nocumentum proximo in suis rebus. & si passim homines sibi inuidentur furarentur. periret humana societas. Vnde furtum tanquam contraria caritati est peccatum mortale. Vnde zac*ch*.v. Hec est maledictione que egreditur super faciem omnis terre. quia omnis fur sicut ibi scriptum est. iudicabitur scilicet ad mortem. Nullus autem sum quod est iudicium diuinum condemnans ad mortem nisi per peccato mortali. Potest enim furtum committi in rebus suis modicis ualoris. illud autem quod minimum est apprehendit ratio quasi nichil. & ideo in hominibus que minima sunt hominem non reputat sibi nocumentum inferri. & ideo ille qui accipit potest presumere hoc non esse contra voluntatem eius cuius est res. & per tanto si quis furtum accipit hominibus res minimas. potest excusari a peccato mortali. Si enim habeat animus furandi & inferendi nocumentum proximo. etiam in talibus minimis potest esse p*ec*c*at*um mortale. sicut & in solo cogitatu per se sensum. Item sciendum quod per ueritatem. furtum dicitur non esse gravis culpe dupliciti ratione. Primo quidem propter necessitatem inducentem ad furandum que diminuit uel totaliter tollit culpam ut infra patet. Vnde sufficit furare enim ut esurientem implete animam. Alio modo dicuntur furtum non esse grandis culpe per se patrem ad reatum adulterii quod punitur morte. Vnde subditur de fure. quod deprehensus reddet se per plenum. qui autem adulter est. patet animam suam. Item sciendum quod in lege non infligitur pena mortis per furem. sed solum pena damni. ex*co*.xxii. Si quis furtatus fuerit bouem aut oves. quicunque boues per uno bouem restituet. & quatuor oves pro una ove. quare pena pernitens uite magis medicinales quam retributio. retributio enim referatur diuinum iudicium quod est sum ueritatem in peccatis. & ideo secundum iudicium pernitens uite non pro qualibet peccato mortali infligitur pena mortis. sed solu*m* per illis que inferuntur irrepabile nocumentum. uel etiam pro illis que habent aliquam horribile deformitatem & ideo pro fure quod est repabile damnum infert non infligitur sum ueritatem iudicium pena mortis. nisi uel furtum aggrauetur per aliquam grauem circumstantiam. Sicut patet de sacrilegio quod est furtum rei sacre & de peculatu quod est furtum rei communis. ut patet per Aug*ustinum*. sup*Job*. & de plagio quod est furtum pro quo quis morte punitur ut patet. ex*co*.xxi.

Orcia tertium scilicet utrum in necessitate licitus sit furari. dicendum quod illa quae sunt iuris humani non possunt derogare iuri naturali uel diuino iuri. Secundum autem naturali ordinem ex diuina prudenter est statutum quod res inferiores sunt ordinate ad hoc ut ex his subuenient hominibus necessitati. & ideo per rerum divisionem & appropria*n*em de iure humano precedentem

nō impeditur quin hoīs necessitati sit subueiendū ex hīmōi reb⁹. Et ideo res quas aliqui suphabundant̄ habent ex naturali iure debent paupum sustentatōni. Vñ ambro. dicit. et habet in decretis. vñ. xlvi. Esurientū pānis ē quē tu derimes. nudoꝝ in dumentū ē qđ tu recludis. miseroꝝ redemptio & absolutio est pecunia quā tu in terra defodis. Sed quia mlti sunt patiētes. & nō potest ex eadem re omnibus subueiri. omittit̄ arbitrio uniuscuiusqđ di spensatō ppriaz̄ rerū. ut ex eis subueiat necessitatē patientib⁹. Si tñ adeo sit urgens & euīdens necessitas ut necessariū sit instanti necessitatē de reb⁹ occurrentib⁹ esse subueiendum. puta cū imminet psone piculum. & aliter subueiri non p̄t. tūc licite potest aliquis ex rebus alienis siue necessitati subueire. siue manifeste siue occulte. Nec hoc pprie habet rōnem furtū vel rapine.

DE RAPINA. DIST. X.

Domde considerandū est de rapina. Circa quā consideranda sunt quatuor. Primo utrū sit peccatū specie distinctum a furto. Secundo utrū rapina sit peccatū mortale. Tertio utrū sit peccatū graui⁹ qđ furtum Quarto de motiūis que dissuadent tam rapi-

Arcia primū sciendō. Nam qđ furtū. qđ furtū & rapia sunt peccata specie distincta siue dīria. Quod declarat̄ hoc mō. Furtū em̄ & rapia sunt p̄tā iustitie opposita. in quacum aliquis alteri facit iniustū. Null⁹ autē patiē iniustū uolens. ut pp̄t̄ in. v. eth. Et ideo furtū & rapina ex hoc habet rōnem peccati qđ acceptō est muolūtaria ex pte eius cui aliquid subtrahit̄. Inuoluntariū autē duplicitē dicit̄. scilicet p̄ ignorantia & uiolentia ut habet̄ i. iii. eth. & ideo alia rōnem peccati b̄z rapina & aliam furtū. & pp̄ter hoc dīnt specie. In aliis atē generib⁹ peccatoꝝ nō attendit̄ ratō peccati ex aliquo muolūtario. sicut accidit in peccatis op̄positis iustitie. & ideo ubi nō occurrit diuersa ratō muolūtarii. nō est diuersa species peccati Itē rapetus mulieris nō cōstituit diuersas species peccati. siue fiat occulte siue manifeste. qđ rapetus mulieris non potest esse occultus ex pte mulieris que rapit̄. & ideo etiā si sit occultus quantū ad alios quib⁹ rapit̄. adhuc remaneat rō rapine ex pte mulieris cui uiolētia infert̄.

Arcia secundū sc̄ utrū rapina sit peccatum mortale. dicendū qđ rapina qđam uiolentiā & coactionē importat. p̄ quā ɔtra iustitiam alicui auferit̄ qđ suuum est. In societate autē hoīm nullus b̄z coactōnem nisi p̄ publicā potestatē. & ideo quicqđ p̄ uiolentiā aliquid alteri auferit̄ si sit p̄uata psone non utens publicā potestate. illicite agit. & rapinā omittit̄. sic patet in latronib⁹. Prīcipib⁹ uero publica potestas cōmittit̄ ad hoc qđ sint iustitie custodes & ideo nō licet eis uiolentiā & coactione uti nisi b̄m iustitie tenet̄. & hoc uel cōtra hostes pugnādo. uel cōtra ciues malefactores puniēdo. & qđ p̄ talem uiolentiā auferit̄ nō habet ra-

tionem rapine cū non sit cōtra iustitiā. Si uero ɔtra iustitiam aliqui p̄ publicā potestatem uiolēt̄ abstulerint res alioꝝ illicite agūt̄. & rapinā omittunt̄. ad restitutōnem tenent̄. De hiis uero qui p̄das rapiunt ab hostib⁹ sciendū est qđ si illi qui dep̄dantur hostes habet bellū iustum. ea que p̄ uiolentiā i bello acquirūt eo rum efficiunt̄. & hoc non habet ratōem rapi ne. Vñ nec ad restitutōnem tenet̄. q̄s possint in acceptatōne p̄de iustum bellū habentes peccare p̄ cupiditatē ex praua intentōne. si sci licet nō pp̄ter instītia s̄. pp̄ter p̄dam p̄incipia liter pugnēt̄. Dicit em̄ Aug. in libro de uerbis dñi qđ pp̄ter p̄dam militare peccatū est. Si uero illi qui p̄dam accipiūt habeat bellū iniustū rapinā omittunt̄. & ad restitutōnem tenent̄. De hiis autē qui res infidelū rapiunt sciendū qđ i terra aliqui infideles iniuste res suas possident. inquantū eas b̄m leges terrenoꝝ p̄m cipū amittere iussi sunt. Et ideo ab eis possunt p̄ uiolentiā subtrahit̄ nō priuata auctoritate. s̄. publica. De hiis uero que p̄incipes extorquent a subditis sciendū. qđ si p̄incipes a subditis ex igunt qđ eis b̄m iustitīa debet. pp̄ter bonū cōmune ɔseruandū. & si uiolentia adhibeat̄ nō est rapina. Si uero aliqui p̄incipes indebita extorqueat̄ p̄ uiolentiā. rapina est. sicut & latrociniū. Vñ dicit Aug. in. iii. de ci. dei. Remota iustitia. qđ sunt regna nisi magna latrocinia quia latrocinia quid sunt nisi p̄ua regna. Et. ezech. xxii. dicit̄. P̄incipes ei⁹ in medio ei⁹. qđ lupi rapientes p̄dam. Vñ & ad restitutōnem tenent̄. sicut & latrones. & tanto graui⁹ peccant qđ latrones qđeo pīculosius & cōmuniū ɔtra publicā iustitiā agūt̄. cuius custodes sunt

Arcia tertii scilicet utrū rapina positi. sit graui⁹ peccatū qđ furtū. dicendū qđ rapina & furtum habet rōnem peccati sicut sup̄dictū est. pp̄ter muolūtarii qđ est ex pte eī. cui aliquid auferit̄. ita tñ qđ in furto est muolūtarium p̄ ignorantia. in rapina autē est muolūtarii p̄ uiolentiā. Magis est autē in uolūtariorū p̄ uiolentiā. qđ uiolētia directi⁹ opponit̄ uoluntati qđ ignorantia. & ideo rapina ē graui⁹ peccatū qđ furtū. Est etiā alia ratio. qđ p̄ rapinā nō solū alicui damnū in rebus s̄. etiā uigat̄ in qndam psone ignominia siue iuria. & b̄ p̄ponderat̄ fraudi uel dolo qui pertinent ad furtum.

Arcia quartū sc̄ qđ dissuadent furtū & rapinā. uere multa sunt. Specialiē ad p̄sens accipiam⁹. vii. Primo est uehemētia timoris. Secundū ē ignominia pudoris. Tertiū ē amoris fidelitas. Quartum ē clamoris anxietas. Quintū ē criminis enozmitas. Sextū ē actōris rusticitas. Septimū ē penaz̄ diuersitas. Primo quidē furtum & rapinā dissuaderet uehemētia timoris. Et hic timor est multiplex videlicet timor temporalis dñii. timor diuinī seu finalis iudicij. & timor gehennalis suppli cii. De primo dicit̄. Luc. xiii. Vis nō timere p̄tātem bñfac. & habebis laudē ex illa. Si autē

maleficeris time. Non em sine causa gladius portat dei enī minister est uindex in irā ei qui malefacit. Hic timor furto et rapie isepabilitē est annexus. semp enī timet deprehēdi et occidi. Quidā latro ɔfitebaſ cūdā fratri in quadā silua dices q̄ p septēnum habitauerat i siluis sine teſto. Spoliāns tranſeūtes. & omnes eum timebant. ip̄e aut adeo omnes timebat q̄ uix ſomnū modicum ad momentū capiebat. Socios etiā ſuos tñ timebat q̄ nō ſuſtibat q̄ ap̄ propinquarēt ei uel iacerēt ppe eum. semp ueſtitus & cū armis ibat. & tot & tanta ſuſtinebat p ſcelere ſuo q̄ uix unquā aliquinis martyris tanto ſpacio pp̄ter deū ſuſtiuit tanta. Cū au tem frater multū laboraſſet circa eū couerten dum. & ad terram transmarinā miteendū ſoluſ cū eo quia nec patiebaſ ſociū ſratris acceſdere. dicebat q̄ hoc nō faceret niſi quidaz qui ei iniuriā fecerāt. p̄us emēdarent ei. Cum aut ip̄e nobilis maxim⁹ & robustus corpe ui deret. cito poſt inſiliēs ut ſpoliaſet quēdam p uulū hoīem merees portantē. ita meticuloſus & excoſs inuenitus ē q̄ ab illo preuentus deiectus est captus & ligatus & ductus. a ſecula ri iuſtitia distractus & ſuſpēlū. Ideo de caym qui fuit caput & iničiū pdonum & latronū ſuos docuit. & ad hoc ciuitatē mutauit ut eēt eoꝝ refugiū. ſm q̄ dicit iοſeph⁹ dicit q̄ pcul ſus tremore capitū dixit dño. Quicūqz muet et me occidet me. Gen. iiiii. Ego ero uag⁹ & p fugus ſup terrā q̄ inuenit me occider me. Job xxiiii. Perfodiūt intenebras domos &c. Et p̄ Si ſubito appuerit auroza arbitrāt umbram mortis. semp tales timere & maxime in die de phendi. Legiſ in libzo de uita bragmānoꝝ. q̄ alexāder qui inuaferae & diripiebat totū mūndum. ſeffeſ ſtis eft dandamo dydaſcalo eorū q̄ omnes timebat. & nullos magis q̄ domesti cos & pp̄mquos. & eos qui eu ɔſtipabant & ſeruabant. a quib⁹ omnib⁹ ſibi ſubiectis ueneno eft occiſus. Secundū eft timor diuini iudi ci. Duriflīmū nāqz iudiciū ſtra fures & rapto res erit. Sicut dicit̄. zac̄. v. Omnis fur ſic ſcrip tum eft iudicab̄. yſa. iii. Dñs ad iudiciū ueni et cum ſenatozib⁹ ppli ſui. uos depaſti eftis uineam meā. & rapia paupum in domo uestra. Graue & durū eft iudiciū taliū. qđ p̄. Mat. xxv. Si dñs damnat eos qui ſua nō dederūt egenis. qualitē damnabit illos qui eis abſtulerēt ſua. Mat̄. xxv. Ifuriui. & non dediſtis mihi māducaſe. &c. Luč. xviii. de diuite epulone dicit gloſa. Si ſic torqueſ diues qz nō dedit ſua q̄oſ damnabiſ qui abſtulit aliena. Erit aut iudiciū eis. quia qđ fit uni de minimis ſuis ſru eat ſibi factū ſiue bonū ſiue malū. Mat̄. xxv. Quod uni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. &c. quia paupibus quos iudicāt iudiciuz daſ. vñ ip̄i iudicab̄ & damnab̄ ſuos depaſatores. yſa. xxxiii. Subiūcēt exactores ſuos. Hee meditatō ſez duri iudiciū uel maifestatio ſouertie latronē. de quo in uit̄. pa. legiſ. Cū do minus miſiſſet ad querendū egyptū abbates

appoloniū & duo uiri adiuicē pugnarēt nō poterat alterā prem flectere ad pacē. quia cōfi debat de quodam latrone robusto pugnatore. capitaneo eoꝝ. quē cū rogarēt ut paci cōſentiret promittens ei q̄ p eo rogarēt dñm ut diſmitteret ei peccata ſua. ſtatim pſtrauit ſe conſentiēs paci. & alii ſilr poſt eū. Cū aī abbas ap poloni⁹ p eo rogarēt dñm ut pmiſerat. utriqz uifum ē q̄ rapetur corā ſummo iudice ubi a dño & angelis ſanctis uiderūt diſcuti & acuſari facta latronis. & diſmantōem ſibi adiudicari ſm exigenſiā culpaꝝ ſuaꝝ. p quo cū ozaret appoloni⁹ rūdit. licet nulla ſit ptiſipatio lucis ad tenebras. & xp̄i ad belyal. tñ ille co cedēt tibi. qui rediens a uifione nō ſolū cauit a furtis. ſi etiā factus ſolitari⁹ artiſſimā uitā duxit. & aſpam egit penitentiā. Tertiū eft timor eterni ſupplici. apoc. ix. Occiſi ſūt ab eq̄ ſtri exercitu ſez dyaboli qui nō egerūt penitentiā a maleſiciis & furtis ſuis occidendi ſunt a deo i iudicio. Sicut dauid occidi fecit duos p̄iſipes latronū. ii. Reg. iiiii. quib⁹ & ſeruāt uid amputauerūt. & ſummitatē manuū & pedum. & ſuſpenderūt ſup pifinam i ebzon. Si milīt angeli ſuſpendent fures in iſternū. ubi nec poterunt aliqd boni agere nec effugere. Secundū qđ diſſuadet hoc uitū eft podoz & cōfuſio quā habet quis qñ in furto dephēn diſ que ſit. & ip̄i furi. & ſuo gni. eccl. v. Super furem eft cōfuſio. eccl. xl. Magnā uerecundiā am habet fur cū cōuincit inter uicinos. Dicit̄ etiā q̄ lupus uolēs cape & furarī ouē que po niēt in pedica uel fouea ad capiendū lupū. qñ cecidit in eam. adeo uerecūdatur ſe ita captus et dephēſum in furto. q̄ licet eſuriat & ſecuſ ſit ouis i fouea nō tangit eam. ſi erubefcit dephensus in furto hūanos aspectus. nō audēs ad m̄tuendum hoīes caput erigere. uel oculos leuare. quātō magis hoīes debēt erubescere facientes furta. dei iuiciū & ſetōꝝ corā qbus faciūt furta que faciunt & alia mala. Tē in uit̄. pa. legiſ q̄ quedā lupa ɔſueuerat uifitare cellā ſolitarii hora cene. q̄ dabat ei de reliquiis mense ſue. & lambebat ei man⁹. & inclinans cum māſuetudine ad ſiluā redibat. Cū autē quadam die iuifet ſolitari⁹ dictus ad uiferūdos fratres quosdā. uenit lupa hora ſolita ex pectans ut ſolitari⁹ cibū ſolitū ſibi daret. Cū aut non uerūt coacta fame accepit pane; qui erat in ſporta & reſeffit. & aduertēt dicti uiri bñſiſium & furtū ſuū p̄uerecūdia nō eft au ſa redire hora ſolita. Rediēs aut ſolitarius & non inueniens panem ſuū mirat. cogitās q̄ ſi lupa hec fecerat coacta fame fecerat. Magis au tem ſtrictatus de hoc q̄ non rediebat ut ſolebat. rogauit dñm poſt morā diutinā ut eā redire faceret. ad cuius p̄ces uenit oculis demiſſis & capite inclinato ſe aī eum uerecūda proſternēs quaſi ueniam petens de accepto pane ſi ne licentia. Ip̄e aut eam blāde manu tractans in duplo poſtea dedit ei q̄ ſueuerat. Tertiū q̄ diſſuadet hoc uitū eft amoſ dei

qui p̄ximum p̄cipit sicut seipm diligere non spoliare s; bona cōmunicare. esse misericordes nō raptorem. **Luč. vi.** Estote misericordes sīc & pater uester misericors est. **Caritas est ostiū p̄ qđ intrat in ouile ouiuū xp̄i. qui p̄ hoc nō intrat fur est & latro. Io. x.** sp̄aliter a tempe aduentus xp̄i. qui nō uenit p̄ rapinā exercēdis. s; soluendis. ps. Que nō rapui tunc exoluebā **Temp⁹ aduent⁹ eius ē tempus grē & misericordie. offerendi bona nō auferēdi.** Sicut ostē dit apl's. ep̄l. iii. Imbuti doctrina & sacramētis xp̄i nō debent uiuere sicut gētes que igno- rānt deū. s; deponere ueterē quersatōnem & i- duere nouū hominē. Et s̄bimfert. Qui furaba tur iam nō furet laboret. &c. quia temp⁹ gra- tie est temp⁹ largiēdi & nō auferēdi. **Quar-** tum qđ dissuader hoc uitiū est clamor et gemi- tus oppressoꝝ & spoliatoꝝ. et imp̄catōnes q̄s exaudire dñs cōsueuit. **Iob. xxiiii.** Alii termi- nos sustulerūt. diripuerūt greges aīalium pu- pilloꝝ. et abegerūt et abstulerūt boueꝝ uidue. Et post. agrū non suū demetūt. & uineā eius quē uī oppresserūt uīdemiant. nudos dimit- tūt hoīes uestimenta tollentes quib⁹ nō est op̄i- mentū in frigoꝝ quos ymbres montiū rigāt et nō habentes uelamen amplexan̄ lapides. Et multa alia mala subiūgit que faciūt predo- nes et fures. Et post sequit̄. De ciuitatib⁹ fece- runt hoīes gemere. et aīe uulneratoꝝ clama- bunt. et dñs multū abire nō patiē. **Iac. v.** Ecce clamor oparioꝝ q̄ fraudati sunt a uob̄ i aurel- dñi sabbath m̄trouit &c. exo. xxii. Si clama- uerint ad me sc̄ spoliati exaudiam eos. q̄ mi- sericoꝝ sum. Sic exaudiuit filios isrl' opp̄ssos ab egyptiis. et eos liberauit et egyptios s̄bmer- sit. eccl. xxxv. Dep̄cationem lesi exaudiet dñs nō despiciet p̄ces pupilli. nec uidue se effūdat loquela gemitus &c. Ad hoc facit exemplum qđ habet. **Luč. xviii.** de uidua que uenit ad iu- dicem qui nec deū timebat. nec hoīem uereba- tur. que cū assidue instarz ait iudex. Si deum nō timeo nec hoīem reuereoz tñ illam uīdica- bo ut petit. dices. Vindica me de aduersariis meis &c. Et subiūgit. Dñs deus nō faciet uī- dictā electoꝝ suoꝝ clamantiū ad se die ac no- ste. dico uobis. quia cito faciet uīdictā illoꝝ **Quintū qđ dissuader hoc uitiū est enor- mitas culpe. que quidē est tū. ppter crudelitatem tū. ppter culpaz cōcomitantium diuersitatē. tum etiā ppter emēde difficultatē.** Prio quidē ppter crudelitatem in animo et in facto. **Vñ fu- res et raptorez in scriptura sacra feris crudelis- simis cōpantur.** Videlicet lupis. & leonib⁹. ur- sis. & draconib⁹. **Soph. iii.** Principes eius in medio ei⁹. q̄. leones rugiētes. **Judices ei⁹ lupi uesp̄ &c. pū. viii.** Leo rugiens & ursus esuri- ens. p̄iceps impi⁹ sup pl̄m paupem. eze. xii. **Leo factus ē didicitq; pdam cape & hoīes de- uozare.** Fures etiā & raptorez dicunt̄ esse simi- les dyabolo. qui tanq; leo rugiens circuit que- res quē deuozet. i. pe. v. Sic & isti. Itē peiores sunt dyabolo quantū ad hoc q̄ dyabol⁹ i fur-

to solūt̄ torquet malos s; hī merita. hī autē bonos sepe. & qui nihil malī meruerunt. ysa. lxi. Qui recessit a malo p̄de patuit. Isti nō de- ferunt angelis bonis. affligūt eos qui in eoū custodia sunt. qđ non faciūt demones. Vidē- tur de hoībus facere in hoc mūdo q̄ demones legunē de animabus facere i inferno. Dicit ēi eos scriptura hoīes excoziare. atterere. & mo- lere. & comedere & uozare eos quasi excoziāt q̄n eos uestib⁹ suis spoliant. Mich. iii. Violen- ter tollis pelles eoꝝ desup eos. & carnē eorum desup ossib⁹ eoꝝ. qđ faciūt cū mācie eos affici- unt. ysa. iii. Quare atteris pp̄lm meū flagellā- do. & facies paupum cōmolitis bona unde de- bēt uiuere melendo & cōsumēdo. Isti bñ sunt crudeliores q̄z fere. q̄ licet a feritate dicant̄. ta- mē. q̄ feritatis oblite in factis suis oīndunt q̄ furtā uel rapine nō debēt fieri ɔtra bonos uel in bonis eoꝝ. **Coru⁹** auis rapax res helye non rapuit. s; eum pauit. Similit̄ & paulum p̄muꝝ heremitaꝝ. **Colūba** pauit sanctā katherinam. **Coru⁹** beati uīncētiū sibi expositū non diripi- it. s; a feris defēdit. Leones danyelē in lacu si- bi expositū non solū nō terigerūt. s; defende- runt. & de p̄secutozib⁹ suis eum uīdicauerūt. **Silr crisant& dariā.** Duo ursi res helysei nō rapuerūt. s; eius derisoꝝ uozauerunt. In uī- pa. legiē q̄ leena ad beatū machariū cecos de- portauit catulos suos quos illuīauit. q̄ domuꝝ eius nō spoliauit. s; ipa cū catulis de prediis q̄s accipiebat ad eū induēdum pelles ei deporta- bant. Nota q̄ crudeliores sunt serpentib⁹ & draconib⁹. qui res beatoꝝ legunē ɔtra fures custodiūsse. ut in uī. pa. p̄baut sanct⁹ amō latronib⁹. ubi legiē q̄ cū latrones ɔsueuissent cellā eius intrare. & panē suū ei furari. uadēs ad beremū iueiens duos dracones. p̄cepit eis in noīe dominī ut eū sequerent̄. & ei⁹ cellā cu- stodiret a latronib⁹. qui eū sequētes stabāt ad ostiū celle. Latrones aut̄ ueientes nocte ut cō- sueuerāt uīsis draconib⁹ ceciderūt p̄ timoē. q̄ exaēs. Mane aut̄ facto iueit eos lctūs. argu- ens & liberans eos de h̄ q̄ crudelioēs eēnt dra- conibus q̄ res seruoꝝ dei custodiebāt. hic dra- cones remisit latrones refecit qui quersi sunt ad dñm. **Silr** fere dicit̄. i. dyal. v. In fundensi monasterio cū quidā frater ortolan⁹ ortū co- leret fur consueuerat p̄ sepem intrare & olera surripe & alia. qui iueiens ibi serpentē prece- pit ei ut eū sequeret̄ & custodiret foramē et uī am p̄ quā latro intrabat. qui eū secut⁹ hoc fe- cit. Cū aut̄ fur ueiret in meridie dormiētibus fratrib⁹ intrās p̄ sepem et uidēs serpentem ce- cīdit pendēs. pede remanente infixo in palo. quē sic iueiens fī liberauit. serpentē licentia- uit. furē arguit & datis oleribus emisit eum liberū. In uī. pa. quedā uidua ueit ad sanctuꝝ īnocentiū abbātē p̄o furata sibi oue flens q̄ fecit se duci ad locū ubi eam amiserat. latroēs aut̄ qui eam acceptant iam eam interfecerāt in uicina uinea. Vbi cū orasset. coru⁹ & canis q̄ de ea rapuerāt sancto detulerūt. et eū usq; ad

ouem & fures pcesserunt. Qui deprehensi ab eo preciu uidue reddiderunt. Item apparz enor mitas culpe furti uel rapine. qz multe alie cul pe graues comitari solent. frequen em ex fur tu uel rapia gnatu homicidiu. Occidit aliqui fur uel pdo hoiem ut res habeat. Aliqui p hoc piuriu mcurrunt. & mendaciu & excōmunicati onem. & mltia alia peccata grauia. Sap. xiiii. Omia cōmixta sunt. sanguis. homicidiu. fur eum. fictio. corrupto. infidelitas. piuriu. &c. Osee. iiiii. Maledictu. mendaciu. furtu. homi cidiu. adulteriu. mundauerunt sup terram. &c Generat piurium. p. xxx. Ne forte paupera te compulsus furer. et piurem nomē dei mei. Quod faciūt multi cū furati & suspecti habetur. iurāt et piuraut se talia nō fecisse. Itez isti sunt pessimi pditores ad deum cuius filiu in iuste spoliant. et fratre suu xpianum. qd repu tat dñs sibi factu. p. xxiiii. Ne facias uiolen tiam paupi quia paup est. nec steretas in porta qz dñs iudicabit eum et sfringet qui sfodiu aiam eius. Item frequēter cōsueuerunt esse pditores cōtra dños suos seruētes qui furantur eis sua edēdo et bibendo cū eis et de suo. cum ipē eis se et sua cōmittant. Sicut iudas qz fur erat pditor fuit. et multi pditiose dnōs suos occidūt ut res eorū rapiant et furentur. Item enormitas huius peccati furti uidelicit & rapi ne oñditeur ex difficultate emēde. multos tñ iz uoluit qui tñ male non bñ nec liben restituunt. qz aut nimis dñnt & moza est in pículo. aut obliuionī tradūt. aut reddere ostēnunt. aut nō integre. Hec culpa nimis inuoluit mlto. quos & magnos. qz uel fructu furant. aut rapiunt. aut aues. aut alia maioza uel minoradum aliqui sfinti in quadragesima. & restituere pmittūt. & ita cōglutinate sunt manibus eoz res quasi uiscose qz nō possunt ab eis separi. s; potius sepe in idipm relabunt. & in cōfessione restituto eis iniungit. & ipi facere p mittūt & non faciūt. & sic fiūt duplicitē trans gressores. Itē aliquādo qui cauet a minoribus nō cauent a maioribz uolētiis aut rapinis. vñ in puerb. phoz legit. qz quidā phz uidebat ppositos athenienses ducētes paupem dephensum in furto ridens & deridens ait. Ecce res ridiculosa. magni fures puum ducūt ad sus pendium. Hextu qd dissuadet hoc uitium est magna rusticitas. Fur em& raproz rustic est. si miluus & bubo inter aues. alē rapit uiolen pullos galline. alter rapit de nocte latenter odiēdo luçē. Sicut em magne nobilitatis & liberalitatis est dare. imo summe. & ptinē maxie ad summū largitorē qui omnia fecit. ut haberet qd & quibz daret qui maxie gaudet dare maxia si muenerit ydoneos acceptoēs. et maxie reddens hoiem liberalē sibi similē. Sic ecōtra magne ignobilatatis est & rusticitatē furari uel rape. Magister alan⁹ pbauit militibus qz erant maxie rusticī. ipo em apud mon tem pessulanū incipiente legere in theologia. intrātes milites scholas cū quesuissent mltia

ab eo. dixit qz uolebat unam questionem pmo ab eis solui. qz sc̄z esset maior nobilitas & cūialitas de mūdo. illi querētes inducias p no etem ī mane rñderunt. qz dare liberalitē. quo rū sñie ḥsensit. & eos p oppositū conclusit. qz maior rusticitas ī mūdo ē auferre alienū ab inuitio. & tñ hoc facitis de hiis que rapitis in uitio. sup omnes estis maxie ignobiles rusticī Date sunt etiā ymis. qz pponentes terrena cestibz. yma summis. ul datū sunt ymis factis & uilibz officiis. Qd quidā frater improperavit poptime quibusdā militibz qui ducebant predas paupum aī se. boum sc̄z & uaccarz. Cū aūt quererent a fratribz pdicatozbz qñ pmo ingrediebanz burgondiā qz essent. & illi respō dissent qz pdicatoēs. Quidā ex frībz aduertēs qz essent pdones quesuist cuiusmōi homines essent. rñderunt. Nōne uidetis qz milites su mus. Rñdit frater. Non. s; uidet qz bubulci. & capzarii & uaccarii estis. qz equites ducūt equos. & capzarii capras. bubulci boues. uaccarii uacca. quales estis qui talia ducitis. Qd ē uilissimū. nō erubescitis ducē pecora rusticōz et paupum aliena. qui erubesceritis ducere p pīa. Sed tñ ut uerius dicam. ducūt uos potiū dīa iūmēta ad inferni patibulum. qz uos ipa ad uestrā domū. sicut fur cū iumento furato. qd duxerat ad ppriam domū ptribiū ad patibulum cū cōuincit fecisse furtū. Sic fur per rem furat am ad inferni patibulum. Iere. ii. Sicut fur deprehensus in furto. ita & tu confundēris. Septimū qd dissuadet hoc uitium ē pene diuersitas. Prima est dei & ecē maledictio zac. v. Vidi uolumē uolans. &c. Sequit̄. hec est maledictio qz egrediē sup faciem omnis terre. qz omnis fur sicut sup scriptū est iudicabitur. et educam uolumē. & ueniet ad domū fu ris & iurātis mendacitē. & cōmorabitē ī medio domus ei⁹ & cōsumet eū & ligna & lapides. Tales em̄ s̄sueuerūt in ecēa excōmunicari & a pplo maledici. et dom⁹ et familia eoz paup tate consumi. Job. xxiiii. In tenebris sic ī die ambulat. leuis est sup faciē aque maledicta sic ps ei⁹ ī terra. Secūda est. qz qñqz a dyabolo capiunē & detinenē cū furto uel rapina. Vñ rapine sunt. qz ham⁹ dyaboli. qz qz capit & eū dyabol⁹ trahit ad se tanqz hamo pīscē suum. p. xxii. Rapine eoz detrahēt eos qz nouerūt facē iū diciū. Muscipla etiā sūt ut diciē. Sap. iiii. Creature dei facte sunt intemperatōe ani me hoīm. & ī musciplam pedibz insipientiū Aug. O lucra damnosā. inuesti pecuia. perdis iustitiā. perdis fidem. pdis animā. Preda quā rape cupis muscipula est. detines alienū cōtineris a dyabolo. ysa. xxxiiii. Ve qui p̄daris nōne & ipē p̄daberis. De hoc habet exemplū. iii. Reg. xxiiii. & xxiiii. Joachym spoliabat polū terre ad dan dū pharaoni nechao. et immittebat ī eū dñs diuersos latrūculos calde orū et syrie et moab et amon qui diripiebante eum. s; et regi babylonis fact⁹ est seruus. Sic est de p̄positis malis et militibz qui diripiunt

res subditoz et subripiunt. **M**ulti em̄ seruien tes & baiuli eoꝝ bona furan̄ & rapiūt. & ip̄ fiūt serui maioꝝ dñioꝝ in quoꝝ seruitio om̄nia capta expendūt. & sunt etiaꝝ serui demōnū. **Q**uo autem res male capte capiat capientes habet sup̄ de **S**acrilegio rerū sacraꝝ. **V**bi multa ponunt miracula et exempla de histo ria triptita et francoꝝ. & dyal. ḡg. Itē dyalog. xiii. de ysiaac. seruo dei legiē. q̄ cū s̄ cessit ad desertū locum inter alia que alii multi offerebant p̄ monasteriis ostruendis cum discipuli sui eū rogarerūt ut accipiant necessarias posses siones p̄ usu monasteriū ille sollicitus paupera tis sue custos fortē sūnam tenebat. dices. **M**onachus qui in terra possessiones q̄rit monach us non ē. **S**ic ergo metuebat paupratis sue se curitatē pdere. sicut auari diuines solēt pitural diuinas custodire. ibi magis ceteris claruit mi racul. **Q**uodā sero p̄cepit discipulo suo i orto piicere uangas. et postea p̄cepit hora matutinali pulmentū parari copariis. fures em̄ tot in gressi sunt ortū quod uangas ibi p̄iici fecerat et p̄ spiritū mutati tota nocte in cultura illius orti laborauerūt. et cūcta illiꝝ orti spacia coluerūt. ueiens aut mane ad eos salutauit eos dicens. **G**aude te fratres multū laborastis et refi cientes eos monuit ut cessarent a furtis. et si qd uellent de orto suo ab eo peterent & accipient trāquisse. **I**tem q̄ furtū capit furē. in uit. pat. legiē q̄ cum mlti accederēt ad sanctū theonē ppter miracula & curas infirmoꝝ. uenerūt fu res ad hostiū celle sue nocte credentes se inuenire auꝝ. cuius orōnibꝝ capiti. & ad hostium celle ligati sunt utute dei usq; mane. quos p̄cibus suis soluit. nec sustinuit q̄ aduenientes qui uolebāt eos occidere ledērēt eos dicens. q̄ si hoc facerēt amitterēt grām curationū. **T**ertia est. qz qñq; se & sua pdunt. i. corpa sua & suox qui occidūt in huius peccati execu tione. **R**es tempales que rapiunt cito trāseunt. eccl. xi. **S**ubstātie impioꝝ. q̄ fluuiꝝ siccabunt. i. torrens qui rapit trāsīt de pluuiālibꝝ aquis cōgregatis semp pdunt bona spūalia & aīas suas. eccl. xx. **F**ur & mendax assidue pditionē uēq; hereditabit. **D**e hac materia habet sup̄ de sacrilegio rerū sacraꝝ. **I**tem qñq; m̄sanūt & accipiuntē a dyabolo. uel ip̄i uel filii eoꝝ. ut supra pat̄ p̄ exemplū eoꝝ. qui furati sunt bouē uidue. filius eoꝝ in rabiem cōuersus est. & curatus a sancto amone facta restitutōe. **I**tem supra de sacrilegio rerū sacraꝝ. de lucretio arrepto. **I**tem p̄ hoc peccato qñq; uīcun̄ ab hostibꝝ. ut legiē de pompeyo. q̄ postq; spoliauit ierlm semp uictus est cū an semp uictor esset. Iosue. vii. p̄ furto achoz uictus ē exercit⁹ fili⁹ eoꝝ iſſ. **V**ii dicit ibi. Nō poterit iſſ l' stare corā hostibꝝ suis dc nec deleat qui h̄ scelere reus ē. **I**tem qz aliquā execēt p̄ter hāc culpā. iiiii. Reg. ii. **D**e latrūculis syrie cccatis p̄cibꝝ hely sei. ii. Mach. iii. de helyodoro qui uenerat ad spoliandū templū. p̄cuso cecitate mētis & cas ligine. **I**tem dyal. ii. legiē q̄ cū franci uenissēs

ad spoliandū templū uīl monasteriū serui dei libertini p̄cussi sunt cecitate. & cū ad eum clamarēt ubi esset. in eū imp̄mgebant & eū uide re nō poterāt. & sic uacui recesserūt eo ozante **I**tem fur puniē sepe diuersis ic̄tibꝝ. **S**icut pat̄ de sacrilegio rerū. **H**ic dauid msecutus latrun culos qui spoliauerāt syccelech. p̄cussit & occidit. & p̄das eripuit. **H**ic xp̄s m iudicio hm̄oi p̄ sequet. p̄cutier. & p̄das eripiet ab eis. Job. xxix. **C**ōterebā molas iniqui. & de dentibꝝ eiꝝ aufe rebam predā. **I**te dicebat magister iacobus q̄ cū m anglia esset quedaꝝ ymago beate uirgis que erat argentea ualde pulcra. quidā fur uei ens ad furandū eam cū non posset eam habere qz nimis fortiter clavis erat affixa. nec secū ferre ppter nimī pondus. cū uellet ei surripe puerū suū. ymago ita p̄cussit eū manu q̄ cecidit ad terram exanimis. qui in mane inuent⁹ quasi semi mortuus hoc ita fuisse factū recēg nouit. **I**tem puniē fur uel raptor p̄nti pauprati. sic aīalia que uiuūt de rapina que naturali ter sunt macilenta magis qz alia. q̄ alio mō si bi p̄curant. ut pat̄ in lupis. & vulpibꝝ & leonibꝝ qui sunt macillētiores porcīs aut bobꝝ. & aues uenaticē silī. ut mergi. milui & accipitres sunt macillētiores anseribꝝ & gallinis. **S**ic est de suribꝝ & raptoribꝝ. pū. ix. **A**lii diuidūt p̄ p̄zia & diuines fiūt. alii rapiūt aliena & semp in egestate sunt. **E**t merito. qz relicto deo qui est fons bonoꝝ omniū uolunt repleri de indi gentiis paupum. iusto dei iudicio ut diripiūt & surripiūt bona alioꝝ. ita sunt qui rapiunt bona eorum. Abač. ii. **Q**uia tu spoliasti gētes mltas. spoliabūt te. **E**st qz myrmicoleon aīal qđ est leo formicaꝝ. quibꝝ dum m̄sidiaſ & ue naſ eas. leo materialis m̄sidiaſ & capit illō ani mal. & ita dum uult cape. capiſ. **V**nō. captio quā absēdit capiat eū. & in laqueū cadat i ip̄sum. **I**te puniē sterilitate heredū quos aufert eis deus qui aliena auferūt. eccl. xl. **N**epones i pioꝝ nō multiplicabūt ramos. **I**te qz necat eos cito mozs mala & uil. pū. iiiii. **I**m̄pi de terra p̄ denē. & qui inique agunt. auferen̄t ex ea. **S**e pe gladio occidūt. & sepultura carent suspēsi. Iere. xxii. **V**e qui edificat domū suā non in iustitia. **E**t post. **S**epultura asini sepelietur p̄ trefactus. & p̄iectus &c. **S**up̄ de sacrilegio rerū. **D**e occisis a demonibꝝ. a fulgure. & igne & alio mō p̄ totū. **I**tem puniē mendicante filioꝝ suoꝝ. ps. **N**utates trāsferant filii eiꝝ & mendicēt et eiiciantē de habitatōnibꝝ suis &c. **M**orte etiaꝝ mala pimunt. Naū. ii. **L**eo cepit sufficientē p̄dam catulis suis. et impleuit spelūcas suas. **E**t post. **L**eunculos suos comed; gladius. et extermiabo de terra p̄dam suam. Job. xxii. **S**i ml. iplicauit fuerit filii uiolētoꝝ i gladio erūt. et nepotes eoꝝ n̄ saturabūt pane. **L**egiē i pmo li. egysippi de cladibꝝ iudeoꝝ q̄ cū h̄odes fact⁹ eēt rex iudee ab augusto excirpa uit om̄es latrones de terra. et inueniens spelūcam cuiusdā senis latronis in qua latebāt septem filii eiꝝ latrones. eos euacatos occidit. p̄

aūt eos occisos īueiens. uocās suam uxorem & ea occisa sup filios suos occidit. se sup eos nolēs supuiuere. In furto aūt ab oppressis op̄ primē. ysa. xxxiii. Subiiciēt exactores suos Malač. m fine calcabitis impios fuerint ciniſ sub planta pedū uroꝝ. Item a rapinīs detrahē tur. pū. xxi. Rapine impioꝝ detrahēt eos. Itē demones eos suspendent. Amos. iiiii. Qui calūpiam facit egenis. & ęfring itis paupes. Et post. Leuabūt uos in cōpetis. & reliquias uestras in ollis feruentibꝫ. & pūciemini in armon. Qaūt p̄dones & heredes eoꝝ de pauzen. & hereditate priuenē. patz p̄ hoc qđ accidit in dyoꝝ. matiscoꝫ. circa annū dñi. M. exc. Quidaz uicecomes erat in dicta dyoꝝ. hñs caſtra plura & fortia. quoꝝ fortitudie confisus stratas spoliabat. aliqñ querē aliquas occasio[nes ppter quas diuites trāseunteſ spoliarz. uī uens de rapinīs suo ꝑ hoīm & alioꝝ. Hic aūt uel cōpulsus timore regis francoꝝ uel uolūta riū. cū cruce signatis iter arripiuit transmari nū. & dimisit terrā suā & caſtra comiti gerardo matiscoꝫ. expoliās se suis. qui p̄misit ei ꝑ filiam suā daret filio suo comiti guillo qui paſtum nō seruās terrā sibi retinuit. Cuidā aūt militi suo dictā filiam dedit. cuius heredes satis laborauerūt p̄ dicta terra habēda apud regem & nō sunt auditi. dictus aūt uicecomes añqz mare trāſiret ad tantā paupertatez deueit uersus ianuā. ꝑ p̄ fame & mēditate moriēs intrās qzdam nauē incepit clamare om̄ibus in portu existentibꝫ dei iudicū iustū esse circa se qz qui alios fame opp̄sserat & spoliauerat in terra sua. in aliena fame moriebat. & cū cōpati entes ei cibos deportarent. ip̄e dicebat se non posse uti eis. & sic fame mortuus est. & heredes sui oībꝫ boīs suis spoliati sunt usqz hodie. Item petrus cluniacēn. in libzo suo refert. quēdam fuisse comitē apud matiscoꝫ. qui cōsuetus erat rape maxie res eccliaꝝ qui m̄la loca religiosa uastauerat. hic iudicioꝝ dei oblit⁹ de die in diem deterior efficiebat. Cū aūt in qzdam sollemnitate in palatio suo resideret mil̄tis ostipatus mil̄tibꝫ & aliis diuersi ordis. in trauit p̄ hostium palatii quidā quasi homo in equo residēs. & uenit ad dictū comitē dicens ꝑ habebat ei loqui. quo surgēte ille supposuit eū equo. & exiuit p̄ hostiū palatii p̄dictuz clamans corā suis om̄ibꝫ iuuare me. mil̄tibꝫ & ciuibꝫ iuuare non ualentibus. p̄ aera deportatus est. nec ultra compuit. In cuius facti dē statōne mutauerūt hostiū p̄ qđ educt⁹ ē. Cū aūt quidā p̄positus. Roger⁹ noīe stempane⁹ dicti petri qui hoc refert aperiret dictū hostiū. q. necessariū domui dñi cū ip̄e esset maxi imus p̄do reꝝ eccliaꝝ & hoīm. & insidiatorz & spoliatorz paupum. Aliquibꝫ lapidibꝫ remotis raptus est a dyabolo & p̄ aera deportat⁹ dimis sus est cadere. & fracto brachio & aliis mēbris cōcussis uix semiujuus euasit. Quidam aūt in facto p̄dicti comitis hāc causaz cū aliis addūt ip̄e em̄ quēdam mil̄tē iniuste occiderat. & bo

na eius iniuste occupauerat. & heredes eiꝫ iniuste exhibēbat qui apparuit ei terribiliter ad monēs ut saltē restitueret heredibꝫ suis ablata. qui cū hoc dixisset aliquibus suis hoc somniū & friuolū reputauerūt. tūc tertia uice terribilis st̄inuās assignauit ei diem. ꝑ op̄orte bat ꝑ uellet nollet trahereſ alibi r̄nsurus. tūc territus illa die uocauit maxīam multitudinez armatoꝝ. aliquibꝫ amicis suis exponens uila & rogās ut si aliqz uolentiā uiderēt sibi fieri subueirent. sequētia referūt de raptu eius. Itē aliud accidit ibidē. fuit ibi quidam p̄positus temp̄ comitis gerardi. p̄edis imhyans raptor maliciosus. Cum aūt frequēter p̄das acciperet hoīm & eccliaꝝ añqz rex comitatū illū emerz a comite iohāne & uxore eius ad quā iure hereditario p̄tinebat. erāt em̄ guerre assidue int̄ ep̄m matiscoꝫ. & clericos & ciues ex una p̄te & comitē & suos milites et alios ex alia parte Cū aūt dictus p̄positus semel p̄das accepisset & ducerz. quedā uacca remanebat. alicui⁹ forfitan uide uel paupis & dicēs cuīdam gersioni. tange uaccam. dei iudicio p̄cussus tali flagello fuit. ita ꝑ postea nihil aliud loqui potuit. Sed cū postea temptaret loqui alia. semper hoc solū dicebat. & hoc notissimū fuit toti terre. Item in eadē dyoꝝ. accidit ut asserebat sacerdos quidaz in quadaz synodo in qua portauit plumas cuiusdam galline quam surripuerat qzdam a quadā uidea paupe. cū aūt deplumasset eam & coxisset & comedisset carnes eiꝫ. et plumas seorsum retinuisset. diuino iudicio p̄cussus plumas quas nō comederat euomebat peccatū suūz coram omnibꝫ cōfitens. Item refert petr⁹ cluniacē. ꝑ quidā p̄inceps Briuard⁹ grossus noīe. hñs municipulas p̄pe cluniacū edificauit quoddā caſtrū oīseles noīe in damnum uicinoꝝ. de quo sepe exhibāt predātes uicinos & res eccliaꝝ. h̄ tamē penitēs uenit ad abbatem hug. cluniacē. dicens se uelle uisitare līmina aploꝝ petri & pauli. & post fieri monachum cluniacē. Cū ergo apud romam māſiſſet p̄ quadragenā cum orōnibus et elemosinis uisitans corpora sanctoꝝ & cū rediret in ciuitate satis p̄pmqua mortuus infirmitate sepulc⁹ est. Cum aūt nō post multos annos quidā p̄positus cuiusdam uille p̄pe cluniacē. equitaret p̄ nemus iuxta oīseles in meridie occurrit ei dict⁹ Briuardus sedēs sup mulū. uestitus pellibus uulpinis. cui timenti quia eū agnouerat dixit sibi esse cōcessum qz penituerat uēire & appare. qz licet securus esset ꝑ euaserat pena. tū multa mala patiebat p̄prer edificationē dicti caſtri. rogans ut rogaret abbatē cluniacē. ꝑ faceret sibi remitti iniurias & ei subueniret. in cuius comitatu ip̄e cōparuerat. apud ausam cū familia sua ueniens. pelles autē ille noue magnum refrigerium prestabant ei. qz eas dederat paupi die qua primo eas induerat et hūs dictis disput.

Dēinde considerandum est de usura. circa quā cōsideranda sunt quīqz. Prīo utrū accipe pecunia in preciū qd est acce pēcunia mutuata sit peccatū. Se cūdō vtrū liceat pē eodem accipe quamcūqz cōmoditatē. q. in recōpensatōem mutui. Tertio utrū teneat quis restituere quicqd de pecunia usuraria quocūqz iusto titulo lucrat⁹ ē. Quar to utrū liceat accipe pecunia mutuo sub usura. Quōdo que mouet ad detestandū vitiū usure. **I**nca primū scz utrū accipe usurā pē pecunia mutuata sit peccatū. dicendū q. usura duplīcē accipit in scriptura. Vno modo ppter pē supexcessentia quā accipit alijs ultra sorteū in preciū pecunie mutuate. Alio mō accipitur nomen usura metaphorice pē supexcessentia quā acquirit deus a nobis pē bonis spūalibus nobis collatis. uolens q. in bonis acceptis ab eo semp p̄ficiamus. Vn. Lu. xix. de seipso dicit. Quare nō dedisti pecunia meam nūmulariis. & ego ueniens cū usuris exegissim eā. i. de spūalibus bonis tibi collatis exigam rōne. non solum de collatis bñficiis & gratiis. uerū etiā de supexcessētia quā acquirere debuisti. Accipiendo usurā ppter scz pē eo qd ultra sorteū accipit pē pecunia mutuata. dicendum q. pecunia accipe h̄m se simplicitē ē iustū. qz uēdere id qd non est pē qd manifeste inequalitas cōstituit que iustitiae strariaē. peccatū est. Ad cuius evidentia sciendū q. quedā res sunt qzrum usus ē ipaz reū osumptio. sicut uinū cōsumim⁹ eo vtendo ad potū. & triticū cōsumimus eo vtēdo ad cibū. Vn in talibus nō debet seorsum cōputari usus rei a re ipa. s; cuicunqz cōcedit usus ex hoc ipso cōcedit res. & ideo in talibus pē mutuū trāssferē dñium. Si quis ergo seorsum uellet vendere uinū & seorsum uellet vendere usum vimī. vendoreret eandē rem bis. uel uenderet id qd nō est. Vn manifestū est. q. pē iustitiae peccaret. Et si lī rōne iustitiae cōmittit qui mutuat uinū aut triticū petē sibi duas recōpensatōes. vna quidem restitutiōne equalis rei. alia ad preciū. qd dicit usura. Quedā uero sunt quoū usus non est ipa rei osumptio. sicut usus dom⁹ est inhabitatio non aut dissipatio. & ideo in talib⁹ pē seorsū utrūqz cōcedi. puta cū quis tradit alteri dñiu⁹ dom⁹. resuato sibi usu ad aliqd tempus. uel ecōuerso cū quis cōcedit alicui usum dom⁹ resuato sibi dñio. & ppter hoc licite potest hō accipe preciū pē usu rei dom⁹. & potest petere domū accōmodatam. sic patet in cōductione & locatōne domus. Pecunia aut h̄m p̄bū in v. eth. & in i. pol. p̄cipialiter est iūta ad cōmutationes facēdas. & ita ppterius & p̄cipialis pecunia usus est ipius osumptio siue distractio h̄m qd in cōmutationes expendit. & ppter hoc h̄m se est illictū pē usu pecunie mutuate accipe preciū. qd dicit usura. & sic alia ī iuste acquisitione tenet hō restituē pecunia quaz pē usurā accepit. & nota q. h̄m leges humanas cōcedunt uel potius p̄mittunt usure. qz leges

humane dimittūt aliqua peccata īpuīta. pē dōtiones hoīm īmpfectoz in quib⁹ iuste utilitates impedirent. si omnia peccata distincē pē hiberent penis adhibitis. & iō usuras lex hūa na cōcessit nō quasi estimās eas esse h̄m iustiticiā. s; ne impedirent utilitates multoz. Vn in ipo iure ciuili dicit. q. res que usū osumun eur neqz rōe naturali neqz ciuili recipiūt usū fructum. & qz senatus nō fecit Erariū rerum ipaz usum fructū. nō em poterat. h̄m qd usū fructū cōstituit. concedēs. f. usuras. Et pbs naturali rōne duct⁹ dicit in i. pol. q. usuraria acquisitō pecuniaz est p̄cipue otra naturam. Scōm legē uēo diuinā simplicitē p̄hibenē. Nā licet dicas. deut. xxiii. Nō fenerabis fratri tuo ad usurā pecuniam. nec fruges. nec qzūqz aliam rem. s; alieno. intelligentē est simplicitē q. eis sit p̄hibitū usurā accipe a fratrib⁹ suis. scz iudeis. Per qd daē intelligi q. usuraz accipe a quocūqz hoīe est simplicitē malū. debemus em hoīem habere quasi p̄ximū & fratrē. p̄cipue ī statu euāgelii. ad qd omnes uocanē. Vn absolute ī p̄s. dicit. Qui pecuniaz suam nō dedit ad usurā. Et. eze. xxxviii. qui usurā non accepit. Qz autē ab extrancis usurā accipent. nō fuit eis ocessum quasi licitū. s; p̄missuz ad maius malū uitandū. scz ne a iudeis deū colentibus usuras accipent. ppter avariciā cui dediti erant. ut habeat. ysa. lvi. Qz autē p̄mittit. q. ī premiū pē lege seruata. Deut. xviii. Fenerabis mltis gentib⁹. & ipē a nullo fenus accipies. fenus ibi large accipit pē mutuo. sic & ecci. xxix. Mlti non causa neqz nō fenerati sunt. i. nō mutuauerūt. p̄mittit ergo eis ī premiū scz iudeis abundantia diuītiaz. Ex quo cōtingit q. possint aliis mutuare. Item nota q. licet ar gentū monetarū. & ī vasa formatū nō dīant tū quia p̄cipialis usus uasoz nō est ipa eoū osumptio. ideo usus eoū pē uendi licite. seruato dñio rei. Usus aut p̄cipialis pecuīe argētee est distractio pecuīe ī cōmutationes. Vn non licet eius usus uēdere cū hoc q. aliquis uel eius restitutōem q. mutuo dedit. Sciendū tū q. secūdari⁹ usus uasoz argenteoz pē esse omutatio. & talē usum eoū uēdere nō licet. Et si lī potest esse aliquis alius secūdarius us⁹ pecunie argētee. ut puta si q. accipet pecunia signatā uel ad ostērationem. uel ad ponendū loco pignozis. & talē usum pecuīe hō licite uēdere potest. Q. possit aliquis pē pecuīa mutuata aliquam utilitatem accipe. dicendū h̄m p̄bū. iiii. eth. q. omne illud pē pecunia habet cuius preciū pōt pecunia mēsurari. & ideo sic si alijs pē pecuīa mutuata ul' quacūqz alia re que ex ipo usu cōsumitē pecunia accipit ex pacto tacito uel exp̄s so peccat otra iustitiae. ut dictū est. ita etiā qui cūqz ex pacto tacito uel xp̄slo quodcūqz alijs accipit cui⁹ preciū pecunia mēsurari pē sile pecatūs incurrit. Si uero accipiat aliqd h̄m iō nō quasi exigēs. nec. q. ex aliqua obligatōe tacita uel exp̄sia. s; sicut gratuitū donūz nec peccat.

quia etiā anteq; pecuniā mutuasset līcīte poterat aliquid donū ētis accīpe. nec peioris 9ditiois efficitur p hoc quod mutauit. reconpēsacōe3 uero eoꝝ que pecunia non mensurantur licet pro mutuo exigere. puta beniuolentiā et amo rem eius cui mutauit. uel aliquid hui⁹modi Scīendum aut q̄ recōpēsacō alicui⁹ beneficīi duplicitē potest 9siderari. Prīmo quidem ex debito modo iusticie ad quod alijs ex certō pacto obligari potest. et hoc debitū attēdīt scđm quātūtēz beneficii qđ quis accepit mutuū pecuīe. uel cuiuscūq; similis rei cui⁹ usus est e⁹ 9sumptio nō teneat ad pl⁹ recōpēsandū qđ mutuo accepit. Vnde contra iustitiā est si ad plus reddendū obligetur. Alio mō tenet aliquis ad recōpēsandū beneficium ex debito amicitie. in quo magis 9siderat affect⁹ ex quo aliquis bñficiūm cōtulit. qđ etiā quātūtēs eius qđ fecit. & tali debito nō cōpetit ciuil⁹ obligatio p quā inducit quedam necessitas ut nō spontanea recōpēsacō fiat. Itē sciendū qđ ille qui dat mutuū potest absq; peccato in pactū reducere cū eo qui mutuū accipit recōpēsatiōnem dampni. p qđ subtrahit sibi aliquid qđ debet habere. Hoc tñ non ē uendere vsum pecunie. s; damnū uitare. & potest esse qđ accipiēns mutuū maius damnū evitare. & cu m sua utilitate damnum alterius recōpēsat. recompenſatōnem uero damni qđ cōsideratur i hoc qđ de pecuīa nō lucrat̄ non potest in pactū deducere. qđ nō debet uendere id qđ non habet & potest impediri multiplicē ab hñdo. Itē cū sit triplex mun⁹ sc̄; a manu. a ligua. & ab obsequio si quis ex pecuīa mutuata expectet uel exigat. q. p oblihatōnem pacti taciti uel exp̄si recōpēsacōem muneris ab obsequio uel a ligua. idem est ac si expectaret ul' exigērē mutuū a manu. qđ utrūq; pecunia estimari poterat in illis qui locant opas suas quas manu uel ligua exercent. Si uero mun⁹ ab obsequio uel ab lingua nō quasi ex obligatōne rei exhibent̄. s; de beniuolētia que sub estimatio ne pecuīa nō cadit liceat accīpe & expectat̄. Itē nota qđ ille qui pecuīam cōmittit mercatorū uel artifici potest inde aliqd exigere. nō tamē pro pecuīa mutuata. cui⁹ est rō. qui a ille qđ mutuat pecuīam trāffert dñiūm pecuīe in eum cui mutuat. Vñ ille cui pecuīa mutuat̄ sub suo piculo tenet eam. & tenet integrē restituere. vñ nō debet ampli⁹ exigere ille qđ mutauit. Sed ille qui cōmittit pecuniā suā uel mercatorū uel artifici p modū societatis cuiusdā non transfert dñiūm pecuīe sue in illū. s; remanet eius. ita qđ cum piculo ipius mercatorū de ea negociat̄ uel artifex opatur. & ideo sic līcīte potest p̄tem lucrī inde pueūtis expētē tanquaz de

Quæcā tertiū sc̄z utrū re sua.
teneat aliquis restituere quicqđ de pecunia usuraria lucrat⁹ est. dicendū qđ sicut sup̄ dictū est. res quedā sunt quaz usus est ipa eorum cōsumptio. que nō hñt usumfructū s̄m iura. & idēo si talia fuerūt p̄ usuram extorta.

præ denarii. tric' cū. uinū. aut aliqd hmci. nō
tenet hō ad restituenduz nisi id qd accepit. qz
id qd de tali re est acquisitū nō est fruct⁹ hu-
ius rei. s; humane industrie nisi forte p deten-
tōnem huius rei sit damnificat⁹ amittēdo ali-
quid de bonis suis. tūc em̄ tenet ad reconpen-
sandū nocumentū. Quedā uero sunt quaruz
usus nō est eaze cōsumptio. & talia hñt usum
fructū. sicut dom⁹ & ager & alia hmci. & iō
si quis domū alteri⁹ uel agrū p usuram exteq;
fisset nō solū tenere restituere domū uel agz
s; etiā fructus inde pceptos. qz sunt fruct⁹ re-
rum quaz alius est dñs. & iō ei debenē.

Quarta quartū sc̄z utrū liceat pecuniaꝝ accipe
mutuo sub iſura. dicendu ꝑ ſiducere ho-
minē ad peccandū nullo modo licet. tñ uti pec-
cato alteri⁹ ad bonū lícitū eſt. qz deus uti oī-
bus peccatis. ut dicit̄ in encl. ex quolibz enim
malo elicit aliquid bonū. & ideo aug⁹. publicole
querēti utrū licet uti iuramento eius qz p fal-
ſos deos iurat. in quo manifeſte peccat. eis re-
uerentiā diuinā exhibendo. Rñdit ꝑ qui uti
fide illius qui p falſos deos iurat nō ad malū
ſed ad bonū. non peccato illius ſe ſociat quo p
demonia iurauit. ſi bono pacto eius quo fidē
ſeruauit. Si tñ induceret eū ad iurandū p fal-
ſos deos peccaret. Ita in ppoſito dicendum eſt
ꝑ nullo mō licet induceri aliquē ad mutuan-
dum ſub uſuris. licet tñ ab eo qui patuſ ē face-
re & uſuras exercet mutuū accipe ſub uſuris.
ppter aliquid bonū quod ē ſubuētio ſue neceſ-
ſitatis uel alterius. Sicut etiā licet ei qui inci-
dit in latrones maifestare bona que hz que la-
trones diripiēdo peccant. ad hoc qd nō occida-
tur. exemplo. x. uiroyz qui dixerūt ad yſmael
Noli occidere nos. qz habem⁹ theſaurū mag-
nū in agro. ut dicit̄. Iere. xli. Vñ ille qui pecu-
niā accipit ſub uſura nō 9ſentit peccato uſu-
rarii. ſi uti ea. nec placet ei uſurariū acceptio
ſi mutuatio que ē bona. nec dat uſurario occa-
ſionē uſuras accipiēdi. ſi mutuādi. Ip̄e at uſu-
rarius ſumit occaſionē peccādi ex malitia co-
dis ſui. Vñ ſcandalū paſſiuū eſt ex pte ſua. n̄
aut actiuū ex pte petentis mutuum. tñ ppter
hmōi ſcandalū paſſiuū non d̄z aliis a mutuo
petēdo deſiſtere ſi indigeat. qz hmōi ſcandalū
paſſiuū nō pueit ex infirmitate uel ignoran-
tia ſi ex malitia. Item nota ꝑ ſi quis cōmit-
ret pecuniā ſuam uſurario non habenti alias
vnde uſuras exerceſet. uel hac mtentōne com-
mitteret ut inde copiosius p uſurā lucraret da-
ret ei materiā peccandi. Vñ & ip̄e eſſet parti-
cepſ culpe. Si aut̄ aliquis uſurario alias habē-
ti unde uſuras exerceſat pecuniā ſuam cōmit-
ret ut tutius ſerueſt. nō peccat. ſi uti homine
peccatoꝝ ad bonum.

Circa quintū sciendū q̄ multa sunt ppter
que pestis usure detestabilis esse ostendit
que tū reduci possunt ad quatuor. **P**rimū est
fenerantis fatuitas. **S**ecundū est cordis eius.
impietas. **T**ertiū est pestis huius immanitas
Quartū est ultōnis atrocitas. **C**irca p̄imū

sciendum q̄ m̄tē sunt fatuicetes usurarii. Prima facuitas ei⁹ est q̄ magis uult pecunia homini tradere ad usuram cū maximo peccato. q̄ deo in paue cū maxio lucro & sine peccato. Aug. Miroz homo cur feneraris hoī. fenerare deo & centuplū accipies. & uitā eternā habebis. Secundo stultus est. q̄ cū ad usuram tradit& usuram accipit illud q̄ de lucro u surario habet accipit ad usuram sup meli⁹ pign⁹ sc; super aiām p̄p̄ziam. que p̄d̄t nisi reddatur usure. pene. & culpe satissimē p̄ uēq̄. a quib⁹ oportuit ut dei filius nos redimeret. ps. Ex usuris & iniquitate redimet animas eoꝝ. Tertio stult⁹ est. q̄ aut pecus est. aut p̄digus. q̄ largus esse non potest. sed pecus est de diuiniis quas cōgregat mcessant. non audet expēdere. nec necessitates suās assumere. s; cor ei⁹ cōtinuis curis affligit. corpus eius media crux. & anima damnationem meret. Si uero p̄digus est large accipit & expendit sup animā suām. sic animal q̄d impinguat ad occisionē. Iere. xii. Congrega eos tanq̄z gregē ad uictimā &c. Hiero. cui dā diuiri ait. Impinguavit te deus. q̄ bouem ad uictimā. & p̄ amena p̄ta dicit te ad occisionē. eccl. xxvi. Deus pavie illū ad rumpheā. Quarto stult⁹ est. q̄ ut sang uissuga dyaboli sanguinē uenenosum lugit. & sitis male acquisite pecunie q̄d est sibi mortis occasio & crepatōnis. q̄nq̄ ne pecunia sua nō remanet sibi nisi man⁹ maculata. opa ifes̄ta & peccata. tales em̄ moriuntur nihil secū n̄ si peccata portātes. Quinto uias dei & padisi obstruit. que sunt ut dicit m. ps. Vnijuerse uie dñi mīa & ueritas. Veritatē. cum em̄ p̄ximū exoriat & cōsumit dicit se ei facere bonitatem. Similiē misericordiā cum uult sibi dari ab eo cui potius dandū esset. Sexto i nouissimo suo erit m̄sp̄iens. q̄ de pecunia de qua facta sunt sibi uulneta deberet facere medicamenta restituendo & penitēdo. ip̄e aut̄ adauget sibi uulne ra & morte suā & filioꝝ suoꝝ q̄n eam eis dimitit. Septimo stultus est. q̄ diuinitate q̄s acquirit peunt & traseunt ut fum⁹ & somniū & eius aia damnabit̄ meternū. aut em̄ igne succendunt̄. aut aquis submergunt̄. aut a fribus auferunt̄. aut a p̄donib⁹ rapiunt̄. aut heredum p̄digalitate uel stultitia cōsumunt̄. q̄ deus umdicat hm̄oi pestē usq̄z in tertia uel quartā ḡnatōnem. vix em̄ t̄m durāt res usurarie. q̄ ut dicit m. ps. Nutātes trāfferunt̄ filii eius. & mēdident. & eiiciant̄ de habitatōnibus suis. Scruet̄ fenerator̄ alias omnem substantiā ei⁹. &c. eccl. viii. Si feneraueris. q̄ p̄ditum habe. Iere. xvii. Perdix fouit q̄ nō pepit &c. dicit̄ quia pdix dicit̄ a pdendo. q̄ aliena oua surripit. & ea cum nutriēdo aliquādū seruauit amittit. q̄ dimittit̄ eam & uadunt ad matrē priorē. Sic diuinitate dimittunt̄ usurarios maxie i morte. & redeunt ad mundū. sic fit p̄ero qui panē tenet in manu. sepe em̄ canis ut habeat panē app̄hendit manū pueri. & sic acquirit panē. Sic sepe p̄cipes app̄hendunt̄ usus

rarios ut habeat eoꝝ denarios. & sic amittūt & corpora sepe & pecunias. Octauo stultus est q̄ curis & sollicitudinib⁹ & angustiis semper ip̄m affligit q̄ cor eius urūt affligit interius & corrodit. ut sit filis nuci ūniculose q̄ nihil ualet. nisi ad frangendū & p̄ciendū in ignē hec cura aufert homini scipsum. bona spūalia orōnes. & attentiones ad bonū & ad deum. Berū. ad eugeniu papam. Quoꝝ trahit occupationes iste maledicte. si en̄ pagis ita te dare illis ut nihil tui tibi relinq̄s p̄dis tempus i hiſ in quib⁹ non est nisi laboꝝ & uana sollicitudo & afflictio spūs. euisceratio mentis. euacuatio gracie. Nam q̄s ē fruct⁹ eāꝝ nisi araneaꝝ te. dies diei eructat lites. & nox nocti indicat malitiam. Idem cū omnes te ha beant esto de habentib⁹ te vñus claudet ostium cor dīs tui. Nota hm̄oi sollicitudines m̄lūplicant̄. & serpūt. & hoīem p̄ extrāu agatōem de domo sua enīciūt. Siles sunt iste sollicitudines & cure ut dicebat magister iacob⁹ cui dā serpēti. de quo fabulose dicit̄. q̄ cū quidā homo m̄uēisset eū morientē in frigore ei cōpassus portauit eum i domū suām fōnes & nutrīes eum lacte. q̄ cū cōualuisse. m̄toxicabat totam domū. nec p̄ce. nec p̄cio uolebat exire. s; hospitem ueneno occidit. Nono stultus est q̄ cū plene & in tēre teneat̄ restituē quicqđ habuit ultra sōrem. q̄ hm̄ aug. Nō dimittit̄ peccatū nisi restituit̄ ablaciū. & ille a quo accepit ius habeat in iudicio repetēdi. fatuus est q̄ rem alienā accipiat. & apud se detineat. & totū p̄culum eius stodie trāferat in seip̄m. Vñ cum miles quidam usurariū quēdam curialit̄ & prudētē arqueret de hoc q̄ exercebat vsuras & ille respōdens dīret q̄ ante mortē omnia plene restituerē proponebat. cur ergo ait miles nos alienis opib⁹ & peccatis oneratis & in p̄culo custodie pecunie alienē uos ponitis. cū aliam utilitez habere nō p̄ponitis nisi q̄ man⁹ m̄q̄atis. ex cōputatione accipiēdi & reddendi cū sciatis q̄ opozreat reddere aut p̄endere. quare nō cessatis & redditis dū potestis. at ille ad hoc obmutuit. Item alii in fine maxie obstinati sunt. q̄ si iam essent in inferno. Darysius hō quidam ad eccliam beatē uigintis die sabbati fuit depoꝝtatus in lecto qui in aliquo mēbroꝝ suoꝝ partiebat habens in eo ignē illū qui sacer uel iser ni solet appellari & uallatus erat m̄lititudine. Cūq̄ testarent̄ vicini sui q̄ esset usurari⁹ monēbat eū sacerdotes & clericī q̄ quitaret et reddere p̄mitteret vsuras. ut eum beata uirgo liberaret ab illo morbo. qui eos aliquatenus audiire nolēbat. nec uitupiis nee blādimētis. & cū finite essent uespere in ea obſtaciā p̄fuerabat cum uero iam ille ignis totū corpus eius ecceu p̄set. & uers⁹ esset i nigredinē & in flatōe in oculi eius de capire illū. s; de s̄li erēt in de cā quā canis ab ecclia & eccl. & ibi in illa obſtaciā ab illo igne in ipa uespina hora est conſumptus. Pōt̄ dicit bñ usurario quod dixit theoderic⁹ rex francoꝝ cuidam bailliū suo qui

male tractauerat res suas. Serpens inueniens ampullā vīno plenam. intravit p̄ os eius arēum & hausit. & inflat⁹ exire nō potuit. & ueniens dñs ampulle ait. Miser euome qđ hauſisti. & sic poteris exire & mortē euadere. Sic usurarius si vult euadere damnatōnem. oportet qđ euomat p̄ restitutōnem pecuniā male ac quisicam. & p̄ ſeffionē culpam. alioquin euā euabit p̄ penā in gehennā. Job. xx. diuitias qđ deuorauit euomet. & de ventre eius extrahat eas deus. Decimo stultus est & uilis exercēdo officiū quo dīpe non audet corā hominib⁹ p̄fiteri. nec dicere se esse illius officii qđ exercet. Cum em̄ om̄ies clericī. milites. ſacerdotes. om̄esq; mechanici oprāri libere p̄fiteant artiū ſuāz noīa. ſolus uſurari⁹ nō audet ſuū officiū noīare. Vñ ſimil' ē catto qui noīe ſuo uocatus fugit. & ſolus inter aīalia ſuū nomē ab horret. Undecimo ſtultus est. qđ ſepe congre-gat diuitias & ſeruat aliis & nō ſibi. & plerūq; qđ deuoluūtur ad man⁹ mīmicoz ſuoz. Luç. xii. Que cōgregasti cuius erūt. Et. ecclēs. iiii. Vnus eſt. et ſcōm nō habz. nō filium. nō frātrem. et tñ cōgregare nō cefſat. nec recogitat dīces. cui. laboro. etc. Rñdet. p̄s. dicens. Relinquit alieis diuitias ſuas et ſepl'. e. do. &c. Iē. vi. Trāſibunt dom⁹ eoꝝ ad alteros. & agri&ux orzes piter. Sicut accidit ut dicit magiſter Iac. Quidā fenerator bona om̄ia cuiuſdaꝫ militis p̄ uſuras abſorbueraſt nec ei nec ſuis uolebat r̄ſtituere aliquid nec induicias dare. ſ; p̄ dñm ſuū faciebat eum captū detineri. Interim mortuo uſurario ſua uxoz cito p̄ traxit cū milite. qđ li-beratus a debito fact⁹ eſt oīm dñs que habebat uſurari⁹. Ioculatoz in nuptiis cantabat. & uſurari⁹ in inferno eiulabat. eccl. xiii. In boī ſuī luxuriabiſ alien⁹. Uſurari⁹ eſt quaſi burſa uſitata qđ inutilis & denigrata. pecunia remota p̄iūciſ in lutū & cōculat⁹. ſic uſurari⁹ a demonibus. Idem magiſter iacob⁹ dicebat. qđ cū quidā dñs iuuenis & nouis miles obuiarz turbis monachoz ſuſun⁹ cuiuſdam ſui uſurarii portantiuꝫ. ait. Cōcedo uobis cadauer aranee mee qđ portatis. dyabol⁹ aut habeat ſibi aīam ego at telam diuitiaz ſi potero mihi reſerua-bo. Cū quidam uſurari⁹ byſuntinēſis in extre-mis nolens facere aliquod testamentū uel ele-mosinā. ſ; om̄ia dimiſit in diſpoſitōne uxoz ſue. cum aut ip̄e eſſet ſic mortu⁹. uxoz ſua uidens quēdam imīmīcū eius geraxit cū eo ci-to post mortē uiri ſui. quā cū argueret quēdā proba mulier dīces qđ uir ſuus erat adhuc calidus in ſepulcro. Rñdit. Si calidus eſt ſufflate eum. hec ſunt elemosine qđ fecit p̄ anima ei⁹. Duodecimo in fine ſpāliter apparet eſſe ſtultus. Sicut de p̄dīce dīciſ. Iere. xvii. In nouiſſimo ſuo erit inſipiēſ. qđ de pecunia de qua ſibi facta ſunt uulnera deberet ſibi facere medica-mēta. peiſendo ſc̄ ſ; & reſtituēdo. ip̄e aut relin-quēdo eās uxoz ſue & liberis. culpā ſuā & cui-mulū ſue damnatōnis augmētāt. Sic iiḡe de-clarata eſt fenerantis fatuitas.

Oirca ſecundū ſciendū qđ in multis ſimilitudinib⁹ apparet cordis ei⁹ iniquitas. eſt em̄ iniquus uel impius ad deū. ad ſe & ad p̄ximū. Qua- tum ad deū quidē iniquus ē & impius in mu-litis. Primo qđ temp⁹ qđ cōmune fecit deus oībus ſibi appropriaſ uēdīdīt. ideo iuſto dei iudicio auferet ei tempus. p̄s. Viri ſanguinuz & dolosi nō dīmidiaſt dies ſuos. Vult ſtra de um aut naturā de denariis faceſ denarios. Im-pius euacuat dei ſuīam ſtra prīmuꝫ pentem. In ſudoze uultus tui uelceris pane tuo. Gen. iii. p̄s. Qui poīt laborē i p̄cepto. Uſurari⁹ pl⁹ & melius aliis uolūt comedere & bibere. & min⁹ laborare. p̄s. In labore hoīm non ſunt. &c. al-ſidue et incessantē deū offendūt incessantē pec-cando. et dyabulo die ac nocte ſeruiēdo. festa dei et ſanctoꝫ uiolādo. ſacra loca execrati in-gredieſdo. et ſacra ſacrificia et officia aggrediēdo. yſa. lxv. Popul⁹ ad iracūdiam me p̄uocāt aī faciē meam ſemp. Item impius eſt ſibi et iniquus aīam ſua p̄cioso ſanguine agni īma-culati appreſiatā uenalem p̄ uili p̄recio expo-nēdo. et inēima cordis ſui in terra p̄iiciendo. eccl. x. Auaro nībil eſt ſceleſtius. hic em̄ aīam ſuam uenalē habet. in terra p̄iecit inēima ſua. Itē impius in filios quib⁹ nō compatīt. nec ſuos reputat qđdiu uideſ eos ſimplices et innoce-tes. ut coru⁹ qui pullis ſuis nō p̄uidet nec co-patiēt eis qđdiu uideſ eos albesere p̄mo p̄ilo do nec nigrefcāt. et fiāt ſibi ſiles. ut dicit. ḡg. ſu-per illud Job. xxxvii. Qui p̄parat coruо eſcam qđ pulli eius clamāt ad dñm. qđ qđdiu non p̄uident dictis pullis p̄res eoz. paſcīt eos dñs roze celi. Item impīi ſunt filiis quoſ immolāt demoniis. p̄s. Et immolauerūt filios ſuos et filias ſuas demoniis. adducūt eos ibi occiden-dos. Oſee. ix. Effraym ducit ad imperfectoꝫ filios ſuos. Item iniquus eſt aliis p̄ximis ſuis qđ uēdit eis qđ ſuum nō eſt ſc̄ ſept̄ et mu-tuū quod eis iure natūrali et euāgelico dī. Luç. v. Mu-tuū date nībil inde ſperātes. cū mu-tuū ſit de meo tuū. uēdit ei rem mu-tuāt p̄ mu-tuū iam ſuā factaz. p̄ximū ſuum viuū come-dit incessantē ſine dentib⁹ aut fauibus cū de-nariis ſuis. Job. xxx. Qui me comedūt nō dor-miūt. &c. Irca tertīū. ſ. qđza ſit p̄fētis huīus immanitas. ſciendū qđ h̄ flagitiū cōtrariaſ le-gi nature que in corde huāno naturalitē ē im-preſſa. Luç. vi. Que cūq; uultis ut faciāt uobis hoīes et uos facite illis. Uſurari⁹ aut ſi eſſet in-digens ſicut ille qui pecunia eius accipit uell̄ gratis ſibi pecunia mu-tuari. Item om̄is crea-tura p̄pter hoīem facta ūtueſt in-digen-ti. puta ſol. luna. ſtelle gratis cōmunicant ſuam luç. ether rozem. nubes pluviā. aer flatuz. aqua potū et lauacrū. terra fructum. et ſic de aliis. nec homini bñficia ſua uendūt. Item cū ſolū vegetabilia et uiuēcia ſe muleplicēt p̄ ge-neratōem. uult uſurari⁹ ſtra naturā ut de-na-rii ſibi generēt denarios ſine laboꝫ ſuo. et ſine ſuī p̄iculo capitalis. uult qđ frumentū iam con-sumptū a recipiēte pariat aliud frumentum.

uult p̄ res sua quā cōmodat pariat sibi aliam
semel i anno uel mēse uel septimana 9tra na-
turā cōmodati. qz cōmodatum est idez qd ad
cōmodum tuū tibi datum. qd uult v̄surarius
uendere. Item cōtrariaē legi diuine. exo. xxii.
Vsuris paupem nō opprimes. Leui. xxv. Pe-
cuniā tuam nō dabis ad usurā. Item deut. xv.
Non ages quippiā callide in fratribus necessita-
tibus. Ibid. xxiii. Nō fenerabis frateri tuo. Et
post. Fratri tuo id quo indigz cōmodabis abs
qz usura. Item Luč. vi. Mutuū date nihil inde
sperātes. Item 9trariaē pietati fraterne. qz qn
uidet alius fratrē uel p̄ximus indigentez. et
ppter indigentia petētem mutuū. dictat ei pie-
tas naturalis q ab eo qui indigz nō est aliqd
extorquendū. s; potius i dono uel mutuo su-
currendū. nec amplius expetendū. qz qd petiit
mutuandū. i. Io. iii. Qui habuerit substantiā
huius mudi ei uiderit fratrē suū necessitatem
habere. et clauerit uiscera sua ab eo. qn cari-
ritas pris est in eo. Miser aut̄ usurari⁹ multū
cōtemnit deū cui n̄ dat pecuniā quā petit pau-
per. p̄ qua mutuata p̄mittit centuplū et uitā
eternā. magis aut̄ credit et citi⁹ tradit ei qui. p̄
mittit simplū. ut quiqz p̄ quatuoz. cū modico
luero et magno peccato. Feneraē aut̄ dño qui
misereē paupis. Prop̄ immanitatē huius pec-
cati usurari⁹ in scriptura cōparat leoni. q ue-
natōni insidiae semp. eccl. xxvii. Item latroni
fm sniam dñi qui templū ingrediēs menses
nūmularioz subuertit. et es eoꝝ effudit. Io. ii
Math. xxi. Vocans domum dñi spelūcam la-
tronū ppter eos qui habebāt ibi pecunias qz
mutuo tradebat nō p̄ pecunia nūata. s; p̄ qui
busdā munusculis. Nūqz legi⁹ fecisse uiolen-
tiā manualem qzdiu fuit in hoc mudo. nisi cō-
tra istos et colubas uendētes. istos autē facto
flagello de funiculis cū uiolenta manu eiecit.
et mensas eoꝝ subuertit. et es effudit. **V**surar-
ius est in ecclā sicut uulpecula in domo cuius-
dam qui eam nutriterat inter gallinas. cū aut̄
pter forefactū suuz eam expulisset de domo
die ac nocte gallinas rapiebat. et deplumabat
occulte. Sic usurari⁹ i ecclā nutriti ppter pecca-
tu suū ab ea exclusi fideles rapiūt et depauper-
rant et exheredāt. Deteriores sunt usurari⁹ qz
alii fures. qz non solū spoliant de nocte. s; eti-
am de die apte et occulte potētes et debiles. ma-
gnos et puos. Item pditor est comedēdo et bi-
bendo cū homine. et cū fratre p̄prio mutuan-
do & pecuniā tradendo. intēdit cū exhereda-
re & spoliare suis. Silius iude. pditori qui come-
dendo & bibēdo cum dño eum intendebat p̄
dere. Deterior est eo quantū ad hoc qz peituit
& ductus p̄nia restituit an mortē suā. qd nō
facit usurari⁹. Item ē hoīida quantū ad pau-
pes quib⁹ accōmodat. quibus auferēdo uictū
aufert uitā. eccl. xxiii. Panis egentium uitā
paupum est. qui defraudat eū hō sanguinuz
ē. He & suos spūaliē occidit. Osee. ix. Elfraym
ad interfactorē ducit filios suos. dum eos in
usuris instruit. ul̄ decapitale eis ad hoc tradit

ve sic lucent̄. uel dum usuras eis di mittit. Itē
similis ē inferno. qz infatibilis. & semp habz
os aptum ad suscipiendū. & deterioz eo uide-
tur. qz infern⁹ uirtute passionis xp̄i que male
habebat restituit. Itez silis ē morti nulli parcēs
nec clericis nec militib⁹ nulli tempoz. nulli lo-
co p̄cīt. s; oēs spoliare intēdit. Deterior est mor-
te. que solū semel peuit. Item silis est dyabo-
lo. Sic em̄ dyabol⁹ peccat incessāt. sic usura-
rius cuius peccatū nō dormit. Sic officiū dyaboli
est peccare. ita officiū usurarii ē purū pec-
catū. Sicut dyabol⁹ blāde intrat & patienē ex-
pectat usqz ad finē p̄ modico capitali. qd qzto
plus tenuit homo. tanto plura exigit. sic usura-
rius uult q̄ diu teneat capitale suū qd incel-
san̄ boīem 9sumit. Item h̄ peccatū aggrauat
difficultas curatōis. qz cū in aliis peccatis suf-
ficiat peitere. in hoc tū peccato nō sufficit. qz
h̄ Aug. Nō dimittit p̄ctm nisi restituat ab-
latū. Hoc at̄ ē usurariis ualde ġue. qz libenti⁹
darent m̄ta qz redderēt pauca. cuius rō mul-
tiplex est. Prima quidē qz cū ex cupiditate ce-
pit quis usuras exercere. cupiditas aut̄ semper
crescit. si ignis ex appōne lignoꝝ nō exting-
uit. nec minuit. s; augēt. Iuxta illud. Crescit
amoꝝ nūmi quantū ipa pecunia crescit. Vnō
si in p̄cipio difficile fuit ei restituere. augmē-
tata cupiditate difficult̄ erit ei. Secūda quia
quāto qz fortius radicatus est i aliquo habitu
uitioso. tāto difficult̄ separatur ab illo. Tertia ra-
tio est. qz quāto diutius tenet diuitias. tanto
diuitiaz amoꝝ i eius cozde int̄imat̄ p̄fundit̄
& ideo diffiūlius separi p̄t ab eis. Quarta rō
qz quāto diueius fuit diues & cōsucuit abū-
dere in delitiis & honorib⁹ huius mudi. tāto
uehemētius horreret indigere. & paup̄ inē ce-
teros appere. Quinta rō. qz quāto p̄seuerat diu-
tius in p̄ctō. tātomagis elongat̄ a deo & eius
gratia sine qua nō p̄t restituēdi uoluntatē ha-
bere. Sexta ratō est imoderatus amor quē ha-
bet ad uxore & filios quos uix indigere p̄mit-
tit. quos in abūdantiis enueriuit. Ad ostē-
dendū etiā huius sceleris ġuitatē ualent qz su-
p̄dēa sunt. qn̄ usurari⁹ impius ē deo. sibi. &
p̄ximo. **Q**uīca quartū fz̄ quāta sit punitōis
huius pestis atrocitas sciendū. qz usurari⁹ pu-
nit̄ m̄tiplicē. tam in p̄nti uitā qz etiā in futu-
ra. In p̄nti quidē punit̄. i. p̄niēdus est p̄secu-
tione iuris ecclastici. qz cōpellant̄ tam ipse qz
heredes eius ad cessatōrem & restitutōem usu-
rarū. Secūda pena est timor cōtinuus amittē-
di sic acquisita. Tertia pena ē pudor quē habz
de fama sua & noſe. nam & si ab hoīb⁹ hono-
rare & ei reuerētia exhibet̄ exterius. tū testat̄ ei
cōscientia sua qz indign⁹ est honore. & qz ip̄z
met quieū honořat reputat̄ eum uile & indig-
num honoře. sicut bñ solebat antiq̄tus tles ho-
norari. Adeo nāqz uitii detestabāt usure qz
uixī vna ciuitate poterat un⁹ usurari⁹ mucīn.
Hic si ueniebat̄ ad eum nō dabat pecunia; ad
usurā nisi prius data fide qz nō publicaretur.
De quo si oriebat̄ suspicio. dom⁹ eius dicebat̄

domus dyaboli. uinea. & sic de aliis rebus ei⁹ pacis ei osculū nō daba⁹. nec ignis i domo ei⁹ accipieba⁹. ab om̄ibus digito mōstraba⁹. hu⁹ occursum expauescebat pueri. i pmqz demon strātes admicē fugiebat. **Quarta pena ē.** qz sepe uel prole caret. **Iuxta illō.** **Oste. ix.** **Da ill'** uuluam sine liberis & ubera arentia. **Vel fili⁹** os habet mutiles. stultos & pdigos. q cito dis sipant om̄ia que multo tempe & cū multis la borib⁹ acquisiuit. ps. **Nutātes trāsferunt fili⁹** eius. & mēdicent. **Quīta pena ē.** qz ppter res quas acquisiuit iniuste ip̄e iuste uel iniuste cap̄t̄. teneat. dure tractat. & rebus suis spoliat. ysa. xxxiii. **Ve qui p̄dari⁹.** nōne et ip̄e p̄dabe ris. **Sexta pena est.** qz nō restituit. nec p̄mitit restitu⁹ res male acquisitas. s; sicut fur cum re furtiu⁹ dephensus i morte cū ea & p ea suspe dit̄ in inferno. **Rō aut̄ quare nō restituit est.** quia nō potest. si est pdig⁹ qz non habet vñ uel nō uult si est auarus. uel si uult nō nisi in morte ad similitudinem uasis terrei in quo con greganē denarii. s; inde non possunt extrahibi nisi frangat. uel si uult ante mortē aliter uule qz debet. cū cōditionib⁹ & circūstantiis indebitis & iniustis. uel potius uult dare qz restituere. **Septima pena ē.** qz res usurarioꝝ post mortē subito euanscūt. & mueiri nō possunt qz qui potest cape capit. qui debet negat si p̄t. uel quia sepe nescit ubi occultauerit res suas. **Octaua pena est.** qz priuat̄ bonis spūalibus q sunt uita aie sc̄ gratia & virtutib⁹. & merito priuat̄ gratia quā p̄temnit. **Si em̄ suam pecunīā** gratis mutuaret ppter deū mereat ap̄ de um. **Hup auz & argentū grā bona.** p̄. xxii. **Vsurari⁹** aut̄ pecunīā suam prefert grē. iō de us iuste nō dat ei grām tanqz gratie cōtemp tori. Item grā temp̄is nobis grāe's exhibiti p̄t̄ habet uenalitatē eius. **Luē. vi.** **Gratis accepisti⁹** gratis date. **Sed usurari⁹ temp⁹ uendit.** Item grā quā xp̄us nobis exhibuit. in mltis & diū sis bñficiis exigit ut p eo gratis bñficia p̄bea mus. **Luē. vi.** **Si mutuū datis eis a quib⁹ spe ratis.** que uobis ē gratia. **Itē grā fraterne xp̄is** anitatis hec idē exigit. **Deut. xxii.** **Nō fene rabis fratri tuo.** In hoc igīs usurari⁹ xp̄ianus deterior est iudeo. qz iudeus iudeo non cōmo dat ad usuram ppter hec om̄ia iuste priuat̄ ḡtia. Item priuat̄ virtutib⁹. eze. xviii. **Si uir fue rit iustus & fecerit iudiciū & iusticiā &c.** Seq tur. ad usuram non cōmodauerit uita uiuet. Qō si genuerit filiū &c. ad usuram dantez & amplius accipientē. nūquid uiuet. **Aug⁹.** O lu cra damnaſa. inuenis pecunīā. p̄dis iusticiam p̄dis aīam. p̄dam quā rape cupis muscipula ē in qua sicut mus uolens cape lardū capis. deti nens alienū a dyabolo detineris. **Nona pena** est. qz pdit oblatōnes & elemosinas qz facit s̄ usuris. in quib⁹ uidet̄ deū plus ad iracundiaz puocare qz placare. ecclī. xxxiii. **Immolati⁹** ex mīquo oblatio eius maculata. & non sunt bñplacite subsannatōes impioꝝ. **Hūt similes** illis qui in passione deū crucifigebāt & atūn

dinem de quo eum uerberabāt in manu eius ponebat. & eū illudēdo adorabāt. **Et p̄.** **Qui** offert sacrificiū de substātia paupum. q. qz estimat filiū in cōspectu pris. tale exēnum facit deo p̄i qui offert de substātia ablata pau peri p usuram uel rapinā. **Sicut legi⁹ i oozio** & scolaſtīca hystoria fecisse hastiages rex psar rum arpello p̄cipi militie sue. qui offēderat eum p euasione & nutritōne cyri nepotis dīcti qz hastiages p̄ecpat pūlū occidi. cū cū nō obediisset. dict⁹ hastiages fecit capi clam filiū dīcti arpelli vñigenitū pūlū & occidi & parari diversimode & ppmari p̄i puenati one. de quo cū satis comedisset & bonitatem carnū cōmendass̄. facit ei deportari cruda mēbra que retinuerat sc̄ caput & manus. & pes des pueri. dīct̄ illa esse extrema dicte uenati onis. qui cognoscēs uidit. doluit. & dissilauit captas horam qua posset uindicare factū. pro quo labozauit tpe suo qz ip̄e hastiages amittet regnū psax. & illud trāsferre ad medos. **Sic usurari⁹ imolat filiū paupem in cōspectu dei pris. cū affligit eum usuris de quibus deo oblatōnem facit.** **Decima pena ē.** quia priuat̄ suffragiis & oozōne ecclie & cōmunione & con sortio populoꝝ dei caret. & cōmunione sacre eukaristie. **Vñ apoc. xxii.** **Beati qui p portas i** erant ciuitatē. &c. foris canes uenefici & ydolatre &c. quales sunt ip̄i. canes sunt. qz ut canes famē insatiabilē patiunt̄ embolismū. **Ven efici.** qz alios uenenosō exēplo uel pecuña. uel cōsilio inficiūt. **Ydolatre.** qz pecunia ut deum coluit. & sup om̄ia eā diligūt. **Hi excludēdi** sunt ab ecclia militante. & excludēti a trium phate. Ideo ut refert ma. iacob⁹. **Quidā p̄bus** sacerdos monēs patrē suū usurariū ut restitu eret cū nollet acquiescere eo mortuo cū facerz absolutōnes p̄ mortuis in ecclesia sua dicebat Nolite orare p anima pris mei qui restituere cōtempsit. qz sepultus ē in infernū & faciē dei de cetero nō uidebit. **Quidā usurari⁹** dum sa cerdos apportaret in calice cōmunione. ait. de eis que sunt m̄tus nō euro. s; sup calicē si uultis mutuū bene uobis accōmodabo. Alius ac cōmodauerat quatuor libras de quib⁹ debebat habere. xii. usqz ad quatuor annos. adueintē sa cōdote nihil extorqueri potuit ab eo nisi hec duodeci libras qz talis debet p̄ qz reddat. **Vndeclia pena est.** qz priuādus ē ecclastica se pulta. qz ei si habeat potius nocez qz pro sit. **Greg. dya. li. iiii. ca. l.** Quos peccata ḡua dep munt. nō ad absolutōnem s; potius ad maioris damnationis cumulū est. qz eoꝝ corpora i ecclia ponunt̄. Idem post. lv. **Hiis quos pecca ta gratia deprimit.** si i sacro loco sepeliri se fa ciūt restat ut etiā de sua f̄sumptōne iudicē. Qō p̄bat ibidē plurib⁹ exēplis. In ciuitate by sunēna accidit. qz cum quidā usurarius mag nus qui ualde iocūdus erat sedet̄ ad mensaz suam ut comedaret. subitanea morte i pā mēsa percussus cecidit. qz uidentes ei⁹ filii quos habebat de quibus coniugib⁹. ad gladioꝝ

cucurrerunt pre dimisso super archas de eis co pugnantes custodiendis & saluadis de anima pris uel corpe parum curantes. Cum autem fuissest se pultus iunctus pieti ecclesie prochialis sancti iohannis & facta fuissest ibi pmines sepultura iuncta pieti & inserta in mane a piete repulsa & longe depulsa inuenit q. per hoc innueret q. non haberet communionem in ecclesia. Qua litera autem sepeliendi sunt usurarii nota. Iere. xii. Oculi tui & cor ad auaritiam & ad sanguinem fundendum innocentem. & ad caluniam & consummatonem mali opis. Et post de tali ppter rea h. dicit dominus. Non plangent eum & non coquunt eum. ne dñe. ne mortuam. omnes plangunt seipos. nullus eum uel eius infortunium in corpore & anima. Sequitur. Sepultura asini sepelietur pfectus. & pfectus extra portas iherusalem. ecce sicut asinus sic sepelietur. asino mortuo dominus eum excoziat sibi pellem retinet. & cadauer ad fosata trahere faciens. ubi uermes & corui pugnant de carnibus. canes de ossibus. Hinc usurarius extra ecclesiam pfectus est in fossatis & locis imundis. domini retinet sibi pellem etalium. de mones pugnat de anima corrodenda. uermes de cadauere. Item ma. iaco. Cum quidam benedictus sacerdos corpus publici usurarii qui noluerat restituere nollet tradere ecclastice sepulture instantiam & uiolentiam amicorum non ferens ait. Videamus de hoc qd uult deus. Ponamus corpus eius sup asinum suum. & ubique in ecclesia uel alibi eum tulerit. ibi sepeliat. Cum cōcor dassent huic sententiæ cultus eum asinus ad furcas recto itinere. ubi eum inter latronum cadauera sacerdos dimisit. Cum dicatur de sanctis. eccl. xlvi. Corpora eorum in pace sepulta sunt. ipsi cum eis non habent consortium. ysa. xxi. Quasi cadauer putridum non habebitis consortium. ysa. xiii. Et si alii alii quoniam in inferno quiescant. tu non quoniam. Vnde idem magister iacobus dicebat. q. cum quidam fenerator mortuus esset nihil restituere uolens. quidam monachus pce amicorum & precio inducti sepelierunt eum in claustro suo. & uidebant eis q. singuliter non eribant de sepulcro suo candelabris & boctis nocturnis uerberando monachos fugabantur. Isti dei mimici salutem quam mibi promittebant offerre non possunt. & pecuniam meam habuerunt. Cum hoc sepe fieret inierunt consilium cum pbo viro & sapiente. qui consiluit q. ad iure ut quiesceret. qui respondit. q. quiescere non poterat. nec eos quiescere dimitteret quodcumque eum in terra sancta detineret. quoniam ibi quiescere non poterat q. officium exercuerat q. nec die nec nocte quiescit. quo electio de sacro loco quiescebat ab eius uexatione. Duodecima pena. q. sepe mala morte & subita & improvisa moriuntur. alii blasphemando & dyabolo se reddendo. alii usum lingue & memorie perdendo. alii etiam qui morte suam prouident tam habent facere de aliis dispositis que magis fuerunt eis cordi quam de restitutionsib. facientes de quibus non curauerunt. Alii enim habent facere de carnis afflictione & misericordia quam sentiunt. q. de piculo aie polunt cor-

gitare qd non sentiunt. Alii etiam si uellent non habent testitudinem spaciū. sed relinquunt dispositio ni alioz qui si ipsi viuētes parum curauerunt ipsi minus curabunt. De mala morte exemplum d illo qui laborans in extremis loquebatur aie sue dicens. Aia mea multa bona tibi acquisiui. qd tibi deest. mane mecum. & cum magis ac magis urgente ad mortem fecit ante se apportari uasa aurea & argentea & iocalia preciosa. in quoz delectatus aspectu dicebat iterum. anima mea uides h. omnia. Si hec tibi non sufficiunt adhuc permitto tibi maiora. si mecum uolueris remanere. q. mori se senties & despans ait. aia mea ex quo mibi non uis acquiescere. omnibus demonib. te commendabo. quo dicto miseram animam exalauit. Ita pysis usurarius quidam ad ecciam beatæ virginitatis deportatus in lecto. p eo q. in aliquo sui membro illo igne qui sacer dicitur affligebat. a sacerdotibus & clericis monebat q. usuras & male acquisita restituui precipet ut heata virgo ipsum liberaret ab illo durissimo cruciatu. qui cum nec bladis sermonib. nec nimis. nec uitupiis accresceret. ac ipsis uidentibus ignis ille totum corpus coquens deuoraret. inflatus in nigredinem uersus est. oculiq. de capite suo deflueret. eiusdem est de ecclia quasi canis uilis & fetidus. & sic in ipso horâ consumptus ab igne. in sua obstinatione permanens expirauit. Quia enim fenerator aiam suam dyabolo uenalem exhibet p usuras. in dyabolo eam in morte tamquam sibi uenit. rapit etiam nolentem. & de corpe uiolentem auellit. Exemplum de illo quem uidit heremita moriente. q. cum diceret. deus adiuua me. r̄sumem sibi. Non est tibi spes neque p. in deo. & sic demones cum tridentibus aiam auulserunt. Ad idem est exemplum de crisaurio. iiii. dyal. xl. ca. qui cum esset plenus uitiis in acquirendis rebus. auaritie facibus insatiabilis succensus erat. q. infirmitate pressus eadem hora q. erat de corpe exiturus uidit terrimos spiritus uolentes eum rape. quos ubique se uerteret uidebat. & dum uocaret filium maximum nomine qui factus est monachus. nihil ualebat ei. & cum peteret indutias nec exaudiret. dum elamaret indutias usque mane. in ipso clamore de tabernaculo carnis euulsus est. Usurarius non debet habere indutias quas aliis uedidit. Quidam autem alias in genitatem infirmitate posuit cum admoneretur q. restitueret & testamentum codiceret. ait sacerdoti suo. Vos estis sacerdos meus. Vos primus lego dyabolo. qui ppter exennia mea q. recipiebat me in peccato fouistis. Ita uxorem meam & pueros p. quibus usuras feci. Pecunia autem mea sit domini mei. qui melius poterit eam defendere. Adhuc autem aiam mea reddo dyabolo cui diu seruivit. ad illam statim dyabolus accepit. Item de subita morte dicitur in ps. Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos. hui sunt usurarii qui fraudibus & usuris fugunt ut sanguis uictum pauprum. eccl. xxxviii. Panis egentium uita pauca. qui defraudat eum homo sanguis est. Aliqui in ipso mensa comedendo & bibendo morte subita peccatum.

ut ille bysuntinus de quo supdictum ē. **S**i sī
est usurarius cocodrillo qui sup om̄ia habet ex
osum ydruum serpentez. quē si uenientē sentit
eum sub pedibus ita atterit. q̄. q̄. mortuū de-
relinquit. **Y**drus aut̄ resurgēs occupat herbas
quib⁹ pascit̄ cocodrillus pulciores & in eis se
inuoluit. cocodrillus aut̄ cum ingluuie herbas
glutiēs. glutit̄ ydruum. qui eū intus pforat in-
toxicat subito & occidit. **C**ocodrillus q̄ de raz-
pina uiuit eoꝝ que uenaē in aq̄ & terra. impe-
ntrabilē h̄ns pellem. significat usurariū. q̄ ac-
quirit rapiēdo iniuste & p aquas & p terram
qui est impenetrabilis diuiniis. **Y**drus ē mors
om̄ia penetrās. quā si aduertit usurarius i ta-
ctu alicuius infirmitatis tot medicinis oppri-
mit eam q̄ eam extraxisse uideſt. cum aut̄ cr̄-
dit eē securus de ea. alius latet anguis i herba-
dum comedit aliquē cibū deliciosum mors ibi
latet. **V**idi aliquē qui surrexit de mēsa ubi sa-
tis comederaſt i medio dom⁹ sue. q̄ sbito mor-
tuus cecidit. **A**lius i nuptiis pcussus morte s̄b
ita puentus est. **A**lius cū in die penthecostes
magnū festuz fecisset. & in mane dispoſuſſet
comedere nouos pullos anſez. in tuxoris ube-
ra iuxta eam iacēs subito pcuss⁹. amisit & sen-
sum & motū & uitam. **I**te aliis de quo refert
Greg. dyal. li. dum somni uehemēter attēder-
ret. & p sompniū longa uite spacia pmissa si-
bi fuissent m̄tas diuicias cōgregans quasi ad
longioris uite spacia subito mortuus eas m̄ta-
ctas reliquit. **I**tem cū quidā usurarius parū ei
meret dei iudiciū. & quadā nocte satis cenā-
set. & cū uxore iaceret subito tremēs exiliit. et
requisitus ab uxore quid h̄ret. ait. **E**go modo
fui raptus ad dei iudiciū. ubi tot & tantas q̄
rimonias & accusatōnes audiui contra me q̄
nescui qđ agerem. et cū diu fuerim ad pn̄ias
expectatus. audiui summū iudicem sn̄iam dā
natōnis stra me tulisse. & me demonibus ex-
posuisse. qui hodie debēt ad me ueire & me se-
cum deferre. **E**cū hoc dixisset induit q̄zdam
uestē cuiusdam uilis uadū q̄ pendebat ad par-
ticam suā & exiuit domum multa uxore sua.
Sui aut̄ sequētes eū muenerūt eū. q̄. amentē i
quadā ecclesia monachoꝝ qui dicebat matu-
tinis suas. & ibi eū custodierūt usq̄ circa sex
tam. qui nec aliqua admonitōe uolebat ul̄ cō-
fiteri peccata. uel restituere. uel pn̄ie signū fa-
cere. **C**um aut̄ post missam sui eū ad domum
reducēt & irent iuxta fluuiū. appuit eis na-
uis cursu rapidissimo ascēdens cōtra cursum
aque. que a nullo uidebat duci. tū p̄dict⁹ usu-
rari⁹ dicebat eam eē plenam demonib⁹ a qui-
bus erat rapiend⁹ & deportandus. **Q**uo dēo
rapiē ab eis i nauī ponit. q̄ subito cursu retro
acta cū preda sua disputit. **C**ōtrario mō uiden-
tur angelū usurarios deportatē post mortē ut di-
cebat ma. iaco. **C**um quidā miles mare trāſiſ-
set infirmus cognoscēs uanitatē seculi ut acci-
peret habitū templarioꝝ. & pfitereſ regulam
portareē a quibusdā silibus mauris. & sui de-
erra sua diceret ei quid amicis suis mandaret

ait. **D**icatis eis q̄ uidistis me deportari a qua-
tuoz demonib⁹ in padysum. hoc dicebat p̄pē
mauros portatēs eū ad religionē. **C**ōtrariū p̄c-
dici de feneratoribus quos aliqñ portant mō
nachi uel clericī m̄duti albī uestib⁹ p̄cessiona-
litē ad ecclasticā sepulturaz. quoꝝ aie q̄n im-
peitentes decedūt sepeliunt̄ in infernū. **I**te di-
cebat idem iacob⁹. q̄ cum quidā usurarius de-
beret ferri a bonis uiris. ad sepeliendū. immo-
bilis erat. qđ sapient aduertēs sacerdos ait. **S**i-
cis q̄ cōsuetudo est q̄n aliquis moriē ueniūt
ad eū deportandū hoies qui fuerūt sui artifi-
cii. ut pelliparii pelliparios. mercatores merca-
tores. clerici clericos & sic de aliis. **S**i uultis q̄
iste portetur queratis quatuoz usurarios. qui
muēti & adducti eū facillime deportabāt. s̄ ad
infernū quo incessant ibant illi corpus ad se-
pulchrū. demones aīam in infernū. **I**te pu-
niunt̄ usurariū m̄ticipiciter i futuro. **P**ro quis-
dem de multis accusabunē in iudicō. **I**mprope-
rabit̄ em̄ eis q̄n tempa sibi data ad penitētiā
uendiderūt. festa uic lauerūt. paupes & alios
spoliauerūt. sn̄ias ecclie ɔtempserūt. opa mis-
ericordie facere noluerūt. iudiciū dei nō timue-
rūt. rursum xp̄m quantū in ip̄is fuit mortuū
pro usuris soluēdis crucifixerūt. & de multis
aliis accusabunē ibi. **Q**uia liberaē qui misere-
tur & cōmodat &c. **M**aledictus ē p ɔtrarium
qui nō misereē nec cōmodat gratis. nec h̄mo-
nes eius excusatōnis audient̄ i iudicio. q̄z ut
dicit beatus iacob⁹. **I**udiciū sine mīa fiet illi q̄
non fecerit mīam. q̄z ut dicit pp̄ha. sop̄b. i. **A**r-
gentū & aurū eoꝝ nō ualebit liberare eos in
die furoris dñi. **Q**ō est contra temptatōem &
fraudē cuiusdā de quo loquīt̄ ma. iacobus. de
uit̄. ait em̄ q̄ cum quidā feneratoꝝ non posset
induci a sacerdote suo q̄ restituer̄ totū. uoca-
uit uxorem & filios & amicos suos & ait eis.
Sacerdos dicit q̄ nō possum saluari nisi resti-
tuā totū h̄m uoluntatē eoꝝ a quib⁹ habui. **S**z
qcquid dicat cū deo faciā pacem. fecit ergo ta-
le testamentū. **D**ivisit pecuniā in tres partes.
Vnā dimisit uxori. Aliā pueris suis. tertīā re-
poni fecit in sacco. faciēs suos iurare q̄ secum
eam in sepulcro suo reponerēt. ut cū tener̄ iu-
diciū si impeteret eū de aliquo haber̄ vñ pos-
set ei placari offerēdo ei. **E**o aut̄ mortuo & fa-
cto ut p̄ceperat. pediseca domus facti cōſcia
dixit cuidam quē amabat. q̄ si eā in cōjugem
duceret. doceret eū q̄n diues fieret. & cū illo
pacto secretū ei reuelauit. **C**ū aut̄ ille uenisset
de nocte & apuisset sepulchro. inuenit int̄ buſ-
fones dicte pecuīe denarios ardentes p os ei⁹
pūcientes & de uentre iterū extrahētes. & ite-
rū reponētes. q̄ eo uiso timuit. & clauso sepul-
chro fugit factū denūtians. **I**u hoc ppendit q̄
liter demones cius aīam i inferno torquerent
cū pecuīa sua. **I**ob. xv. **D**iuītias q̄s deuorauit
euomet &c. **I**tem ab eterno hereticario turpē
excludunt̄. ps. **D**ñe quis habitat &c. sequit̄ q̄
pecuniā suā nō dedit ad usuram. **I**n uit̄. pa-
legit q̄ cū quidam disipul⁹ seruiret cuidam

solitario fame magne. & iuisset ad ciuitatem p quibusdam necessitatib⁹ explēdis. uidit ibi quedam feneratorē diuitez cū magno honore sepeliri cū omībus pcessionib⁹ uille. rediēs autē ad heremū īueit magist⁹ suū a bestia deuoratū. Cogitās autē de penitēcia magistri sui & fine. & de diuitiis & deliciis usurarii & morte & sepultura honorabili despāns uolebat redire ad seculū. iudicans uanū ēē dei seruitiū. Cui reuelatū est ne ita sentirz. qz magister suus līcet multas pnias fecisset & m̄ta bona de quib⁹ maxīa merces debebat ei in celis. tñ alī qd erat in eo purgandū. qd dñs ex maxīa misericordia uolebat potius hic punire qz in futuro. qd puniuit p mortis ignominiose penā. & nihil post in eo restat purgandū. sed letitia semperna aderat ei. & merces maxīa. & mortis ignominiosa ouersa in gliam. Ecōtra līcet diues meternū cruciēt ppter peccata sua. aliquid tñ boni fecerat. de quo solutōnem suā habuerat in pñti & ī honorabili morte & sepultura nec futura merces ei restabat. Item cū re usuraria trahēt ad patibulū infernale. Sicut dicit ysa. xiiii. Ad infernū detraheris usqz ad pfun dū laci. Item idē magister Iac. dicit. qz cū quidam pdicasset in quadā uillain qua erat multi usurarii qz demones deportabāt om̄es usurarios ad infernū. quidā goliardus cū ipi usurarii sup hoc ēēt multū cōfusi. ait. qz si daret ei unam tunicā. pbaret sacerdoti corā om̄ibus qz demones ad infernū nullū om̄ino deportarent usurariū. quā sibi gaudēt dederūt. Tūc dixit qz cū usurarius sit fur & pditor ut pmo stratum est. de tam uili anima nō oneraret se tatus princeps. sed post se ligatū ut consueuit fieri de pditorib⁹ eum trahēt ad furcas inferni. Cum quidā usurarius grauit infirmare & nihil uellet restituere pcepit plenū horre um de frumento paupib⁹ erogare. qd cū serui sui uellent facere & frumentū accipe. inuenierūt illud cōuersum in serpētes. qd audiens dīctus usurarius cōpunctus om̄ia restituit. & pcepit qz mortuus pīcere nudus ī medio serpentū. ut corp⁹ sic uozaret a serpentib⁹ ī pñti ne aīa uozaret in futuro. Qd factū fuit. cuius corpus ita uozauerūt serpētes. qz nō dimisert ibi nisi ossa alba. Quidā addūt qz euauerūt serpētes & remāserunt ossa alba & nuda cū lumine. Quid ergo erit miseris qz non restituit. deūt. xxxii. Deuozabunt eos aues morbi amarissimo. dentes bestiar̄ īmītam ī eos cū fu. trahentiū atqz serpentiu. Item accusant a demonib⁹. subsannat. irridēt sicut lup⁹ cap tu in fouea. dīctib⁹. ecce hō qui n̄ posuit deum adiutorē sibi. &c. Item torquent a demonibus sine cessatōne cū filiis suis. qz peccatū eoꝝ semp ascēdit nec qescit die ac nocte. Ioo nec cessabit tormentū eoꝝ. apo. xiiii. Cruciantur igne & sulphure & ascēdet fum⁹ tormentoꝝ in seculoꝝ. nec habebūt requiem die ac nocte &c. Quidā m̄ quadam uisione uidit usurarioꝝ filios pribus suis maledicētes.

et cōquerentes de eis dicētes. pater maledic⁹ sis tu. qz ppter te crucioꝝ & ueni in hūc locuꝝ tormentoꝝ. qui nō docuisti aliqō artificiū unde uiuerē nisi fenerari. qui corrupisti me uerbo & exemplo. & pecunia tua. Ecōtra patē replicabat maledicēs filio dicens. qz ppter eū & alios usuras exercuerat nec restituerat. Vnō ppter hoc penā eternā acquisiuerat. Item alius uidit in inferni fundo ī incēdīo pfundissimo usurarios qui fuerūt primi trūci in usuris cruciari. & de uentre eoꝝ. q. arborē maxīam ascēdente ubi torqueban̄ p ramos filii qui ab ipo exierāt p diuersas ḡnationes. sibi adinuicem maledicētes. & de le adinuicē querentes. maledicta creatura eoꝝ. ut dicit in libro. Sap.

DE COLLATIONE MUNERUM. DISTINCTIONE XII.

Dimide considerandum est de acceptatioꝝ muneꝝ. Sed prius uidendū est de collatione munerū. Secūdo de acceptatione eoꝝ.

Circa prīmū sciendū qz est quedam collatio munerū laudabilis. & quedam culpabilis. Collatio muneꝝ laudabilis est m̄. iplex. Donanē em̄ qñqz munera ppter iracundiā miti gāndam. Sīc iacob audieſ esau fratré suū uei re sibi obuiam de mesopotamia reuertenti timuit. Sicut dicit. ge. xxxii. Ideo ut eius iracundiam mitigaret pmisit ei munera dicēs. placabo eū munerib⁹. Sic filii israhel miserūt eglon regi moab qz impugnabat eos ut ab impugnatōe cessaret. Iud. iii. Sic rex achas misit regi assyriōꝝ munera credēs p hoc furorem ei⁹ placae. ii. pal. xxviii. Dicit em̄. pū. xxi. Mun⁹ absconditū extiguit iras. & donū ī sinu ī dignatōnem maxīam. Sīl' debet peccatoꝝ offerre deo munera uere penitentie ad placandā eius iracundiā. & ueiam impenetrādā. Sicut dicit. ysa. xix. Percutiet doꝝ egyptum. i. aīam peccatricem plenā tenebris uitioꝝ & sanabit eā per pñiam salutarē. Sequit̄. Et reuertent̄ egyptiū ad dñm & placabit̄ eis. & sanabit̄ eos. iō colēt eum in hostiis & munerib⁹. Et nota uouebūt dño & soluent̄. Nam exemplo triū magozū debet peccatoꝝ offerre mirram mortificatōnē thus deuote orōnis. & aurū. idest elemosinas pī erogatōnis. Secūdo dancē munera ppter amicitiā. pcurandā. qz multī colunt psonam potētis. & amici dōna tribuētis. pū. xix. Vnō Ionathas abiit tholomaydē. & dedit tholomeo & alexādro regibus argentū & auꝝ & dona. & inuenit grām ī cōspectu eorum. i. Mach. xi. Itē. ii. pal. xxvi. Impendebat āmonite munerū oīi ut sc̄ pacem & amicitiā cum eo habeat̄. qz adiuiuit eū ɔtra phylistiim & cōtra arabs. & ɔtra āmonitas. & diuulgatuꝝ est nomē ei⁹ ppter crebras uictoriās. Item Osee. viii. c. munera dederūt amatořib⁹. qz mēdici hoīnes diuītib⁹ & potentib⁹ dānt munerā ut amoꝝ acquirat uel foueat̄ acquisitū. Sic hoīnes iūstū deo debet offerre. munera ut amoꝝ & gratiaꝝ obtineant apud eūm. ps. Tibi offerent̄ reges

munera. Idem. Reges tharsis & insule mune
ra offerēt. Idē. filie thyri i munerib⁹. Hoc ex
emplū habem⁹. Gen. xlvi. dixit iacob filiis su
is. Sumite de optimis terre fructib⁹. et defer
te uiro munera. Et infra. Opeulerunt ei. i. io
seph. munera tenētes i manib⁹ & adozauerūt
proni in terrā. Tertio solēt dari munera. ppter
excellentiā bonozandā. iii. Reg. x. Dedit regi
na sabba regi salomonī. &c. deditqz regie om
nia q uoluit. & perfiuit ab eo. exceptis hiis que
obtulit ei munere regio. & infra magnificat⁹
est rex salomō super om̄es reges terre diuinitiis
et sapiētia &c. et singuli deferebāt ei munera.
Sic filii isrl dederūt munera mira deuotione
p tabernaculo faciēdo in tanta copia q artifi
ces ueire cōpulsi dixerūt moysi. plus offert po
polus qz necessariū est. Iussit ergo moyses pre
conis uoce cantari. nec uir nec mulier plus of
ferat in ope sanctuarii. Sicqz cessatū est a mu
nerib⁹ offerēdis. In hoc facto duo mirāda fu
erūt. vñ q plus offerret ppls qz petere. h̄m
q artifices uel sacerdotes munera recusarent
& ficerēt p clamari. ne ulterius offerretur.
Quarto debēt dari munera. ppter indigen
tiā reueuandā. sicut paupib⁹ erogant⁹ mune
ra ppter deū. ii. Esdræ. ix. Mittite hiis q non
habēt. & Hes. ix. cōstituerunt iudei ut in me
moriā leticie quā habuerāt de sua liberatione
mitterent sibi inuicez ciborū ptes et paupib⁹
munuscula largirent⁹. Itz. Iere. xl. legi⁹ q ma
gister militie regis babyl. dedit lēmie cibaria
et munuscula. **S**cendū pterea q munera
reprobant⁹ a deo uel rōne largientis. uel rōe fi
nis intēti. **P**rimo quidē munera repzoban
tur a deo rōne largitoris. qz plus pensat deus
dantē qz datū & affectū qz censum. vñ. gen.
iii. dicit⁹. Respxit deus ad abel. & ad mune
ra eius. Ad cayn uero & ad munera ei⁹ nō re
spexit. de abel etiā dicit⁹. he. xi. Abel r̄secut⁹ est
esse iust⁹ testimoniu phibente munerib⁹ ei⁹
deo. ecōtra dicit⁹. eccl. xxxiiii. Dona iniquoz
non pbat altissimus. & eiusdez. vii. ne dicatis
in multitudine munez meoz respicet deus. &
offerēte me deo altissimo munera mea suscipi
et. &. Matb. v. Si offers munus tuū an altae
& ibi recordatus fueris. qz frater tu⁹ habet ali
quid aduersum te. relinque ibi mun⁹ tuū. &c
Secundo repzobat⁹ mun⁹ rōne ipius mune
ris oblati. puta qz p furtū. rapinā. usuram. sys
moniā uel fraudulentia acquisitū. eccl. xxxiiii.
Immolati ex iniquo oblatio ē maculata &c.
et. xxxv. Noli offerre munera prava. non em
suscipiet illa de⁹. Prava sunt munera. uel qz
injusto titulo possessa. uel qz diuine maiestati
nō cōpetencia. ut si de iuste possessis offeras
putrida. corrupta uel deteriora. sic conquerit
dñs malach. i. si offeratis cecū ad imolandū.
nōne malū est. si offeratis claudū uel languis
dum nōne malū est. offert illō duci tuo si plas
cuerit ei. &c. Sequit⁹. nō est mihi uolūtas i uo
bis dicit dñs. & munus non suscipiam de ma

nu uīa. Ideo cōtra diuītes qui tam diu custos
diūt uestes suas. & alia q putrefiūt. & dū be
ne sunt nō habent cor dandi paupib⁹. òr. Iac.
v. Agite nūc diuītes. plorate ululātes in mis
eriis q aduenient uobis. diuītie uīe putrefacte
sunt. Vestimēta vīa a tyneis cōmesta sunt &c
Tertio reproba⁹ munus rōe receptoris. Idē
dicit⁹. eccl. xii. Si bñfeceris seco cui feceris. bñ
fac iusto &c. da bono & ne receperis pētōrem
qz est oīra illos qui dant psonis infamib⁹. ul
osanguineis. & amicis carnis indignis dant
bñficia ecīastica. uel diuītibus abundātib⁹. &
nihil paupib⁹. Cū iacob mis̄isset munera esau
fratri suo. dixit esau. habeo plurima frat̄ mi
sint tua tibi. Gen. xxxiiii. **Q**uarto reproba⁹
munus rōne finis intēti uel optati. puta quan
do daz ppter uanā gl̄iam. multa nāqz danē
ut inīqz cōplea⁹. uel ut dator in malitia de
fenda⁹. Hicū minores latrūculi seruītores re
gū & p̄cipū dant magnis latronib⁹. ut in su
is inīqzatibus defendan̄. Alii dant munera.
pacem & amicitia silantes ut incautos decipi
ant. sic ahod obtulit munera eglon regi mo
ab. & sic sub specie pacis secreto loquēs cū eo p
cutiens interfecit. Iud. iii. Item triphon uides
ionatham uenisse ad eū cū exercitu magno t̄
iuit. & excepit eū cū honore. & cōmendauit
eū om̄ibus amicis suis. & dedit ei munera. &
p̄cepit exercitib⁹ suis ut obediret ei in om̄ib⁹
sicut sibi. & sic eū decepit. nā remissis milicib⁹
ipm cū paucis retinuit & occidit. i. mach. xii.
Phylistei p̄mis̄erūt dalile pecuniam & mune
ra ut sampsonē decipet. & traderet eis uinctū
Iud. xvi. Alii dant munera ut obtineat digni
tates. sicut iason ambitōlus ppter munera q
dedit anthic̄ cho regi obtinuit summū sacerdo
tiū. s; cum p menelaū mis̄isset pecuniā ille s̄b
planteauit eum & obtinuit primatū. in sup &
iasoni imposuit argēti talenta tricentum. ii.
mach. iii. Item menela⁹ frat̄ lisimachi p pecu
nias quā p̄mis̄ anthiocho obtinuit summū
sacerdotiū. deinde dedit andronico quedā ua
sa aurea q furtū abstulerat de templo. & fecit
oniam occidi. ii. Mach. iii. Post modū apud
eholomeū accusat⁹. p pecuias quas ei p̄mis̄
fecit accusatores suos morte damnari. ibidem
Ite alchimus pditor impius & detractor cupi
ens summū sacerdotiū obtinere obtulit deme
rio regi coronā aureā. &c. ii. Mach. xiiii.

Orcā h̄m p̄cipale sez immoderatā ac
ceptōem munez quātū sit detestabil⁹
& quātā mala faciat. licet ex parte iam
appeat ex p̄dictis. **S**cendū q p acceptōe; mu
nez impedi⁹ cognitio veritatis. puertē affe
ctio bonitatis amittēt cōdieo libertatis. subū
tēt executio equitatis. amittēt eterna retribu
tio. incurrit eterna dāpnatio. **P**rimo quidē
ex acceptōne munez impedi⁹ cognitō uerita
tis. qz munera execēat oculos metis. & imus
cant iudiciū rōnis. Ideo dicit⁹. exo. xxiiii. nō ac
pies psonā. nec munēa q execēat etiā prudētes
et mutat uba iusto. stulti & malī mercatoēs

sunt qui scienter & gaudenter accipiunt. unde non corporalis oculus quem habemus communem cum brutis. sed spiritualis quo uidendum est debeat exce-
cari. **A**d vocatus quidam cum cuiusdam paup-
ris assumens in iudicio defendenda contra quem da-
milit illi iniuste uexante. excogitauit & scrip-
tit rationes pro causa paupris que sibi ualde ualide
uidebuntur. **V**ides autem miles iniusta causam ha-
bets. & debilis ad vocatum se esse in piculo confusi-
onis. rogauit predictum ad vocatum ut per ipsum sta-
re uelleret. **Q**uo enim facinus abhorrete. & oblatam
a militi pecuniam recusante. miles cyphum argen-
teum clam dimisit in eius camera. illo peitus ig-
norante. quem inuenit in spicie eiusque pectoris & pul-
chritudine allectus. in magis fuit altercatio positi-
tus utrum retineret uel remitteret illi cyphum.
Interim cum diligent inquireret an aliquas ratios
enes pro causa militis inueniret. plures leges &
rationes pro militi inuenit. quod prius per pauperem
fuerat. quod etiam efficaces ualde & quasi irrefragabili-
les uidebantur. **Q**uo uiso redies ad cor suum. et
ad uertens se cupiditate cecatu. atque in se esse sub
uersum iudicium rois. donum et dante execratis
donum cum festinatione remisit. **S**ecundo ex ac-
ceptone munierunt puerit affectio boitas. mul-
eti namque post accepta munera laudat illos quos
prius uitupare solebant. sustinuit et excusant.
illos uero quos prius amabant et iudicabant
amados. psecunt et nequit aduersari. **S**ic iu-
das amore pecunie domini suu uendidit. et osculo
tradidit. **C**ustodes domini sepulchri munib[us] corrupe*t*i occulta uerunt. et falsitate in testimonio
dixerunt. **D**alila munib[us] allecta predicta. &
tradidit phylacteris Sampsonem. **I**ud. xviii. **T**ertio in
historia karoli magni que ascribitur turpis
legit quod guenelon unus de principibus franco-
rum corruptus munib[us] marsini belligandi re-
gum sarracenos qui regnabat contra cesareos
portus uedidit per xx. summi oneratis au-
ro & argento & palliis sericis omnes pares fran-
coi cum exercitu christiano. qui tamen ad ultimum de
predictone coniectus predictus non solum aiam sed
etiam oem terrenam subiit & uitam distractus per
tempore clima cum quatuor equis. **T**ertio ex
acceptone munierunt amittit conditio libertatis quod
maxia & nobilissima res est. per munera namque
obligatur accipies. **L**uxea illa munera sumpta li-
gent adeo scilicet in seruitute redigunt offerentis.
ut ei huire. reuerentia exhibere. equalia uel ma-
iora conferre. labore. negotiarum. uel apud mag-
nos intercedere teneant. & seipsum non audeat re-
cusare. amittit etiam libertas loquendi. ueritatem
dicendi. testificandi contra illi. corripedi uel libere
arguedi. propter quod dicitur eccl. xxx. exhortatio &
dona excepit oculos iudicium. & quasi mutus in ore
auerit eosque correptiones. uulnus quoniam a latronibus
punctus in os canis auferit ei latratu. propter hec
& alia multi ne libertatem amitteret ne se huos
efficeret. munera recusabat. si abraham reuersus
a cede quatuor regum recusauit munera que si
bi obtulit rex sodomie. licet optime meruisse.
Gen. xiii. **S**ic samuel. i. **R**eg. xii. **L**oquimini m-

quit de me coram domino. & coram christo eius. ueru-
boue cuiusque. aut asinu tulerit. **S**i quispiam calu-
niatus sum & oppisi aliquem. si de manu cuiusque
quis munus acceperit. **S**ic helyseus postquam mundaue-
rat naam a leprosi munera recusauit & gyezi
quod accepit maledicendo leprosi damnauit. **IV**. **R**eg.
.v. **R**efert beatus bernardus. i. ad eugenium. quod mar-
tinus presbiter cardinalis legato fuit electus in dia-
cia tam paup inde rediit. quod equis & expensis
pene deficiens. cum puenisset florentiam episcopatus
loci dedit ei equum quo ueheret usque romam. **S**e-
cundus autem eum episcopus erat enim ei causa cum aduersario.
& agendi erat dies. cepit requirere suffra-
giu amico. **C**umque sollicitarent per singulos. ad
martinum uentum est. in quo fiducia maior erat
qui non posset esse immemo recentis beneficii.
Cui martinus. decepisti me inquit. nesciebas
enim tibi iminere negocium. tolle equum tuum. ecce i-
stabulo est. & eadem hora illi reddidit equum suum.
Nonne res alterius seculi uideatur esse. redisse lega-
tu de terra aurum sine auro. transisse per terram argen-
ti & argentum nescire. donum insuper quod poterat
esse suspectum illico repetuisse. **I**dem ibidem. **G**an-
fredus carnotensis episcopus legatorem in predictis ac-
quitanie per plures annos suis sumptibus admis-
trans. piseum qui uulgo sturgio noiam a quo
dam sibi per subter punitum recipere recusauit.
nisi prius inquisito pecto & soluto. **I**tem eidem
domina quedam ex deuotone duas pulchras papili-
des ligneas cum manuagio punitauit. quas diu i-
tuens hoc conscientie scrupulose laudauit eas. sed
non acquieuit accipe. quoniam argenteas accepit. quod
lignicas recusauit. **N**on fuerunt qui dñe possent
de legato. dicitur abraham. ipse uero cum sa-
muele rationabile ad omnes. **L**oquimini de me
coram domino & christo eius &c. **A**d hoc idem ex
empla multa ponuntur. In uite pauperum. Venerunt qui
dā greco. ut darē elemosinā in ciuitate osti-
cine. & cum yconomie ecclesie considerent eis in magna
nas egentes quedam leprosum. cum uellent ei
dare noluit accipe. dices. Ecce de modicis pal-
mis facio plectas de quibus uiuo. Et post ostendit
cellam cuiusdam uidue pauperrime. ad quam
pulsantes apuit filia quasi nuda cui uolebant
dare uestes & numeros. & ille nolebat accipere
nisi matrem sua ueiret. et precipit ei. que erat can-
didatrix telata. que cum ueisset noluit accipe. di-
cens. Ecce uos uultis auferre a me procuratore
meū deum qui inuenit nobis hoc opus quod facia-
mus & habeamus inde uictum nostrum de ope ma-
nuu nostrorum. **I**te alius cuidam paupiri seni & lepro-
so obtulit pecunias. dices. habe hoc ad expen-
sus tuas quod pauper es & infirmus. & senuisti. Qui
respondebit. Ecce xl annos habeo. in infirmitate mea
nihil indigui. domino tribuente & pascete me. & tu
ueisti auferre nutritorem meū. & non acquieuit
aliquid accipe. **I**tem ibidem de uerbis primi ty-
tulo de uoluntaria paupertate. vir quidam magnus
uenit in scyti portas secum auctus & rogabat per
subter heremam ut fratribus erogaret illud. Qui
respondebit eos opus non habere. Ad cuius instantia
posuit solidos in pera. ad portam ecclesie dicens

Si quis habet opus accipiat. & nemo pecunias illa terigit. multi autem nec ea aspicerunt. Tunc autem p̄sbitus. accepit deus oblatōem tuā. tolle pecunia tuam. & da eam paupib⁹. De hac materia habet sup̄ de timore mūdano p̄ totū. Sed si viros sanctos miramus munera recusasse. lo-
ge ampli⁹ est mirandū q̄ gentiles antiq̄ ea re-
cusasse leguerint. Sic i gestis romanoꝝ dicit̄. q̄ tyneas miss⁹ romā a pyrrho cū donis ingenti-
bus ad pacē & amicitia cōfirmādam. nemine
muitus cuius dom⁹ munerib⁹ apiret. q̄z quan-
do munera deferebāt omnes clauerunt ostia.
ne cum munerib⁹ introiret. Ita legi⁹ de mīcīa
qui munera respūt ne maculā poneret i glo-
ria sua. iudicātes indignū. q̄ acceptōe mune-
ra p̄derent uel minueret sue libertatis & uir-
tutis honoꝝ. Quarto ex acceptōe mune-
rū subuertit̄ executio equitatis. Istud clare p̄
in curiis. ubi p̄cipue regnat hoc uitiū. nā sine
munerib⁹ uix potest hō. intrare. uix cū aliquo
loq̄. uel accessum aut audientiā obtinere. Im-
p̄bitas curialium eosq; minotuit̄. ut de testi-
monio osciētie. de odoꝝ opinionis. de sinceri-
tate cause. de tozreto eloquētie nisi p̄cio intue-
niēte quis frusta cōfidat. Multi curialiū sūt
sicut canes qui cibo obiecto māsuescūt. acres
ēm sunt in p̄cipio. duri& aspi añq; uideant
munera. quib⁹ uis̄. māsuescunt. nec p̄. p̄mis-
sio aures mulcere. nisi uiderint donū p̄sens.
Orphe⁹ dicit̄ leones & tygrides lenisse cythaē
suo sono. Sed apud curiales nihil efficiēt. ni-
si plūbea corda eoꝝ malleo aureo uel argenteo
emolliris. Vdza dicit̄ esse quidaꝝ serpēs mīta
hīs capita. cuius cū unum abscidit̄. p̄ absciso
alia crescunt. sic dicit̄ Hiero. Sic est de curiali-
bus qn̄ vni satifactū est. & unius uozacitas
est alicqzulum mitigata. tūc alii acri⁹ petunt.
Tales subuertunt iustitiam. & puertunt iudicia
& euacuant p̄catem. Impossibile ē em̄ serua-
re iusticiā & sequi pecuniā. Vn̄ in libro reguz
dicit̄ de filiis samuelis. declinauerunt p̄ auari-
tiam. accepūteq; munera. & iudiciū puerterūt̄.
Heu qzamarū est uidere q̄ curia que debet. &
solet esse recursus paupum refugiu afflitoꝝ
locus iudicii libra iusticie. nūc sit paupum spo-
liatio. afflitoꝝ despatio. subuerſio iudicii. lo-
cus iniurie & oīm bonoꝝ desolatio. vñ domi-
nus p̄ppham cōquerit̄ dicens. Qūo facta est
mētrix ciuitas fidelis plena iudicii. iustitia ha-
bitauit in ea. nūc autē homicide. Sequit̄. p̄cipeſ
tuī infideles socii furū. oīnes diligūt mu-
nera. Sequitur retributōes. pupillo non iu-
dicat. & causa uidue nō ingredit̄ ad eos. No-
ta qd̄ dicit̄. ciuitas meretrix. qz uenalis expo-
it. Vendūp̄ em̄ in ea. iustitia. audiētia. tem-
pus. i. tarda uel festina expeditio. locus. imo i
gressus ad locū. p̄ciniū. testimoniuꝝ. cōfisi-
liū. fauor & silentiū. Sequit̄. P̄cipes tuī infi-
deles. nec mirū. nō em̄. potest fidelis eē domi-
no tpali qui infidelis ē & dño creatori. nec so-
lum sunt infideles subditis. s̄ etiam dño suo
qz nec fidelē diligūt. nec fidelē cōsulunt. nec

fideliter eius bona uel iura custodiūt. nam uel
modicū lucru acquirāt sibi. uel alicui suorum
uel aliū danti sibi munera. in multo suū dan-
nificare dñm non uerenē. Sequit̄. Socii fuꝝ.
Nam senescallos. balliuos. p̄positos. iudices
collectores. & alios hmōi sciūt & pmittunt es
se fures & raptiores. eosq; tales instituūt scien-
ter. fouent eos infurtis & defendūt ut furtis
eoꝝ p̄cipent. Exemplū cuiusdā regis colla-
terales quidā quoꝝ fidelitatē se totū & regnū
cōmiserat. & de infimo statu. p̄uixerat ultra
modū & merita p̄sonaz. insatiabili cupidita-
te cecati. cuī terminū ponere nesciētes in om̄i-
bus officiis instituebāt. cōplices suos etiā m̄fa-
mes. fures. usurarios & raptiores. Omnes isti
tam maiores qz mediocres qz miores a popu-
lo pecuñas extorquētes mutuo se fouebāt. mi-
nores medicrib⁹. mediocres maiorib⁹. & ma-
iores illis collateralib⁹ regis dabāt muneza. &
hec erat cathena dyaboli q̄ sibi erat inuicē col-
ligati. Vn̄ si qn̄ stra unū eoꝝ clamor isonu-
it alii ip̄m p̄tinus defendebāt. ne si facta ei⁹
mala detegi cōrigisset. ip̄oꝝ p̄ cōsequens inq-
tas appareret. ac p̄ hīc modū inuīabilita mala
fiebant. & pp̄ non audebat queri. Vl̄ si uel
lent cōqueri. non audiebanē. repellebanē. con-
fundebanē. & tam corpore qz rex pīculum in
currebat. Cū aut̄ rex ad clamorē & ip̄portunaz
instantiā plurimoz viros bonos & infidelita-
te p̄batos m̄q̄sitores misisset i p̄cem aliqz reg-
ni sui. ut super factis balliu. p̄positoꝝ. & alio-
rum officialiū regis inquireret. multaqz ne-
phāda facinoza repirent in cis. ppter que sup-
plicioꝝ & mortis iudiciū erat eis. ceperūt mīo-
res accusare mediocres. Illi supiores. adeo ut
usq; ad illos collaterales regis p̄ueiret hī noxa.
q̄ i hīs essent cōsentanei uel actores. Quo au-
dito. collaterales illi p̄curauerūt ap̄ regē in-
q̄sitores ab hmōi inquisitōne desistere. & a iu-
sticie exēcutōne cessare. Quāobrē malefacto-
res illi i officiis p̄stīnis dimissi securiores ef-
fecti. deterioꝝ p̄zorib⁹ cōmiserunt in desolati-
onem ppli. destruktōem terre. & p̄iudiciū eq-
tatis. Sic faciebāt de inquestis om̄ib⁹. ip̄os uel
aliquē suoꝝ tangentib⁹ cū illas recepīssent uel
regi delata eēt sōpiebāt om̄ia. ita ut nec exē-
cutio iusticie. nec uerbū inde fieret. ac si nihil
inde peccitus fuisset qua. ppter illi quicqd uole-
bant in diuersis regni p̄tib⁹ faciebāt. Fiebāt
aut̄ hec omnia uirtute muneꝝ q̄ illi larga ma-
nu p̄stabant. Dixit qn̄qz unus eoꝝ. quare nō
raperē secure aut furarer. cū quatuor uel qn̄qz
milia libraz. sic habuero. si accusatus dedero
magistris meis mille. iustus ero. & melior de
tota terra. & totū mībi residuū remanebit in
pace. Ideo tales merito dei maledictōnem in-
currūt. deut̄. xxvii. Maledictus q̄ accipit mu-
nera ut pecciat aīam innocētis. & ysa. v. ve q̄
iustificatis īpīū p̄ munerib⁹. & iustitiā iuste-
aufertis ab eo. Quāto de acceptōe muneꝝ
amittit̄ diuīa retributio. nā pp̄ epalia iuste p-
dūt ēīna xpi munera. Et hoc bñ fuit figi rabē

presignatū. Gen. xxv. vbi dicit̄. q̄ abrahā cuncta q̄ possederat dedit ysac filio suo. filiis atē cōcubinaz largitus est munera. qz de⁹ summus oīm p̄iarcha filiis p̄missionis eterne dat hereditatē. beatitudinē que est status oīm bonoꝝ aggregatōne p̄fectus. mūdanis uero q̄ sunt quasi adulterini filii largit̄ munera tpa liū faculetū. ps. Quis ascendet in montē domini &c. Idem. Dñe quis habitabit ī tabernaculo tuo. Sequit̄. qui munera sup innocentē nō accepit. et. ysa. xxiii. Qui excutit manus suas ab omni munere iste ī excelsis habitabit. et p̄. xv. Qui odit munera uiuet. uidelicet uita grē ī p̄nti. & uita glorie ī futuro. ¶ Sexto ex acceptōne muneꝝ incurrit̄ eterna damnatio. Job. xv. Ignis deuozabit tabernacula eoz qui libent̄ munera accipiūt. Ignis inqz cupidi tatis aīmas cupidoꝝ tpaſiter iflāmantis. & ignis infernī aīas & corpora eternaliē cruciātis. Et sicut qui odit munera uiuet. ita qui diligit & accipit munera moriet̄.

DE AVARITIA ADVOCATO URVM DISTINCTIO. XIII.

Dinde spāliter est dicendū de avaritā aduocatoꝝ. circa qd̄ sciendū est q̄ ad uocatōnis officiū h̄m se licitū ē. & bonū p̄ declaratōe iuris. discussione cāꝝ. p̄ defē sione simpliciū. solatōne & patrīcīnī misera biliū p̄sonaꝝ h̄nē em̄ aduocati in republica of ficiū lingue. qz sicut lingua exp̄mit necessitatē corporis. & p̄ lingua cocept̄ n̄ros aliis expli camus. sic aduocati cās elinguiū. i. simpliciū qui iuris apices nō nouerit. H̄nē in iudicō de p̄mere & defendere & iuris oīndere rationes. ¶ Aduocatōis tñ officio multi multipliciter abutunt̄. Nam ī eis regnat arrogātia fastu oſa. p̄tinacia ceruicosa. cupiditas effrenata. ī iniquitas effēata strepitus. p̄cellosus. & exit⁹ dolorosus. ¶ Primo quidē regnat ī eis arrogātia fastuosa. ut em̄ nomen acquirat ac p̄ hoc multi cōfluant ad eoꝝ p̄ocinīum requirendū. dilatant philateria sua. & magnificat ſim brias suas. ſic de demostene dicit̄ q̄ aīqz uirtus eloquētie eius īnotuifset impiosioris cultus dicit̄ appetiſſe n̄itorē. ſciēs q̄ purpura cauſidicū uendit. ac postqz notitiā & famaz aſſe cutus est eloquētie. toga cōtentus est. dices ſe uelle a ſe potius a n̄itorē uestium aut cultu ex quisito cōſtare gloriā. quē em̄ p̄p̄rius attollit honor uilitas. nō dep̄mit emēdīcatū. Médicatum laudis videſ eē ſuffragiū qd̄ ab extrinſecis pender. h̄o em̄ uirtuosus & ſapiēs deb̄ dignari oīndere ſe ab exteriozib⁹ ornamētis uestiū. pompa gressuū & arrogātia uerboꝝ ſe ſic manit oīntare. ¶ Secundo regnat ī eis p̄tinacia ceruicosa. qñ uidelicet cepit aliqz aliqz cām defendere. postqz aduertit eā non esse iustum. nō uult defiſtere ne ſuccūbere uideatur ſe ſemp uult uideri uincere. & ad ſenſum ſuiz puert̄ leges & iura. ut uictoriā obtinere dicitur. de p̄tinacia. Requīre ſupz. ¶ Tertio regnat ī eis cupiditas effrenata. qd̄ ſatis guidē-

ter apparet qñ iſtud officiū exercet pſona cui est a iure p̄hibitū. uel qñ ſcienter fouet cauſaz miuſtam. uel despatam. uel qñ agit ſtra pſonā cōtra quā nō dī. cui potius tenet̄ p̄ſtare patrocinī. uel qñ ī tēpoze uel loco uel mō quo nō debet. uel qñ accipit miuſtū ſalariū uel immoderatū. qd̄ non cōpetit pſone ſue. aut labo ri. aut ſciētie. aut facūdie. aut cōſuetudinī regi onis. aut pſone cui p̄ſtar patrocinī. Ex cupiditatis ardoꝝ corrupti ſūt. & abhoīables facti ſunt iſtudiis ſuis. vix em̄ aliquis mueſtur q̄ ſtudeat ī iure p̄pter iſtitū exequenda; uel tenendā. niſi p̄pter lucra. Vix aliquis ſtudet niſi qū ſtra ius dīcē uel allegare ſciat p̄ utra qz pte ſtradēconis. Item uix eſt aliqz cauſa ita ī iusta & iniqua que nō muſiat p̄ pecunia de fenſorē. Dicit̄ q̄ cum quidā paup̄ rogaret aduocatū quēdam ut p̄ſtaret ei p̄ocinīum. Rūdit. Cā tua ſum ſiue iusta ſiue miuſta ē bona ī manu mea. dūmodo tantā ſummaꝝ pecuie ponas ī bura ſea. Nō muenit medic⁹ qui ſe offerat p̄ quacūqz infirmitate curāda. ſed dī cit & iudicat aliqz infirmitatē incurabilē. de q̄ ſe nō uellet p̄ precio intromittere quoquomō. ¶ Excupiditatis ardoꝝ ſe uenales exhibent ad modū meretricū & pugilū. qd̄ uilissimū ē. In hoc aut̄ ſunt meretricibus uiliozes. qz meretries uilissimā ſuī p̄tem uenale exhibent. Aduocati uero nobilissimā. i. linguam. aug. ex quo me p̄cioso ſanguine xp̄i redemptū intellexi. nū qz me uenalem exhibui. aduocati uendūt q̄c quid h̄nē ſuū uerbū. cōſilium p̄ocinīum & fauorē. ſuos gressus. ſuos gestus. ſuū ſpere. & qd̄ ē mirabilis ſuū tacē. qd̄ tñ eſt pura p̄uatio vñ vendūt qd̄ nihil ē et qd̄ nō ē ī reꝝ natūa. De demostene narrat̄. q̄ cum quēdam fabularū actore interrogat̄ quātum mercedis ab impatore accepiffet. & ille rūderet talentū. pl̄ inquit demostenes accepí ut taceret. ¶ Itē excupiditatis ardoꝝ ſunt insatiabiles munerū acceptoꝝ qui multū exēcāt oculos cordis eoz in p̄iudicium ueritatis. exemplū de aduocato. qui p̄pter cyphum argenteū ſibi datum mutauit iudicium. De cauſa paup̄is & diuitis Requīre ſupz. de acceptōne muneꝝ. Itē excupi ditatis ardoꝝ cās p̄trahunt ī temp⁹ longis ſimum ut plus lucren̄. vñ multū damniſi cāt litigantes. & p̄ plixitates litū multa monasteria magnis dodata redditib⁹ ad iopiam deducun̄. qñqz etiā accipiūt ab utraqz pte. i. ab actore & reo qd̄ eſt nequissimū. Exemplū de illo qui ab actore bouē. & a reo uaccam accepit. cū autem eoz iudice taceret. & ille q̄ de dī bouē diceret. bos loquere. Rūdit aliis. nō faciet. qz uaccā nō p̄mittit. ¶ Quarto regnat ī eis iniquitas. multi nāqz ſunt aduersarii ueritatis. impugnatores iuſtitie. iniquitatis falſitatis. & inuſtitie deſenſores. Agūt em̄ iniuste cās iniuſtas. & deſpatiſſimas alluſendo. uel ſi inprīcipio credūt cām aliqz eſſe iuſta. in p̄cessu tñ cognoscētes illā non eē iuſtam non deſiſtūt uel dimicādo uel ſuadendo illi cuius

PARS. VII. De Avaritia

defensor esse debet quod premere querele accipiat. & premere dimittat aduersario cuius tota nouit esse debere. In hoc enim consulunt alienum accipe uel ab utroque litigatiū accipiendo. ut qui iustitia causam habet desistat. uel alio modo ledat. Itē circa modum procedendi in causa falsas allegationes propoundingo leges & iura imputentia uel puerse exponendo uel falsa instrumenta uel falsos testes producendo uel mendacia fallaciē asserendo uel dilatōnes fruolas malitiae querendo. vñ lingua eoꝝ est arcus. dolosus gladius. & sagitta. ps. gladi⁹ in labiis eoꝝ. Idem lingua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Iere. ix. extenderūt linguā suam quasi arcuꝫ mendacii. & nō ueritatis. ibidē. sagitta vulnerans. lingua eoꝝ dolum locuta est. ps. quid gloriariſ in malitia &c. tota die iniusticiam cogit. li. t. sicut no. acu. fe. doluꝫ. dilexit malum. sup be. iniquitatē magis. qz loqui eq. Di lexisti omnia uerba p̄cī. l. do. Berñ. i. li. ad eugeniuꝫ hui sunt qui docuerūt linguas suas loqui mendaciū. disertū aduersus iusticiā. eruditū p falsitate sapiētis sunt ut faciat mala. eloquentes ut impugnēt. Verū hui sunt qui instruunt a quib⁹ fuerāt instruēdi. astruūt non opta. s̄ sua. struūt de p̄prio calūrias innocentie. destruūt simplicitatē ueritatis. obstruūt iudicūt uias. Sydoni⁹. Hui sunt q̄ emūt lites. uēdunt pacē & itercessiones. iudicāda dictāt. dictata ouellūt. attrahūt litigates. perahūt audiētes. trahūt adductos. trahūt trāligētes. retractāt trāfactiones. docuerūt linguas suas loq̄ gran dia cū openē exigua. largissimi p̄missiores. p̄cissimi adulatores. moradacissimi detractores. simplicissimi filatores. & malignissimi p̄ditores. Dicebat magister Iac. de uitriaco. q̄ quidam aduocat⁹ magnus qui dicebat obtinere fere in omni cā. cū intrasset ordīem & ibi fuisse p̄fessus. ceperūt eū mittere pro causis suis agēdis. & cū ip̄e succūberet fere in omnibus rephensus. in capitulo r̄ndit. in seculo obtinebā. qz si ueritas mihi nō suffragabat. p̄ mendacia obtinebā. uel qualiter cūqz. hic autē h̄m ordīez nō est mihi licitū mentiri aut decipe scienter. qz ueni huc nō ad p̄dendum aīam meā. Quo audito. in pace eū dimiserunt. nec ip̄m postea emiserūt ad cās ut uerū diceret. Itē Idem contra quosdā q̄ credunt q̄ sit eis licitū mētiri p̄ faciēda utilitate dom⁹ sue. dicebat. q̄ cū quidam miles strenu⁹ intrasset eundē ordīem miserūt eum ad nūdinas p̄ asinis & asinab⁹ uēdendis. & cū quererēt emētes si essent aīalia bona. r̄ndebant creditis q̄ ad tantā mōpiam uenerit domus nīra q̄ de meliorib⁹ uelit se expedire. & cū quererēt quare h̄rent ita caudas depilatas dixit q̄ ut aīalia debilia sepe cadūt sub onere. & cū erigunt p̄ caudas depilantur. Et cū quidam uersus qui secum erat sup hoc eū argueret. R̄ndit. Cū ego plures asinos & asines p̄ saluāda aīa mea dimiserim. creditis q̄ ppter asinos ūros uelim eā pdere. absit.

¶ Quīto abusum huius officiū uitare suadet damnoꝫ immētias. & damnoꝫ uidelicet q̄ i-

Aduocatoꝫ.

DISTIN. XIII.

currunt. & damnoꝫ q̄ īferūt. Damna īcur rūt maxia. qz si quis p̄ malitiā. negligentiam uel ignorantia aduocati cām suā amittat. aduocatus teneat ei reddere oīa damna sua. Item si ppter p̄tinaciā suam ille 9tra quē agit cām suam amittit. aduocatus teneat ei restituē. qn̄ p̄ centū solidis quos habuit. centuꝫ uel mille marchas. Itē m̄ uitand⁹ est abusus huīus p̄pē damna q̄ īferūt deo. ecclē. & mēbris ei⁹. deo quidē. qz qn̄qz deum effugāt de ecclā uel impiētū. ecclē qn̄ sc̄z p̄curant ammonēm boni p̄lati. uel qn̄ impediūt p̄motēm ei⁹. Itē ydolum abhoīatōnis 9stiuunt ī ecclā qn̄ p̄corūt p̄motionē mali p̄lati. vñ aduocat⁹ aliquid pl⁹ noc̄z unī ep̄o uel abbati. qz possent oēs larrones uel p̄dones uni⁹ terre. auferendo ei ep̄atum suū. uel abbatiā. Vel magis nocet ali quādo mutus aduocat⁹ ecclē dei qz possēt cētū demones qz cū eo faciēte subdiē archiep̄atus unus uel ep̄atus uel abbatis seruo dyaboli qz p̄curat uel facit ibi ep̄m uel abbate p̄ qd̄ s̄b dūne dñio dyaboli. Item nocet ad modū here tici qui dicit lupus ī ouili ecclē. qz ut ille est falsari⁹ fidei. aduocatus ē falsarius iustitiae. ille facit errare in fide. aduocat⁹ ī ope. dū sua det iudicii agere qd̄ non est agendū. & qd̄ sc̄t uel credit nō esse agendū. qd̄ non facit hereticus. Vñ ī hoc deteriorū ē heretico qz p̄ eos qui sunt corruptores & hostes iustitiae ueritatis & equitatis impleat illud qd̄ dicit. ysa. lix. Conūsum est retrosum iudiciū. & iustitia lōge stetit. corruuit in plateis ueritas. & equitas non potuit ingredi. Cōuertiē retrosuz iudiciū qn̄ interponēt a pplo vbi iustitiae snīa erat ferēda. Tūc iustitia lōge stat q̄ erat p̄pīqua. cū opoz tet ut p̄ iustitia eaſ romā. ubi nec habet. s̄ solū iudices cozā quib⁹ litigat. Corruuit ueritas ī plateis cū crīmē manifestū uel uez p̄ aduocatū cōtegit uel defendit uel uera boītas reprobaet uel falsitas obstruit. Equitas nō p̄t ingredī cū inquisitō uel correptō faciēda impediēt p̄ aduocatos. ps. Tota die iniusticiā cogita. sic nouacula acuta facit dolū qn̄ iugulat iustitiae quam deberet defendere sic p̄fiteat. **¶** Sexto dissuadet hoc officiū mētis molestia sunt ei ī cōtinua īquietudī mētis. i. ī cōtinua sollicitudī. i. studēdo qūo uincāt & obtineat ne uincant. qūo appearant ne 9fundant ī litigādo audiēdo lites & diffiniēdo. Item ī cōtinuo clā more strepitū & tumltu cāz. Aug. i. li. de ope monachoꝫ. deū muoco testē q̄ mallem p̄singulos dies maib⁹ aliquid opari. qz tumltuosas causaz p̄lixitates pati. Itē Ambroꝫ. li. de officio ecclē. dispensatio litis carere nō mediocre lu crū est. Item. Berñ. ad Eugeniuꝫ papā. vbi lex dñi deberet audiri ī sacro palatio leges perstre p̄t seculares. mirū si plerūqz dicere nō cogaris. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulōnes. s̄ non ut lex tua. Idem aī. quo te trahē h̄nt iste maledicē occupatiōnes sc̄z extra te ī regionē longinqz. si tū te totū eis dederis. nichil tuī tibi relinquēs ad duritiae cozdīs. paulatim enim ex

occupationib⁹ uariis sibi succedentib⁹ indu-
xitiam cordis icur. Idem i hiis stuleo labore cō-
sumeris que nō sunt nisi afflictio spūs. euisce-
ratio mētis. euacuatio graeie. queso te quale ē
illud de mane usq; ad uesperam litigare uel liti-
gantes audire. & nunc sufficeret diei malitia
sua. n̄ sunt lib̄e noctes. vix reliquī necessita-
ti natuē qđ corpuseuli pausatōe sufficiat. &
rursum ad iurgia surgit. Dies diei eructat li-
tes. & nox nocti indicat malitiā. Sed m̄lti sic
sunt i talib⁹ obdurati ut dolorē non sentiantur
nec miseriā suam cognoscāt. siles effecti mo-
lendiariis qui suau⁹ quiescūt i assūto strepit⁹
tu molēdini qđ i silentio & quiete. sic illi i stre-
pitū causaz qui sonat eis melle dulci⁹ ppter
lucrū siles sunt cuiā aduocato cuiusdam ep̄i
qui cū haberet qđdam māsionem iuxta aqđ in
qua erāt molēdina. ad quā aliqñ s̄ raro uenie-
bat p̄dictus ep̄s. cōquerebat dictus aduocat⁹
dices. qđ nō poterat ibi uel quiescere uel dōmī
re ppter strepitū & tu multuz molēdini & aqđ
uitupans ep̄o habitatōem manerii. cū autem
ep̄s dedisset dicto aduocato manerii p̄dictu⁹
tanqđ inpeū ip̄e amplias molendia dulcius re-
quiescebat ibi qđ alibi. & uidebatur ei strepit⁹
dulcissimus ex quo facta fuerāt sua molendi-
na p̄dicta ppter lucrū. Sic est causa strepit⁹
aduocantis. licet sit de se amar⁹ & inquietus.

Sept̄o dissuadet hoc uitiū finalis miseris.
pena qua puniunt̄ in p̄nti piter & futuro.
In p̄nti quidem sepe puniunt̄ in eo i quo pec-
cauerūt. & qđ frequētē peccat̄ stra rōnem. iō
iuste p̄cutiunt̄ subito. & usum rōnis amittūt
& frequētē etiā usu lingue p̄iuant̄ p multos
annos usq; ad ultimū exitum. Cuidā ut dici-
tur in summa de uitis. Iunga i morte uisa ē
uelotius moueri arūdine. alteri labiū inferiū
uīsum est uelot⁹ moueri labio cocodilli. Līga-
ua alteri⁹ exiuit extra os. De alio legi⁹. qđ ita
crevit post mortē & intumuit qđ uidebatur p̄to
rādo sudariū late p̄tensus. ali⁹ cum amici sui
rogarent eū ut cōfiteret & accipet eukaristiaz
dilatōnem petebat. cū aut̄ amici instarent am-
plius ppter instās mortis piculum appellans
a maifesto grauam̄e expirauit. Ali⁹ cū offere-
tur ei eukaristia ait. iudicem⁹ p̄us utrū rectu⁹
sit qđ accipiā. & cū d̄rent astantes rectu⁹ ē. ait
nō est rectu⁹. qđ uos cū sitis pares nō habetis
me recte de hoc iudicare. **I**tē magister Iac.
dicit qđ cū quidam aduocatus moris Iungas
enormē extraxisset. quidam uolens op̄ire ig-
nominiā eius ait. Iō istā Iungā extraxit iste
ut sciat̄ nō esse uerū qđ dicit̄ qđ aduocati in
morte Iungas amittūt. cū hoc intelligat cū di-
cit̄. Iungas amittūt de usu uel officio Iungaz.
Quida de infimo ḡne laborabat grauissima i
firmitate. qui cū fuisse aduocatus acutus. fa-
ctus erat officialis cuiusdā magni ep̄i. cū aut̄
iaceret i lecto serice ornato. & monereb̄ ad pe-
nitentiā. ait. Ego egrediēs de infimo ḡne p̄ pi-
tiam aduocatōnis quā in scolis acquisierā uo-
lui exaltare totū genū meū infimū. & eccē h̄

sum dep̄ssus. & cū urg eret eū infirmitas qua-
si despans abiecīt ornamēta sua a se. nudat u
qđ dixit. mō deus. mō dyabole pugnatis o me
modo uidebīt quis uīm fortior p̄ualebit. &
post hec uerba mortuus ē. Item i futuro puni-
unē maxie in eo in quo deliquerūt sc̄z in ling-
ua. Apoc. ix. Potestas eoz erat in ore ipsoz p̄
cedit ignis. fumus & sulphur. Et. xvi. Man-
ducabūt līnguas suas p̄ dolorib⁹ suis. p̄ mor-
tem aut̄ puniunt̄ in auro & argēto q̄ sup̄ om-
nia dilexerūt. In hiis balneabunē. & diceb̄ eis
ut dictū est crasso a p̄tis. Aūz sitisti. aurū bī-
be bulliens. Legi⁹ in quadā tragedia seneca
qđ quidam uidebat uisione; qđdam ubi uidebat
ei qđ uidebat nerone apud inferos se balnean-
tē. & mīstros inferni aūz bulliens in fundētes
circa eū. & cū uideret choz aduocatoz circa se
dicebat. Veſte buc uenale genus hoīm. aduo-
cati. amici mei ueſte buc ut in hoc uase balnea-
mini meū. Adhuc em̄ supeſt locus in eo quez
uobis seruauī.

D E SYMONIA. DISTIN. XIII.

Dīnde considerāda sunt octo. Prīo qđ
sit symonia. Secūdo utrū līceat p̄ sa-
cramētis pecuniā accipe. Tertio utrū līceat pe-
cuniā accipe p̄ spūalibus actib⁹. Quarto utrū
līceat uendere ea que sunt annexa spūalibus
Quīto utrū solum mun⁹ a manu faciat symo-
niacū. aut etiā munus a ligua & ab obsequio
Sexto de pena symoniaci. Sept̄o de hiis que
dissuadēt symoniacis prauitatem. Octauo de
spēbus eius. **I**tra primū sciendū qđ symonia
est studiosa uolūtas uendēdi uel emēdi spūale
uel spūali annexū. Cōuenientē aut̄ ponit esse
in uolūtate. qđ iustitia & om̄es p̄tes ciues. & p̄
cōsequens om̄ia uitia oppoīta sunt i uolunta-
te. sic in subiecto. Et iō p̄ uoluntatē diffiniſ.
Additur aut̄ studiosa ad designandū electio-
nem qđ p̄cipitaliter p̄tinet ad uirtutē & uitiu⁹
nō aut̄ om̄is qui peccat ex electō peccat pecca-
to in sp̄m sanctū. s̄ solū ille qui p̄tēt eligit p̄
cōtemptum eoz p̄ que solent hoīes retrabi a
peccato. Itē nota qđ cū dicit̄ uendēdi uel emē-
di. noīe emptōis & uenditōnis intelligiſ om̄is
tractus nō gratuitus. vñ nec p̄mutatō p̄
bendaz uel ecclasticoz bñficioz fieri p̄tēt au-
ctoritate p̄tium absq; piculo symonie. sic nec
transactō. ut iura deteminant. Potest tñ p̄lat⁹
ex officio suo hoc facere p̄ mutatōnes hmōi p̄
causa uili ul̄ necessaria. Itē dicit̄ spūale. s̄ nō
ne regnū celoz emi. ait em̄. ḡg. Regnū celoz
rū em̄ ualeat q̄tum habes. Idem nihil uili⁹ cū
emi. nihil carius cū possideſ. & tñ regnū ce-
loz est res maxie spūalis. Et dīcedūt qđ reg-
num celoz dicit̄ emi large sumpto noīe em̄p-
tionis. hm̄ qđ accipit̄ p̄ merito. qđ tñ nō p̄tin-
git ad p̄fectam rōnem emptōis. tñ. qđ nō sūt
cōdigne passiones hmōi tēporis. nec aliq̄ dos-
na uel opa ad futuraz gliam que reuelabīt in
nobis. ut dicit̄ ro. viii. tum etiā. qđ mentu⁹ nō
cōsistit p̄cipaliē in exteroz dono uel actu-

uel passione. s; in interiori affectu. Dicere autem symonia a symone mago q; ad hoc uoluit emere spūalem p̄tatem. ut eā postea uēderet. dicit enim i. q. iii. q; symon magus donū spūsancti emere uoluit. ut ex uēditione signoꝝ q; p; eum fieret multiplicatā pecuiaam lucrare. & sic illi qui spūalia uendunt. cōformant symoni mago in intētione. in actu uero illi qui emere uoluit. Illi autem qui emunt uel uendunt in actu imitantes gyezi discipulū helysei. de quo legi. iiii. Reg. v. q; accepit pecuiaam a leproso mūdato. Vnde uēditores spūalium possunt dīcī nō solū symoniā. s; etiā gyezite. Item nota q; licet dicāt aliqui q; papa uēdendo spūalia nō in de cōmittit symoniā. dicendū tñ q; vere papa p̄t cōmittere uitū symoniē sicut & quilibz alio bō. peccatū emū in aliqua psona ē grauius q; to majoꝝ obtinet locū. q; uis ei res ecce sine eius ut p̄cipialis dispensatoris. non tñ sunt. eius ut dñi et possessoris. et ideo si reciperet p; aliqua re spūali pecuiaam de redditibz aliuīus ecce. nō careret uitio symoniē. et aliē etiā possy symoniā cōmittere recipiēdo pecuiaam ab aliquo layco non de bonis ecce sed layci.

Qirca secūdum. s. utrum p; saēmentis liceat pecuiaam accipe. dicendū q; saēmenta no[n] ue legis sunt maxime spūalia in quātum sūt spūalis gratie causa. que p̄cio estimari nō poēt et eius rōni repūgnat q; non gratuito detur Dispēsanē autē saēmenta p; ecce mīstros quos oportet a pplo sustētari bō illō. i. coꝝ. ix. Nes citis qui in sacramētis opanē. que de sacramēto sunt edunt. & qui altari deseruiūt. de alta rō p̄cipianē. Sic ergo dicendū q; accipe pecuiaam p; spūali sacramentoꝝ grā. est crīmē symoniē. q; nulla osuetudie pōt excusari. q; cōsuetudo nō p̄iudicat iuri naturali. nec diuīo. p; pecuiaam autē intellige omne illud cuius p̄cīum potest pecuia estiā. ut dicit p̄bs in. iiii. eth. Accipe autē aliqua ad sustentatōnem eoꝝ qui sacramēta mīstrant bō ordinatōnem ecclēsie & osuetudines approbatas nō est symoniā. neq; peccatū. Nō emū accipiē tanq; p̄cīum mercedis. s; tanq; stipendiū necessitatī. vnde sup illud. i. thy. v. Qui bō p̄sunt p̄sbiteri &c. dicit glo. aug. Accipiāt sustentatōnem a pplo mercedē dispensatōnis a dño. Quid ergo si sacerdos aliquē ueientem ad baptismū nollet si ne pecuia baptizare. dicendū q; in casu ncētitatis potest quilibz baptizare. & q; nullo mō est peccandū. p; eodem ē bōdū si sacerdos abs q; p̄cio baptizare nō uelit. ac si nō esset q; baptisaret. vñ ille qui gerit curā pueri in tali casu liceat posset eū baptizare. uel a quocūq; alio facere baptizari. posset tñ liceat aquā bōdictam a sacerdote emere q; est pure elementū corpale. Si autē esset adultus qui baptismū desideraret & immineret mortis pīculū. nec sacerdos uel let eū sine p̄cio baptizare. deberet si posset p; aliū baptizari. Q; si nō posset ad aliū bōre recursum. nullo mō deberet p̄cīum p; baptismō dare. s; potius absq; baptismō decedere. Supple-

tur emū ei ex baptismo flaminis q; ex sacramēto deest. Item sacerdos accipiēs pecuniā p; mis- sa dñda. accipit eam. q; stipendiū sue sustētātōnis. nō pro actu eukaristie misse dñ de. hoc emū eēt symoniā. Item ab eo qui absoluit ab excōicatione accipiē & exigē pecuia. nō quasi p̄cīum absolutōis. q; hoc esset symoniā. s; q; si pena culpe p̄cedentis p; qua fuit excōmunicatus. Item apud quodlā est cōsuetudo q; in cōsecrationibz epōꝝ. bōdictionibz abbatū. & ordinibz clericōꝝ. p; crīmē & oleo sancto & aliis hmōi aliqd deē. H; dñdū q; osuetudo nō p̄iudicat naturali iuri uel diuīo quo symoniā p̄hibet. & iō si aliqua ex osuetudie exigātur quasi p̄cīum rei spūalis cū intentōne uendēdi uel emēdi. ē manifeste symoniā. & p̄cīpue si ab inuito exigant. Si uero accipiāt q; si quedā stipendia p; osuetudiem approbata nō est symoniā. si tñ desit intentio emēdi uel uendēdi s; intentio referat ad solā cōsuetudis obseruantia. & p̄cīpue q; nō aliquis uoluntarie soluit. In hīis tñ omniibz sollicite cauendū est q; h; speciē symoniē uel cupiditatis. bō illud apli. Thess. vi. Ab omni specie mala abstire uos. Item qd si aliquis malitiose impedit alii uim ab ep̄atu obtinēdo. uel ab aliqua alia dignitate. nunq; licet unicūq; uexatōnem suaz redimere. dicendū q; aīq; alioi acquireat ius in ep̄atu. uel quacūq; dignitate uel p̄benda p; electōnem uel p̄uisionem seu collatōnem symoniā eēt aduersantiū obstatula redimere. Sic emū p; pecuia paret sibi uiam ad rem spūalem obtinendā. Sed postq; alicui ius acquisi- tū est. licet p; pecuia iusta impedita remouere. Item qñq; daē pecuia p; m̄rimoniō. & tamē m̄rimoniū est q; dām sacramētu ecce dicit quidā q; p; m̄rimoniō licet pecuia da re. q; in eo nō əferē gratia. Sed hoc nō est usq; verū. & ideo dicendū est q; m̄rimoniū nō solū est sacramētu. s; etiā nature officiū. & iō dare pecuia p; m̄rimoniō inquantū est nature officiū licitū est. inquantū uero ecce sacramētu. illicitū. & iō s; m̄ iura p̄hibet ne p; bōdictione nūpetiaꝝ aliquid exigeat.

Qirca tertīū scz utrū licitū sit dare & accipe pecuiaam p; spūalibz actibz. dicendum q; siē sacramēta dicunt spūalia q; spūalem cōfērunt grā. ita etiā quedā alia dicunt spūalia q; ex spūali p̄cedūt grā. & ad eam disponunt q; tñ p; ministeriū hoīm exhibenē. q; oportet a pplo sustētari cui spūalia admīstrant. bō illō. i. coꝝ. ix. Quis militat suis stipendiis unq;. Quis pascit gregē. & de lacte gregis nō manducat. Et iō uendere q; spūale est in hmōi actibus aut emere symoniā est. sed accipe aut dare aliqd ad sustentatōnem mīstrantū spiri tualia bō ordinationem ecce & osuetudinem approbatā licitū est. & q; ab inuitis nō exigeatur p; subtractōnem spūalium q; sunt exhibēda. hec emū haberēt q; dām uenditōnis speciem gratis aut spūalibz exhibitis licite possunt statute & osuete oblatōes aut quicūq; aliū puent⁹

exigī a uolentib⁹ & ualentib⁹ soluere. aucto-
riate supioris interueiente. **Vnde** sicut dicit
Hiero. **sup. Mat̄. Munera** quedā sponte ex-
hibebant bonis pp̄b̄is ad sustentatōem ip̄oz.
nō quasi ad emendū pp̄bie usum. qz tñ pseu-
do pp̄be retoquebant ad questū. **Sile** illi qui
dāt paupib⁹ elemosinas ut orōnum suffra-
gia ab ip̄is impetrēt. nō eo tenore dant quasi
intendētes orōnes emere. s; p̄ gratuitā bñfici-
entiā paupum aīos puocant. ad hoc q; p̄ eis
gratis ex caritate orent. **Predicantib⁹** etiam
temporalia debent ad sustentatiam pdicantib⁹
nō autē ad emendū pdicatōis uerbū. **Vñ** sup
illud. i. thy. v. Qui bene p̄sunt p̄sbiteri &c. di-
cit glo. n̄cētatis est accipe vñ uiuēt. caritatis ē
p̄bere. nō tñ ueuale est euāgelium ut p̄ hiis p̄
dicet. **Si** em̄ sic uendunt magnā rem uilipen-
dūt p̄cio. s; quasi sustentatōnis stipendiū. & eo
etiam tenore in p̄cessionib⁹ facieb̄t̄ i aliquo fu-
nere aliisque elemosine recipiunt. **Si** autē hm̄oi
pacto interueiente fiant. aut etiam cū intentio-
ne emptōnis uel uenditōnis symoniacū esset.
Vñ illicta. eēt ordiatio si i aliqua ecclesia sta-
tuereb̄t q; nō fieret p̄cessio in funere alicuius
nisi solueret certā pecunie qzritatem. qz p̄ ta-
le statutū p̄cluderet uia gratis officiū pietatis
aliquibus impēndi. **Nagis** autē esset licita
ordiatio si statueret q; omnib⁹ certā elemosi-
nam dantib⁹ q; talis honor exhibet. qz p̄ hoc
non p̄cluderet uia aliis exhibendi. & p̄terea
prima ordiatio habet spēm exactōnis. secun-
da uero h; spēm gratuite recōpensatōnis. **Itez**
ille cui cōmittit spūalis p̄t̄as ex officio obliga-
tur ad usum p̄t̄as sibi cōmisse i spūalium dis-
pensatōne & etiā sustentatōne. statuta si pen-
dia h; ex redditib⁹ ecclasticis. & iō si aliquid
acciper p̄ usū spūalis p̄t̄as. nō intelligereb̄t lo-
care op̄as suas quas ex debito suscepti officiū
debet impēdere. s; intelligereb̄t uēdere ip̄m sp̄i-
ritualis ḡfe usum. & ppter hoc nō licet p̄ qua-
cuqz dispensatōne aliqd accipe. nec eēt p̄ hoc q;
suas uices cōmittat. nec etiā p̄ hoc q; suos sub-
ditos corrigēdo desistant. licet
tñ eis accipe p̄curatōnes qñ subditos uisitat̄.
nō quasi p̄cium correctōnis. s; quasi stipendī-
um debitū. ille autē qui h; scientiaz nō suscipit
eū hoc officiū ex quo obligeat alii usum scien-
tie impendere. & iō licite potest preciū sue do-
ctrine uel q̄silii accipe. non quasi ueritatē. aut
sciam uen̄dēs. s; quasi op̄as suas locās. **Si** aūt̄
ex officio ad hoc tenereb̄t intelligereb̄t ip̄am uē-
dere ueritatē. uñ grauit̄ peccare. **Sicut** pat̄ in
illis q̄ institutū i aliquib⁹ ecclisias ad docendum
cleros ecclie. & alios paupes p̄ quo ab ecclesia
bñficiū recipiunt. a quib⁹ non licet eis aliqd
accipe. nec ad hoc q̄ doceat. nec ad hoc q̄ aliqz
festa faciat. uel p̄cmitant. **Item** ppter iḡre-
sum monasterii nō licet aliqd exigere. uel acci-
pe quasi p̄cium. licet tñ si monasterium sit
nue q̄ nō sufficiat ad tot p̄sonas nutriendas
qzum quidem ad ingressum monasterii exhibe-
tere aliqd p̄ uictu p̄sonae que i monasterio

fuerit recipienda. si ad hoc monasterii nō suf-
ficiant opes. **Sil** etiā licitū est si ppter deuoti-
onē quā aliquis ad monasteriu; ondit largas
elemosinas faciendo facilius in monasterio re-
cipiāt. si etiam licitū est ecōuerso aliquā puoca-
re ad deuotōnem monasterii p̄ tempalia bñfi-
cia. ut ex hoc inclineb̄t ad monasterii mgressu;
Quarta quartū sc̄z utrū licitū sit uendere uel
emere spūalib⁹ annexa. dicendū q; aliqd
potest eē spūalibus annexū duplicit. **Vno** mō
sicut ex spūalibus dependēs. sicut habere bñ-
ficia ecclastica dicit spūalibus ānexum. qz
nō cōpetit nisi habeti officiū clericale. **Vnde**
hm̄oi nullo mō possunt eē sine spūalibus. &
pter hoc ea nullo mō uendere licet. c; eis uē-
ditōni subiici. **Quedā** autē sunt spūalibus ānexa īqzum ad
spūalia ordinant̄. sicut ius p̄sonatus. qd̄ ordia-
tur ad p̄sentandū clericos ad ecclastica bñ-
ficia. & uasa sacra. que ordianē ad sacramēto-
rū usum. vñ hm̄oi nō p̄supponunt spūalia. s;
magis ea ordie temporis p̄cedunt. & ideo ali-
quo mō uendi possunt. nō autē īqzum sunt
spūalibus ānexa. **Vñ** qz uasa sacra sunt spūa-
libus ānexa sicut fim. iō eoqz cōsecratio uendi
nō potest. tñ p̄ necessitate ecclie & paupum
materia eoqz uendi p̄t̄. dūmodo p̄missa orōne
prius ōfringāt. qz post cōfractionem nō intel-
ligunt̄ esse uasa sacra. s; puru; metallū. **Vñ** si
ex eadem materia silia uasa reintegraren̄t in-
digerent etiam ōsecurari. **Item** ius sepulture. &
ius p̄sonatus. & ius primogeniture hm̄i anti-
quos. qz p̄mogeniti aī legem sacerdotis offi-
cio fungebāt. & ius accipiendi decias spūali-
bus ānexa vident̄. & ideo uēdi uel em̄i nō de-
bent qzum ad illud qd̄ spūale est. **Abrahā** autē
emēdo speluncā duplēcē i sepulturā. sicut dī-
cit. **Gen. xxii.** nō peccauit. qz nō habet̄ q; illa
spelūca duplex esset terra ōsecurata ad sepeliendū.
& iō licebat abrahē terrā illam emere ad
usum sepulture ut ibi iſtitueret sepulch̄z sicut
etiā nūc licet̄ emere aliquē agrū ōmunem ad
iſtituendū cymeteriū uel etiā eccliam. quia
tñ apud ḡtēiles loca sepulture deputata religi-
osa putabāt. si ephron p̄ iure sepulture preciū
intendit accipe. peccauit uendēs. licet abrahaz
nō peccauerit emens. qz nō intendebat emere
nisi cōmunem terrā. licet etiā nūc terram ubi
quondā fuit ecclia uēdere aut emere in casu
necessitatis. sicut de materia uasoꝝ sacroꝝ di-
ctum est. uel excusat̄ abrahā. qz i hoc redemit
suam uexatōem. qz uis ephron grātis ei sepul-
taram offerret. p̄pendit tñ abraham q; grātis
accipe sine eius offensa nō posset. **Ius** autē pri-
mogeniture debebat̄ Jacob ex diuina electione.
In illud. **Mal. i.** Jacob dilexi. esau aī odio has-
bui. & ideo esau peccauit p̄mogenita uēdens.
Jacob autē non peccauit emendo. qz intelligē
suam uexatōnem redemisse. **Ius** autē p̄sona-
natus p̄ se uendi nō potest. nec infeodum dar-
ri. s; transit cū uilla que uendi uel conceditur
Ius autē spūale accipiēdi decimas nō cōcedit̄

lacycis. si tñmodo res tempales q̄ noīe decime
dant. ut sup̄ dictū est. Circa collatōnem uero
bñficioꝝ sciendū. q̄ si eps añqz debitum bñfi
cium offerret ob aliquā cām ordīauerit aliquid
subtrahēdum de fructib⁹ bñficii cōferendi. et
in pios usus expēndi non ē illīctū. Si uero
ab eo tibi bñficiū offert requirat aliqd sibi
exhiberi de fructib⁹ illius bñficii. idem ē ac si
aliud munus ab eo exigeret. & ideo non careret

Circa quintū sc̄; uicio symonie.
Utrū liceat dare spūalia p̄ munere ab obse
quio uel a lingua. dicendū q̄ noīe pecunie m
telligē om̄e illud cuius pecūia potest mē
surari. Maifestum est q̄ obsequiū hoīs ad ali
qz utilitatē ordīnae q̄ potest p̄cio pecunie esti
mari. uñ & pecuniaria mercede mīstri ordinatur.
Et ideo idem ē dicendū q̄ aliquis det rem
spūalem p̄ aliquo obsequio ep̄ali exhibito uel
exhibedo. ac si daret p̄ pecunia data uel p̄mis
sa qua illud obsequiū estimari possit. Sīl eti
am q̄ aliquis satisfaciat p̄cibus alicuius ad tépo
ralem grām querendā ordīnae ad aliquā utili
tatem q̄ potest pecuīe p̄cio estimari. Et iō sicut
cōtrahit̄ symonia accipieō pecūiam ul' qzlibz
rem extēriozē. q̄ ptinet ad munus a manu
ita etiā cōtrahit̄ p̄ munus a lingua uel ab ob
sequio. Vñ si aliquis clericus alicui p̄lato impē
dat obsequiū honestū. & ad spūalia ordinatū
puta ad utilitatē ecclie & mīstroꝝ ei⁹ aux
iliū ex ip̄a deuotōne obsequiū reddit̄ dignus
ecclastico bñficio. Sicut dicit. ḡg. in registro.
Ecclasticis utilitatibus deseruētes. ecclastica
dignū est admīstratione gaudere. Si uero sit
obsequiū imhonestū & ad carnalia ordinatū
puta qz seruiuit p̄lato ad utilitatē sanguine
orū suoꝝ. uel p̄imonii. uel ad aliquā aliud hu
iūsmōi. eē munus ab obsequio & symoniacū
Item si quis aliquid spūale alicui cōfert gratis
ppter sanguinitatem uel qzcuqz carnalem af
fectōnem. quidē illicita est & carnalis collatō
non tñ symoniaca. qz nihil ibi accipit. vñ hoc
nō ptinet ad cōtractum emptōnis & uenditō
nis. i quo fundat̄ symonia. Si tñ aliquis det
alicui bñficiū ecclasticum b̄ pacto uel inten
tione ut in de suis sanguineis p̄uideat. ē mani
festa symonia. Item sciendū q̄ mun⁹ a ling
ua diciē uel ip̄a laus ptinens ad fauoz huma
num qui sub p̄cio cadit. uel etiā preces ex qui
bus acquirē fauoz hūanus. ut cōtrarium eū
tē. & ideo si aliquis p̄cipialiter ad hoc inten
dat symoniā cōmittit. Ad hoc aut uideō p̄ci
paliter intendere qui p̄ces pro indigno por
retas exaudit. vñ ip̄m factū est symoniacū. Si
aut preces p̄ digno porrigan̄. ip̄m factū non
est symoniacū. qz subē debita causa ex qua illi
p̄ quo preces porrigunt spūale aliquid cōfera
tur. tñ potest eē symonia in intenōne si non
attendat ad dignitatē p̄sonae. s̄ ad fauoz hūa
num. si uero aliquis p̄ se rogat ut obtineat cu
ram aīaz. ex ip̄a p̄sumptōne reddit̄ indignus
& sic p̄ces sunt p̄ indigno. licite tñ potest al
iquis si sit indigens p̄ se ecclasticum bñficiū

petere sine cura animaꝝ.

DE PENNA SYMONIACI. DIS. XV.

Circa sextū sciendū q̄ pena symoniaci
est ut priueet eo qđ p̄ symoniā acq̄si
uit. vñ. i. q. i. ca. Si quis eps. Qui ordi
natus est nihil ex ordīnatione uel p̄motione q̄
est p̄ negatōnem facta sibi p̄ficiat. s̄ sit alien⁹
a dignitate & sollicitudine quā p̄ pecuniā acq̄
siuit. Nullus em̄ p̄t liceat retinere id qđ oīa
uoluntatē dñi acquisiuit. puta si aliquā dispen
sator de rebus dñi sui daret alicui oīra uolun
tatem & ordīnationem dñi sui. ille qui recipet
liceat retinere nō posset. Dñs aut cuius eccliaꝝ
plati sunt dispensatores & mīstri ordinavit ut
spūalia gratis darent. s̄m illud. Mat̄. x. Gra
tis accepistis. ḡtis date. & ideo q̄ muneris m
uentu spūalia quecūqz assecūtur ea liceat reti
nere nō possunt. Insup aut symoniaci tam uē
dentes qz ementes spūalia aut etiā mediatoꝝ
aliis penis puniunt̄. s̄. infamia. depositōne. si
sint clerici. & excōicatione. si sint laici. ut ha
bet̄ infra. q. i. ca. Si quis eps. Vñ sciendum q̄
ille qui symoniace suscipit. sac̄ ordīdem recipit
quidē characterē ordīs ppter efficaciā sacramē
ti. nō tamē recipit grām neqz ordīnis executi
onem. & qz quasi furtive recipit characterē cō
tra p̄ncipalē dñi uoluntatē. iō est ip̄o iure sus
pensus. & quo ad se. s. de executōne sui ordīs
nō se intromittat & quo ad alios ut sc̄ nullus
ei cōicet in ordīnis executōne. siue sit peccatū
eius publicū siue occultū. nec potest repetē pe
cuniā quā turp̄ dedit. licet alius mihiſte re
tineat. Si uero sit symoniacus qz cōtulit ordī
nem symoniace. uel qz dedit uel recepit bñfici
um symoniace. uel fuerit mediator symoniaci
est publicū est ip̄o iure suspensus & quo ad se
& quo ad alios. si est occultū est ip̄o iure sus
pensus quo ad se tñ. nō aut quo ad alios. Itē
nota q̄ si ille qui ep̄atum symoniace adeptus
est p̄cipiat clericō sibi subditō q̄ ab eo recipiat
ordīnes. nō tenet ei obedire īmo nec ppter p̄
ceptum eius. nec ppter excōicatione pape d̄
ordīnes recipe ab eo qz sc̄t symoniace p̄motuꝝ
& si recipit ordīdem nō recipit ordīs executōne
etiā si ignoraret eū esse symoniacū. s̄ indiget
dispensatōne. qzuis dicat q̄ si nō potest p̄baē
eum esse symoniacū debet obedire recipiendo
ordīdem. s̄ nō debet exequi absqz dispensatōne
sed hoc absqz rōne dicit̄. qz nullus deb̄t obedire
alicui ad cōicandum sibi in facto illicito. il
le aut qui est ip̄o iure suspensus & quo ad se
& quo ad alios illicite cōfert ordīdem. Vñ nul
lus debet sibi cōicare recipiendo ab eo quacūqz
ex causa. Si aut nō ostate ei nō debet p̄tīm cre
dere alterius. & ita cū bona conscientia deb̄t ab
eo ordīnem recipe. Si aut eps sit symoniacū ali
quo alio modo qz p̄ motōnem sue symoniā
ce factā. p̄t ab eo recipe ordīdem si sit occultuꝝ
qz non est suspensus quo ad alios. s̄ solū quo
ad seip̄m. ut dictū est. Itē si quis aliquid spiri
tuale symoniace adeptus est p̄curantib⁹ aliis
ip̄o nec uolente nec sc̄iēte nihilominus priuat̄

Illo sic symoniace p̄curato. cuius ratio est. q̄ aliquis priuet eo qđ accepit nō solum ē pena peccati. s; etiā qñqz effectus acquisitionis iniuste. puta cū aliquis emit rem aliqz ab eo q̄ uendere nō potest. & ideo si aliquis sc̄iter & p̄pria sponte accipiat symoniace ordinem uel ecclesiasticū bñficiū nō solum priuat eo qđ accepit. ut sc̄ careat executōne ordīnis. & bñficiū resignet cū fructib⁹ inde pceptis. s; etiā ulterius p̄iutur. qz nota infamia. & teneat ad restituendos fruct⁹. nō solum inde pceptos. s; etiā am eos qui p̄cipi potuerūt a possesso diligēti. qđ tamē intelligendū est de fructib⁹ qui su p̄sunt deductis expensis factis cā fructuū. ex pceptis fructib⁹ illis qui alias expensi sunt i utilitatem ecclesie. Si uero eo nec uolēte nec sc̄ire p̄ alios alicuius p̄motio symoniace p̄curat caret quidē ordinis executōne. & teneat resig- nare bñficiū qđ est ɔsecutus cū fructib⁹ ex stantib⁹. nō autē teneat restituere fructus consumptos. qz bona fide possedit. nisi forte iūm̄ cus eius fraudulentē pecunia daret p̄ alici⁹ p̄ motione. uel nisi ip̄e exp̄sse cōtradixerit. tūc ei nō teneat ad renūtiandum nisi forte postmodō pacto osenserit soluēdo qđ fuit p̄missum. Itē si quis bñficiuz ecclasiasticū p̄ symoniā ē adeptus. si platus & aliqui de collegio insymoniaz osenserūt cui restituēdi sunt fructus inde per cepti. nō plato nec collegio illius ecclesie. ut ui det. qz nō debent inde utilitatē aliqz ɔsequi q̄ fuerūt symonie pricipes. Et dicensdū q̄ pecunia uel possessio uel fruct⁹ symoniace recepti debet restituī ecclesie. in cui⁹ iniuria data sunt nō obstante q̄ platus uel aliquis de collegio illius ecclesie fuit in culpa. qz eoꝝ peccata nō debent alii nocere. ita tñ q̄ q̄tum fieri p̄t ipsi qui peccauerūt inde cōmodum non ɔseq̄tur. Si uero platus & totum collegiū sunt i culpa debet eum auctoritate sup̄ioris paupib⁹ uel alteri ecclesie erogare. Item si aliqui symoniace i aliquo monasterio sunt recepti debet renūtiare. & si eis scientib⁹ cōmissa est symonia p̄ cōcilium gñale sine spe restitutōnis de monasterio repellunt. & ad agendā p̄petuam penitentiam sunt in artōzī regula ponēdi uel i aliquid eiusdem ordīnis si artōzī ordo nō inueniatur. Si uero hic fuit aī cōcilium. debet in aliis locis eiusdem ordīnis collocari. & si hoc fieri nō p̄t dispensatiue debet in eisdem monasteriis recipi. ne in seculo euagēt. mutatis tñ p̄iorib⁹ locis & inferiorib⁹ assignatis. Si uero ip̄is ignorantib⁹ siue ante cōcilium siue post sint symoniace recepti. postqz renūtiauerūt possunt de nouo recipi locis mutatis ut dictū est. Itē si aliquis ex sola uolūtate ul' intentōe sit symonius. iste quo ad deū em̄ symoniac⁹ est cui⁹ solus est de interiorib⁹ ordīnis motib⁹ iudicare. Sed quo ad exteriorē penā ecclasiasticā nō p̄nitetur ut symoniacus ut renūtiare bñficio teneat. s; solū de mala intentōe uel uolūtate penitente teneat. Item nota q̄ cū eo qui sc̄iter ē symoniace bñficiatus solus papa disp̄sare po-

test. In aliis autē casib⁹ potest etiā ep̄s disp̄fare. Iea tñ q̄ prius abrenuntiet qđ symoniace acquisiuit. & tūc dispensatōem coequat. uel puam ut habeat laycam cōtionem. uel magnā ut post pñiam in alia ecclia in suo ordine rīma neat. uel maiorē ut remaneat meadem. s; i mīnoribus ordinib⁹. uel maxīam in eadem ecclie etiā maiores ordīnes coequat. nō tñ prelati onem accipiat. Item multe sunt alie penē quib⁹ symoniaci iusto dei iudicio puniuntur. Primo quidē qz puniunt̄ graib⁹ & subi tis infirmitatib⁹. & iudiciis dei. sicut patet de alchimo. qui interusus in summū sacerdotium p̄ demetriū. ii. mach. vii. post multa eius flagitia p̄cussus ē palyſi. & obstrusum ē os cī. &c. ii. mach. ix. Item Iason emēs sacerdotiū ab an thiocho ut legi. ii. mach. iii. de cuius cladib⁹ & infortunio habet. ii. mach. iii. &. v. quo uagus & p̄fugus de ciuitate in ciuitatē insepultus & inlamentat̄ abiicit. De cladib⁹ autē an thiochi qui uēdidiit ei & menelao habetur. ii. mach. ix. Collisus ē toto corpe de curru cadēs. & quo carnes eius scaturiebāt vermb⁹ & sa nie. ita q̄ eius sanie totus exercitus grauaret. Item. iii. Reg. v. gyezi uendēs donum suauitatis naamā lep̄ p̄cussus est. Secūda pena ē qz uincunt̄ turpit̄. & ad infortuniū magnum reducunt̄. ut pat̄ de dictō anthiocho. mach. viii. &. ix. Item. xi. lysias p̄curato & p̄posit⁹ negocior̄ anthiochī ueit̄ stra ierlm existimā se facturū eam habitaculū gentiū & templū sibi cōuertere in pecūiaz questum. & p̄ singulos annos cōstituere uenale sacerdotiū. qz con fisum in multitūde peditū & equitū & ele phātoz uicit iudas machabeus. equite celesti sibi & suis appente p̄sternēs de suis mille sex cētos equites. & peditū. xi. milia. lysias autē uictus cū residuis turpit̄ fugit. Tertio sunt maledicti. ut gyezi ab helyseo q̄ maledictōez icurrit. De depositōe eoꝝ ab officio & bñficio & excōicatione & restitutōe acquisiti p̄ symoniā. & qui debet trudi in monasteriis. & de infamia symoniacoꝝ habet̄ in summa de casib⁹ primi libri. primo titulo de pena symoniacoꝝ. & in decretis. cañ. i. q. i. in plurib⁹ lecis Mozi etiā ɔsueuerūt morte detestabili. & p̄ci ti plagi ignomiosis. qđ pat̄ i ueteri & nouo testamēto i eis qui hoc fuerunt uitio denotati. iii. Reg. iii. &. v. gyezi cum obprobrio lepre moris. plage sue heredes suos successores reliquit. Item. ii. mach. xiii. Alchimus offerēs de metris coronā aureā & palmā obtinuit sacerdotiū. qui post multa flagitia sua palisi p̄cussus obmutuit. intestat̄ mortuus. ii. mach. vii. Demetrius autē cum exercitu suo qui eū per munera intruserat i summū sacerdotium. ab alexandro cū exercitu suo uictus est. & occisus gladio. ii. mach. x. Itē. ii. mach. iii. Iason emēs sacerdotiū summū ab anthiocho. post multa sua flagitia fuga in alienā terrā priuatus sacerdotio p̄fugus. inlamētatus moriē turpiter ut legi. ii. mach. v. Itē. ii. mach. iii. Menelaus

supplātans iasonem & emens ab anthiocho
sacerdotiū. qui ppter flagicia sua accusat p̄cī
pitat⁹ est de summo turris in cineres. ut legi
tur. ii. matth. xiiii. Et dicit⁹ ibi Qui multa stra
aram dei cōmiserat cui⁹ ignis&cini⁹ erat san
ctus. ip̄e in cineris morte damnatus ē. In no
uo etiā testamēto. iudas uendēs dñm maib⁹
ppriis se suspendens crepuit medi⁹. Symon
etiam magus ut dicit⁹ impassione beati petri
a demonibus orōne aplōz p̄cipitatus & atteri
eus est. et ut dicit egysipp⁹ in libro de cladib⁹
iudeoz in ista mortuus est. q̄ cum ad hoc ui
ueret fractis cruzib⁹ et corpe stritus. et uellēt
eum ppli romanī occidere. impediuit petrus
dicens. Sinite magum ut cōtabescens uideat
aliquid regnum dei crescere eo iuitio. Hic ut
ibi dicit⁹ extra urbem deportat⁹ in agello ali
quazdiu et vixit cōtabescens inuidia. et dolos
ribus simul lāguore et malitia. Item in uita
sancti p̄iecti legi⁹. q̄ cū mortuo alii noz epo
eligeret sanctus p̄iectus ab om̄ibus. quidam
archidiacon⁹ datis muneric⁹ mtrusus ē p̄ u
alentia maioz. & xl. die turpi⁹ est defunctus.
Item dyal. li. iii. dicit. ḡg. q̄ ep̄us brixie ualeri
anū p̄titum sepeliuit p̄cio accepto in ecclesia be
ati faustini martyris. qui appuit custodi ecclie
sue. dicens q̄ iret ad ep̄m p̄dictum dicens q̄
de ecclia sua remoueret carnes ferētes quas ibi
posuerat. qd̄ si non fecerit. die. xxx. moriet⁹. q̄
hoc timuit ep̄o reuelare. Admonitus secundo
cū dictus ep̄s sanus & incolmis intrasset le
ctum subita & inopinata morte die. xxx. mori
tuus est. Quā graue sit uitiū symonie pat; ex
sup̄dictis exemplis ueteris testamēti de pena
cōmutantiū. tunc cū nō esset tm̄ peccatū uen
dere uel emere figurā in qua nō dabat sp̄us
sanctus ut est uendere uerū sacramentū tem
poz grē. antiquū etiā sacerdotium figura fu
it sacerdotii noue legis. & sacramenta ueteris
legis solū umbra nouoꝝ. Item in ecclastica hy
storia ca. xxx. legi⁹ de quodā natali noīe. qui
postqz multa sustinuisse totmēta p̄ fidei con
fessione. deceptus ab hereticis xpm purā credi
dit creaturā. emitqz dato precio ut fieret eoz
ep̄us. qui admonitus a dño sepe ut desisteret
ab illa pnitiosa ambitōne & nollet. flagellat⁹
est ab angelis usqz ad mortē grauib⁹ plagi⁹. i
mane induit se cilitio cinere sp̄ergens. ad pes
des sepherini pape p̄olutus. & clericoz & lay
coz. ostēdens etiā cicatrices quas p̄fide p̄tule
rat. uix est tandem ad cognitōem receptū. VI
timo aut̄ punien⁹ pena eterna. iuxta q̄ dictū
est symoni. act. viii. Pecuia tua tecū sit in pdi
tō nem. De hiis haben⁹ exēpla sup̄ de pena &
acerbitate inferni. de sacerdote qz demōes po
nebant in morte ad frigendū in sartagine. Iez
de pena purgatorii de milite qui accepit pecu
niam a clericō p̄ ecclesia. Item de abbate mfō
te. & de acebitate pene purgatorie.

**QVAM DETESTANDVM SIT
CRIMEN SYMONIE. DIS. XVI.**

Drica septimū sciend⁹ q̄ crīmē symonie
detestandū est multiplici rōne. Prīo
qz culpa grauissima. Secūdo ppter dā
na pm̄axia. Tertio qz cura difficultis. Quarto
qz finis horribilis. Prīmo quidem detestan
dum ē crimen symonie. qz culpa grauissima.
hoc enī flagitiū omnia peccata videſ excede
re. ait enī paschalis papa. om̄ia peccata siue crī
mina ad op̄ationem symoniace heresis p̄ ni
bilo oputant̄. ecce q̄ symonia heresis appella
tur. & symoniac⁹ a sanctis heretic⁹ reputat⁹.
qz & si dēu summe bonū fateſ uerbo. tñ uilis
simū reputat eū factō. cōstituens eū uenalem
uili p̄cio. Item. ḡg. in registro. Presbit̄ si p̄ pe
cuniam eccliam obtinuerit. non solū ecclia. sed
bonore sacerdotali priueſ. qz altae. decimas &
sp̄itū sanctū uendere uel emere. symoniac⁹
heresiſ esse nullus fideliū ignorat. Recte autē
omnia peccata symonie op̄ata p̄ nibilo oputa
tur ppter multiplicē cōcumelia & tempeſtū
quē symoniac⁹ infert deo. Prīmo qz sp̄m
sanctū p̄ri & filio coequalem uenale exponit.
q̄ seruū uel iumentū uilissimū. vñ sup̄ illud.
Io. ii. cathedras uendentiū colubas. dicit glo
p̄ colubam intelligi sp̄us sanctus. Item cor
pus xpi uendūt cum iuda nō solum semel sed
qñqz millesies. nō mortale & huile. s̄i in statu ī
mortaliatis & glorie existēs. nō in terris am
bulantē uendūt xpm. nō in statu serui s̄i regis.
Iudas pn̄ia duct⁹ restituit. iſi nō possunt ad
hoc induci. Secūdum dedecus est qz deum
largissimū & liberalissimū datorē estimat̄ reue
citorē. qd̄ est magnū de decus summo regi
act. viii. Existimasti donū dei cū pecunia pos
sideri. dixit petrus symoni mago. Tertiū
est. qz donum dei temnūt. qz uilissimo p̄cō
exponit illud quo potest emi regnū eternū
poz. i sunt q̄ margaritas cōculant & temnūt
Quartū est qz ostium ecclie occupat ne alī
quis ingrediat̄ nisi p̄ eos. & se faciūt. q̄ ostia
ecclie ut iam nō sit xps ostiarius. s̄i symon ma
gus. nō symon petrus cui xpus claves ecclie
tradidit. Quito p̄curat symonia ut sp̄sa
xpi grauida sit de adulterio. nō habēs in uete
ro de sp̄us sancto cū maria. Matth. i. Sexto
hec sp̄s auaritie nō solū de ydolo facit deum
suū. s̄i deū suum imolat ydolo auaritie. qd̄ sit
cū missaz celebrat cā auaritie. Septimo quia
istud uitiū nulli loco. nllī p̄sonē p̄cit. Alia pec
cata sanctitati deferūt ut fornicatio & adulte
riū q̄ abhorrent altaria & ecclias. hoc iuxta fili
um uirgis ponit ydolū cupiditatis. hoc nō de
fert deo nec angelis nec diuīs officiis & sacri
ficiis quoꝝ p̄ntiam demones timēt & tremūt.
Item sacra mēta que xpus statuit ī sanctis ca
tōnem querit symonia ī execratiōm. Item sy
moniac⁹ bona dei manib⁹ sacilegis tāc⁹ fur
cōrect it inuito dño. de quib⁹ deberent refaci
eius filii. Incōmitati burz flagitiū satiſ euide
ter oñdit feruendissim⁹; lus x. i. & sanctoz
ora hoc uitiū. Legi⁹ em. Io. ii. q̄ dofacto fla
gello de funiculis cū uicentia & uerberibus

euertendo mensas nūmulariorū. & es effudēdo. & cathedras uidentiū & emētium subūtendo eiecit eos de templo. Cōtra nullos alios uideſ do⁹ quersans in terris tantā uiolentia; manū exerceiſſe. vocans templum ab eis factū speluncā latroñ. Berñ. ad Eugeniū papā. Nō parat dñs aures ut audiāt ſz flagellū quo feriat. nec em̄ ſedet iudicās. ſz inſequit̄ uindicans. nec cām taceſ. ſz exhibet. dicens. uos feciſ tis domū patris mei domū negociaſōis & ſpe luncā latroñ. tu ergo fac ſilr. Erubescat uultū tuū hmōi negotiaſores timeant te nūmularii hmōi. & in nūmis suis nō 9fidant ſz diffidāt & abſcōdentes ſuū a te. ſcientes te effundere patiorem q̄z accipe. zelū magnū 9tra symoniām oñdit ſe habere helyſe⁹ maledicēdo gyezi iiiii. Reg. v. & petrus maledicēdo symoni mago ac̄. viii. zelus ecclēſie & ſanctoz patrū cōtra hoc uitiū p̄ ſciēti iura canonica. q̄ maxie inuebūt 9tra hoc uitiū. Dec. gg. Quisq̄ 9tra symoniacoꝝ neophytoꝝ crīmē p̄ officii ſui loco uehementē nō arferit. cū eo ſe nō dubit̄ habbitū portōem. qui prius omisit hoc piacula ſe flagitiū. cā. i. q. i. Secūdo symoni crīmē detestandum oñdunt damna p̄maxia que in fert. tam ſubieſto. p̄prio q̄z deo & ecclē dei. ſb iecto quidē. p̄prio. q̄z symoniacum p̄cipitat in multa & horreda flagitia. Est em̄ symoniac⁹ fur & latro. Io. x. Qui nō intrat p̄ ostium ſed ascēdit aliunde. ille fur eſt. & latro. Sup illō. Math. xxi. Vos feciſtis eā speluncā latronū dicit glo. Latro eſt qui lucra ſectaſ q̄ nō dan‐tes corporaliter pſequit̄. & dātes ſpūaliter necat & dum leſionez pximi cogitat. quaſi latro ſedet in ſpelūca. Sacrilegus etiā ē. q̄z circa ſacra latrociniū ſuum exercet. Si sacrileg⁹ dicit̄ qui furæ & male capit calice. in lto fortius qui totam ecclācū cū aliis q̄ ad eam p̄tinent. patet p̄ alchimū q̄z ſacrileg⁹ ſit symoniac⁹ qui p̄ uiolentiā demetrii rapuit ſummū ſacerdotiū qui intruſus p̄ bachiđe in ierlm̄ maxīam ſtragem ſanctoz fecie. ſicut ſcripū eſt. Carnes ſancto rū & ſanguinē effuderūt in circuitu ierlm̄ & c̄. ii. mach. vii. Item eiudē. ix. cū alchim⁹ precepit deſtrui murū domus ſancte & opa prophetaꝝ peuſſus eſt palisi. & obſtruſum eſt os eius. & mortuus eſt. Item ad q̄zta facinoza ad ducaſ ſymonia. patz. ii. mach. iiiii. p̄ exempluz iasonis. qui cū emiſſet ab antiocho ſummuſ ſacerdotiū mēruſus p̄ eū in illud cepit trahere ſtatim ſtribules ſuos ad ritus gentiles & iura legitima deſtituēs praua iuſtituta ſanctiebat ſub ipa arte gygnasiū oſtituit. & optioſ epheboꝝ in lupanarib⁹ poſuit. de cuius ſceleribus multa legun̄. ii. mach. iiiii. & v. Hilt & de ambitōne menelai & emp̄tōne ſummi ſacerdotiū & ſcelerib⁹ eius. ii. mach. iiiii. & v. Item iudas uendens p̄recio dñm ex hoc cecidit in crimen furti. ſacrilegi⁹. p̄ditōnis. deſpatiōnis. ſuſpenſionis & occiſionis ſuip̄pius. Symon magus ut dicit̄ ac̄. viii. Qui credēs baptizatus adbe‐rebat aplis. ex quo obtulit pecuīam p̄ miracu

lis faciendis. & ut ad imposiſōnem manuum ſuaz dareſ ſpūſſanctus. maledictōnem petri ſuſcipiēs in infinita cecidit ſcelera. & de xp̄ia no factus ē maxim⁹ xp̄i & ſuoꝝ pſecutoꝝ. & ſatis uideſ q̄ nō debeat aliquod ſcelus ad ppe trandū abhorreſe qui ſpūſſancti uel donoꝝ eius negociaſor ſacrilegus fieri non abhorret. Item damnū infert ſymoniaco. qz nec oblatiōnes nec p̄ces. nec etiā ſacramēta ſunt ei ſaluſifera. nec grām ſerunt. ſz potius mortē. & oībus ſciēti ea recipientib⁹ ab eodē. eccl̄. xxxiiii dona iniquoꝝ nō p̄bat altissim⁹. & .gg. i. q. ii. nō eſt putāda elemoſina q̄ ex illiciſ rebus acquirit. qz qui male accipit ut bñ dispenset. grauaſ potius qz iuuat̄. &c. Et post. Perpēda mus q̄z tuſ doloz p̄ ſit cū in cōſpectu eius filius uictimat̄. & agnoscim⁹ q̄z tuſ apud deuz doloz exaspatur q̄n ei ſacrificiū ex rapina tri‐buīt. nimis declinandū ſub obtentu elemoſine peccata ſymoniacc herereſeos ppetrare. Item ecclē dei infert dama p̄maxima. primo qz a p̄imonio xp̄i filios ſuos exheredat. & i ea filios dyaboli heredes iuſtituit. Excludit ab ouili uel nō admittit paſtores bonos & canes p̄di‐catores iuropo. lupos ouiu ſp̄i p̄ emptoz & excozatores. Itē eis utiſ ſymonia ad hoīm inquinatōem & p̄ditōnem q̄ xp̄s iuſtituit ad hoīm mundatōem & ſalutē. Itē ad cubile ſpōſe xp̄i introduxit corruptoz qui filios ſpurioſ generat quoſ filios ſpōſi noiant. & eos fa‐ciūt ſponſo nutrire & heredes eē in bonis. Itē ſymoniaci domū dei faciūt ſpeluncā latronū quoſ deſtruit p̄cipes ſeculares. deteriores he‐rode aſcalonita. o quo dič egysipp⁹. li. i. de cla‐dibus iudeoꝝ. p̄ factus rex ſpeluncas latronū pſerutabaſ. & eos ab eis eiiciens extirpabat. i quo multū eum cōmendat. Itē domū dei nō ſolū faciunt ſpeluncā latronū. imo domū ydo latrie. oſee. viii. Ipi regnauerūt. & non ex me p̄cipes extiterūt. & nō cognoui. argenti ſu‐um & aurū ſibi ydola fecerūt. cū ut dicit̄. yſa. xxxiiii. Erit cubile dzaconuž. cū flāniuomi & uenenosi mediare pecuīa iuſtroducun̄. pſcua ſtrutionū ut ypocrite ibi foueam hñt. & cetēa monſtra q̄ ſequūt̄ habitat ibi. cū auari luxuri oſi negligētes & immiſericordes p̄recio & uiolētia iuſtroducun̄ in ecclē dei. qui bñ fode ret cū ezechiele templi pietem. uidere posſet tē plū plenū aīalib⁹ ūmūdī ſeptilibus & ydolis. quales ſunt illi qui hñt ſymoniacū. iugreſſum. Hnt em̄ aīalia immūda p̄ luxuriam. reptilia p̄ auariciā ad terrā pectore & uentre reptando. ydola. ſculpti & ornati p̄ ſupbiā & ceci p̄ ig‐norantiā. Item ſymoniaci ſpūm uite uel uitale ecclē auferūt dum emunt eum ad uendendū. ſiles ſymoni mago de quo dicit glo. ſup ac̄. viii. Symon ſpūm ſanctū uolebat emere ut eum aliis plus posſet uēdere. Item iuſtidelie agit 9tra xp̄m. Berñ. Qui iuſtidelie intrat & nō p̄ xp̄m quid niſi iuſtidelie agit & 9tra xp̄m. xp̄us nūc conducit eum. nec ip̄e cognoscit eū. Siliſ petro qui iuſtroduc⁹ in atrium p̄cipis

sacerdotū p ancillam ostiariam dicit se non cognouisse xp̄m. hos ancilla introduceit quos carnalitas introduceat. Itē damnificat ecciam quā p̄tus monstruosos parere facit p̄ filiis legitimis. ḡnat monstra. talpas. q̄n auaros i terris cecos. qui nibil sciunt aut loqui aut amare nisi ērena. asinos corruptos & sine sensu. q̄n ep̄os rudes & inscos. serpētes. q̄n dolosos & malitiosos. **T**ertio symoniaca pestis ē sum mope detestāda. quia cura eius nimis ē diffīcilius. vix em̄ curari p̄t morib⁹ iste pestifer. p̄imo ppter magnitudinem peccati. qz abutit̄ spiritu sancto & eius grā p̄ quā fit curatio peccatorū. **S**ecundo qz oportet bñficia resignari. & om̄ia p̄ symoniā acquisita restitui. qd̄ est quasi ipso sibile cupido possessori. Symoniaci sunt quasi si p̄scis captus in nassa dyaboli. quasi unum pedē hñtes in inferno. nisi caueat sibi cito carēt in infernū. eccl. iii. **C**ustodi pedē tuū ingrediens in domū dñi attēde ad introitum & exitū tuū. ad hoc p̄tinet qd̄ dicit̄. Hier. xvii. Peccatū iuda. i. clericōz symoniacoz qui debērent laudare deū scriptū est stilo ferreo i ungue adamantino. qz est quasi indelebile. It act. viii. Dixit petrus symoni mago. Pniam age ab hac nequitia tua si forte remittat tibi &c. Video em̄ te in felle amaritudis & obligatio- ne iniquitatis. Quarto symoniā detestandā oñdit finis eius horibilis. qz symoniaci cōmuni- ter morte pessima moriunt̄. sicut satis pat̄ ex supradictis.

DE SPECIE:**BVS SYMONIE. DIST. XVII.**

Orcia octauū sc̄z de aliquib⁹ symoniē specieb⁹. sciendū q̄ septem sunt spālicē p̄ que spūalia male acquiruēt. **M**primō male acquiruēt mediāte pecunia ut uoluēt facere symon magus. act. viii. **V**idēs symo q̄ p̄ impositōnem manuū daret sanctuū spūs obulit̄ pecunia dicens. Date mīchi hanc possestātē ut cuicūqz manus imposuero. recipiat spūm sanctū. **C**ui petrus ait. pecunia tua tecū sit in p̄ditōnem. qz existimasti donū dei pecunia possideri. Item. iii. Reg. xiii. Quicūqz uolebat implebat manuū suā. & fiebat p̄sbiter excelsoz. & ppter hoc peccauit ieroboā & dom⁹ eius & eversa est & deleta de superficie terre. Quāmaculata & respuēda sit pecuia oblata p̄ emēdis spūlib⁹ pat̄. p̄ quoddā exemplū qd̄ legit̄ in uita beati ioh̄is eliarii vbi dicitur. Cum maxia multitudo paupum p̄las fugiens ueſſet apud alexandriā. & dictus ioh̄es summa curā haberet de eis pascēdis. cū esset ibi maxima caristia alimentoz. & ppter defectū Nyli qui nō irrigauerat terram more solito. & ip̄e q̄equid habere poterat eis ergasset. & mutuo accepisiet m̄tas pecuias & annonā. nec alterius mutuū inueſret. uidens afflictōem sui populi cleric⁹ quidā bigam⁹ offerēs ei. p̄ nutritiōne paupum frumēti ducēta milia modia. & auri centū libras & octogita. tñmodo ut eū dyaconū ordinaret. ut m̄strans ei merereſ suorū remissionē cōsequi peccatoz. ait ei oblatio-

nem immūdam nō esse recipiendā i sacrificio. **N**ō em̄ ut dixit petr⁹ symoni act. viii. est tibi portio neqz hereditas in pte hac. paupes autē suos pōt pascere deus qui fecit illos. **Q**ui cum abisset cōfusus. ueit̄ ei nūtius dicēs q̄ due naues maxie uenerat̄ ei de cecilia onerate frumēto p̄ quo magnifice dño grās referebat. **S**e cūdo male acquiruēt p̄cio lingue adulatio- nis ps. Oleū peccatoris nō impīgnet caput meum dicit eccia de plato. qz est caput eius. Hoc oleum maledictū penetrat ossa eoꝝ qui dāt causa adulatōnis. uel acquirunt spūalia cum quo oleo intrat in eis dei maledictio. Ordinatus symoniace induit maledictionē sicut uestimentū. i. cū sacrū indumentū induit cū quo ordi- natus ul̄ celebrat. **S**ic intravit absalon in regnū in quo male successit ei. acquirēs ibi suspendi- um. iii. Reg. xiii. **S**tabat iuxta introitū por- te ciuitatis. & omni uiro qui habebat iudiciū ad regē. uocabat ad se querēs quare uenerat. & vñ erat. & dicebat. **V**idēs mīchi homines tui boni & iusti. sed nō est qui audiat te. Quis me cōstituat iudicē sup terrā. & iuste iu- dicē. & cū alijs salutaret cū extēdebat manū suā. & app̄hendēs osculabāt̄ eū. **S**ic faciebat omni isrl̄i qui ueiebat ad regē ad iudiciū. & p̄ hoc sollicitās corda uiroz ōtra patrē suū. pro- motus est in regnū. **I**te alii p̄mouenē līguā. i. p̄cibus carnalib⁹ interueientib⁹. Ad detestatio- nem huius dixit do⁹ m̄ri nō admittēs carna- les eius p̄ces de vino faciēdo. Quid mīhi & ti- bi est mulier. Io. ii. **I**te. Mat̄. xx. nō admisit do⁹ p̄ces dum m̄ri p̄ filiis cōsanguieis suis q̄ petebat. dic ut sedeant duo filii mīci unus ad dexterā tuā. & alijs ad sinistrā in regno tuo quib⁹ ait. nescitis qd̄ petatis &c. sedē ad dex- terā & sinistrā nō est meū dare uobis hiis p̄ci- bus. **T**ertiū cum male acquiruēt est in debi- tum obsequiū. uel ad hoc facit opus indebitū uel obsequiū manuale. uel alio mō qd̄ est ihō- nestū. Berñ. Circuit sedul⁹ explorator. sequiē obsequiē. blandiē. mentiē. simulat. dissimulat manib⁹ & pedib⁹ repens si mō quo se ingēat in p̄ocinuum crucifixi. **Q**uarto acquiruēt male spūalia. q̄n habet̄ oculus ad carnalē amo- rem cū dant̄ pentib⁹. qz attinēt̄. uel cū conat̄ uel laboz̄ ut ea obtineat̄. nō hábito respectu ad merita p̄sonē. Qui hoc faciūt̄ siles sunt d̄ quo iudiciū. xvii. **I**mpleuit mīchias manus vni- us filioz suoz. & factus ē ei sacerdos. caro & sanguis reuelat eis. & ideo maledicti sunt. Si cut symo bariona ecōtrario bñdictus cui caro & sanguis nō reuelauit. s̄ spūs patris celestis. Mat̄. xvii. Ideo dicit̄. abacuc. ii. Ve qui edi- ficeat ciuitatē in sanguib⁹. & p̄parat urbē i iniquitate. qd̄ faciūt̄ qui i caplīs nepotes suos ponūt ut suā faciāt de eis uolūtatem. Dicebat ep̄us guill's par. q̄ aliqui q̄n ueniūt ad ca- pitula ueiunt̄ quasi gallina pullinaria. qz ad modū pulloz currunt post eos eoꝝ nepotuli. & clamāt̄ post eos uoces & uolūtates sequēdo quoqz se uertant̄. **S**ili & alii consanguinei.

Itē dicebat idem q̄ uiri spūales intrātes capi-
tula seculariū intrāt̄ quasi carneria mortuoz
ubi nō sunt ossa. i. uiri ossei. s; caro corrupta.
i. carnales. qui ibi hñt mgressum p carnem. i.
carnis sanguinitatē. qñ unus cōsentit in pro-
motionē cōsanguinei alterius. ysa. xxxiii. **I**bi
foueā habuit heritus hō asper & pozicn⁹. ui-
uens in delitiis & onerās se ut heritus pomis
bonis sc̄ ecclasticis. ibi nutritiuit catulos s̄nos.
& circuſodit in umbra eius. qđ fit qñ sub um-
bra eoz sanguinei obtinēt bñficia ecclastica
& terrena bona. ibi cōgregati sunt milui mol-
les carne. alter ad alterū clamabit in p̄mōtiō-
nem sibi filis. **Q**uidaz ep̄us qui nepotulo suo
dederat magnū archidyaconatū. cū deporta-
tus esset dicto ep̄o calatus piroz. & de eis de-
sisset circūstantib⁹ quesuit. qui bñ seruar; ei
residuū obtulit se ad hoc dcūs archidyaconus
rñdit ep̄us. **T**u faceres mihi malā custodiā. sīc
catt⁹ facit de caseo. ea em̄ cōederes. & dixit q̄
dam magister qui cōdebat cum eo. **P** miser
q̄o ausus fuisti ei omittere tantā multitudi-
nem aīaz cui nō es ausus cōmittere paucitatē
pyroz. **O**tra quos est qđ dñs non cōmisit iohi
inter ceteros magis dilecto tali & tanto curā
ecclie gnaleim. s; petro qui nihil ei p̄tinebat. qui
plus ceteris deū amabat. dices ei. **I**o. xxii. in fi-
ne. **P**asce oues meas. & agnos. & **M**ath. xvii
tibi dabo claves regni celoz. s; matrē suam di-
misit Iohi carnē carni. **I**tē act. i. p̄legit mathy-
am ad aplatum. **J**oseph sanguineo suo. **I**tē se-
pe accidit q̄ qui p̄mouent amicos carnales in-
tuitu carnis. eligūt sibi flagellū deo p̄curante
ut accidit uiris sychen qui elegerūt et p̄moue-
runt abymelech i regem. **I**ud. ix. **C**onsiderate
ait. qz os ūrm sum et caro ūra. ip̄i aut ad hoc
incliat̄ eū regē cōstituerūt qui cōuersus ē eis
in ramnū. iuxta pabolam quā p̄posuit eis io-
nathas frāt̄ eius. qui cū detestarēt sclera eius
et ponerēt ei insidias. ip̄e ciuitatē eoz destrux-
it. sal in ea seminās. & habitatores occidit. tur-
rem eoz cū eis succedit. **A**d ultimū ip̄e a mu-
liere alteri⁹ turrī fragmine mole p̄cussus ex-
rerebat⁹ turpit̄ occisus ē. **Q**uinto male ac-
quirunt qñ p̄ uim ul̄ p̄ces aut minas magna-
tum acquirunt̄. **A**b hoc peccato debet cobibe-
re graui⁹ culpa q̄ est sic intrādo. qz tales intrāt̄
uiolenē cum ostio fracto ecclie. & sponsaz xp̄i
uiolenē p̄stiuūt & spūmāntum qui benig-
nus custos sponse ē expellūt a domo. **I**tē sum-
mum regē graui⁹ offendūt. qz filiā eius eo in
uito capiūt. i. eccliam. **S**ychen fili⁹ emoz dinā
rapiēdo. offendit iacob patrem. & filios isrl̄
fratres. qđ ei&suis fuit causa mortis. **G**eneb.
xxxiii. **I**tem ex maxia huius peccati pena ap-
paret q̄z graui⁹ sit & grandis culpa. **A**ug⁹.
Quis dubitat graui⁹ ēē cōmissum. qđ graui⁹
us ē punitū. **P**unit̄ aut̄ hoc peccatū exustione
& terre absorptōne. ut pat̄z nūi. xvi. de choze
& suis. **I**tem lepre p̄cussione & eieclōe. ut pa-
cer de ozia. iii. **R**eg. xvi. q̄ uiolenē intrabat tē-
plū uolens usurpare summū sacerdotū offici⁹

um. punit̄ palisis p̄cussione. ut pt̄z de alchimō
ii. mach. viii. qui p̄ uiolentiā demetriū obtinu-
it summū sacerdotiū. **I**tem menela⁹ p̄cipitati-
one q̄ intrusus p̄ uiolentia; antiochi. de quo
dicit̄ ii. mach. iii. **A**cceptis a rege mādatiis ue-
nit nibil dignuž bñs sacerdotio. iō dicit̄ heb.
vi. **N**emo assumat sibi honore. sed qui uocat̄
a deo tanq; aaron. qui eliḡt̄ in testimoio uir-
ge floretis. frondētis. fructificatis. s. iustitie.
qđ est qñ uocat̄ p̄ miraculū uoce lapsa de celo.
ut paulus act. xvii. & dñs. **M**ath. xii. &. iō.
x. hic est filius meus dilectus. **E**t. **I**o. xxvii. ul̄
p̄ colubam ut fabian⁹ papa. uel p̄ sanctisp̄s.
uel dei denoiaſōnem. ut apli. **M**ath. xii. uel p̄
inspiratōnem. ut dauid a samuele dicēt̄ sibi
deo. **I**p̄e est surge ungi eū. ii. **R**eg. xvi. **I**tē ali-
us modus ē eligendi p̄ sorte. act. i. sic electus ē
mathyas. **I**tem alia electio & canonica p̄ com-
munē inspiratōnem uel scrutinū. uel cōpromi-
sionē. **P**lurime electōes sunt hodie dyabolice
magis qz canonice. qz in plurib⁹ locis sūt plu-
res uiri dyabolici qz canonici. i. regulares. faci-
entes plus uoluntatez dyaboli qz dei. **I**o plus
ispirat̄ eis cōiter dyabolus qz de⁹. qñ sunt ma-
li plus cōpromittūt in sibi queientes & senti-
unt in eis qz in aliis. eccl. xiii. **O**mē aīal dili-
git sibi sile. ysa. vii. **A**pphendet uir fratrē suū
domesticū p̄tis sui dicens. uestimentū tibi est
esto p̄inceps noster. **G**exto mō male acqui-
runt spūalia qñ p̄pter fauozē magnatū dan-
tur indignis. eis p̄curantib⁹. eccl. vii. **N**oli q̄
rere ab hoīe ducatum. neq; a p̄cipe. neq; a re-
ge cathedrā honozis. **S**icut fecerūt alchimus
iason. & menelaus. qui ob fauozē regū & ui-
lentiā sunt introducti in ierlm qui ob fauozē
ppli uel timozē indignos p̄mouēt. **S**iles sunt
aaron q̄ uel timozē uel fauozē ppli fecit eis ui-
tulum cōflatilem qz adozařēt. qđ faciūt q̄ fa-
uozē uano hoīem carnalē m̄sciū & laſciū & su-
gbum p̄mouēt ad dignitates ecclie hoīes ani-
males spūm dei nō bñtes. **S**ept̄o male ac-
quirūt spūalia qui acquirūt ea p̄ dolū & frau-
dulentia. ii. mach. viii. alchim⁹ de quo dicebat̄
uenit uir de semine aaron nō decipiet uos. lo-
cutus est uerba pacifica in dolo & crediderūt
& receperūt eū in summū sacerdotē. qui tñ re-
cept⁹ cito occidit eos. **S**ilr abymelech sychimi-
te. **I**ud. ix. quos occidit ut dictū est. **S**cien-
dum est autē q̄ decē sunt q̄ uendūt aut emūt
symoniaci. **O**rīnum aut̄ qđ uendunt aut
emūt est ordo religiose & regularis societatis.
Qui em̄ symoiae intrāt̄ religionē sciencē. aut
bñficiūm canonīcum se dyabolo obligant. &
mortē aīabus suis emūt. nisi resignēt faciunt
atūmelia deo & om̄ib⁹ sanctis. & om̄ib⁹ bo-
nis eoz iniuria. & ecclie dei qui emūt hanc so-
cietatē uel uendūt. cū ip̄a sit cōmuniō sancto-
rū. qua om̄ib⁹ sanctis cōicat bona spūalia que
sunt cōmuniā toti sc̄tōz cōmunitati. **Q**ui au-
tē soeiētātē bonoz uendit uel emit cū sit cōis-
om̄ om̄es om̄es offendit. qz qđ suum est eis ini-
tis emit. act. ii. & qui offendit in uno factus

est omniū reus. Item cū spūalis societas sunt omnes sancti qui emis̄ societate spūalem uel uēdit q̄z̄tum m̄ se est. nō solū ut iudas p̄dit̄ & iudei uēdit xpm̄ uel emit̄. s; qd̄ longe plus est xpm̄ & omnes sanctos & totā eccliam & bona eoꝝ q̄ sibi uideſ̄ appropiare q̄ ea uēdit uel emit̄. ideo qz̄ cōmunio sanctoꝝ est cōicari debet gratis. nec possūt eē nisi cōmunia spūalia bona. Hic dicit̄ in ps. Inquirētes dñm non minuen̄t omni bono. Item ut legit̄. ecce. x. Qui offendit i uno multa bona p̄det̄. ideo q̄ hoc facit uideſ̄ plus deū offendere & sanctos qz̄ iudas uel iudei qui solū xpm̄ emerūt quez iudas uendidit. Item cū cōmunio ecclie sit sic caritatis cementū & uinculū. & omnia bona simul iūgit̄ uideſ̄ qz̄tum m̄ se est omnia bona dissoluere. & ecclia p̄cipitare dissoluto cemento. col. iii. Caritas est uinculū p̄fectionis. Item q̄ emit̄ societate ecclie. emit̄ fraternitatem q̄ est caritas. q̄ est im̄p̄ciabilis. que ut dicit̄ Sap. vii. p̄ciosioꝝ est cūctis opibꝝ &c. ca. viii. Si dederit hō substantiā dom⁹ sue p̄ dilectione quasi nichil despiciet eam. in oratione dilectionis nihil est qd̄ dari potest. & qui poit eam sub p̄cio. despiciet eā quasi nihil quicqđ tempale potest dari ad eius oratōnem. Se cundū qd̄ male uendit̄ est sepultura mortuoꝝ. quā qui uendit̄ requie eoꝝ uendit̄. Cōtra qd̄ scriptum est. Corp̄a sanctoꝝ in pace sepulta sunt. &c. Vn̄ requie eterne debet p̄uari. iuxta. eze. vii. Qui uēdiderit. ad id qd̄ uēdedit nō reuertet̄. Sacerdoti cantanti p̄ tali missam & requiem eternā. p̄t dicere dñs. requie nō habebit. qz̄ eam uēdedit. Item iniuria facit domino. & eis quibꝝ uendidit q̄ emit̄ p̄recio passio nis sue sepulturā pegrinoꝝ. Crudelioꝝ uideſ̄ iudeis & crucifixoribꝝ dñi. qui de p̄recio uen ditōnis emerūt agrū in sepulturā pegrinoꝝ ubi gratis sepeliunt̄. Item uendit̄ eis qd̄ suū est. qd̄ pater eoꝝ xpus eis emit̄. Extorquet̄ ali qui sacerdotes a mortuis p̄cium qd̄ iudas redidit de uenditione de quibꝝ est acheldemach emptus. in hoc crudeliores iuda & iudeis. Itē huius sunt crudeliores pylato. qui corp̄a uiuū tradidit crucifigendū. mortuū libere tradidit sepeliendū ioseph. Item sunt filii lamiis q̄ ser uiunt in sepultis corpibꝝ. crudeliores sunt filiiis heth & magis immisericordes qui dixerit abrahe. in electis sepulchris nr̄is sepeli mortuū. null⁹ te p̄hibere poterit. Gen. xxi. Ad su gillatōnem malicie exigentū p̄ sepulturis dīcebat magister iacob⁹. q̄ cū mat̄ cuiusdā pau pis lothorūgici. iacobi n̄ iē moreua esset nolebat eam sacerdos suos sepelire nisi dar̄ ei pecunia quā n̄c̄ habebat. Ille aut̄ corpus m̄ris in sacco ponēs portauit ad domū sacerdotis. ponēs cum sup lectū eius. dicens sacerdoti q̄ apportauerat ei. p̄ uadio telā in sacco. & filū in globo qd̄ ipa neuerat. ille palpās caput eiꝝ cre dens eē globū fili grossum. dixit. nō bonum uadiū habeo. Et statī iuit ad domū dicti pau pis cū cruce & prochianis ut eam deportaret̄.

cui ille. nō oportet uos labozare p̄ ea depoſtāda qz̄ iam est in domo uā in sacco super lectū p̄ uadio. mō ponatis eam uel in terra uel i sa le si uultis. Item quidā alias paup̄ rebus s; ha būdans in pueris. uno eoꝝ defuncto. cū noll̄ eū sacerdos suus sepelire nisi data pecuia quā nō habebat. ille aut̄ corp⁹ filii sui ad renaldū archiepm̄ lugd̄. apud ruppē incisam depoſtāuit in sacco. dices portario q̄ exēnium uenatō nis erat qd̄ dñs suo depoſtabat. Qui introduc̄t̄ an eum posuit puerū an pedes eius expōnēs ei factū. dictus aut̄ archieps puerū hono rifice sepeliuit. uocansqz sacerdotez dixit ei. q̄ solueret ei p̄cium de hoc q̄ fuerat eius uicari⁹ p̄ quo magnā pecuia extorsit ab eo. Ter tiū qd̄ male uendit̄ est ius siue iustitia quā de bent facere subditis gratis qui p̄sunt ut iudicēs. de quo sciendū q̄ qui uendit̄ iustitiā. si uisti sunt. & uirtutē amittunt iustitie. quā si ha beret̄. unicuiqz qd̄ suū est redderet̄. illā em̄ iusticiam quā debent eis. uendit̄ sibi. qd̄ ē mag na iustitia. Quartū qd̄ male uendit̄ sunt bñdictiones qn̄ p̄ eis dandis extorquet̄ aliquid ut faciūt̄ in bñdictionibus maxie nubentiū q̄ querunt̄ in maledictōnem eoꝝ qui p̄ eis aliquid exigūt̄ nisi qd̄ gratis offeret̄. Quintū quod male uendit̄ ē cura siue grā curationis corporuz siue aiaꝝ q̄ miraculoſe fit. Medicus aut̄ corporalis p̄ pitia sua & labore p̄t accipe remuneratōnem. De medicis aut̄ spūalibꝝ q̄ mīraculose corp̄a curabāt̄. & aias mīsterio dicit̄ dñs. Mat̄. x. m̄firmos curate &c. gratis accep̄tis gratis date. Item qui curas eccliaz̄ uel aīmaz̄ dant mediante p̄cio uel indebito seruitio uel qui emunt̄. consilēm otumeliā faciūt̄ regi summo. sic faceret̄ regi tpali nutrix uel osiliatrix turpitudis q̄ filia ei⁹ quā debet custodire uendit̄ corruſpendā lenonibꝝ. uel q̄ emūt̄ sunt ut lenones corruptores quibꝝ nō p̄cet xpus fr̄ & spōsus. s; occidet̄. ut absalon amon corruptore thamar sue sororis. ii. Reg. xiii. Item tles sunt tonsores gregis. nō pastores. s; mercenarii timidi. nō defensores. s; destructores. Io. x. Mercenarius uidet lupū &c. Aug. Mercenarius si ouis deuiat̄. nō reuocat̄. si infirmet̄. nō medet̄. si deuorat̄. non lacrimatur. si fugiunt tempalia q̄ ipē amauit̄. fugit aias quas ipse se amare dissilauit̄. Sūt aut̄ auicule q̄ tempe mes sis agros uisitant̄. & tpe uimērie uineas & ibi catant̄. Silr̄ & custodes. s; post collectis fructibus recedūt̄. ysa. i. Derelinq̄ fī. syon ut um braculum in uinea &c. Multū aut̄ retrahit hoīes ab emptōne curaz̄ uel ecclesiaz̄ si atten dūt̄ septē ad que se obligāt̄. que tāgunē i summa de uitiis. Prio se obligāt̄ ad amissa red denda. Gen. xxxiii. Omne damnū reddebam tibi. si quid furto pierat̄. requirebas a me. pū. xxii. Noli esse cū his q̄ defigūt manus suas. qui uades se offerūt̄ p̄ debitiss. non em̄ habes vnde restituas. quid cause ē ut tollat ep̄imen tū uirtutū de cubili tuo. &c. Itē obligāt̄ se ad agrū ecclie excolendū. Iere. i. Ecce cōſtitui te

ut euellas &c. ¶ Tercio ad liberanduz puer. xxiiii. erue eos qui ducunt ad morem &c. ¶ Quarto ad curandū infirmitates spūales eze. xxxiiii. Quod infirmū fuit nō solidastis quod egrotū nō sanastis. Quid de hiis q̄ cūram filiaz regis accipiūt & nihil de ea sciunt & si sciūt negligūt. & salariū accipiūt. ul'qui p̄ medicamēto uenenū infundūt. ¶ Quinto se obligant ad ducatū p̄benduz. quid de cecis q̄ eos m̄ foueā p̄cipitāt bon⁹ pastoz ante oues uadit. Iо. x. ¶ Sexto se obligant ad p̄uiden- dū necessaria. Mat̄. xxiii. Quisputas est fi- delis seruus & prudēs. Et post ut det illis cibū i tempe. Ecōtra mali. eze. xxxiiii. ve pas. isrl̄ q̄ pascunt semetipos. ¶ Septimo se obligat ad intercedendū & placandū. ut aaron qui ut dī cīt̄ Sap̄. xviii. stans inter sanos & mortuos. re- stitit ire dei. ergo debet placere aliē non placa- bit. ḡg. Cum is qui displicet ad interpellandū mittit irati aīm⁹ ad deteriora puocāt. p̄u. vi. Si spospōderis p̄ amico. &c. discurre. festina. luscita amicū tuū &c. ¶ Sextū quod male & symoniace uendit̄ est spūssanctus i signo suo uel dono. pphbie. Hoc uideē fecisse balaā accipi- ens ab hiis quib⁹ pphbauerat. Iuđ. ii. ve illi qui in errore balaā mercede ē effusus. Silr̄ peccat̄ qui alia ei⁹ dona uendūt uel emūt. uel signa ut symon mag⁹ q̄ uoluit emere ut ad imposi- tōem manuū suaze cū signo uisibili posset eū dare. ac̄. viii. ¶ Septimū quod male uendit̄ sunt sacramēta p̄ que spūssanctus admistrat̄ ut est baptism⁹. confirmation. eukaristia. pñia. sa- cer ordō. sacra unctio. m̄rimonium. Mat̄. x. Gratias accepistis. ḡtis date. cau. i. q. i. Leo pa- pa. Ḡra si nō gratis dat̄ uel accipīt. ḡra nō ē. Et infra. qz si spūs testante ipsa ueritate de q̄ pcedit gratis nō dat̄. spūs mendacij eē quīmci- tur. qui nō gratis accipīt. Itē. ḡg. syagrio ep̄o augustudineñ. Quicūqz studet sacrū ordīem p̄cī donatione p̄cipe sacerdos nō esse. s̄ mani- ter dici occupiscit. Item idē in registro. p̄sbiter si ec̄iam p̄ pecuniam obtinuerit. nō solū ecclē- sia priueſ. sed etiā sacerdotii honore spoliatur qz altare uel decias & spūssanctuz emere uel uendere. symoniacā heresim nullus fideliū ig- norat. Item bñdictio illi in maledictionē quer- tiē. qui ad hoc ut fiat hereticus p̄mouet̄. Item ambro⁹. i. li. pastozali. nos quoqz huic morbo cācroso ignitū quod supest ferrū mūicim⁹. de clarātes omnino quicūqz deinceps p̄ accipiēda diuinī doni dignitate quodlibet preciū decre- tus fuerit obtulisse ex eodez tempe se nouerit anathematis obprobrio ədemnatū. atqz a p̄ti- cipatōne sanguis & corpis xp̄i eē alienum. ex quo illū əstat execrabilē xp̄o ppetrasse flagiti- um. q̄ si aliquis ei⁹ accusator extiterit. ille qui hūc ordīem inuenit⁹ numer⁹ denotatōe lucra- tur. & suscepito honoris gradu priueſ. & i mo- nasterio sub phenni pñia derrutāt. ¶ Octa- uū qd̄ male uendit̄ est sacra doctrīa q̄ dat gra- tiam digne & deuote suscipienti. p̄u. xiii. Do- crina bona dabit ḡram. p̄u. i. Audi fili disci-

plinā patris tui. Et post ut addatur ḡra capiti tuo. ¶ Nonū & ultimū qd̄ male uendit̄ est spūali annexum. Spūale stricte sumpto uoca- bulo dicit̄ quo habito habet spūssanctus. ut ḡ- tia & uirtus gratuite. uel in quo dat̄. ut sacra mēta. ul' quo haberit signa ut miracula donū pphbie. Spūali annexū large sumpto uocabu- lo qn̄ aīcedit sacramentū. ut ius p̄ronatus p̄ sentatōnem. uel qd̄ sequit̄ ut potestas p̄cipien- dī decimas & oblationes.

DE AVARITIA CLAVSTRA
LIVM. DIS. XVIII.

DEinde considerandū ē de avaritia clau- straliū. i. de uitio p̄prietatis eoꝝ. hoc aut̄ peccatū multū impugnat ec̄iam. qz pulchriozē & nobiliozē & altōrem p̄tem e⁹ deicit̄ usqz ad feces terre. angelos i talpas cō- mutādo & uolatilia celi in reptilia humi quia uiros angelicos & celestes in terraz sepelit ad modū talpaz. & uolatilia celi. i. uiros spūales in reptilia humi cōmutat. & quasi reptilia fa- cit eos repe sup terram qn̄ terrenis adherent mēte. stemptis bonis spūalib⁹ & eternis. Sūt aut̄ multa q̄ detestandū uitiu p̄prietatis ostē- dunt. P̄mō regularis p̄fessio. Secūdo diuīa p̄uisio. Tertō enormitas hui⁹ flagicii. Quar- to acerbitas diri supplici. ¶ P̄mō quidem ostēdit detestandū esse uitiu p̄prietatis regu- laris p̄fessio. viuere em̄ sine p̄prietate ē es- sen- tia cuiuslibet religionis. sicut ḥtinenē & obedi- ent̄. Ad ista em̄ tria hō ex uoto ligat̄ in ordīis p̄fessione ad ḥtinentiā. obedientiā. & paup̄- tem uoluntariā. Et sicut unū nō recipit dispē- satōnem. ita nec alterū. ps. Vouete & redite. Vñ cū i quadā abbatia fuissz fcs nou⁹ abbas p̄cepit om̄ibus monachis suis q̄ redderēt ei p̄ p̄zia sua ad solutōnem debitoꝝ dom⁹. cū talī cōditione q̄ dabat cis licentiā retinēdi & facie- di p̄p̄ziū de cetero usqz ad. xl. soliō p̄ faciendis uolūtatiib⁹ suis. Quo audito. quidā mona- chus senex & l̄atus & bone fame surrexit co- ram om̄ibus. & petēs q̄ daret ei abbas licenti- am ḥtahendi & cū alii r̄iderēt & abbas dicerz q̄ hoc non posset. intulit senex q̄ sicut nō po- terat q̄ erat ḥtora uotum. ita nec poterat dispē- fare q̄ monachus h̄ret p̄p̄ziū. ¶ Secūdo dis- suadet hoc uitiu diuīa p̄uisio quā hz de hiis qui nullā p̄uisiōnē sibi retinēt. hz omnē sollici- tudinē sua ponunt in eū. i. pe. iii. Om̄ne solli- citudinē n̄ram p̄uicentes i eū. qm̄ ip̄i est cura de nobis. Mat̄. xxii. qn̄ misi uos sine saculo & pera & calciamētis nunquid aliquid defuit uobis. dicūt discipuli. nihil. ps. Tibi derelictus est paup̄. Idem. Ego mēdicus sum & paup̄. & dñs sollicit⁹ est mei. qui dat iumētis escam ip- soꝝ. & pullis cozuoꝝ muocantib⁹ eū. quia ut dicit̄. ḡg. cozui pullis suis non p̄uident q̄zdiu h̄nt primas plumas. q̄ fatue dicunt̄. nisi quā- do uideat eos migrescere. hz mteri de p̄ascit eos roze celi. Sic nec mūdani curat̄ ō hiis q̄ dimis- sis curis. & diuītis tempalib⁹ nō se ḥmitrūt. tñ deus ḡra sua p̄uidet eis pastū corpalem &

spūalem. ps. Parasti cibū in dulcedine. t. paupi deus. ad hoc faciūt plura exēpla posita sup ī fine de acceptōne munez. de leproso. & filia & cādīdatrice qui noluerunt accipe ab ycono mis. ne dei. pūfisionē amitterēt. qui eis herbas ī dulcediem cōuertit. Ad hoc etiā fatiūt plūa exempla q̄ habent sup de timore mundano p totū. & de epo apostata penitēte. & sup de effēctib⁹ misericordie dei. quō mīa dei prouidet necessaria suis. pūdet enim eis non solū alimentū & uestimentū. s̄ etiā medicamentū. In uitis. pa. ty. De paupertate legiſ. q̄ quidaſ frāc ortolan⁹ quicqđ de labore orti sui acquirebat totū p̄ deo dabat cogitabat postea q̄ plenam de nūmis cōgregaret. ut sibi si egrotaret. sub ueiret. qđ fecit. Contigit aut̄ ut putrescēte pede suo totū qđ habuit imedicos oſumpſit. nec p̄fuit. & cū dixiſſet oportere pedē incideſe ne residuū corpori putrefieret. Qđ cum deberet ī manē fieri. flēti apparuit do⁹ īmproperans ei de nūmis cōgregatis. & tacto pede pētentis curauit eū. medicus autē appoſtās ferramēta īueit eū laborantē ī orto sanatū. Item li. v. de collatōnibus p̄m dixit quidam senex. triplex ī mozb⁹ ī religione. quidā eoꝝ qui non habuerūt ī ſeculo. uolūt ī religione ſgregaē alii p̄us abiecta resumere. tertii ex diffidentia dei aliquid ī religionis introitu retinē. Primi ſunt & puniunt ut gyezi. ſecūdi ut iudas. tertii ut ananias & ſaphyra. Tertio diſuad; hoc idē immanitas huius flagitiī. Iosue. vii. Cauete ne de hiis q̄ p̄cepta ſūt uobis aliqd cōtingatis. & ſitis p̄uaricatōnis rei. hec culpa fa cit hoīem ſilēm dyabolo qui fuit p̄mus p̄prie tarius. Primo appropriās ſibi locū dicēs. ysa. xiii. ponam ſedē meā ad aquilonē. ſup aſtra celi exaltabo ſoliū meum. hoc aut̄ de lucifero fecit tenebriterū. de angelo dyabolū. & de te lo p̄cipitauit eū ī infernū. Luč. xi. videbam ſathanā quaſi fulgur de celo cadentez. hic de aplo fecit dyabolū unde iudam p̄ditorez qui loculos habebat uocauit xps dyabolū dicens. Io. vi. Nonne. xii. uos elegi et unus ex uobis dyabol⁹ eſt. Item eſt fur inter filios iſrahel. ut achor qui ut dicit̄ Iosue. vii. furat⁹ eſt de ana themate Ierico. Item ut iudas inter aplos qui fur erat et loculos hēbat. Io. xi. religio p̄prietarioꝝ eſt potius deriſio demonū & ſpelūca latronū. qđ religio. Io. ii. & Math. xx. uos fe ciftis domū orōis ſpeluncā latronū. furant̄ ei quicquid poſſunt ut ibidē de cōmuñ p̄ximū faciāt. Iere. vii. Nūquid ſpelūca latronū facta eſt dom⁹. m q̄ īuocatū ē nomē meū. Eſt etiā p̄prietarius ſacrileg⁹. qđ ſepe furtū ſuū ī locis ſacris. & de reb⁹ ſacris. & ſtra pſonas ſa cras cōmittit. res etiā paupib⁹ ſecretas. uſ ſa cris locis furar̄. Hiero. pſ ſacrilegii ē res pau pum nō dare paupibus. qđ facit qui eas retinet. Item Greg. ſabino epo ī decretis. xviii. q̄ iii. Sacrilegiū. Et cōtra legem eſt. si quis qđ uenerabilib⁹ locis relinquit p̄aue uoluntatis ſtudiis tēptauerit ſuis ſtipendiis uſurpare. Itē

Ibidem lutioꝝ papa. omnes facultatū ecclie alie natores a līmibus ecclie anathēatizamus aplīca auſtozitare pellim⁹ damnam⁹ atqđ ſacrilegos eſſe iūdicam⁹. & nō ſolū eos. ſ̄ etiā eis ſentientes. Itē ē retrogradus ut canis reuersus ad uomitū ad ea que dimiferat. ut dicit̄. ii. pe. ii. Item Luč. ix. Nemo mittēs manū ad aratruꝝ & respiciēs retro aptus ē regno dei. Itē ſilis eſt uxori loth q̄ respiciēs retro uersa ē ī ſalī ſta tuam. Gen. xix. Luč. xvii. Meliores eſtote uxoris loth. lambūt aīalia cutem. i. aīales mona chi delectanē imitari eam. Itē p̄prietarius ne quā eſt ī deū. cuius cōmodū nō curat dū ſu um p̄prioꝝ querit. ad phyl. ii. Omnes q̄ ſua ſunt querūt nō que iſhu xp̄i. Itē nequā eſt nō equa liter ſe h̄ns ad p̄ximū cuius portōem ſibi uſur pat cui nō equalit̄ ſdiuidit. Licet dictū ſit eze. lvii. poſſidebitis terrā ſinguli eque ut frāc ſu us. i. coꝝ. xi. Cōueniētibus uobis ī unū iam nō eſt dīnicam cenā māducare. vnuſquicqđ ei ſuā cenam p̄ſumit ad manducanduz. Et alius quidā eſurit. alius aut̄ ebr̄ius eſt. Nūquid do mus nō habetis ad manducandū bibendum aut eccliam dei ſtemnit̄ & ſfundit̄ eos qui nō h̄nt. Item ē fact⁹ ſine ypocrita. qđ ſub habitu religioso animū gerit ſecularē. exē ē au reus. m̄tra lute⁹. ut ſtatua quā erexit nabuch. dañ. iii. Tales ſunt ī clauſtris eleuati ī dignitatib⁹. plenī intus luto tempalium curaꝝ & p̄prioꝝ. licet extra p̄tendat habitū religionis. Itē ſiles ſunt bel. ſo quo dañ. xiiii. q̄ em̄ cōeme debat & bibebat. nō ip̄e. ſ̄ failia ſua itra luteus exera aure⁹. Item ē homicida eccl. xxxiii. Qui defraudat paupem hō ſanguis eſt. q̄ au fert in ſudoze panē. quaſi qui occidit p̄ximus ſuū. ibidē. qui effundit ſanguinem & qui frau de facit mercenariο frātres ſunt. Hec ſatis po ſunt exponi de p̄prietariis qui defraudat eos qui ſeruīt deo p̄ mercede eterna & t̄pali ſuſtentatione qui ſunt clauſtrales quorum uiſtum p̄prietarii ſibi accumulat. & ī ſupfluis expendūt excessib⁹. Item p̄ditoꝝ eſt ī dīm quē p̄prioſ ſtipendiis ipugnat. & cuius bona eo ī uito ſibi retinet. Item ī frātres de quoꝝ cōmu ni ſibi facit p̄prioꝝ. Itē ē excōicatus & euitād⁹. Iosue. vii. p̄uaricati ſunt mandatū & uſurpa uerūt de anathemate. Et poſt anathema ī me dio tui iſrl. Multi poſſent dicere qđ dicit̄ ac. x. nūqđ cōmune intrauit ī os meū. ſ̄ potius excōicatio. qđ poſſunt dicere monachi uiuentes de proprio ī cameriſ. merito p̄prietarii ſus excōicatus iūdicand⁹ eſt. qđ quaſi excōicatoſ reputat alios quib⁹ nō cōicat que ſibi ap̄p̄pauit. Itē ē mendax deo cui p̄misit uiue ſine p̄prio. cui poſſet dici qđ dixit petrus ananie cur temprauit ſathanas eoz tuū mētiri deo & ſpūiſancto. nō es mentit⁹ hoībus ſolū ſe; ſed deo. &c. Item p̄prietarius multiplicit̄ eſt ſtultus. Primo qđ ſm qđ dicit̄ Math. xiii. Simil ſuit negociatori querēti bonas margaritas ī uenta una p̄ciosa margarita. i. paupertate xp̄i p̄ qua habeat regnū celoꝝ dedit omnia q̄ habuit

et cōparauit eam. postea in lutū pīciens eā cōculcat pedib⁹ otemuendo. Secundo qz cū dñs de maris. i. mūdi naufragio eū eripuerit in tu to nauis religiōnis ponēs ipē se suffocat i modica aqua diuītiaz quā furtive rapit de mari. De quo pōt dīci qd̄ dīxerī barbari. ac̄. xxviii de paulo cuius manū cū euāsset de naufragio tūpera adheserat. hoīcida est hō iste. quo nīa cū euāserit de mari ultō diuīna non sinit eū uiuere. Tertō stultus ē. qz cū ipē sit mortu us mūdo. iuxta illud col. iii. Mortui estis & ui ta uīa abscōdita est cū xpo i deo. Timēs morī fame. fur fit ut suspendat in furto. & amittat uitā eternā. & incurrat mortē eternā. In uit. pa. legīt qz cū quidā diues morīes heredē osti cuīsset quēdam pīm. Respōdit. Ego prius diu mortuus fui qz iste. & quomodo mortuū me sibi heredē insituit. & remisit nūtios nihil re tinens. Quarto stultus est. qz de loco saluatio nis cū iuda pditōre facit sibi locū pditōnis. Io. xvii. Nemo perīt nisi solus fili⁹ pditōnis Quito. qz in loco ubi hoīes scelatī student sce lera nō cōmittere s̄ delere. ipē scelera mlta fa cit. Iere. xi. Quid est qz dilectus meus i domo mea facit multa scelera. Sexto. qz iram dei si bi accumulat quā de⁹ ab eo remouerat. apōc. vi. Angelus effudit phyalā iracūdie dei super flu. mag. eufraten. qui interptatur frugifer. Iac. v. Thesauris fastis uobis o diuītes irā i no uissimis dieb⁹. glo. nescit miser thesauz ire cū thesauro pecuīe sibi pīter cumulari. Septō qz ppzia negligit dum aliena colligit. ideo iusto dei iudicio omīa ppzia bona amittit. Alienā sunt tempalia bona. Ambro⁹. Nō sunt bona hoīis qz secū ferre nō pōt. Amittit em̄ ppzium dei qd̄ est misereri. curaz sui. & seipm & bona spūalia pīter & eterna. Octauo. qz cū se deo dedit. ius nature & omīa que habebat uel ha bēre poterat deo dedit & etiā curam sui sibi r liquit. H. aufert in ppzietate. Berñ. vos qz uos nobis loco dei semel dedistis. qd̄ adhuc uos d nobis iterū intromittitis. Nono. qz de scala ce li & porta facit sibi scalā & portā inferi. Sca la hec & porta ē religiō. Gen. xxxiiii. Decimo quia laqueum tempalium & molā asinariam a quibus se explicuerat collo suo appōit. & cū iuda pditōre cui filis ē se suspendit. ac̄. ii. uīl cera eius effundunē cū interioza sua ponit m amoze pecuīe. eccl. x. In terra piecit itima sua in uita sua. Quarto dissuadz hoc idēz pena qua multiplicē puniunē ppzietarii tam i pre senti qz etiā in futuro. In pīti quidē puniunē & pena damni & pena sensus. Pena damni. qz priuane mltis bonis que possent hīe si pro priū nō haberēt. Priuane primo. pūudentia tē pali. ex quo enim pūident sibi. deus non pūi det eis tempalia. & cū uolūt esse pūisores sui amittit pūisionem dei ut oīsum est sup. Itē amittit ppziū dei qd̄ est misereri & pere. Itē amittit leīpos qz̄tum ad ualozē. qz hm. Ber. & hm qz uulgariē dīciē. Monachus hīs obo lum nō ualeat obolū. i. cc. xiii. si cantatē nō

habuero nīhīl suz. Proprietario monacho pl⁹ est nūmus qz de⁹. Item amittit spūalia bona & meriti. Matb. ix. uos qui reliquistis omīa & securi estis me. sedebitis sup sedes iudicantes duodeci trib⁹ isrl⁹ & c̄. hoc merito priuane ppzietarii. Item puniunē pena sensus. puta lapidatō. Iosue. vii. Lapidavit omīes isrl⁹ achoz qz tulit de anathemate Ierico. sic ppzietarii lapidandi sunt duris increpatōnib⁹. & in futu ro iudicio a sc̄tōz oīm maledictionib⁹. Itē a demonib⁹ lacerant. In uit. pa. cū quidā abrenūtians seculo aliqd ppzietatis sibi retinuiss p̄cepit ei beatus anthoni⁹ ut emptis carnibus in ciuitate ei eas i heremo deportaret. Qd̄ cū faceret. tam canes qz aues ut eas ab eo rapent eū lacerabāt. Cui ueſenti dīxit sanct⁹ sic. qui abrenūtians seculo & pecuīam retinuerit lace rabēt a demonib⁹. Itē puniunē ppzietari⁹ pena cōbustionis qz maxia est. in quo notaē qz hec culpa sit maxia. Iosue. vii. qui hoc scelere dep hensus fuerit cōburaē ipē ignī cum omni sub stantia sua. Item uincunē a dyabolo cīro iam uīcti sunt a mūdo & pstrati i terra. Iosue. vii Non poterit stare isrl⁹ cozā hostib⁹ suis donec deleaf qui hoc scelere cōtaminatus ē. Vīctos em̄ & spēditos dūcit & tradit demonib⁹ occi dēdos. uīcti uero sine renitentia uīcti & occidunt. Multi em̄ erāt dyabolo uīcti cāthenis aureis & argenteis quib⁹ ita adherent p amoze. qz potius sustinēt excōicatōnem qz abiūciant ppzietatē aurī & argenti uel alteri⁹ rei. Siles sunt dario qz ut dīcit cronica uīctū ab alexādro adduxerūt eū sui occidēt. uīctū cathe nis aureis. Ideo ut dīcit. Gre. Nudi cū nudo luctari debemus. Item qñqz a dyabolo suffocant. & moze subita moriunē. sic pat̄ ac̄. v. de anania & saphyra. Itē in futuro puniunē ppzietarii. qz regnū eternū amittunt. Sic pat̄ p exemplū de saul. qui qz stra p̄cep ta dñi retinuit sibi de p̄da amalech melioza. i. Reg. xv. seipm occidens gladio uitam perdi dīt. & regnū tpale pīter & eternū. i. Reg. xl. DE PRODIGALITATE. DIS. XIX.

Dende cōsiderandum ē de pdigalite. Circa quā cōsiderāda sunt duo. Pri mo utrū pdigalitas sit pītm. Secundo utrū sit grauius peccatū qz auaritia. Cir ca primū sciendū qz pdigalitas & auaritia dif ferūt sīm supabundantiā & defectū diuersi mode. Nam in affectōne diuītiaz auarus supabundat plus debito eas diligens. pdig⁹ au te deficit minus debito eaē sollicitudiem gerens. Circa exteriora uero ad pdigalitatē pītinet excedere quidē in dando. deficere aut̄ in retinēdo & acquirēdo. Ad auaritiā aut̄ pītinet ecōtrario deficere quidē i dando. supabunda re aut̄ in acquirēdo & retinēdo. Vñ patet qz pdigalitas auaritiie opponaē. Mediū aut̄ uitū tis p utrūqz hoīz. i. p supabundantiā & defectū corrupitur. ex hoc autē qz uitiosum ē & peccatum. corrupitur bonū virtutis. Vñ pat̄ p̄digalitas est peccatū. Vnde filius pdigus

uitupatur de sua pdigalitate. **Lu**c. xx. Nec obstat uerbū apli. i. thy. vi. Radix oīm maloꝝ ē cupiditas non aut pdigalitatis. s; magis ei opponē. Nam illud uerbū apli quidaꝝ exponēt nō de cupiditate actuali. s; etiā de quadā habitudinali cupiditate q̄ est cōcupiscētia somnis. ex qua omnia peccata oriunt̄. Alii uero dicunt q̄ loquie de cupiditate actuali ḡnali respectu cui iuscuꝝ boni. & sic maīfestum ē q̄ pdigalitas ex cupiditate oriē. Prodigus em̄ aliquod bonū tpale cupit cōsequi mordinate uel placere aliis uel saltē satissimare sue uolūtati in dādo. Si quis recte cōsideret apl's ibi loquie ad l̄az de cupiditate diuitiarꝝ. nā sup̄ p̄misferat. q̄ uolunt diuites fieri &c. & sic dicit̄ avaritia eē rā dix omniū maloꝝ. nō quia omnia mala semp ex avaritia oriant̄. sed qz nullū malū est quod nō interdū ex avaritia nascat̄. vñ & pdigalitas qñqz ex avaritia nascat̄. sicut cū aliquis pdige multa cōsumit intentōne cap̄tādi fauore aliquoꝝ a quibꝝ diuitias accipit. Item q̄ apl's admonet. ii. thy. vi. diuitibꝝ huius seculi ut facile tribuat & sua cōmunicent. hoc ad pdigos nō prinet. qz h̄ monet apl's q̄ diuites hoc faciānt bona intentōne. s; h̄m qd̄ oportet. Qd̄ nō faciūt pdigi. qz ut p̄bs dicit in. iiii. eth. datios nō sunt bone. nisi qz boni grā. nō qz h̄m qd̄ oportet dāt. s; qñqz dant multa illis q̄ oportet paupes esse sc̄z hystrionibꝝ & adulatoribꝝ bonis aut nihil darent. Item pdigus supabundat in dando. & deficit in sollicitudine diuitiarū. s; h̄ multo plus faciūt uiri pfecti. Magis abundat in datōne qui dāt uel relinquit omnia ppter deū. Item magis accipiūt abiiciunt omnem sollicitudinem diuitiarꝝ qui desiderant implere illud. **Mat**h. vi. Nolite solliciti esse in crastinū. & tñ ista sunt cōmendabilia in xp̄i ueris paupibꝝ. & in pdigis reprobat̄. qz super excessus nō attendit p̄cipalit̄ h̄m qzitatem dat̄. s; magis in qzituz excedit id qd̄ fieri oportet. vñ qñqz liberalis maiora dat qz pdigus si necessariū sit. Sic ergo dicendū. q̄ illi qui in tētione sequēdi xp̄m omnia sua dant. & ab animo suo omnē tpalium sollicitudinem remouēt nō sunt pdigi. s; pfecte liberales.

Orcia h̄m sc̄z utrū pdigalitas sit grauius peccatum qz avaritia. uel ecōuerso dicendū q̄ pdigalitas h̄m se cōsidera ea min⁹ p̄ctm est qz avaritia. & hoc tripliū ratōne. Primo quidē. qz avaritia magis differt a uirtute opposita. Magis em̄ ad liberalē p̄tinet dare in quo supabundat pdigus. qz accipe uel tenere in quo supabundat avarus. Secūdo qz pdigus est multū utilis quibꝝ dat. avarus aut nulli. s; nec sibi p̄pi ut dicit̄ in. iiii. eth. Tertio qz pdigalitas est facile sanabilis. & p̄ hoc q̄ declinat ad etatem senectutis q̄ est ətrariuz pdigalitati. & p̄ hoc q̄ puenit ad egestatē de facili dum multū inutilē cōsumit. & sic paup factus nō potest in dando supabundare. & etiam qz defacili p̄ducit ad uirtutē ppter silitus dinem quā habet ad ip̄am. s; avarus nō defas-

cili sanat̄ ratōne sup̄dicta. Differētia aut̄ auari & pdigi nō attendit p̄cipalit̄ in hoc qd̄ ē peccare in seip̄m uel in aliū. nam pdigus peccat in seip̄m dum bona sua cōsumit vñ uiuere debet. peccat etiā in alterū cōsumēdo bona qui bus aliis deberet p̄uidere. & p̄cipue hoc apparet in clericis qui sunt dispensatores bonorum ecclie que sunt paupum quos defraudant pdige expēndēdo. Si & avarus peccat in alios in qzitum deficit in dationibus. peccat in seip̄m in qzitum deficit in sumptibꝝ. vñ dicit̄ ecclie. vir cui deus dedit diuitias nec tribuit p̄tatem ut cōedat ex eis. s; tñ in hoc supabundat pdigus. qz sic sibi & quibusdā aliis nocet q̄ tamē aliquibꝝ p̄dest. Avarus autē nec sibi nec aliis p̄dest. qz nō audet uti ē ad suā utilitatē boīs suis. Item cū de uitiis loquimur cōiter iudicamus de ip̄is h̄m p̄prias rōnes eoꝝ. sic circa pdigalitatē attēdimus q̄ supflue cōsumit diuitias. circa avaritiā uero. qz supflue eas retinet. Qz aut̄ aliquis ppter intempantia supflue cōsumat. hoc iam noīat simul m̄ta peccata. Vñ & tales pdigi sunt peiores. ut dicit̄ i. iiii. eth. Qz aut̄ illiberalis suue avarus abstineat ab accipiendo alienis. & si in se laudabile uideat. tñ ex causa ppter quā uitupabile est dū id non uult ab aliis accipe ne cogat̄ aliis dare.

PARS OCTĀVA. DE GULA. DISTINCTIO. PRIMA.

Einde cōsiderandū est de sexto capitāli uito sc̄z gula. circa quod cōsideranda sunt septē. Primo utrū gula sit peccatum mortale. Secūdo de spēbus e⁹. Tertio de filiabꝝ eius. Quartio de hiis q̄ hoc uitiū cōsidunt esse uitandum. Quinto spēaliter de ebrietate. Sexto de frequētāne tabernarꝝ. Septimo de ludis honestis uel in honestis.

Quia p̄mū sciendū q̄ gula dicit̄ esse in ordiatus appetitus cibi & potus. Appetitus autem dicit̄ mordātus ex eo q̄ recedit ab ordine rōis. in quo cōsistit bonū cuiuslibz uirtutis moralis. ex hoc aut̄ dicit̄ aliqd esse peccatum q̄ ətraria uirtuti. Vñ maīfestum ē gulam esse peccatum. Est aut̄ sciendū q̄ duplex ē appetitus cibi uel potus. Vñ quidē naturalis q̄ p̄tinet ad uires uegetabiles. in quibus non p̄t esse uirtus & uitiū. qz nō possunt subiici rōni & uis appetitua diuitie ətra retentiā. digestiā. & expulsiā. & ad talē appetitū p̄tinet esuries & sitis. Alius ē appetitus sc̄z sensitū in cuius cōcupiscētia uitiū gule cōsistit. nec cōsistit hoc uitiū in substātia uel natura cibi uel potus. qz sicut dicit̄ saluator. **Mat**h. xv. Non qd̄ intrat ī os hoc cōmqnat hoīem sp̄ualit̄. sed mordāta ciboz cōcupiscētia nō regulata rōe cōmqnat hoīem. Et ideo si aliqd excedat in qzitate cibi nō ppter cibi cōcupiscētiam. sed estiā illud sibi necessariū esse. non p̄tinet hoc ad gulā. s; ad aliqz impītiam. Sed q̄ aliqd excedat scient̄ mensurā in edēdo ppter cibi p̄iam